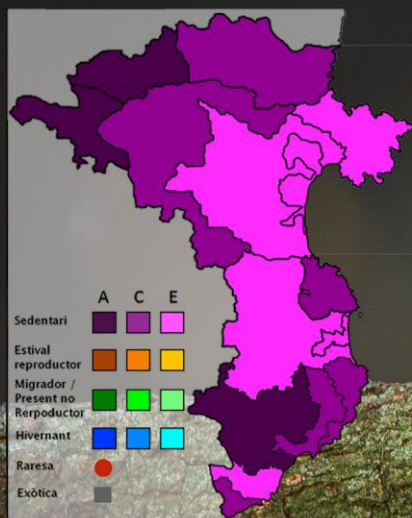

ESTATUS i FENOLOGIA dels Ocells de l'Empordà

CAE

Comitè Avifaunístic Empordanès

ESTATUS I FENOLOGIA DELS OCELLS DE L'EMPORDÀ

CAE (Comitè Avifaunístic Empordanès). Carlos Alvarez-Cros, Joan Budó Ricard, Gerard Dalmau Bonet, Miguel Ángel Fuentes Rosúa, Joan Ventura Linares.

Citació bibliogràfica recomanada.

Comitè Avifaunístic Empordanès (Alvarez-Cros, C., Budó, J., Dalmau, G., Fuentes, M. A., Ventura, J.). 2017. Estatus i fenologia dels ocells de l'Empordà.

Foto de portada: Pit-roig *Erithacus rubecula*. (Miguel Ángel Fuentes Rosúa).

INTRODUCCIÓ

L'estudi de l'avifauna de les nostres comarques s'ha centrat, de manera tradicional, en les espècies més emblemàtiques. D'altra banda, també s'ha posat especial èmfasi en les escasses i/o rares. Així, als anuaris catalans o d'àmbit comarcal i local la immensa majoria de citacions recollides són d'aquesta mena d'espècies i, d'alguna manera, les espècies comunes hi tenen un paper secundari. És evident que amb l'endegament de projectes de seguiment d'espècies comunes encapçalats pel SOCC (Seguiment d'Espècies Comunes a Catalunya), la realització dels Atles d'ocells nidificants i d'ocells a l'hivern, així com la posada en funcionament del portal Ornitho.cat, aquesta situació s'ha redreçat una mica. De tota manera, des del CAE trobem a faltar un document en el que s'ofereixi una visió global de l'estat actual de les poblacions de totes les espècies detectades a les nostres comarques. Evidentment es tractarà d'una foto fixa però no per això menys valuosa com a referència de cara al futur.

ESTRUCTURA

El cor d'aquest document està compost per un llistat de totes les espècies d'ocells detectades de forma fidedigna a les comarques empordaneses, amb alguna citació homologada pel que fa a les espècies rares o escasses; és a dir, les que figuren a la Llista Patró dels Ocells de l'Empordà (Alvarez, 2016). També s'hi inclouen les espècies rares que disposen de més de 5 observacions realitzades per persones

o equips independents, o amb menys citacions, però que vagin acompanyades de fotografies, vídeos, enregistraments sonors, o que comptin amb espècimens naturalitzats. Pel que fa a les espècies exòtiques, s'ha inclòs les que, encara que tot i no comptar amb poblacions plenament establertes, sí que es reproduïxen amb certa regularitat.

L'ordre i la taxonomia emprats segueixen les recomanacions de l'AERC-TAC (Crochet i altres, 2015). El nom català emprat és el que figura a la Llista Patró dels ocells de Catalunya (Gil-Velasco i altres, 2015).

Cada espècie conté uns elements gràfics que permeten fer-se una idea ràpida de la distribució, l'abundància temporal i espacial, així com la fenologia a les comarques empordaneses.

El primer element gràfic és un mapa de les comarques empordaneses. El territori que representa ha estat dividit en divuit unitats geogràfiques de característiques més o menys diferenciades i homogènies. Són les següents: Mont-Bassegoda, Salines, Albera, Plana alt-empordanesa interior, Plana alt-empordanesa litoral, Aiguamolls de l'Alt Empordà, Cap de Creus, Montgrí, Illes Medes, Plana del Baix Ter, Aiguamolls del Baix Empordà, Muntanyes de Begur, Gavarres empordaneses, Empordanet, Vall del Ridaura, Ardenya empordanesa, Mar del Baix Empordà.

Cap de Creus, Plana alt-empordanesa litoral, Aiguamolls de l'Alt Empordà, Mar del Baix Empordà, Montgrí, Illes Medes, Plana del Baix Ter, Aiguamolls del Baix Empordà, Gavarres empordaneses, Empordanet, Muntanyes de Begur, Vall del Ridaura, Ardenya empordanesa, Mar del Baix Empordà.

La presència de l'espècie a cadascuna d'aquestes diferents zones s'indica amb colors. Mitjançant una paleta de colors es diferencien sis tipus de poblacions: sedentària (i, per tant, reproductora), migradora estival reproductora, migradora o present no reproductora, migradora hivernant, rarsa i exòtica. La intensitat de cada color dona una idea aproximada de l'abundància. El color més intens significa Abundant, que s'observen molts exemplars; la coloració intermèdia significa Comú, que s'observa quasi sempre però molts exemplars; el color menys intens significa Escàs, que no s'observa sempre i/o pocs exemplars. Les rareses són espècies d'aparició accidental, les observacions de les quals estan sotmeses a homologació pel CAE (Comitè Avifaunístic Empordanès) (CAE, 2013), el CAC (Comitè Avifaunístic de Catalunya) (CAC, 2016) o el CR-SEO (Comitè de Rarezas de la Sociedad Española de Ornitología) (Rouco i altres, 2016) i estan representades al mapa per cercles de color vermell, on s'han produït les citacions. Per fi, les observacions d'espècies exòtiques sense poblacions establertes, es representen amb quadrats de color gris.

	A	C	E
Sedentari			
Estival reproductor			
Migrador / Present no Reprodutor			
Hivernant			
Rarsa			
Exòtica			

En no pocs casos però, aquesta representació pot resultar confusa. Per exemple quan una espècie s'ha detectat en una determinada zona (especialment si aquesta és àmplia) però en comptades ocasions. Per tal de clarificar aquest extrem, en comptes de donar color a tota l'àrea s'insereixen cercles del color corresponent als llocs on s'han produït les observacions. D'altra banda, passa que hi ha espècies que poden tenir més d'un tipus d'estatus a una mateixa zona. En aquests casos es dona preferència a l'estatus reproductor, seguit del d'hivernant i, per fi, del de merament migrador, a menys que un dels estatus compregui molt més efectius envers un altre i que aquest tingui un caràcter més aviat anecdòtic. També s'ha de tenir en compte que l'abundància es refereix a les zones amb hàbitat adient, que poden tenir una extensió reduïda dins una determinada unitat geogràfica.

El segon element gràfic que mostra cada espècie és la taula fenològica, en la que es representen les 24 quinzenes de l'any. La primera quinzena de cada mes comprèn els 15 primers dies i la segona, del dia 16 al darrer dia del mes. La presència de l'espècie s'indica amb un fons de color d'intensitat creixent segons l'abundància. Malgrat la possible semblança, aquest color només indica presència i no té res a veure amb el tipus de població. S'ha de tenir present la relativitat d'aquest sistema ja que el mateix color, per exemple el de molt abundant, pot representar xifres absolutes molt diferents segons l'espècie a que s'aplica.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

L'exemple anterior mostra la taula d'una espècie migradora, amb pics de pas a cavall d'abril i maig i al mes de setembre, que manté una certa població hivernant i amb uns pocs exemplars estivals.

De tota manera, aquests gràfics s'han d'entendre com una manera resumida i incompleta de mostrar la informació i el text que els acompanya és de lectura obligada per conèixer els matisos de la situació de l'espècie a casa nostra.

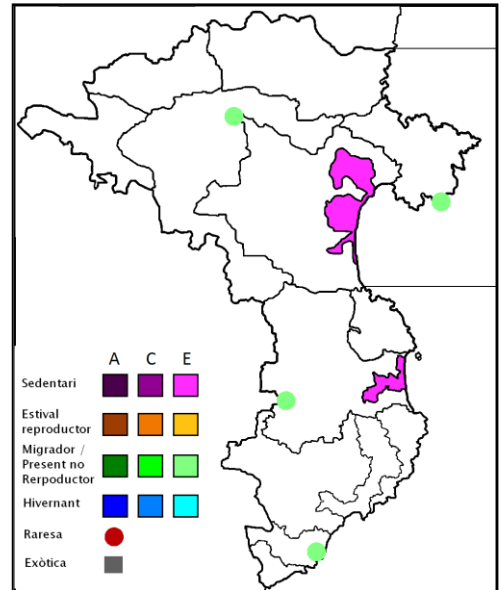
En alguns casos d'espècies considerades com a raresa però amb presència relativament regular, s'ha afegit un gràfic amb la distribució de les citacions per quinzenes, cosa que dona una percepció molt més precisa de la seva fenologia a les nostres comarques.

Per fi, també es dona una certa informació sobre la presència de determinades subespècies escasses o rares.

LLISTAT

Cigne mut
Cygnus olor

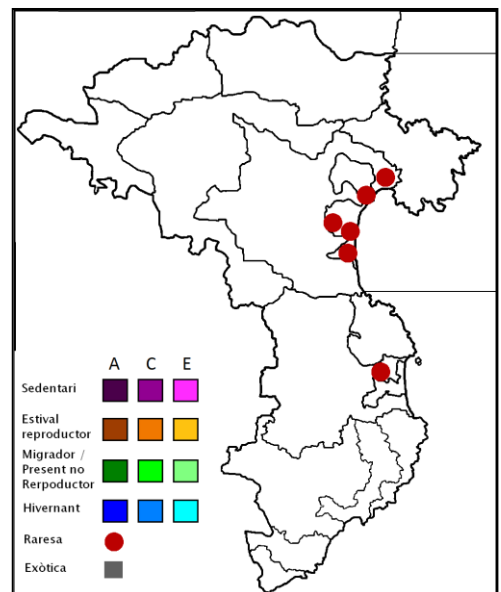
Principalment sedentari amb comptades parelles reproductores al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i amb aparicions d'exemplars a diverses zones humides. S'ha constatat que alguns d'aquests exemplars estaven marcats, cosa que, almenys en aquests casos, evidencia un origen domèstic o semi-domèstic.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Cigne petit
Cygnus columbianus

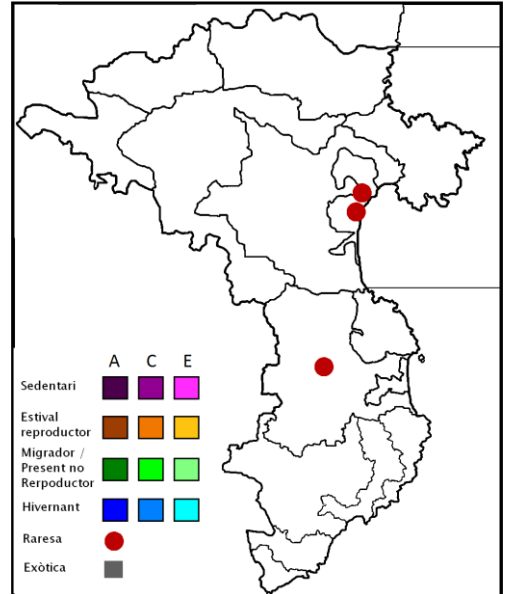
Accidental. S'ha citat als Aiguamolls de l'Alt i Baix Empordà, sempre a l'hivern, de desembre a febrer.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Cigne cantaire
Cygnus cygnus

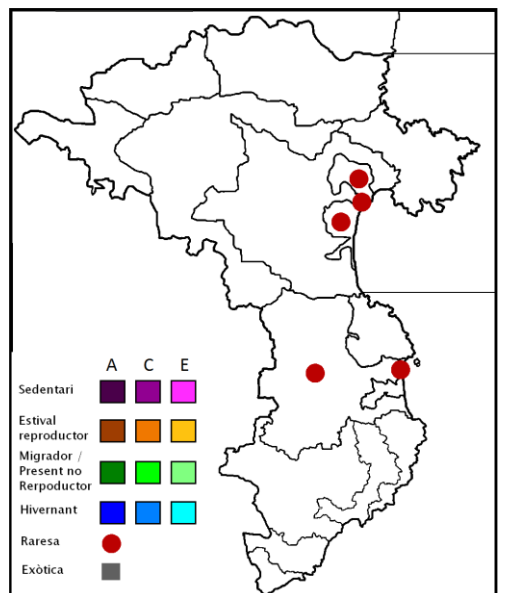
Accidental. S'ha citat als Aiguamolls de l'Alt i Baix Empordà, sempre a l'hivern.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Oca pradença
Anser fabalis

Accidental. S'ha citat als Aiguamolls de l'Alt i Baix Empordà, sempre a l'hivern, de desembre a primers de març, amb una antiga dada aïllada de primers d'abril.

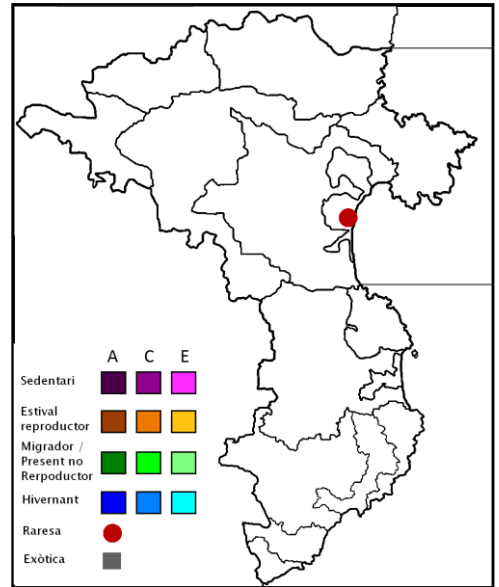

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Oca riallera grossa

Anser albifrons

Accidental. Només observat al Parc dels Aiguamolls de l'Empordà. Alguns exemplars han protagonitzat vertaderes hivernades amb un màxim de sis mesos

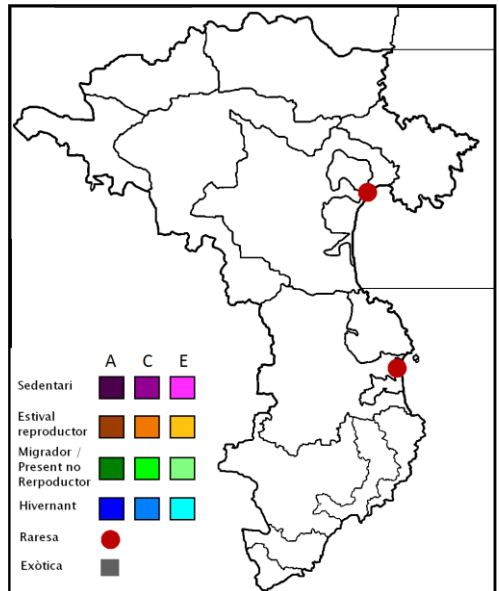

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Oca de bec curt

Anser brachyrhynchus

Accidental. Una única citació homologada al Parc dels Aiguamolls de l'Empordà, d'un ocell hivernant. També citada a la gola del Ter, a finals de maig.

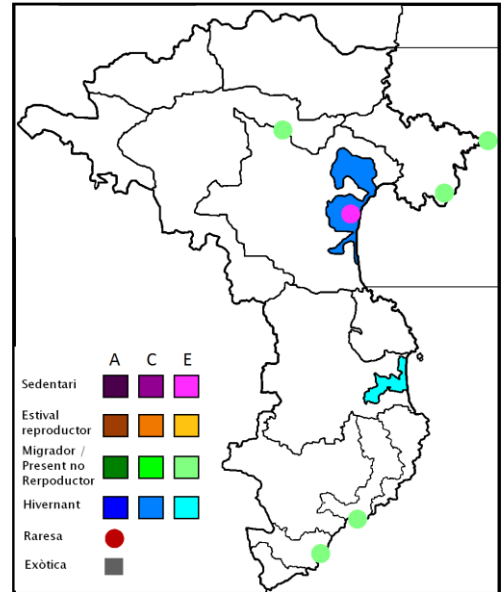
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Oca vulgar

Anser anser

Hivernant comú al Parc dels Aiguamolls de l'Empordà, on el nombre experimenta un creixement any rere any, des de la cinquantena a començaments d'aquest segle als 200-400 individus en els darrers censos hivernals. Darrerament una o dues parelles, d'origen incert s'hi han reproduït. És rar als Aiguamolls del Baix Empordà. En migració es pot observar, de manera escassa, a qualsevol punt del territori, especialment a la costa.

El gruix del contingent hivernal no comença a arribar fins a mitjans d'octubre i la majoria d'exemplars ja ens han abandonat a finals de febrer.

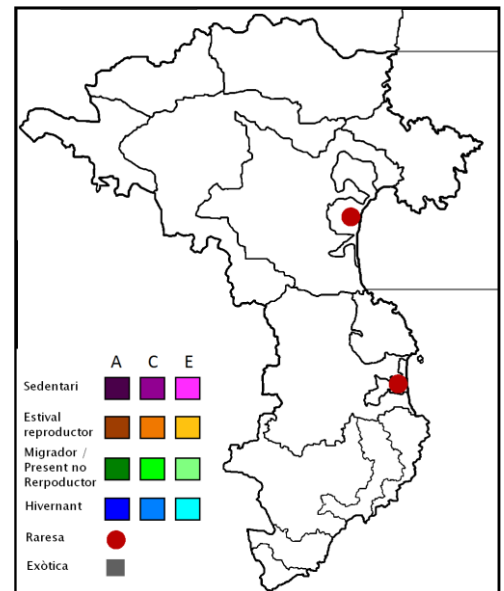

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Oca de galta blanca

Branta leucopsis

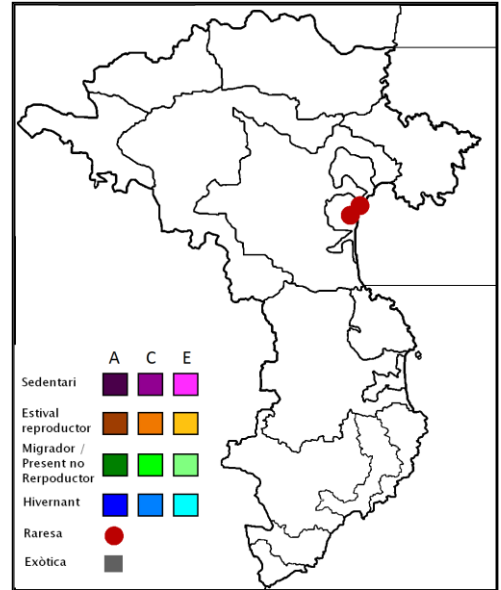
Accidental. S'ha citat als Aiguamolls de l'Alt i Baix Empordà d'octubre a març, amb una citació a mitjan maig. Només hi ha una citació hivernal homologada, d'un exemplar que romangué al PNAE, des de primers de novembre a primers de febrer. També hi ha alguns registres d'ocells solitaris a l'estiu i un que va protagonitzar una llarga estada, de quasi un any. Aquestes citacions probablement corresponguin a animals escapats de captivitat, ja que és una espècie habitual com au ornamental. De tota manera, és una espècie en expansió, amb poblacions en creixement a Suècia, Holanda, Dinamarca, Alemanya, Estònia, Bèlgica i Finlàndia.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Oca de collar
Branta bernicla

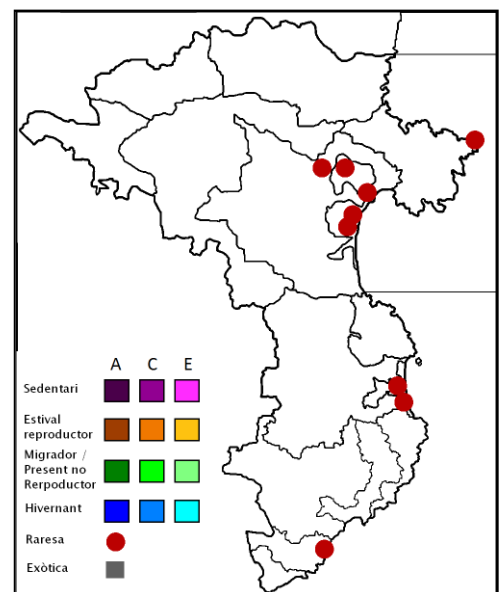
Accidental. Només s'ha citat al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, sempre a l'hivern.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Ànec canyella
Tadorna ferruginea

Accidental. S'ha citat als Aiguamolls de l'Alt i Baix Empordà. En alguns cassos s'ha constatat la presència d'ocells marcats, evidència del seu origen domèstic o semi-domèstic. És una espècie habitual a col·leccions públiques i privades. La seva principal àrea de cria natural s'estén des de l'est de Grècia fins a Mongòlia. També però, manté una certa població al nord d'Àfrica, incloent Fuerteventura i el Marroc, que explicaria la possible presència natural d'ocells d'aquesta espècie a casa nostra. En tot cas, tampoc es pot descartar l'origen oriental, ja que hi ha petites poblacions en creixement d'ocells ensalvatgits a països centreeuropeus com França, Alemanya o Suïssa. Malgrat que hi ha citacions durant quasi tots els mesos de l'any, són particularment nombroses i creïbles les observacions d'ocells a l'estiu i a l'hivern. Les primeres podrien correspondre a desplaçaments dispersius post-nupcials o de fugues causades per la dessecació de les somes aigües a les seves zones de cria. Les observacions hivernals podrien correspondre a ocells de poblacions migradores més orientals o fins i tot de les europees, ja que s'ha comprovat que realitzen desplaçaments migratoris de cert abast.

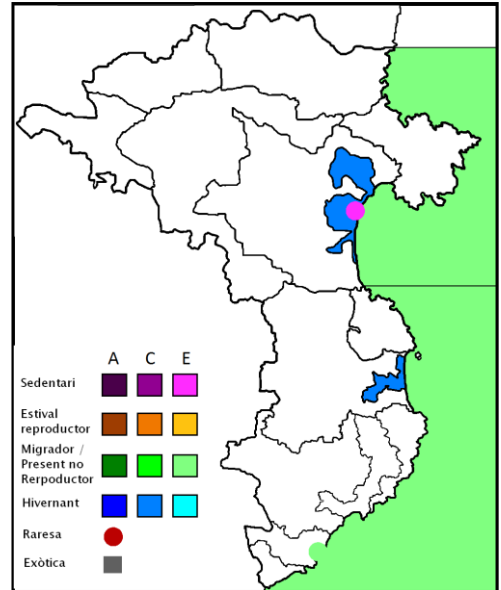

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Ànec blanc

Tadorna tadorna

Hivernant relativament comú al Parc dels Aiguamolls de l'Empordà (15-45 individus en els censos hivernals) i en menor mesura als Aiguamolls del Baix Empordà. En migració es pot observar a qualsevol punt de la costa. Ocasionalment ha criat al Parc dels Aiguamolls de l'Empordà.

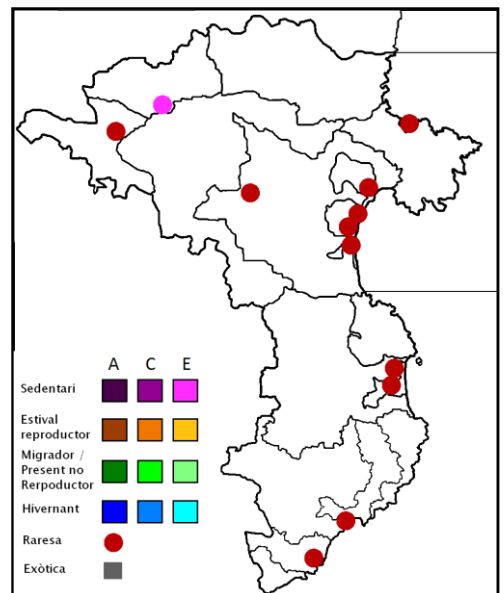

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Ànec mandarí

Aix galericulata

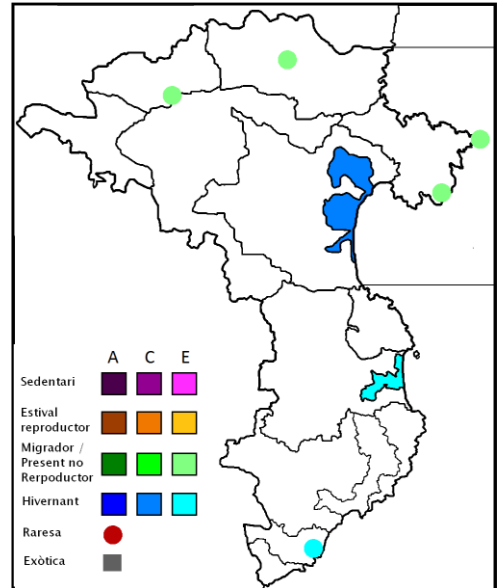
Raresa. És originari del sud-est de Rússia, el nord-est de la Xina, i el Japó. Introduït a Europa, hi ha poblacions estables al sud d'Anglaterra, Alemanya, Holanda, Bèlgica, Suïssa, Àustria i dades de reproducció aïllada a altres indrets. S'ha comprovat que una part d'aquestes poblacions efectuen moviments migratoris de llarga distància. Tot i que s'ha registrat durant tots els mesos de l'any, així com casos aïllats de nidificació, la majoria de les observacions van d'octubre a abril, amb màxims a cavall entre desembre i gener. Les citacions es concentren a les principals zones humides. De tota manera, en migració, es pot observar a qualsevol zona.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Ànec xiulador
Anas penelope

Hivernant i migrador regular comú als Aiguamolls de l'Alt Empordà i, en molta menor mesura, als del Baix; i irregular en altres zones humides menors. El nombre d'hivernants censats varien entre els 50 i els 300, segons l'hivern. Es poden començar a observar a l'octubre tot i que el gruix de migradors no arriba fins al novembre. Ens deixen al febrer, encara que fins a primers d'abril es poden veure alguns exemplars.

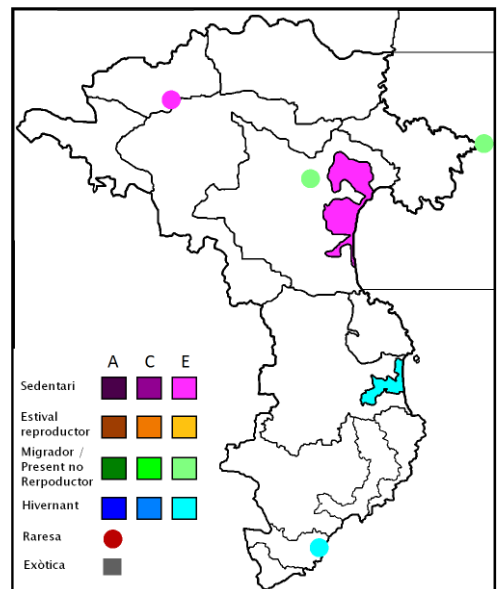

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Ànec griset
Anas strepera

Entre 15 i 40 parelles crien al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i als trams baixos de la Muga i el Fluvià, fora del Parc. A aquests indrets els censos hivernals donen xifres entre 100 i 250 exemplars. Ocasionalment ha criat al pantà de Boadella. A la resta de zones humides és un hivernant i migrador escàs, irregular a les més petites.

Tot i que el pas es pot començar a notar a l'agost, la majoria d'hivernants comencen a arribar al novembre i els darrers migradors passen a finals d'abril, primers de maig.

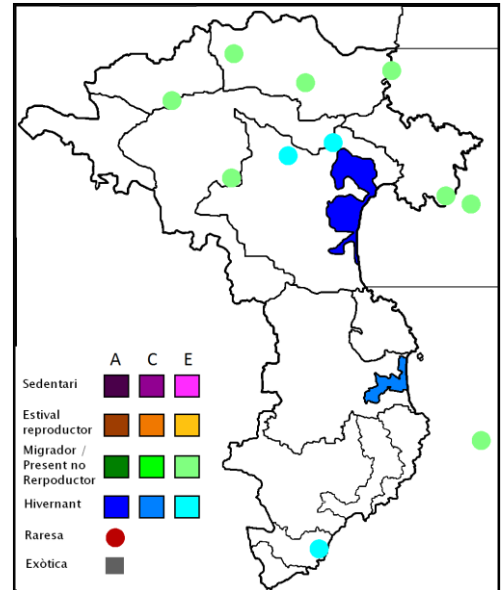
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Xarxet comú

Anas crecca

Hivernant i migrador molt abundant que, als censos hivernals del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, dona xifres d'entre 1.000 i 2.600 individus, mentre que al Baix Empordà les xifres rarament sobrepassen els 250. En migració pot aparèixer a qualsevol zona humida o, fins i tot, al mar.

Les primeres citacions post-nupcials es poden començar a produir a finals de juliol tot i que el fort d'arribades no s'inicia fins a primers d'octubre. Els darrers migradors s'acostumen a observar a cavall dels mesos d'abril i maig. Durant els mesos estivals no és rar observar algun exemplar no reproductor.

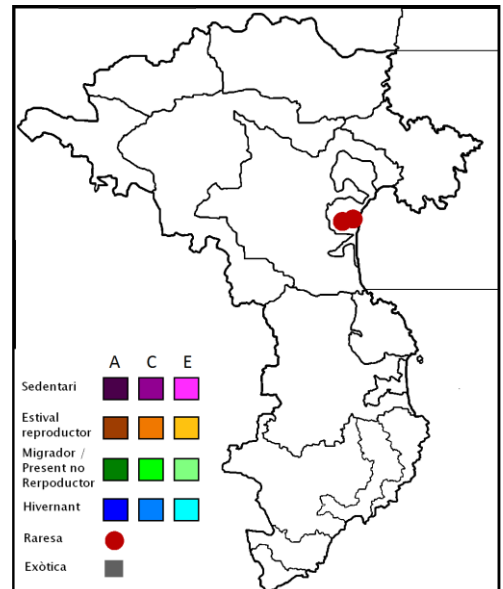

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Xarxet americà

Anas carolinensis

Accidental. Només detectats mascles solitaris al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, durant els mesos hivernals, de final d'octubre a mitjans d'abril.

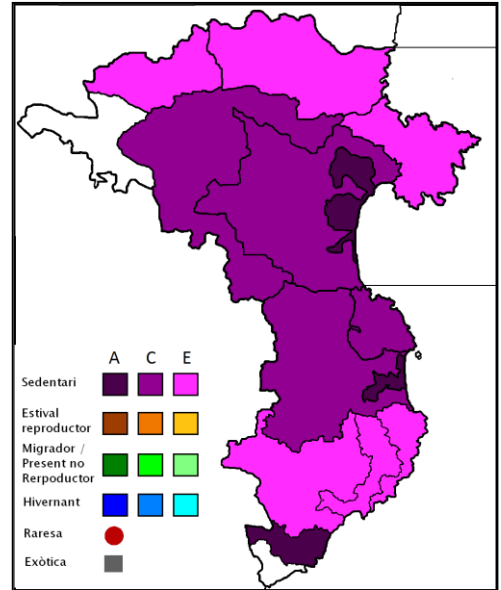

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Ànec collverd

Anas platyrhynchos

És l'espècie d'ànec més abundant. Com a nidificant ocupa les principals zones humides, tot i que es pot trobar a tota mena de basses, rius i rieres. Només és absent a les zones muntanyoses i boscoses sense indrets adients on establir-se. Durant els passos migratoris i a l'hivern, la població sedentària es veu incrementada per migradors i hivernants. Així, als censos hivernals les xifres poden oscil·lar entre els 5.000 i els 6.500 exemplars, sovint repartits equitativament entre les dues comarques.

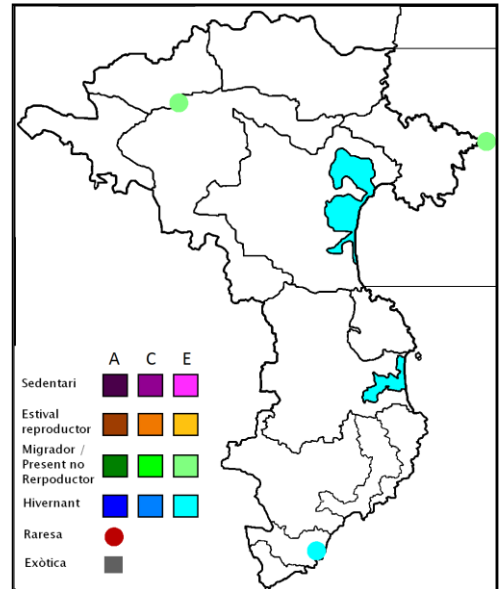
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Ànec cuallarg

Anas acuta

Espècie migradora i hivernant molt escassa. Els censos hivernals solen donar xifres que no acostumen a assolir la vintena d'exemplars, repartits principalment entre el Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i del Baix Empordà. A la vall del Ridaura és un migrador i hivernant molt escàs i irregular. En migració, també s'ha detectat a Boadella i al cap de Creus.

Malgrat que es pot començar a observar algun exemplar al mes d'agost, no és fins a primers d'octubre que arriba arriben tots els hivernants. A mitjan abril ja escassegen i al maig només es pot arribar a observar algun tocatardà escadusser.

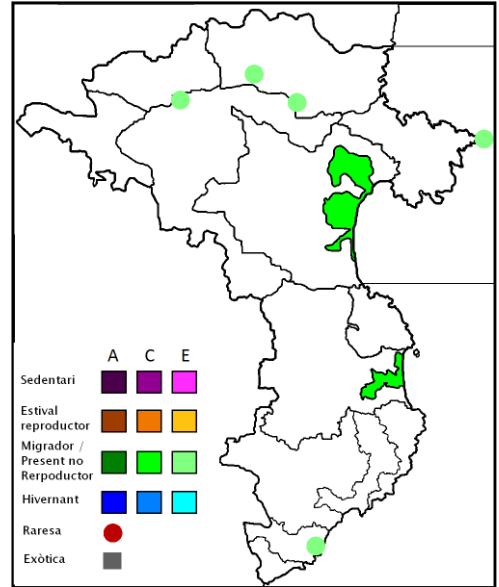
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Xarrasclet

Anas querquedula

Mentre que al començament del darrer quart del segle passat algunes parelles encara criaven als Aiguamolls de l'Alt Empordà, actualment ja no ho fa i és un migrador comú als Parcs Naturals dels Aiguamolls de l'Empordà i del Baix Empordà i escàs i irregular a altres zones humides de menor entitat.

El pas primaveral, que és molt més acusat que el de tardor, comença a finals de febrer i es perllonga fins a primers de maig, amb màxims a cavall de març i abril. El pas de tardor, s'estén de finals de juliol a primers d'octubre.

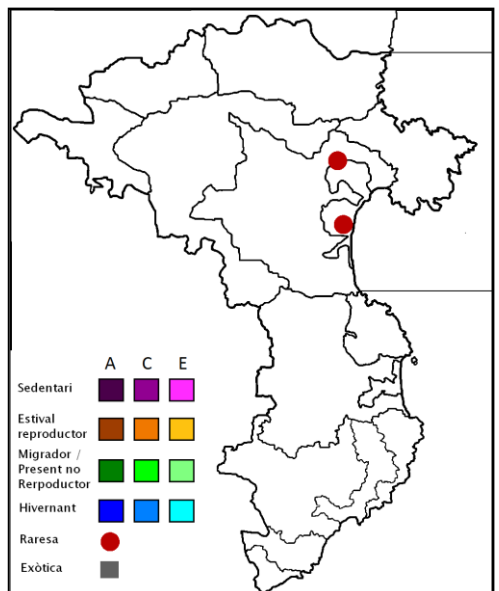

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Xarxet alablau

Anas discors

Accidental. Només detectats diverses vegades mascles solitaris al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, on únicament hi ha una citació homologada. Detectat entre finals de gener i primers de maig.

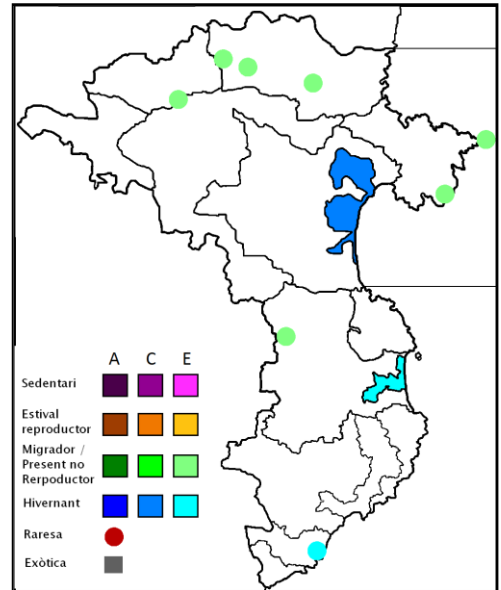

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Ànec cullerot
Anas clypeata

Hivernant i migrador abundant, el 90% dels efectius del qual es concentra al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà on, els darrers censos hivernals, donen xifres d'entre 300 i 700 individus. Al Baix Empordà les xifres van dels 20 al 70 exemplars. En migració pot aparèixer a qualsevol zona humida o, fins i tot, al mar.

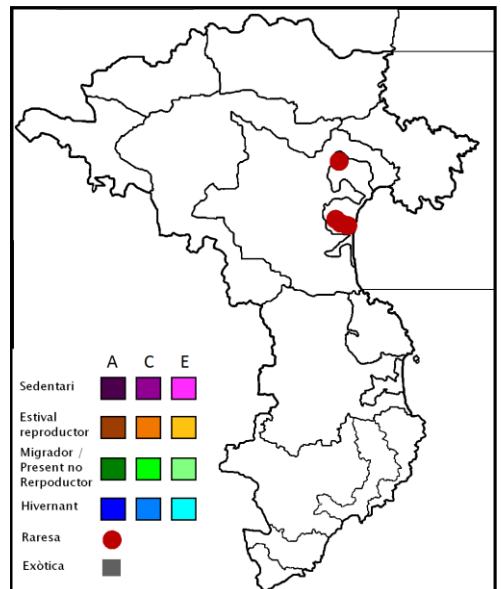
Les primeres citacions post-nupcials es poden començar a produir a començament d'agost tot i que el fort d'arribades no s'inicia fins a primers d'octubre. Els darrers migradors s'acostumen a observar a cavall dels mesos d'abril i maig. Durant els mesos d'estiu no és rar observar algun exemplar no reproductor.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Xarxet marbrenc
Marmaronetta angustirostris

Accidental. Només s'ha citat al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. Al 1980 s'observà un comportament d'algun dels exemplars que suggeria la possibilitat de nidificació.

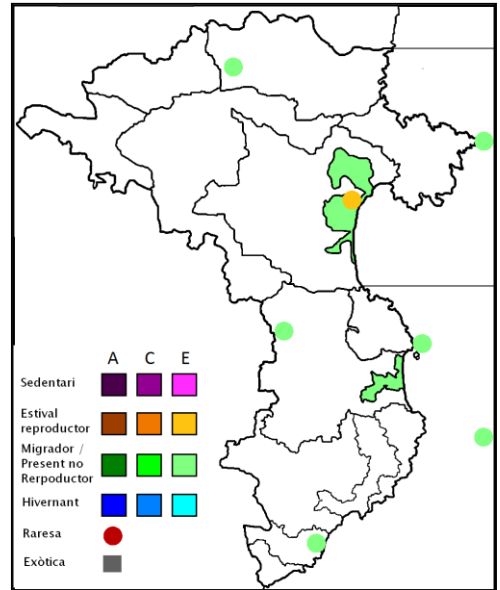

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Xibec

Netta rufina

Migrador escàs però regular, amb alguna parella reproductora al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. A la resta del territori només és regular als Aiguamolls del Baix Empordà i apareix irregularment a les diverses zones humides i, fins i tot, al mar. S'observa, principalment de febrer a maig, amb màxims a cavall dels mesos de març i abril. A l'hivern també es pot observar algun exemplar divagant

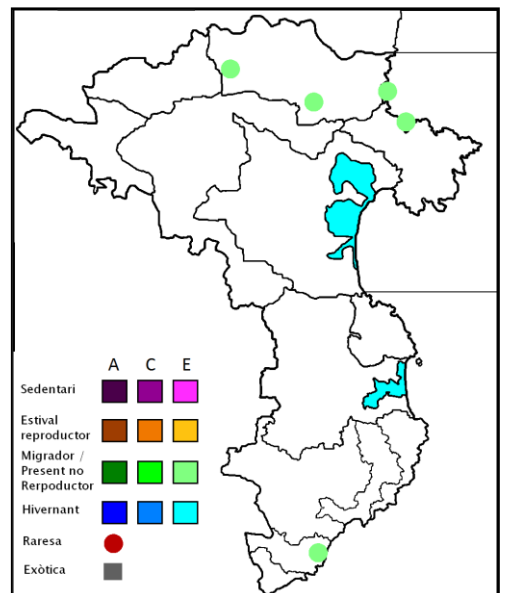

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Morell de cap roig

Aythya ferina

Migrador i hivernant escàs però regular als Aiguamolls de l'Alt i Baix Empordà. Molt escàs i irregular a la resta de zones humides del territori. Les xifres dels darrers censos d'hivernants es mouen entre els 5 i els 25 exemplars. Malgrat que hi ha citacions tots els mesos de l'any, el gruix d'hivernants comença a arribar al novembre i ens deixen amb el mes d'abril.

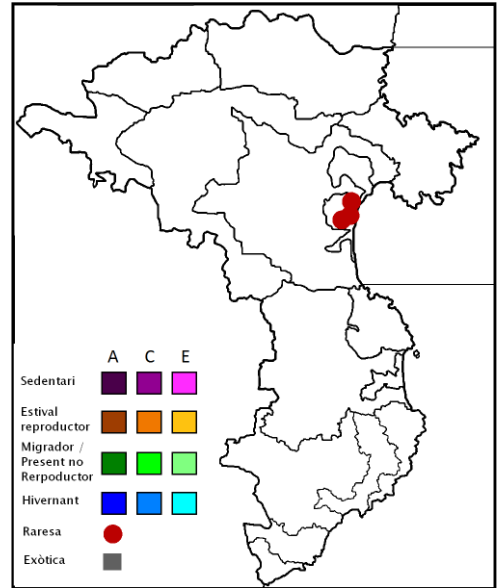

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Morell de collar

Aythya collaris

Accidental. S'ha observat diverses vegades exemplars solitaris d'ambdós sexes al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, sempre a l'hivern, de primers de novembre a finals d'abril. Alguns dels individus han protagonitzat vertaderes hivernades, amb estades de diversos mesos.

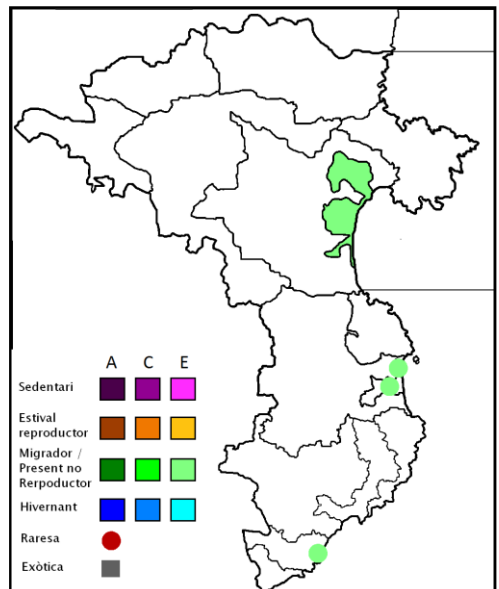
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Morell xocolater

Aythya nyroca

Espècie molt escassa, considerada com a raresa pel CAE. La immensa majoria d'observacions s'han fet al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i, fora d'aquest indret només ha estat citada en dues ocasions al Baix Ter i dues més a la vall del Ridaura.

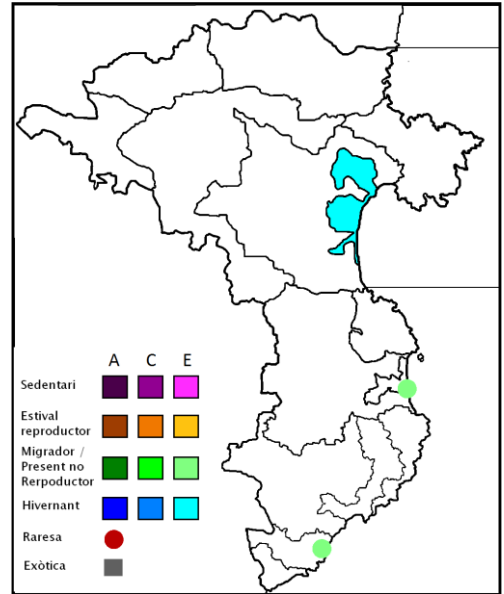
S'ha detectat durant tots els mesos de l'any, excepte al setembre. El major nombre d'observacions es concentren entre els mesos de novembre i març.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Morell de plomall
Aythya fuligula

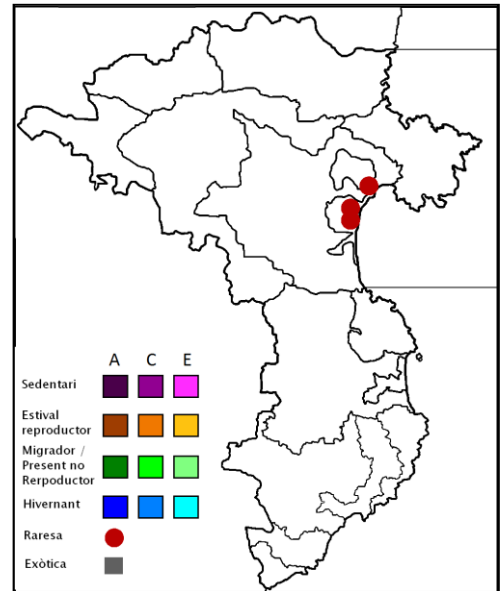
Hivernant i migrador escàs però regular, especialment al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. Els darrers censos d'hivernants donen xifres que van dels 10 als 25 exemplars. Ocasionalment, s'ha citat al Baix Ter i als estanys de Platja d'Aro. Els primers migradors es poden començar a observar a primers d'octubre, tot i que la majoria d'hivernants ens arriben entre novembre i desembre. Romanen a les nostres terres fins entrat març.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Morell buixot
Aythya marila

Accidental. Només s'ha citat al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, més d'una dotzena de vegades, sempre a l'hivern, de primers de novembre a finals de març.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

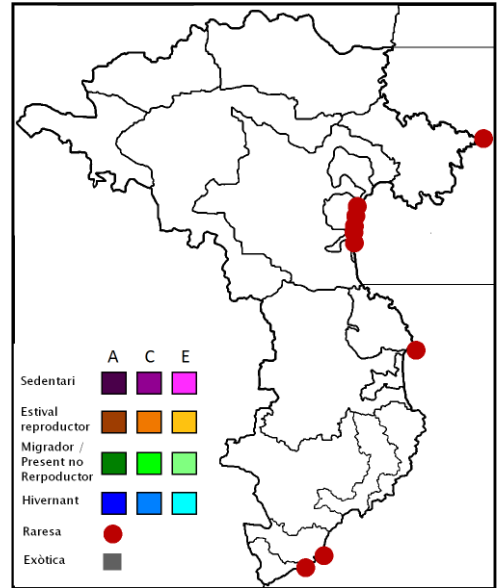
Èider

Somateria mollissima

Espècie considerada com a raresa pel CAE degut a la seva escassetat. La immensa majoria de citacions s'han produït a la badia de Roses, al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. Les citacions a altres punts de la costa són ocasionals.

Aquest ànec pot protagonitzar irrupcions hivernals, com la que es produí l'hivern de 1988–1989. D'altra banda, el llarg període d'immaduresa d'aquesta espècie, abans d'arribar a l'edat reproductora, propicia que alguns joves passin un any o més a les àrees d'hivernada o a localitats intermèdies. Aquests casos són els que produeixen les escasses citacions als mesos càlids.

Els primers exemplars poden arribar a mitjans de setembre i els darrers s'observen ben entrat el maig; les xifres màximes s'assoleixen al gener.

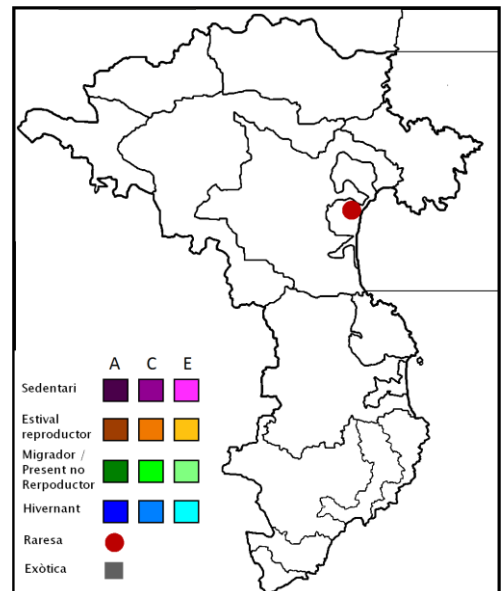
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Ànec glacial

Clangula hyemalis

Accidental. Només s'ha citat en tres ocasions a les llacunes litorals del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà; sempre exemplars solitaris.

Els dos individus detectats a l'hivern protagonitzaren vertaderes hivernades amb estades de sis i tres mesos i mig, respectivament. El detectat a mitjan juliol només hi romangué una setmana.

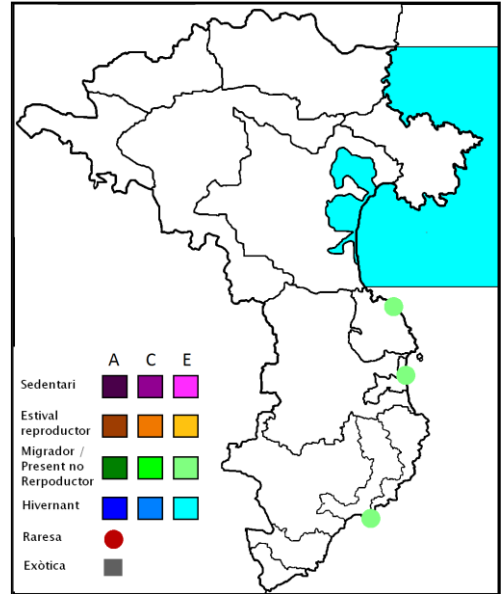

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Ànec negre
Melanitta nigra

Hivernant molt escàs i en regressió, amb una mitjana de 10 exemplars per hivern, concentrats, principalment a la badia de Roses. Ocasionalment penetren a les llacunes litorals i a les goles dels rius.

La seva presència a les nostres costes s'estén des de novembre a finals d'abril, amb màxims entre desembre i gener.

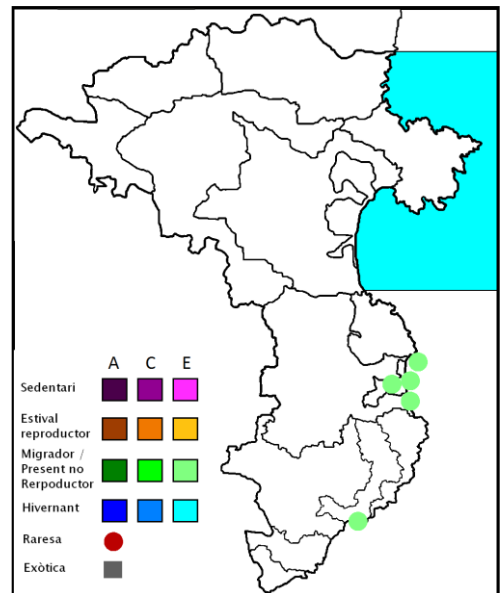

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Ànec fosc
Melanitta fusca

Hivernant molt escàs i irregular (amb hiverns sense citacions), amb una mitjana que no arriba als 4 exemplars per hivern, concentrats, principalment a la badia de Roses.

La seva presència a les nostres costes s'estén des de novembre a finals de març amb una dada escadussera a primers d'abril, i amb màxims els mesos de desembre i gener.

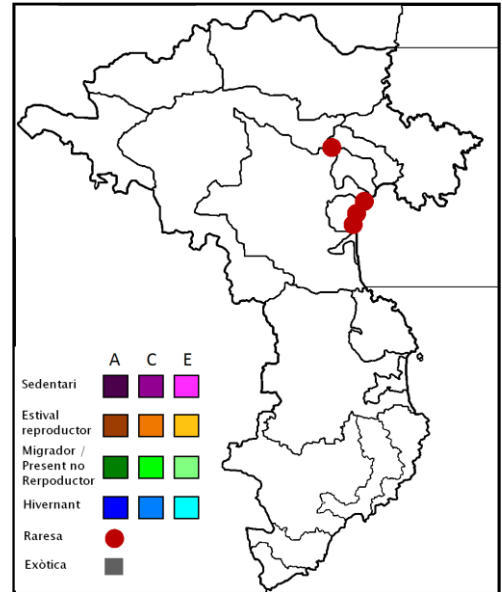
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Morell d'ulls grocs

Bucephala clangula

Espècie accidental amb diverses citacions de les quals només dues estan homologades. Es concentren a les llacunes litorals del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i de la bassa de Pedret i Marzà. Curiosament a aquest darrer indret es feu una observació de catorze mascles junts.

Les observacions s'han produït des de la segona quinzena de novembre fins a la primera d'abril.

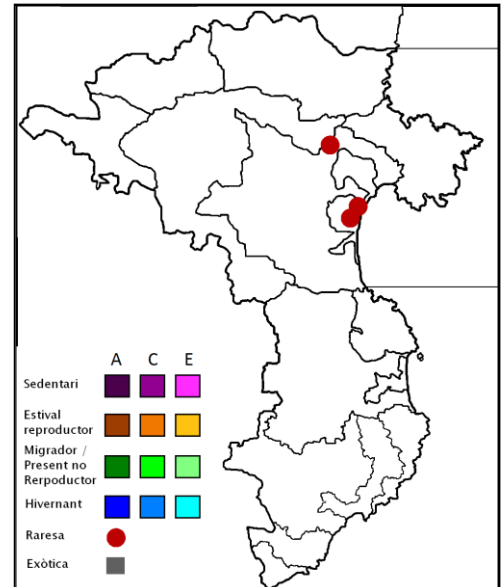

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Bec de serra petit

Mergellus albellus

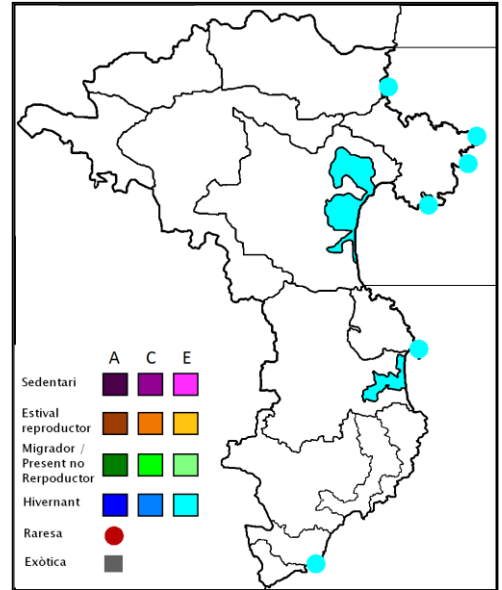
Accidental. S'ha citat Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i a la bassa de Pedret i Marzà, sempre a l'hivern, de final de novembre a mitjan març.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Bec de serra mitjà
Mergus serrator

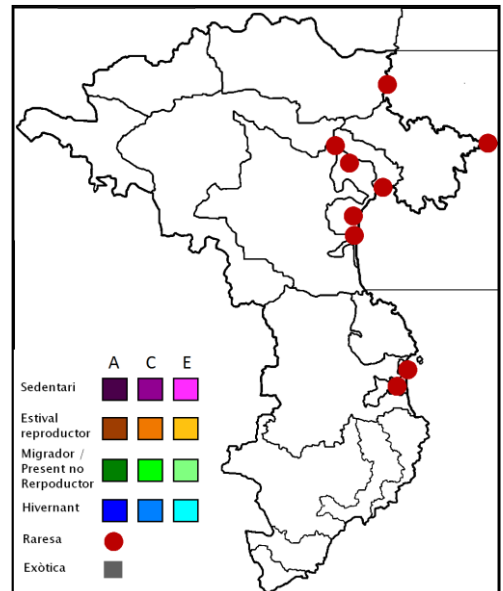
Ànec migrador i hivernant molt escàs, regular a l'Alt Empordà i irregular al Baix. Encara que es pot observar a les nostres costes a partir de finals d'octubre no és fins al novembre que és més habitual començar a observar-lo. A primers d'abril ens deixen els darrers exemplars. Curiosament hi ha molt poques dades del més de febrer. La majoria d'exemplars són femelles adultes i/o joves de l'any, ja que els mascles adults prefereixen no allunyar-se gaire dels seus territoris de cria.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Bec de serra gros
Mergus merganser

Accidental, com a migrant i hivernant. S'ha citat als Aiguamolls de l'Alt i Baix Empordà i al cap de Creus; sempre a l'hivern, de finals de novembre a mitjans d'abril, amb una dada de primers de maig. La majoria de citacions en que es detalla el sexe solen correspondre a femelles i/o joves de l'any, ja que els mascles adults prefereixen no allunyar-se gaire dels seus territoris de cria.

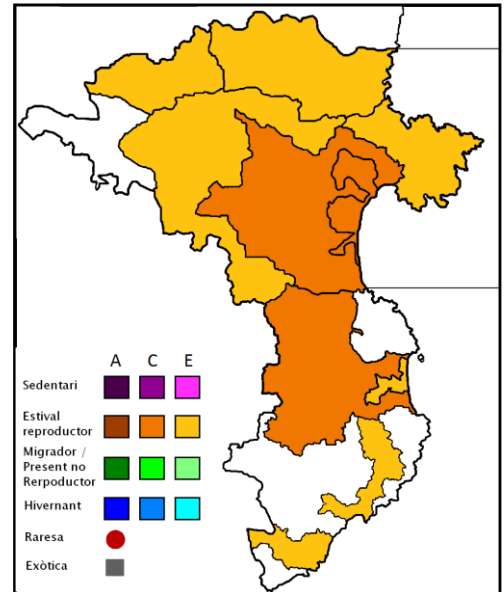

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Guatlla

Coturnix coturnix

Espècie migradora, estival, nidificant comú, tot i que en regressió. Ocupa les planes amb conreus cerealistes i formacions herbàcies, tot i que, en migració, es pot observar a qualsevol punt, especialment al litoral. Els primers exemplars comencen a arribar a mitjan març i els darrers se solen observar a cavall de setembre i octubre. Durant la cria, realitza una explotació seqüencial de l'hàbitat, traslladant-se, cap al nord i a més altitud, a mida que les condicions (sega primerenca) del lloc on s'havia establert li són desfavorables. A l'hivern es produeixen algunes esporàdiques observacions que tant poden correspondre a ocells salvatges com a alliberats intencionadament en l'ensinistrament de gossos de cacera.

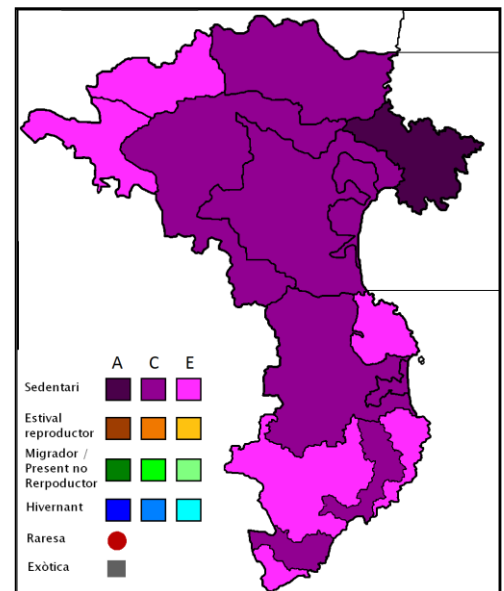

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Perdiu roja

Alectoris rufa

Espècie comuna, resident, que ocupa la totalitat del territori, a excepció dels cims més alts de les muntanyes pirinenques i les zones amb boscos més espessos i atapeïts. Assoleix les densitats més elevades a la zona del cap de Creus. La seva població està molt influenciada pels alliberaments efectuats pel col·lectiu de caçadors.

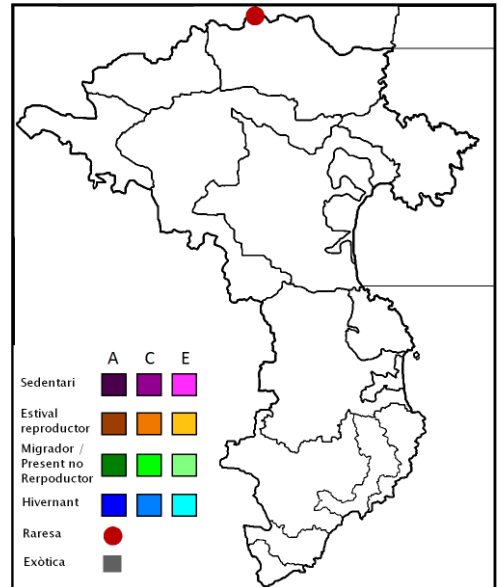

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Perdiu blanca

Lagopus muta

Accidental. Una única i homologada citació, al Puig Neulós, d'un individu aïllat, la primera quinzena de febrer.

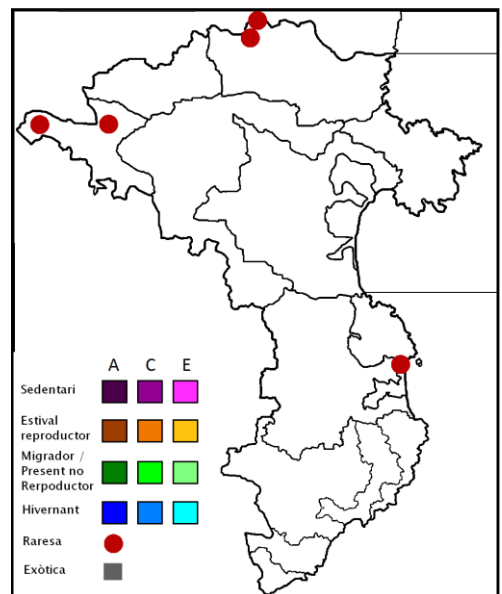
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Perdiu xerra

Perdix perdix

Accidental. Citada a les parts més altes dels Pirineus Empordanesos. Les citacions del quadrant occidental corresponen al primer Atlas català de nidificants i podria ser una extrapolació a partir de la situació de la població del Ripollès.

La citació al Baix Empordà, data de l'abril de 1967 (Roger Norman, *in* Maluquer, 1981) i s'ha de prendre amb molta precaució ja que, a més de no estar confirmada, podria correspondre a exemplars alliberats pel col·lectiu de caçadors.

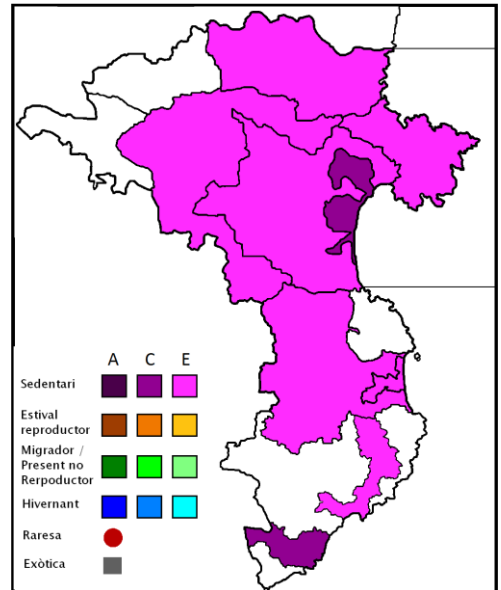

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Faisà

Phasianus colchicus

Espècie introduïda, amb fortes fluctuacions poblacionals i canvis de l'àrea de distribució deguts als alliberaments portats a terme pel col·lectiu de caçadors. De tota manera és relativament comú i manté petites poblacions autosuficients on l'hàbitat li és favorable i no hi ha pressió cinegètica, com al PNAE o al Parc dels Estanys de Castell-Platja d'Aro i als seus voltants.

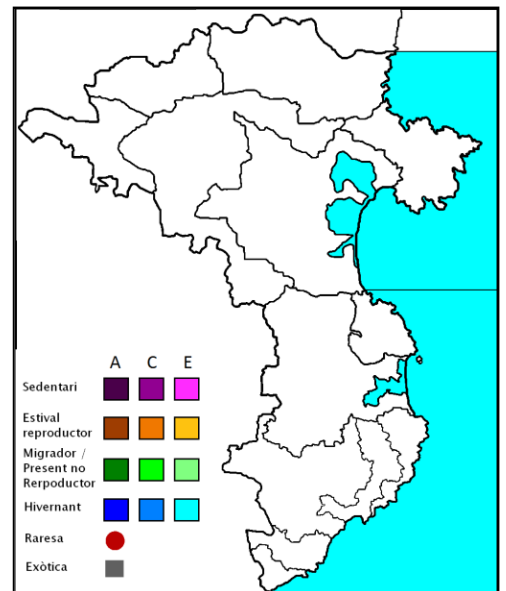

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Calàbria petita

Gavia stellata

Hivernant i migrador molt escàs però regular, detectat entre les segones quinzenes d'octubre i d'abril, amb una única dada d'un primer de maig. Normalment s'observa individus solitaris o grups molt petits, principalment a l'Alt Empordà. Normalment al mar però, de vegades penetra a goles de rius i canals i llacunes litorals. Les xifres màximes es donen als mesos de novembre, desembre i, especialment, al gener.

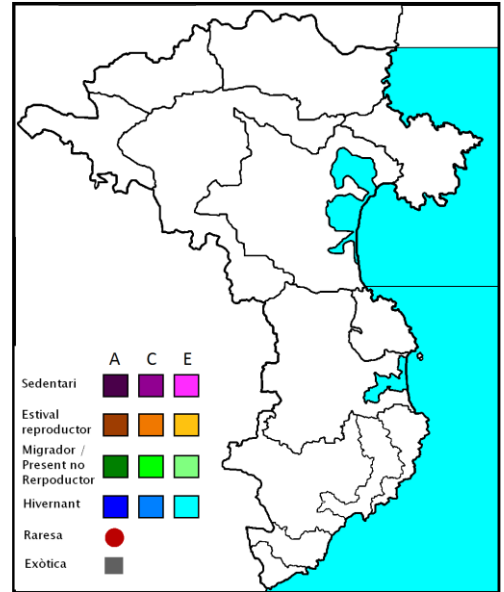

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Calàbria agulla

Gavia arctica

Hivernant i migrador escàs, molt localitzat a les badies de Roses i Baix Ter. De vegades també a goles de rius. És la més nombrosa de les calàbries presents a les aigües empordaneses. Detectada entre les segones quinzenes d'octubre i la primera de maig. A l'hivern, normalment s'observa en petits grups de fins a quinze ocells. Durant el pas de primavera, al març s'ha arribat a veure observacions d'agrupacions d'entre trenta a quaranta exemplars. Les xifres màximes es donen als mesos de desembre, gener i març.

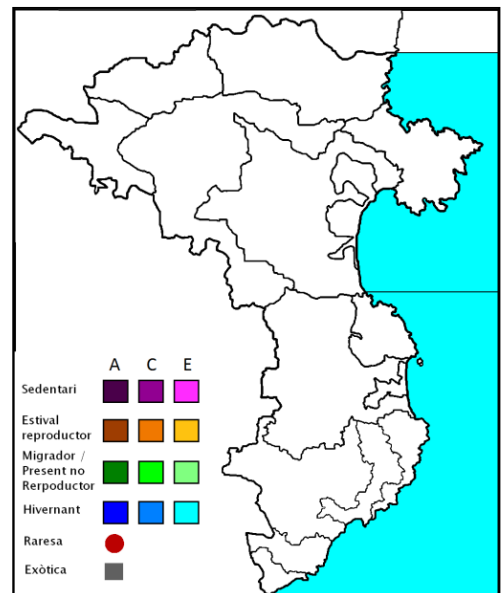

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Calàbria grossa

Gavia immer

Hivernant i migrador molt escàs, tot i que sembla que, darrerament, s'observa de manera més regular. Detectat entre la segona quinzena de novembre i la primera d'abril. Quasi sempre s'observa individus solitaris o petits grups que no passen dels tres exemplars, principalment a la badia de Roses i a la del Ter. No és rar que penetri a aigües arrecerades de ports i goles de rius. El gruix de citacions es produeix al gener.

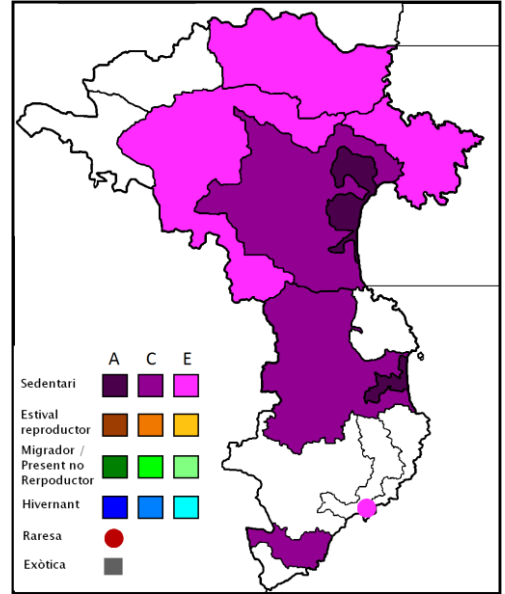

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Cabusset

Tachybaptus ruficollis

Nidificant comú, lligat a espais humits de tota mena. Colonitza des de grans aiguamolls fins a petites basses. Present durant tot l'any, s'ha constatat que, especialment durant la migració primaveral, entre març i abril hi ha un cert increment de les observacions.

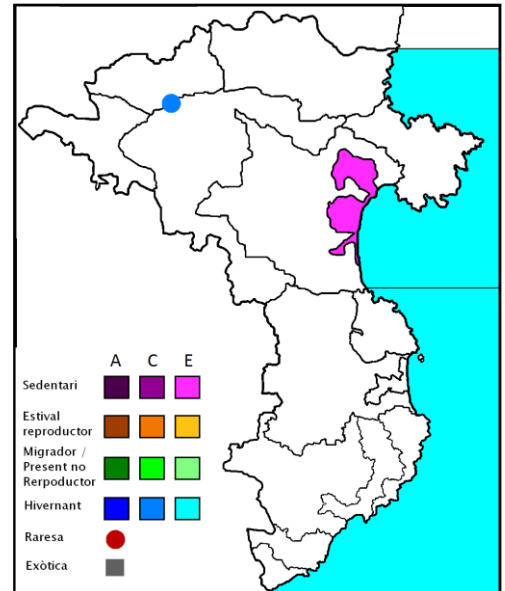

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Cabussó emplomallat

Podiceps cristatus

Nidificant molt escàs i localitzat al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. En migració i, sobre tot a l'hivern, es pot observar alguns exemplars al pantà de Boadella i a qualsevol punt de la costa.

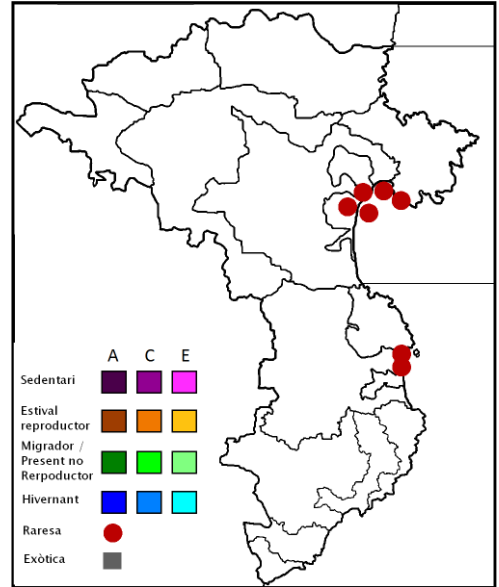

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Cabussó gris

Podiceps grisegena

Accidental. Diverses citacions d'individus solitaris concentrades, especialment, al nord de la badia de Roses i de la badia del Ter, durant el període hivernal, de desembre a primers d'abril. Hi ha dues dades fora d'aquest període, una de primers d'agost i una altra de la primera quinzena d'octubre.

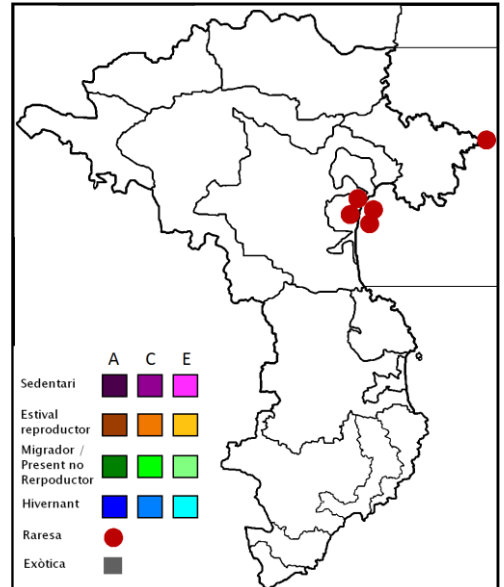

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Cabussó orellut

Podiceps auritus

Accidental. Diverses citacions d'individus solitaris concentrades, especialment, al nord de la badia de Roses, durant el període hivernal, de novembre a gener i durant el pas primaveral, al març, tant a la badia de Roses com a la punta del cap de Creus.

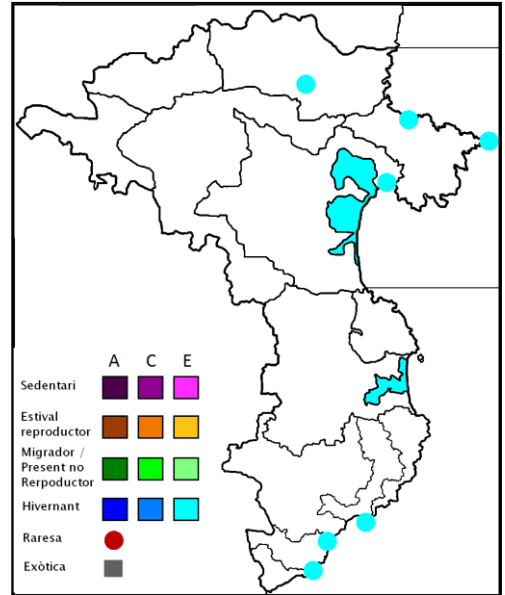

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Cabussó collnegre

Podiceps nigricollis

Hivernant i migrador escàs però regular, detectat entre la segona quinzena de juliol i la primera d'abril, amb màxims als mesos de desembre i gener. També es donen algunes citacions esporàdiques estivals d'individus no reproductors. Com que li agraden els ambients halòfils, s'observa principalment a parcs naturals dels aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà però també a altres punts de la costa, al mar, i a masses d'aigua properes al litoral. Rar a l'interior.

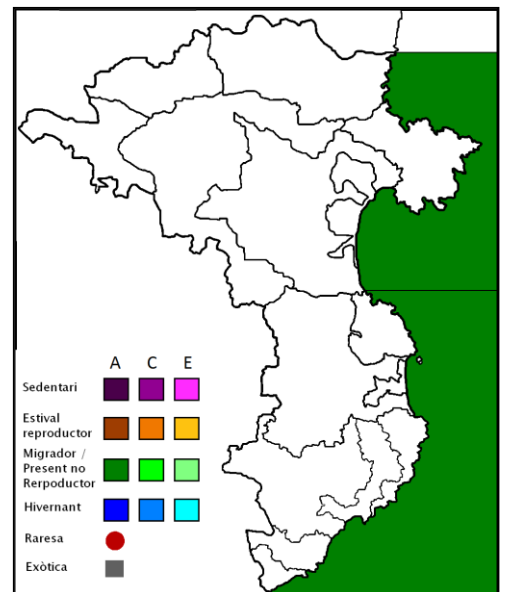

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Baldriga cendrosa

Calonectris diomedea

Ocell estrictament marí, comú entre març i novembre, amb alguna dada esporàdica hivernal, ja que passa l'estació freda a l'Atlàntic.. No cria a les costes Catalanes i els exemplars que s'observen sembla que provenen de les colònies de cria insulars més properes a casa nostra, des d'on venen a alimentar-se. El nombre d'observacions és més important durant el mes de maig i primera quinzena de juny i, també, encara que de manera menys acusada, durant la primera quinzena d'octubre.

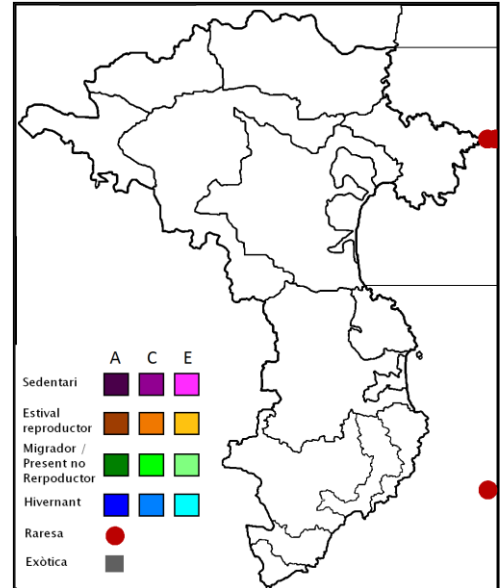

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2

Baldriga capnegra

Puffinus gravis

Espècie accidental, estrictament marina. Sis citacions (només una de les quals ha estat homologada) d'individus solitaris, concentrades, especialment, front el cap de Creus, durant el pas primaveral entre primers de març i primers de maig.

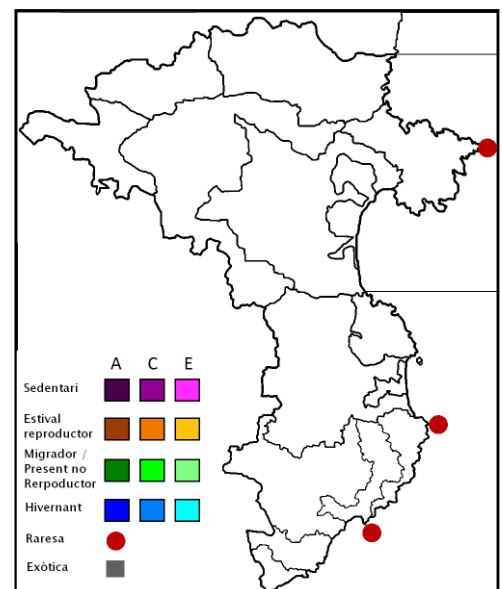

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Baldriga grisa

Puffinus griseus

Espècie accidental, estrictament marina. Vuit citacions (només una de les quals ha estat homologada) d'individus solitaris, concentrades, especialment, front el cap de Creus, durant el pas primaveral, la segona quinzena de març, la primera de maig i una a primers de juliol i una altra a primers d'octubre.

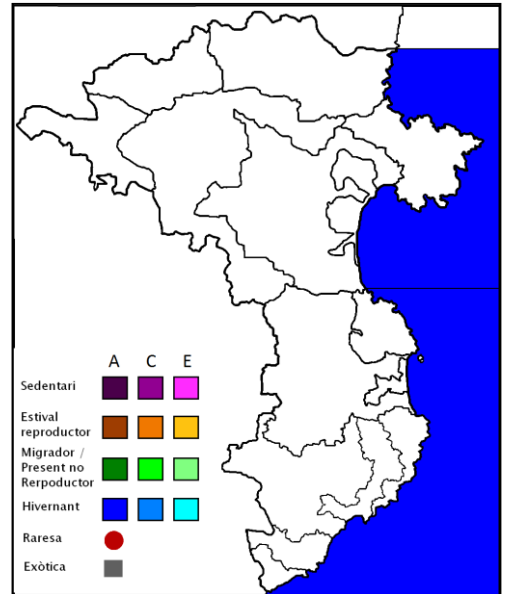

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Baldriga mediterrània

Puffinus yelkouan

Espècie estrictament marina, hivernant i migradora relativament abundant i escassa durant els mesos d'estiu. A diferència de la baldriga balear, no surt del Mediterrani, cap a l'Atlàntic, després de la cria. El pas primaveral, als mesos d'abril i maig és més notori que el de tardor, que comença a l'octubre

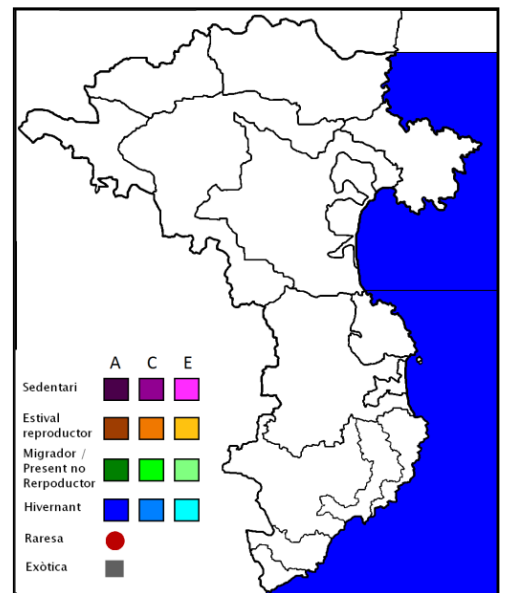

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Baldriga balear

Puffinus mauretanicus

Espècie estrictament marina, hivernant i migradora relativament abundant; molt escassa durant els mesos d'estiu ja que, després de la cria, la majoria de la població migra al golf de Biscaia a mudar, per tornar a partir de setembre. El pas primaveral, als mesos d'abril i maig és més notori que el de tardor, que comença al setembre.

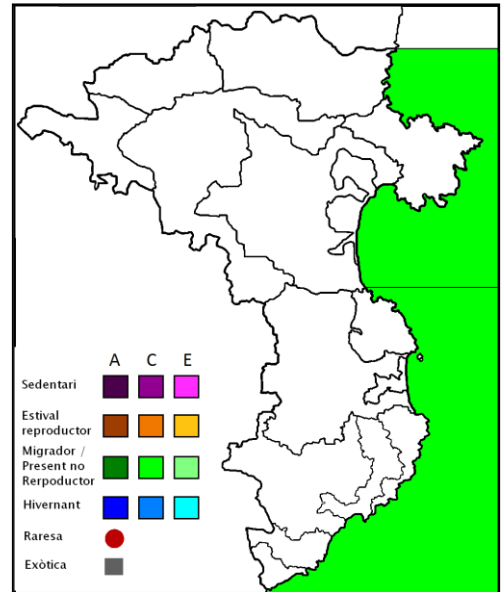

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Ocell de tempesta

Hydrobates pelagicus

Espècie estrictament marina, migradora i estival comuna; esporàdica durant els mesos d'hivern. Tot hi que hi ha citacions tots els mesos de l'any, es pot dir que la seva presència a les nostres aigües comença a final de març i es perllonga fins la segona quinzena de setembre amb màxims durant la segona quinzena d'abril i el mes de maig. Malgrat que hi ha una antiga dada de cria (1971), els continuats i seriosos intents de confirmació d'aquesta, així com la col·locació de caixes niu, no ha aconseguit més evidències posteriors, fora de la troballa d'una closca d'ou trencada.

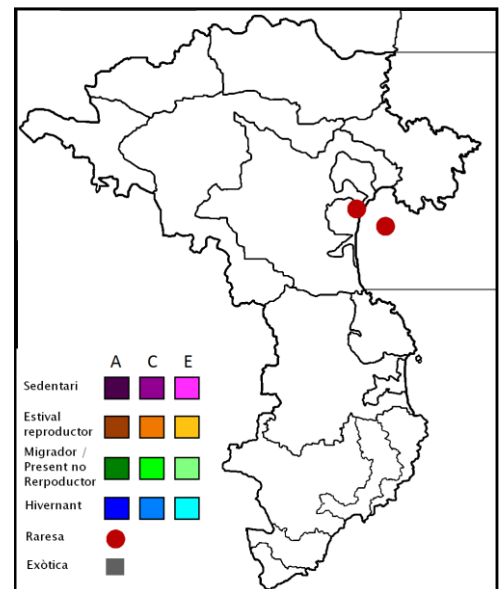

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Petrell cuaforcat

Oceanodroma leucorhoa

Espècie accidental, estrictament marina. Dues citacions (només una de les quals ha estat homologada) d'individus solitaris al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, una durant el pas primaveral, a mitjan abril i l'altra a finals d'any.

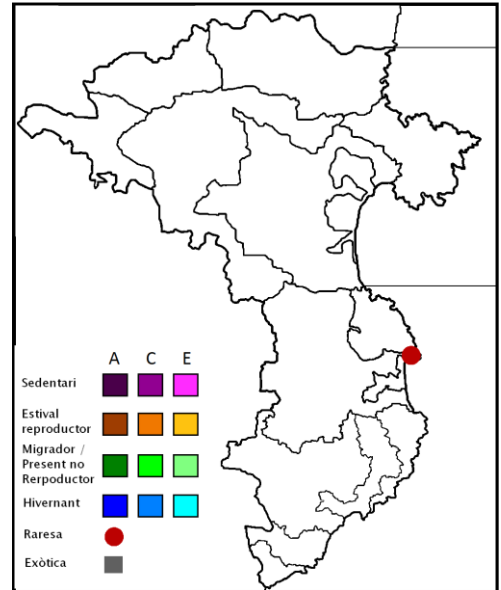

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Mascarell cama-roig

Sula sula

Espècie accidental, estrictament marina. Una única i homologada citació d'un exemplar jove i ferit que va acabar morint. Detectat a 19 milles nàutiques mar endins front el cap de Creus, va romandre tres dies al port de l'Estartit.

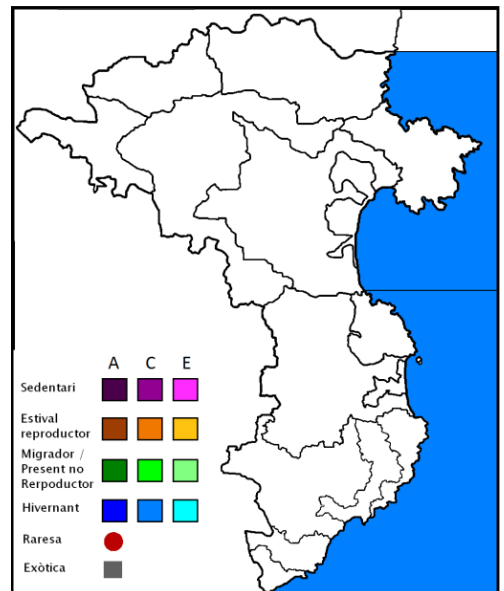

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Mascarell

Morus bassanus

És un ocell marí, hivernant i migrador comú, de novembre a abril, amb xifres màximes entre desembre i febrer. Tot i que, a l'estiu, es pot observar alguns escassos individus no reproductors, els primers migradors comencen a arribar al setembre i els darrers ens deixen a primers de juny.

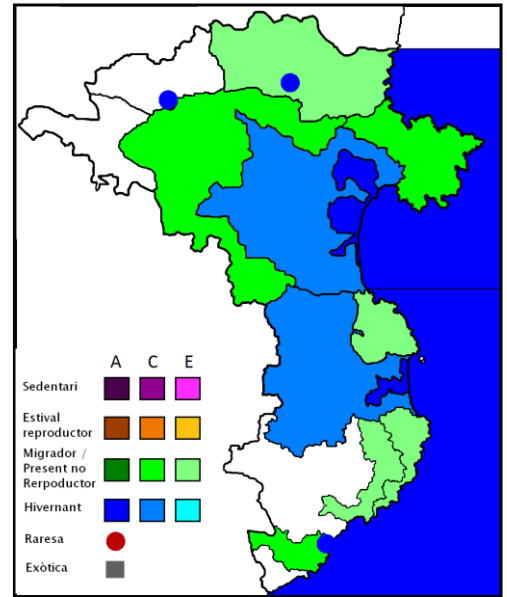
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Corb marí gros

Phalacrocorax carbo

Hivernant i migrador abundant. Els primers migradors comencen a arribar a l'agost, tot i que no és fins a l'octubre que comença a arribar el gruix d'hivernants. El retorn a les àrees de cria s'inicia al febrer i al maig ja quasi han marxat tots. A l'estiu, es pot observar alguns escassos individus no reproductors.

Durant els primers anys de la dècada dels setanta del segle passat una parella va arribar a criar a les Illes Medes.

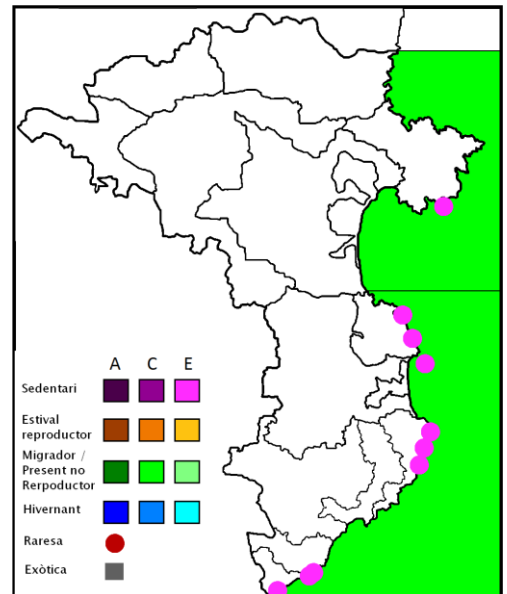

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Corb marí emplomallat

Phalacrocorax aristotelis

Nidificant escàs, amb una població nidificant que sembla estabilitzada entre les trenta i les cinquanta parelles a les zones rocalloses del litoral; cap de Creus, costa del Montgrí, Illes Medes, costa de les Gavarres i, en menor mesura, de l'Ardenya. A l'estiu ens arriba un cert contingent d'aus d'origen balear, que incrementen la població autòctona.

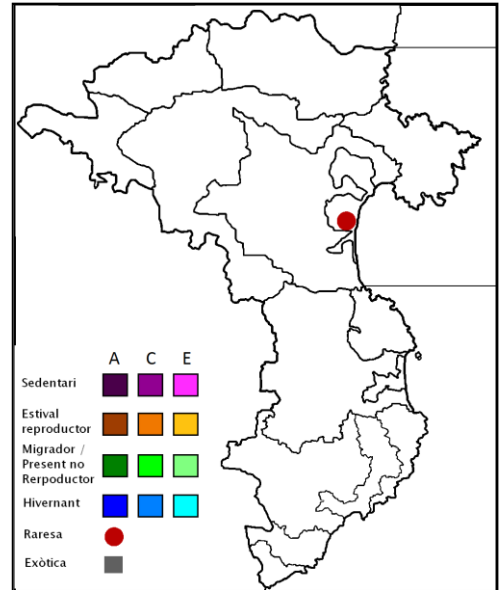

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Corb marí pigmeu

Phalacrocorax pigmaeus

Accidental. Una única observació d'un exemplar hivernant, detectat de mitjan desembre a final d'abril, al Parc natural dels Aiguamolls de l'Empordà.

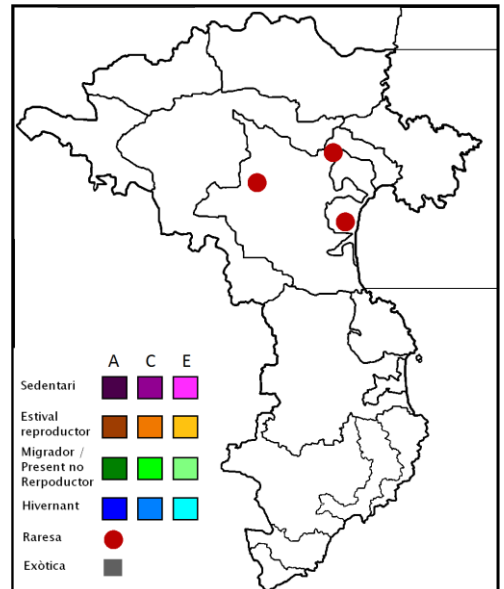

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Pelicà vulgar

Pelecanus onocrotalus

Accidental. Detectats individus solitaris durant els períodes migratoris, a l'Alt Empordà.

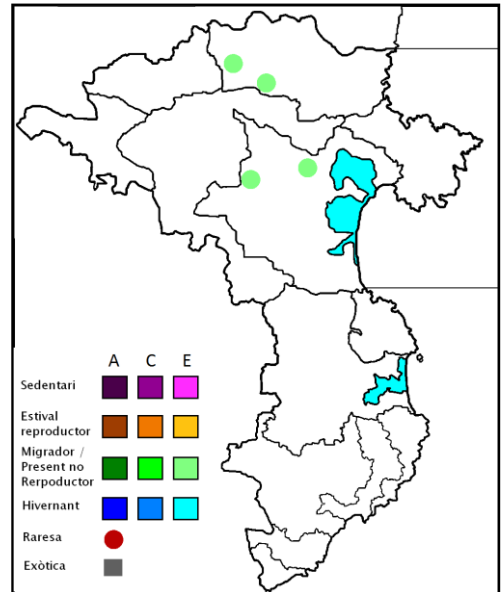

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Bitó comú

Botaurus stellaris

Malgrat que havia estat una espècie escassa com a nidificant al aiguamolls de l'Alt i, en menor mesura, del Baix Empordà, a partir del 2013 ja no cria a les comarques empordaneses. Les causes d'aquesta desaparició semblen raure en una rarificació de l'espècie, en general, i de les molèsties ocasionades en època de cria, en particular. Actualment, és un migrador i hivernant molt escàs, que comença a arribar a mitjan octubre. Els darrers exemplars solen passar a mitjan maig.

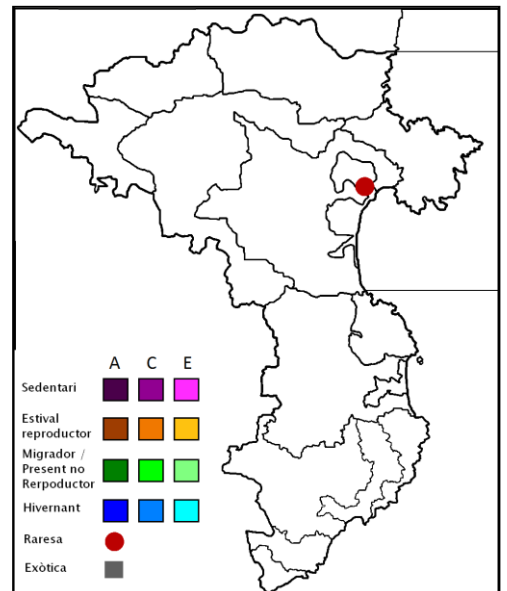

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Bitó americà

Botaurus lentiginosus

Espècie americana, accidental a casa nostra, del que només es té una citació d'un exemplar abatut a una llacuna litoral, prop de Roses el gener de 1961.

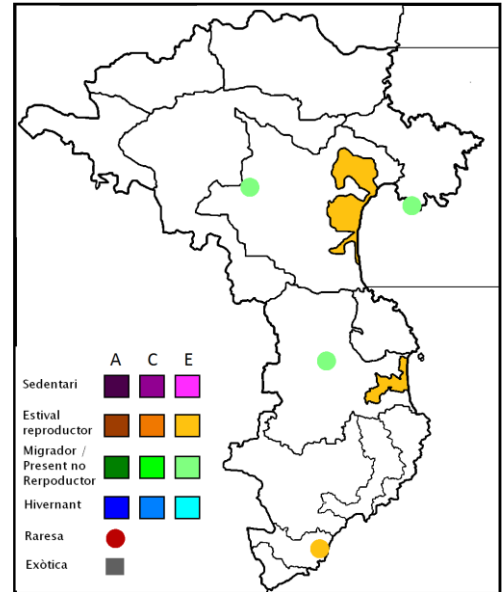

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Martinet menut

Ixobrychus minutus

Espècie migradora i nidificant estival. Cria de manera escassa als Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà i, probablement, a algun tram fluvial baix. S'ha estimat que el nombre de parelles nidificants deu voltar la vintena, repartides més o menys equitativament entre ambdues comarques. En pas pot aparèixer a qualsevol zona humida, per petita que sigui. El primers exemplars es comencen a observar de manera regular a l'abril, tot i que hi ha algunes dades del març i, fins i tot del febrer. El pas primaveral, que marca màxims a final d'abril i durant el maig, és molt més conspicu que el de tardor, que es fa notar a l'agost; i es perllonga fins a mitjan de setembre, tot i que s'ha registrat citacions fins a mitjan novembre i, una, fins i tot, a primers de desembre.

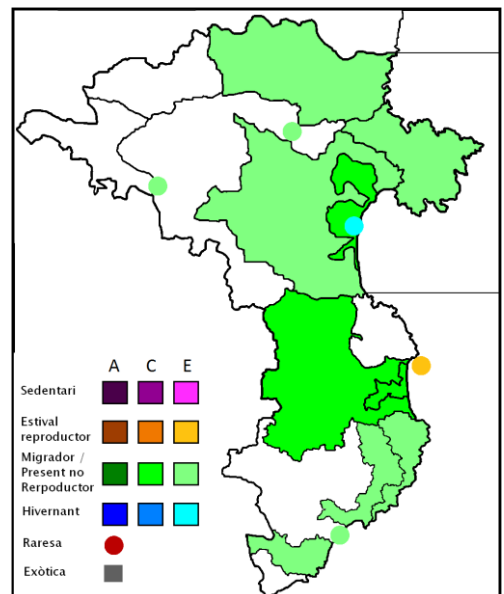

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Martinet de nit

Nycticorax nycticorax

Es tracta d'una espècie comuna com a migradora i escassa i mal coneguda com a nidificant. Actualment només cria amb seguretat a les Illes Medes (al voltant de 150 parelles). Comencen a arribar al març i els darrers marxen a l'octubre. Ocasionalment, comptats exemplars han protagonitzat una hivernada al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà.

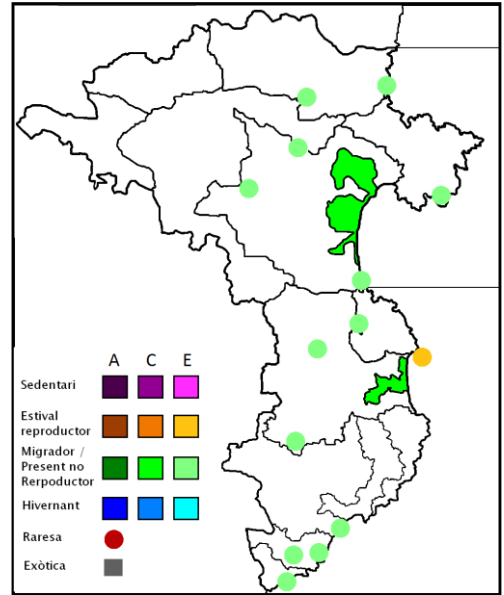
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Martinet ros

Ardeola ralloides

Espècie migradora escassa i nidificant molt escassa i localitzada a les Illes Medes, amb menys de cinc parelles els darrers anys. La majoria d'observacions es fan als aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà, tot i que pot aparèixer a qualsevol zona humida del territori.

El pas pre-nupcial és molt més intens que el de tardor; comença a mitjan març i marca màxims a l'abril i maig. Els darrers migradors post-nupcials s'observen durant la primera quinzena d'octubre

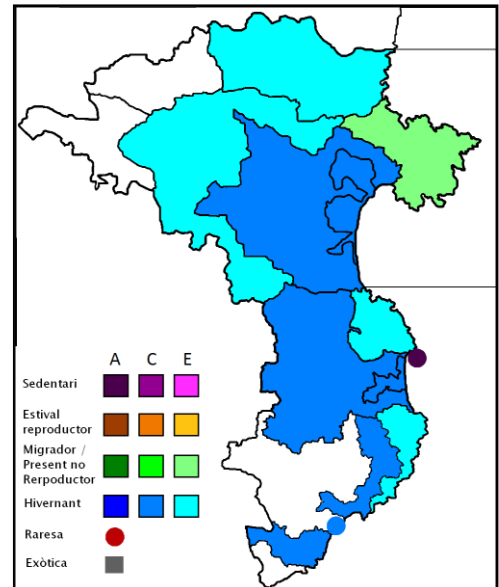

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Esplugabous

Bubulcus ibis

Ocell present tot l'any, amb una única colònia de cria a les Illes Medes on, mentre havien nidificat al voltant de 1.200 parelles a final del segle passat, els darrers censos donaren xifres entre les 200 i 250 parelles. Migrador i hivernant a les àrees on no cria. Els darrers censos d'hivernants donen xifres compreses entre els 500 i els 1.500 exemplars.

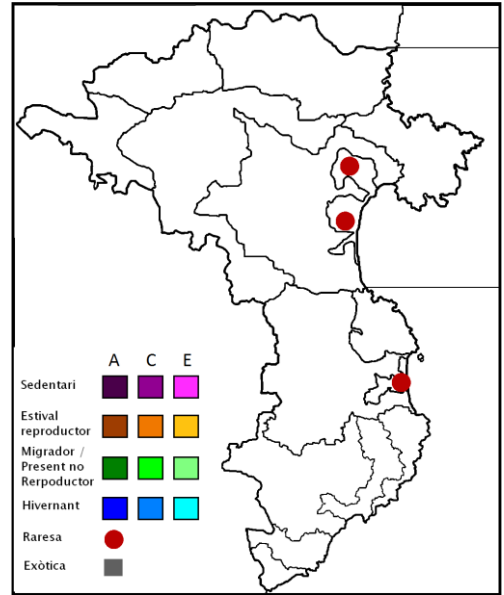

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Martinet dels esculls

Egretta gularis

Espècie accidental, de la que també s'ha registrat la presència d'individus creuats amb martinets blancs *Egretta garzetta*. Totes les observacions, llevat d'una del Baix Ter, s'han fet al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. Corresponen a individus aïllats i s'han fet quasi sempre a la primavera, de mitjans d'abril a primers de juny.

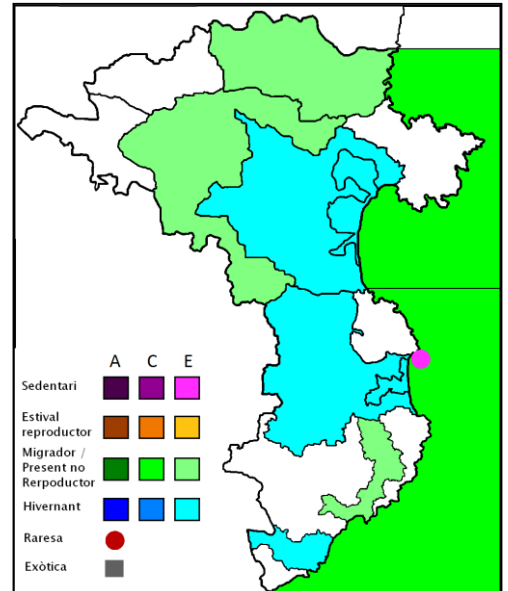

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Martinet blanc

Egretta garzetta

Espècie present tot l'any, amb una única colònia de cria a les Illes Medes, on nidifiquen de 20 a 50 parelles. Migrador comú especialment a la costa i a les principals zones humides. Com hivernant és escàs. Els darrers censos d'hivernants donen xifres compreses entre els 20 i els 110 exemplars.

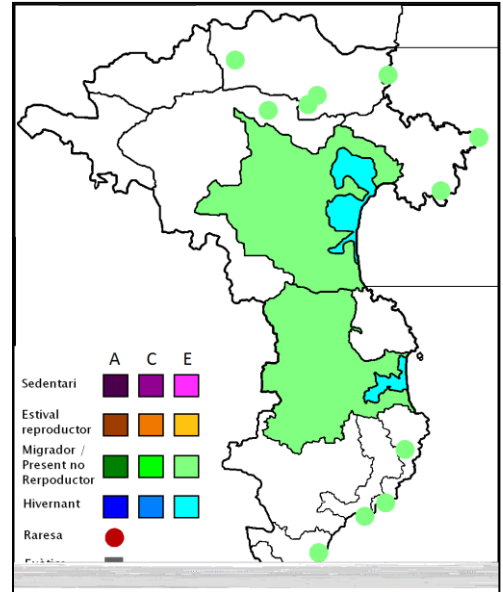

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Agró blanc

Egretta alba

Espècie en expansió, present tot l'any, tot i que encara no hi ha evidències de cria. Comuna en migració, els màxims de pas es donen als mesos de març i abril i, en menor mesura al setembre i l'octubre. Com hivernant, només és regular als aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà. Els censos hivernals donen xifres d'entre 10 i 35 exemplars.

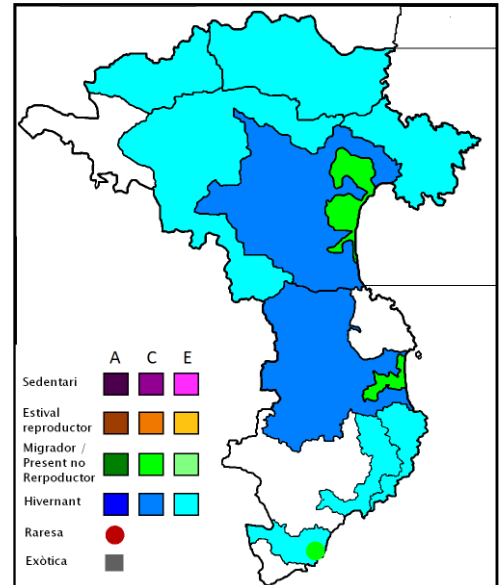

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Bernat pescaire

Ardea cinerea

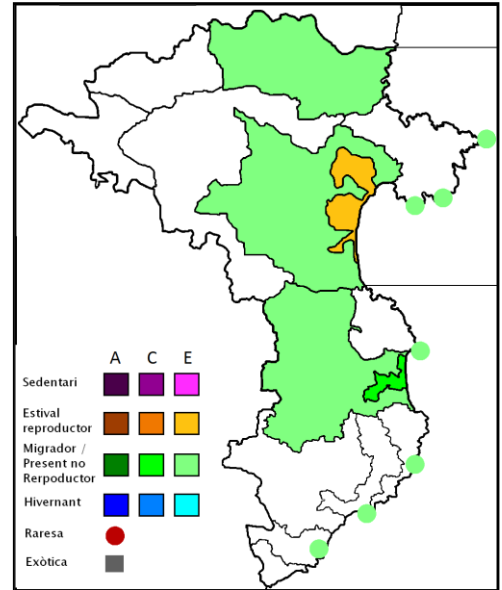
Espècie present tot l'any, tot i que no nidifica. Abundant en migració, es pot veure una mica arreu, fins i tot, costejant sobre el mar. El pas pre-nupcial, que marca màxims al març i l'abril, és molt més manifest que el de tardor, que assoleix xifres màximes als mesos de setembre i octubre. Els censos hivernals donen xifres d'entre 110 i 225 exemplars. A l'estiu romanen entre nosaltres alguns exemplars no nidificants.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Agró roig
Ardea purpurea

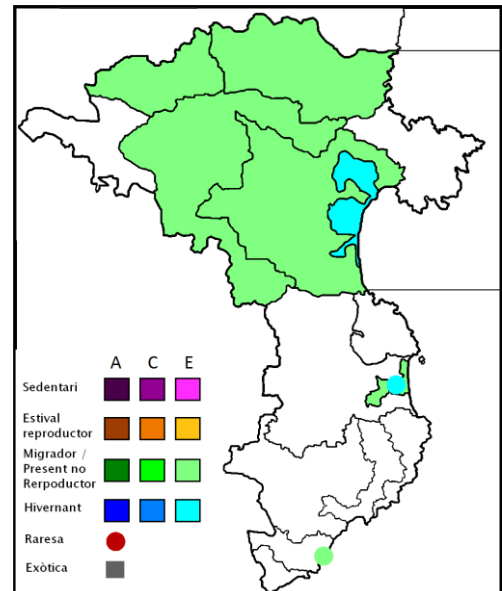
Espècie migradora i reproductora escassa. El nombre de parelles nidificants al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà fluctua entre 13 a 56 parelles. A la resta del territori, és un migrant escàs, encara que regular, sobretot a les principals zones humides i a la costa. A l'hivern es pot fer alguna observació esporàdica.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Cigonya negra
Ciconia nigra

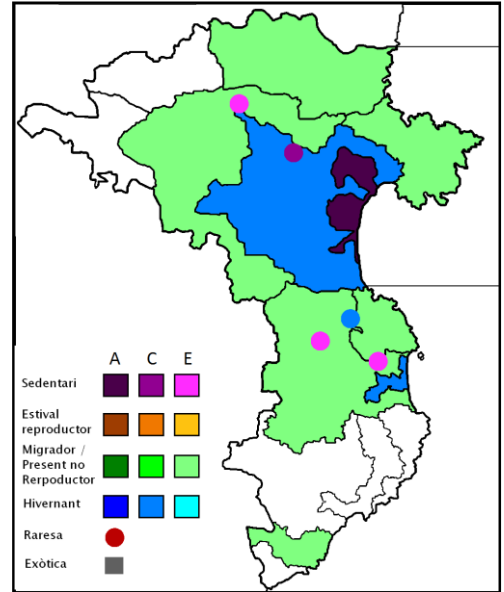
Hivernant regular, escàs i localitzat als Aiguamolls de l'Alt Empordà i migrador, també regular i escàs, especialment observat al nord del territori. Els pics de migració es donen a cavall dels mesos de març i abril, a la primavera, i entre final d'agost i final d'octubre, a la de tardor, que és més dilatada. Ocasionalment s'ha registrat l'estada d'una parella a l'Albera durant el període reproductor, sense que se n'hagi pogut constatar la nidificació.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Cigonya blanca
Ciconia ciconia

Nidificant molt localitzat al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i a Peralada amb alguna parella reproductora a l'Alt i al Baix Empordà, prop de les ribes del Ter. És un hivernant regular a la plana alt-empordanesa i als aiguamolls del Baix Empordà. Com a migrador, s'observa especialment a l'Alt Empordà.

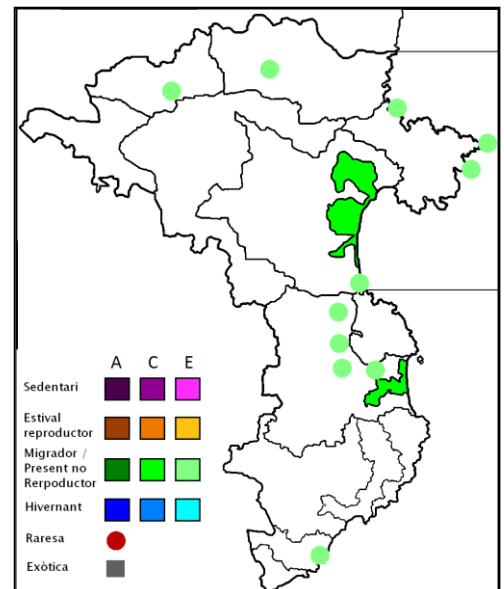

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Capó reial
Plegadis falcinellus

Migrador que, amb el temps s'ha anat fent regular i comú als Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà i irregular i escàs a altres zones humides menors del territori. S'ha donat alguns cassos irregulars d'hivernada i d'ocells estivals no reproductors als Parcs Naturals dels Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà.

Durant els passos migratoris, les observacions es concentren als mesos de març i abril, al de primavera, i d'agost a octubre, al de tardor, que és menys conspicu.

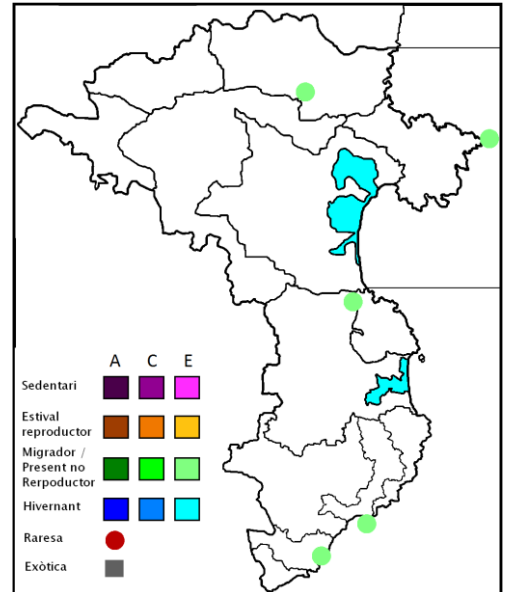
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Becplaner

Platalea leucorodia

Hivernant i migrador escàs i localitzat al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i als del Baix Empordà. Migrador irregular i molt escàs a altres zones humides menors del territori.

El pas de primavera va de febrer a juny, amb màxims als mesos de març i abril. El de tardor, menys intens, pot començar a mitjan juliol i perllongar-se fins al novembre. De manera esporàdica es pot observar algun exemplar no reproductor a l'estiu.

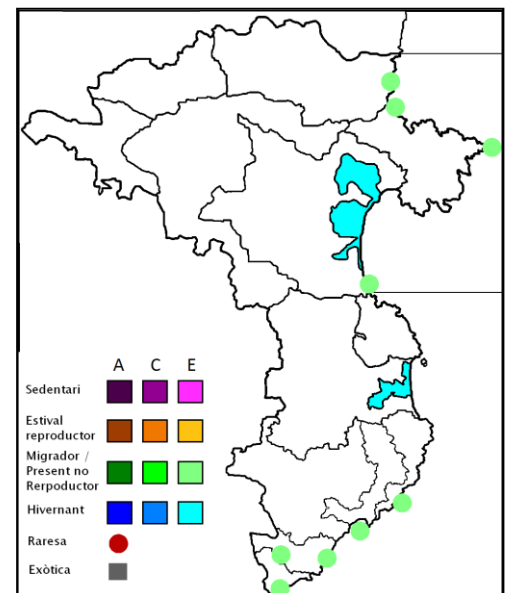
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Flamenc

Phoenicopterus roseus

Hivernant i migrador escàs al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i als del Baix Empordà. A aquestes àrees, no és rara l'observació d'exemplars no reproductors a l'estiu. Migrador regular i escàs a altres zones humides menors del territori i, especialment, a la costa.

El pas de primavera va de febrer a primers de juny, amb màxims al març i abril. El de tardor, menys intens, pot començar a primers d'agost i perllongar-se fins a final de novembre.

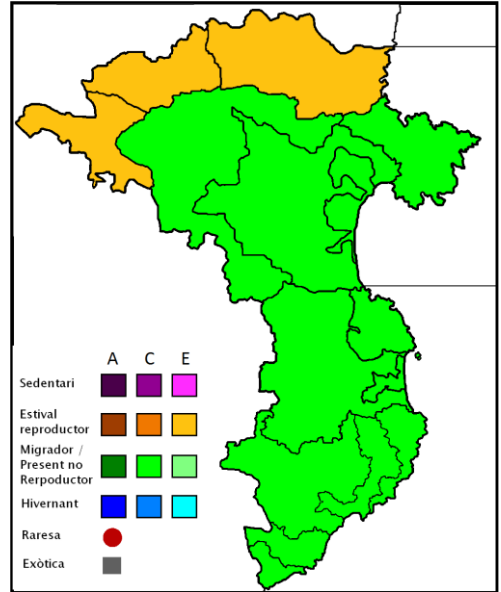

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Aligot vesper
Pernis apivorus

A tot el territori és un migrador comú i a la zona nord: Mont-Bassegoda, Salines i Albera, un reproductor escàs i poc estudiat. Hi ha indicis esporàdics de cria a altres zones muntanyoses.

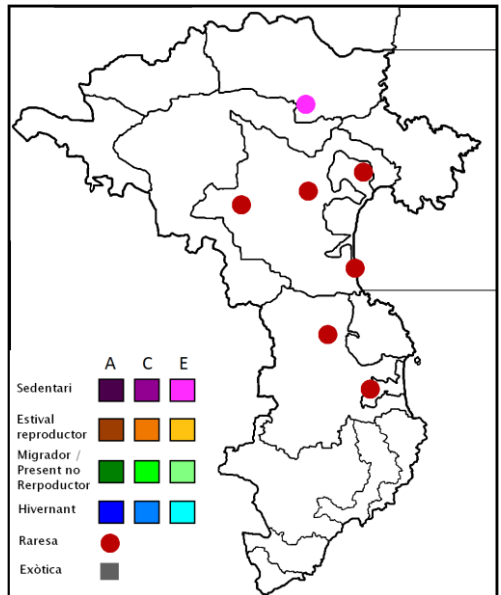
Sovint migra en grups que poden ser molt nombrosos. El pas pre-nupcial comença a mitjan abril i fineix a mitjan juny. Marca màxims al maig. El pas post-nupcial, més intens, comença al juliol i acaba durant la segona quinzena d'octubre. Marca dos màxims, un d'adults a final d'agost i un altre de juvenils a mitjan setembre.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Esparver d'espattes negres
Elanus caeruleus

Espècie rara, de nova incorporació a l'ornitofauna empordanesa. La primera citació empordanesa data de 1995. La majoria d'observacions s'han produït a la plana alt-empordanesa i, fins i tot, al 2004 es va sospitar la reproducció d'una parella. Hi ha citacions tots els mesos de l'any i un cas d'hivernada, d'un exemplar que romangué des de finals d'octubre a final de març.

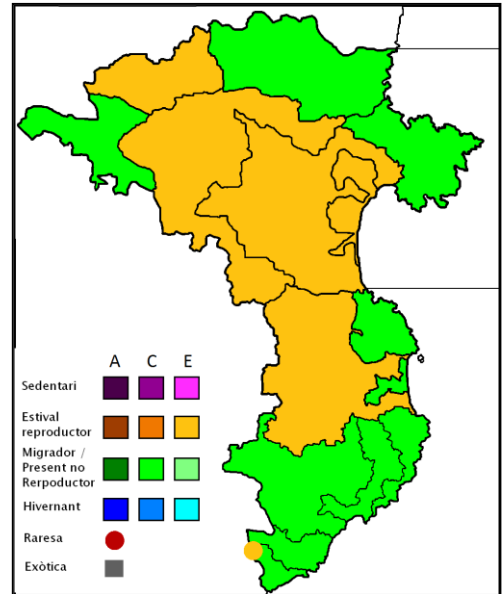

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Milà negre

Milvus migrans

Espècie estival, nidificant escassa especialment a la plana de l'Alt Empordà. En tot cas, es tracta d'un aspecte amb un seguiment més aviat pobre. A la resta del territori és un migrador comú, que en determinats dies i indrets favorables com abocadors, pot formar concentracions considerables que poden ultrapassar el centenar d'individus. Els primers exemplars es poden començar a observar a finals de febrer i els darrers a primers d'octubre. Els màxim es donen entre finals de març i mitjans de maig, durant el pas pre-nupcial i a cavall d'agost i setembre, durant el post-nupcial, que és molt menys manifest. De manera esporàdica, també es pot observar algun exemplar durant el mesos freds.

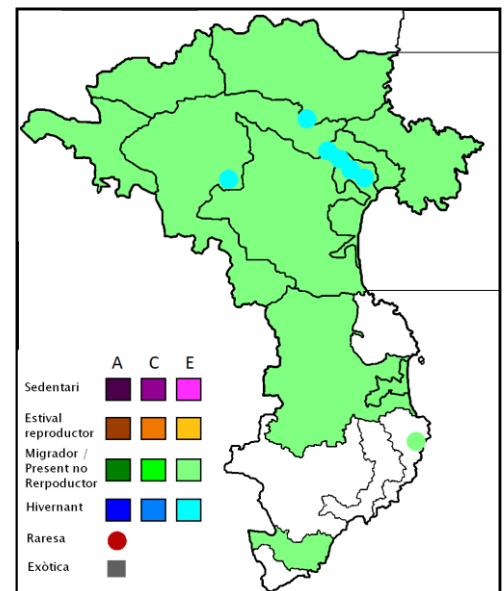

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Milà reial

Milvus milvus

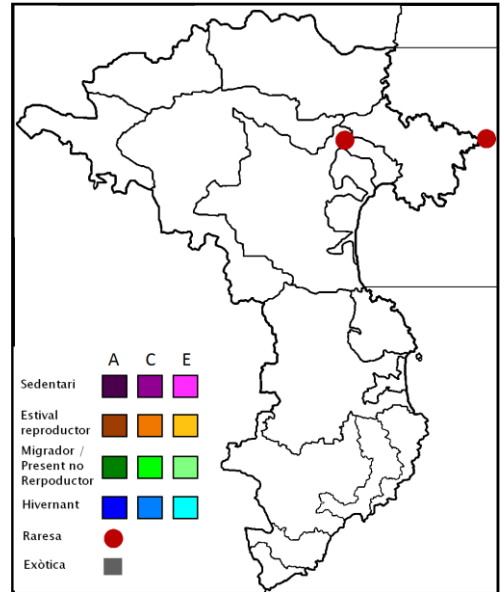
Migrador escàs, que sovinteja els punts d'alimentació fàcil com, per exemple, els abocadors. Malgrat que s'ha observat tots els mesos de l'any, el gruix de citacions es produeixen de mitjan març a final de maig i, en menor mesura, durant els mesos de setembre i d'octubre. Una pocs exemplars hivernen a l'Alt Empordà, a l'abocador de Pedret i Marzà i a les seves rodalies.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Àguila marina
Haliaeetus albicilla

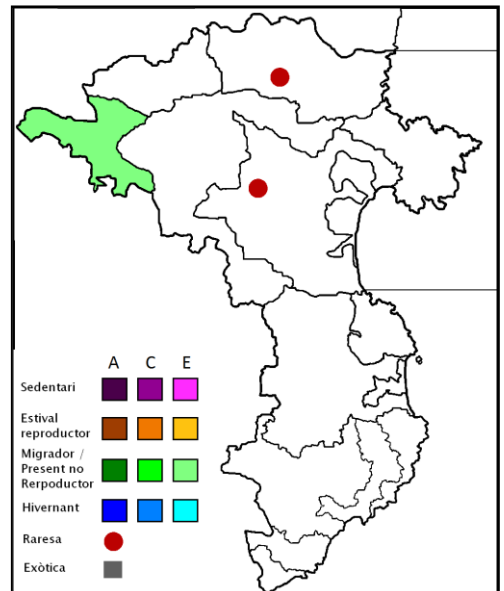
Accidental. Dues observacions de sengles ocells juvenils: una de mitjans de novembre, i una altra d'homologada d'un ocell que romangué a la zona de Pedret i Marzà, de la segona quinzena febrer a la primera de març.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Trencalòs
Gypaetus barbatus

Espècie relativament habitual, encara que molt escassa, a la zona del Mont-Bassegoda, a partir dels exemplars residents a les veïnes comarques de La Garrotxa i el Ripollès. A la resta del territori és accidental i només es té una dada a Avinyonet de Puigventós i una antiga citació a l'Albera.

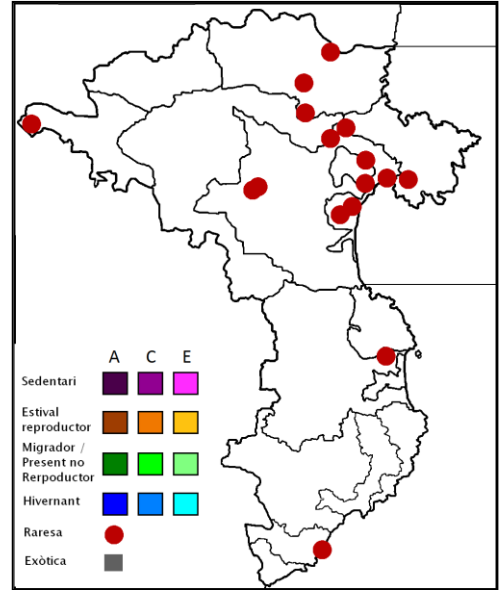

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Aufrany

Neophron percnopterus

Migrador molt rar. La majoria de citacions del qual es concentren a la primavera, a l'Alt Empordà, al mes de maig. A la tardor s'ha observat alguns exemplars juvenils a cavall dels mesos d'agost i setembre. Hi ha hagut alguns intents de nidificació, sense èxit a l'extrem occidental del territori, a la zona de Mont-Bassegoda. També s'ha documentat la citació d'un divagant hivernal al mes de gener.

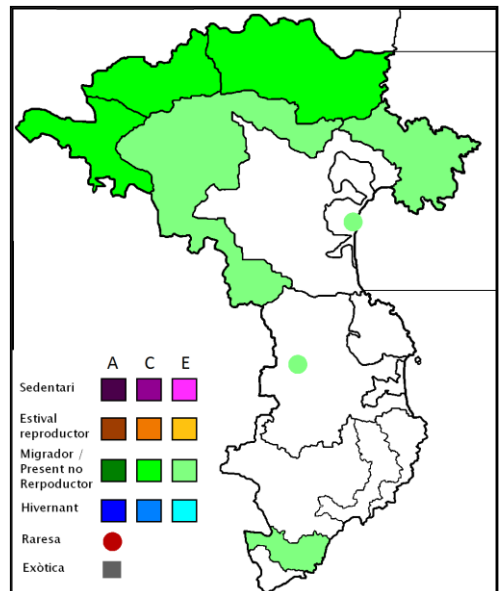

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Voltor comú

Gyps fulvus

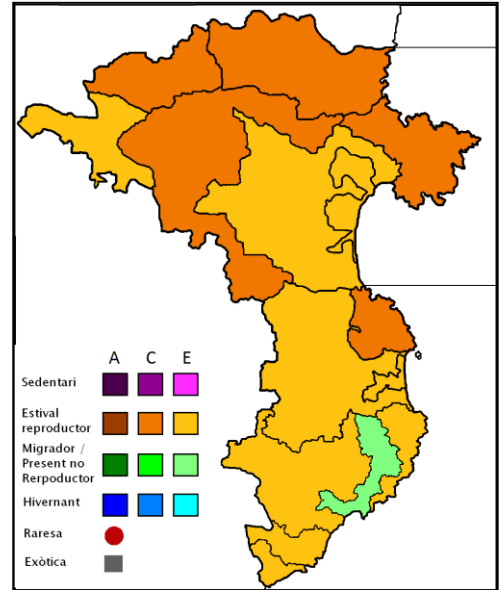
Espècie de presència relativament habitual a la zona pirinenca i, en menor mesura a la seva àrea de influència. Al Baix Empordà és un migrador i divagant escàs i irregular. S'ha citat tots els mesos de l'any però s'aprecia una concentració de les observacions durant el mes de maig.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Àguila marcenca
Circaetus gallicus

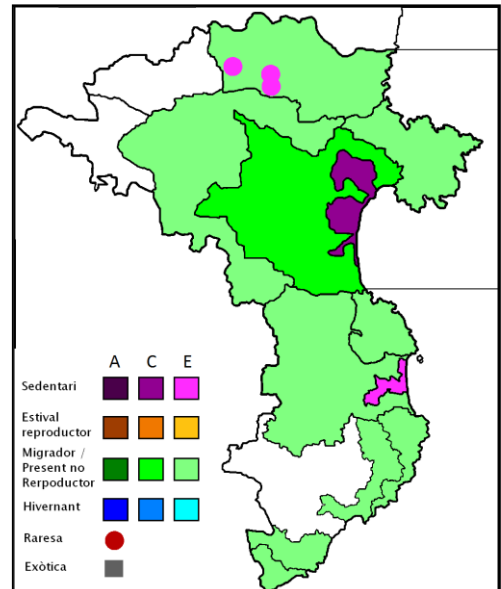
Espècie estival que, malgrat que els primers exemplars es poden observar ja a final de febrer, no és fins a mitjan març quan comença a arribar el gruix migrador, que es manté fins a mitjan maig. El pas de tardor és molt menys conspicu i marca màxims entre agost i setembre; els exemplars més tocatardans s'observen a mitjan octubre. Cria, pràcticament, arreu del territori, especialment a les comarques muntanyoses de l'Alt Empordà. De fet, s'ha citat tos els mesos de l'any, ja que algun exemplar es queda a passar l'hivern, especialment als Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà i a les planes que els envolten.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	
				Yellow	Orange	Orange	Orange	Orange	Orange	Yellow	Yellow	Yellow	Yellow	Yellow	Orange	Orange	Yellow							

Arpella vulgar
Circus aeruginosus

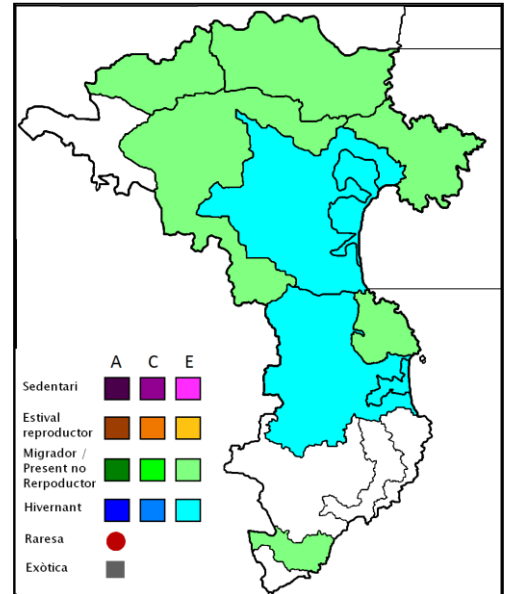
Espècie sedentària i parcialment migradora. Unes poques parelles nidifiquen als Aiguamolls alt-empordanesos i als del Baix Ter i als estanys de l'Albera. En migració es pot observar, pràcticament, arreu especialment a les planes i zones costaneres. El pas pre-nupcial, que és més acusat que el de tardor, comença a primers de març, marca màxims a finals d'aquest mes i durant l'abril i finalitza al maig. El de tardor és més dilatat en el temps, abraça els mesos d'agost a novembre, i el màxim de pas coincideix amb el mes de setembre.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2
				Yellow	Orange	Orange	Orange	Yellow						Yellow	Orange	Orange	Yellow	Yellow	Yellow	Yellow			

Arpella pàl·lida
Circus cyaneus

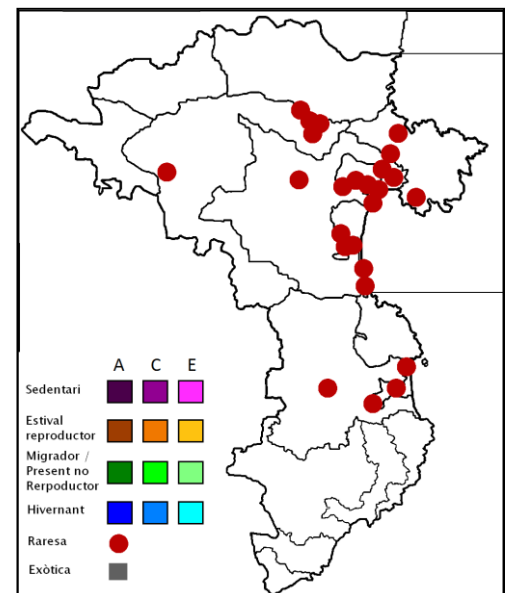
Espècie escassa com a migradora i hivernant. Els pocs hivernants es concentren als Aiguamolls alt-empordanesos i als del Baix Ter. En migració pot aparèixer a qualsevol punt del territori, especialment a les planes. A casa nostra és present de finals d'agost a finals d'abril. Els màxims de migració es donen al març i al novembre.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Arpella pàl·lida russa
Circus macrourus

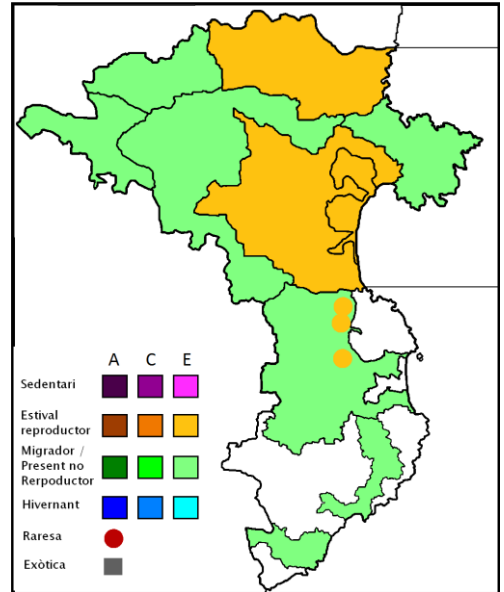
Migrador rar, però cada vegada més freqüent, les observacions del qual es produeixen, principalment a les planes i aiguamolls empordanesos, durant el pas de primavera, de primers de març a mitjan maig, amb màxims a la segona quinzena de març i a l'abril. El pas de tardor és molt menys conspicu i s'estén de setembre a mitjan novembre amb màxims, la segona quinzena de setembre.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Esparver cendrós
Circus pygargus

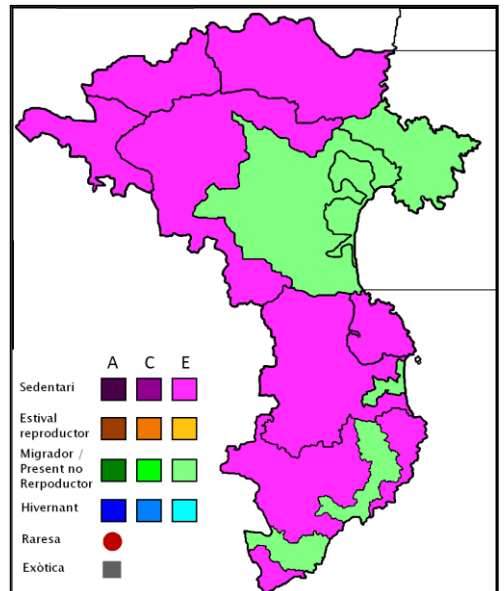
Nidificant molt escàs i migrador escàs, amb una mitjana de sis parelles per temporada. En migració es pot veure una mica arreu, especialment a aiguamolls i plana. El pas pre-nupcial comença a finals de març, marca màxims a cavall d'abril i maig i acaba al juny. El de tardor és molt menys manifest i va d'agost a mitjan octubre, amb màxims durant la segona quinzena d'agost i la primera de setembre.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Astor
Accipiter gentilis

Espècie de caràcter sedentari, que nidifica a les principals zones boscoses. Fora del període reproductor, es pot trobar una mica arreu, sempre en baixa densitat i a indrets amb bona cobertura arbòria.

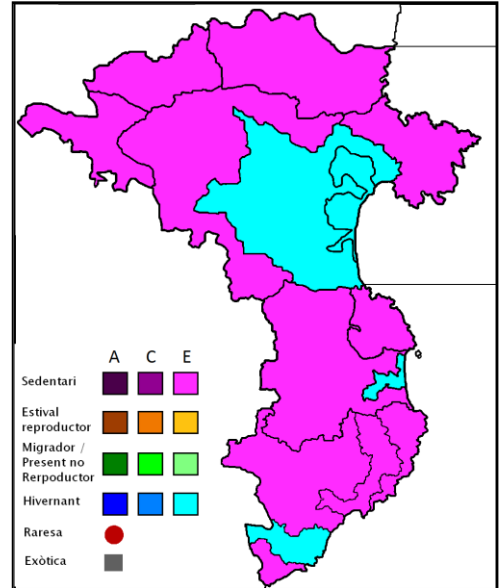

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Esparver vulgar

Accipiter nisus

Espècie lligada a ambients forestats, cria a la major part del territori en nombre no massa elevat. A les zones de plana i aiguamolls, on no cria, acostuma a ser-hi present en migració i a l'hivern, ja que ens arriba una bona quantitat d'ocells transpirinencs. El pas pre-nupcial marca màxims durant el març i la primera meitat d'abril. El post-nupcial, que és més intens i dilatat comença a l'agost, marca màxims a final d'aquest mes, durant el setembre i la primera meitat d'octubre.

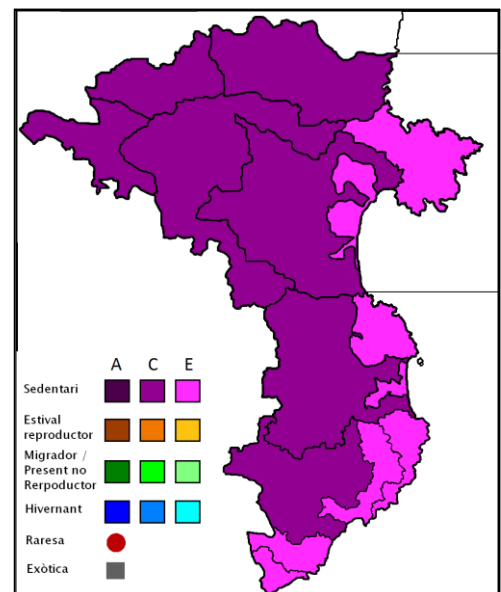

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Aligot comú

Buteo buteo

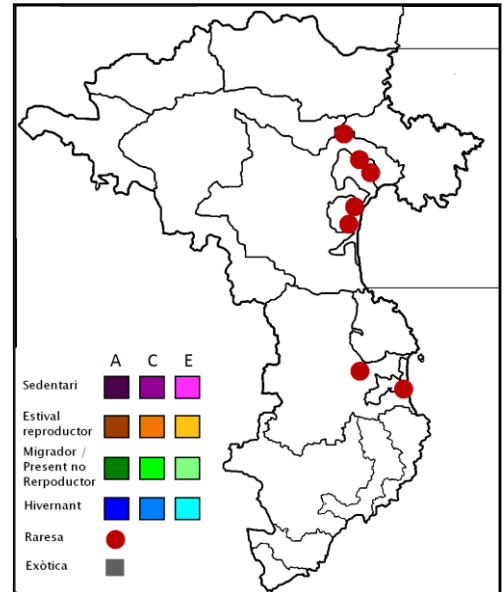
Espècie sedentària i migradora parcial, a l'hivern ens arriba una bona proporció d'ocells de més enllà dels Pirineus. Es pot considerar un nidificant comú a tot el territori, essent més escàs a la façana litoral. El pas de tardor es produeix als mesos de setembre a octubre i més enllà encara ens continua arribant alguns hivernants. El de primavera comença ja al febrer però no és fins al març i abril que marca màxims.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Aligot calçat
Buteo lagopus

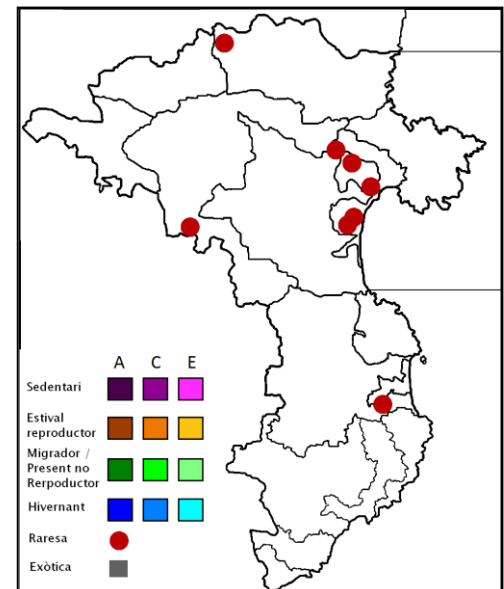
Accidental, amb citacions hivernals d'exemplars solitaris que, en algun cas, han protagonitzat una vertadera hivernada,. La màxima estada registrada anà de la segona quinzena d'octubre a la segona de març. La majoria de citacions s'han produït a les dues principals zones humides del territori: el Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i el de Baix. Aquest fet, probablement ha estat condicionat per ser, amb molta diferència, les dues àrees més àmpliament i intensament prospectades.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Àguila cridanera
Aquila clanga

Accidental. Les citacions corresponen a exemplars solitaris a l'hivern o en migració. Alguns d'aquests exemplars han protagonitzat estades de diversos mesos. Hi ha el cas d'un exemplar marcat com a poll a Estònia el 2008 i controlat mitjançant un emissor, detectat amb aquesta tècnica sobre l'Empordà en les seves anades i vingudes durant els viatges migratoris.

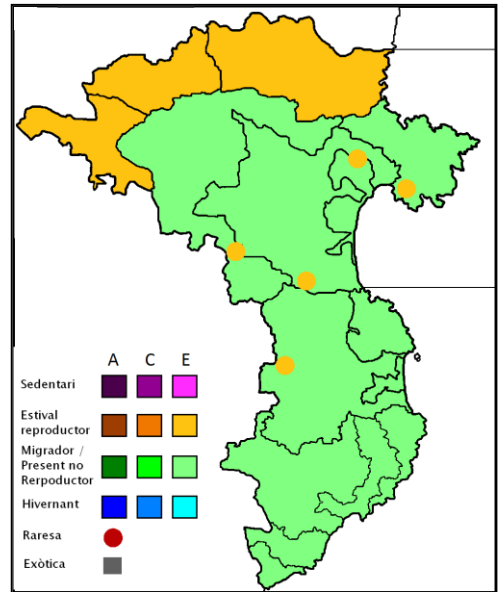

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Àguila calçada

Aquila pennata

Nidificant molt escassa i migradora regular de llarga distància. Les localitats de cria es concentren a la zona Pirinenca. A la resta del territori, l'àrea de cria és fragmentada, poc homogènia i esporàdica. En migració se l'observa arreu del territori. El pas pre-nupcial comença al març i s'estén fins al maig. El post-nupcial, que és més conspicu, va d'agost a octubre. Els migradors de tardor que sovint s'observen en direcció nord, al litoral, durant la primera quinzena d'octubre, corresponen a la fracció ibèrica que sembla que travessa el mar Mediterrani per Itàlia, on hi arriben resseguint la línia de la costa. Aquest aparent moviment contrari, és conegut com migració indirecta. De manera esporàdica algun exemplar pot arribar a passar l'hivern a les nostres comarques.

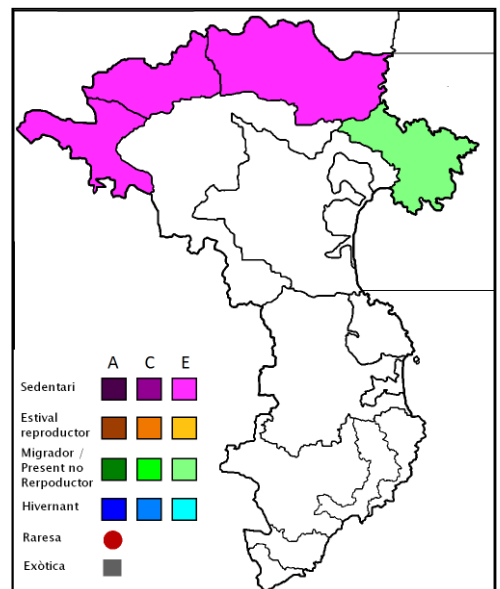

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Àguila daurada

Aquila chrysaetos

Espècie sedentària, que nidifica de forma molt escassa (no més de tres parelles) a les muntanyes pirinenques. Fora del període reproductor, és molt escassa a la zona d'influència de les àrees de cria i accidental a la resta del territori.

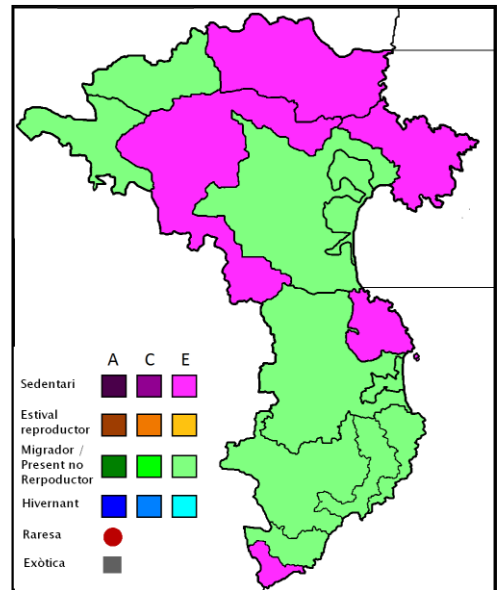

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Àguila cuabarrada

Aquila fasciata

Espècie sedentària que nidifica de forma escassa (màxim de vuit parelles) als principals massissos de les nostres comarques, exceptuant el de Gavarres, Salines i Bassegoda. A la resta del territori no és rar que apareguin exemplars divagants a qualsevol època de l'any, ja que, apart de les parelles nidificants, molt territorials, hi ha una certa població flotant d'exemplars no reproductors, amb una major mobilitat.

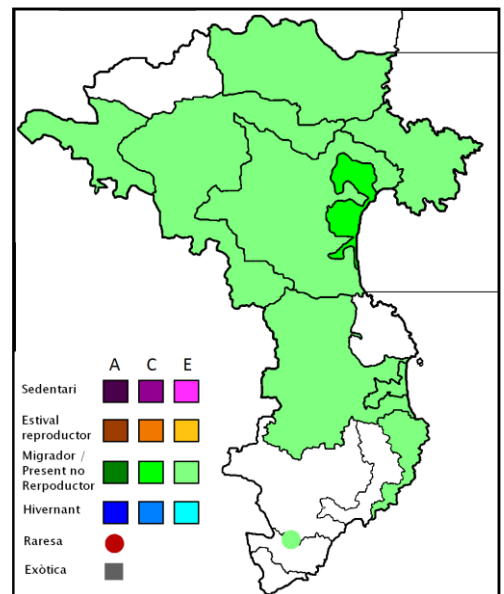

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Àguila pescadora

Pandion haliaetus

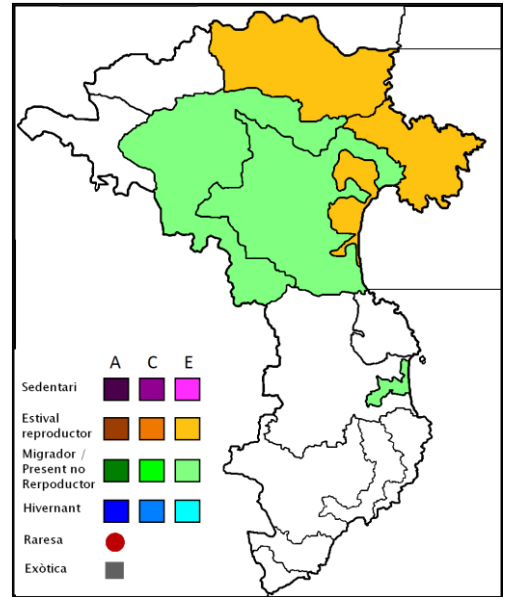
Espècie migradora que, antigament havia arribat a criar als penya-segats litorals. El pas de primavera va de març a maig amb pic a la segona quinzena de març. El de tardor, més dilatat en el temps i més nombrós s'estén d'agost a octubre, amb màxims a mitjan setembre. Mentre que durant els mesos hivernals, pot observar-se algun exemplar, a l'estiu és excepcional. La majoria de citacions es concentren als Aiguamolls de l'Alt Empordà i, en menor mesura, als del Baix. A la resta del territori la seva presència és esporàdica.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Xoriguer petit
Falco naumanni

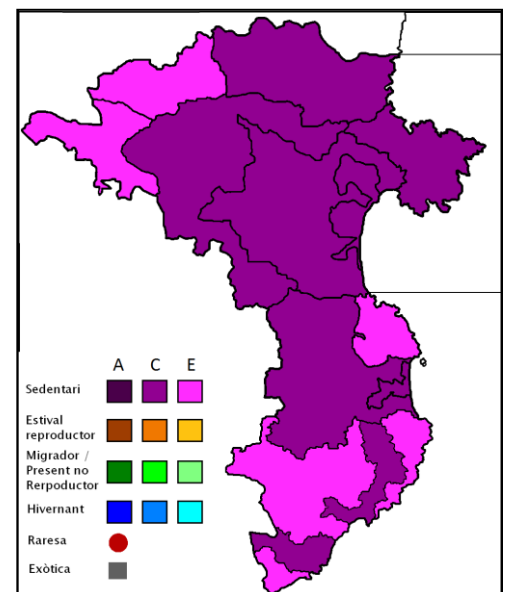
Espècie estival que es va extingir com a nidificant i que, a finals de la dècada dels vuitanta es va endegar un procés de reintroducció, gràcies al qual torna a criar a la zona nord-oriental de l'Alt Empordà. De llavors ençà, el nombre de parelles ha anat seguint un progressió continuada i ja s'ha assolit la cinquantena. En migració es pot observar a les àrees properes als llocs de nidificació i, més esporàdicament, als Aiguamolls del Baix Empordà. Els primers migradors, s'observen a primers de març i el màxim s'assoleix a cavall d'abril i maig. A la tardor, els màxims es donen entre agost i setembre i els darrers exemplars es detecten a mitjan octubre.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Xoriguer comú
Falco tinnunculus

Espècie sedentària i migradora parcial. Com a nidificant és comuna arreu del territori, abundant a les zones agrícoles i escassejant a les més muntanyoses i aforestades. A l'hivern ens arriba un bon contingent d'ocells provinents del nord. El pas de tardor es produeix als mesos de setembre i octubre i els màxims del de primavera, de finals de març a mitjan abril.

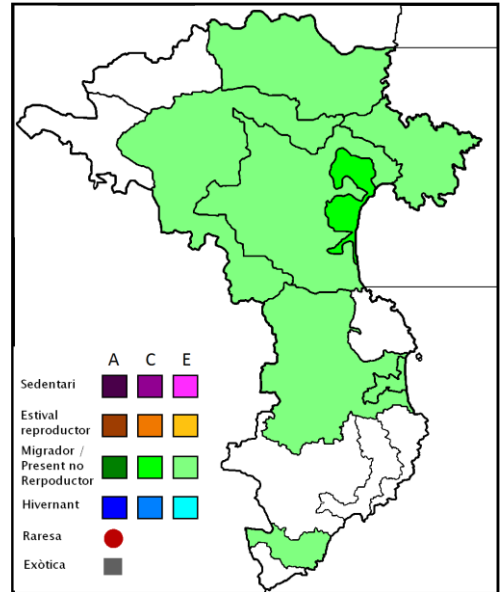

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Falcó cama-roig

Falco vespertinus

Espècie migradora. La seva distribució oriental fa que, a casa nostra, sigui més aviat escassa, encara que regular, especialment als Aiguamolls alt-empordanesos i durant el pas de primavera ja que durant el de tardor és molt rara, doncs segueix rutes més orientals. Si el pas primaveral coincideix amb algun fenomen de llevant no es rar que es produeixin irrupcions d'ocells arrossegats per aquests vents, com les succeïdes al 2008 i 2015. El pas primaveral comença a mitjan abril, marca màxims a la segona quinzena de maig i els migradors més tocataрдans es poden arribar a observar a mitjan juny. L'escassíssim pas de tardor es produeix de setembre a mitjans d'octubre. S'acostuma a observar a zones planes i descobertes i defuig les re relleu abrupte i/o molt aforestades.

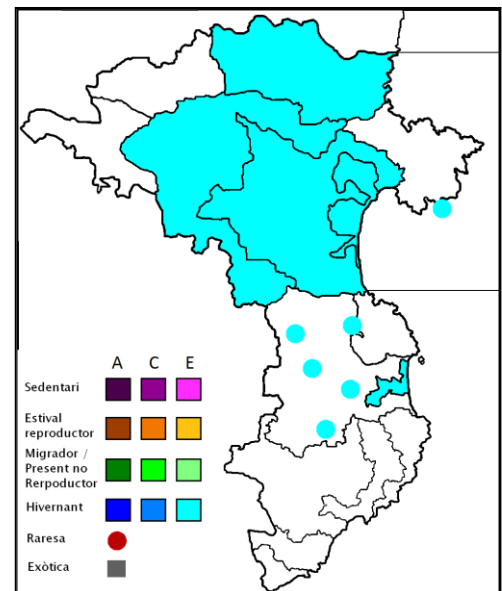

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Esmerla

Falco columbarius

Ocell migrador i hivernant més aviat escàs i localitzat a les dues àrees d'aiguamoll més importants del territori i a les seves rodalies. Els primers migradors es comencen a observar a mitjan setembre i, al novembre, ja ha arribat el gruix d'hivernants. Comencen a marxar a final de febrer; el pic de migració es dona al març i els darrers ocells s'arriben a observar a primers de maig.

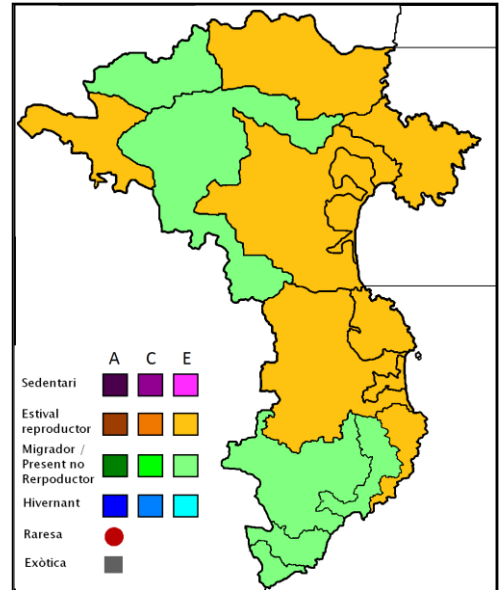

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Falcó mostatxut

Falco subbuteo

Ocell migrador i nidificant estival més aviat escàs. S'estableix a zones humides amb presència d'arbres. En migració es pot observar arreu del territori. El pas de primavera comença a mitjan abril, marca màxims al maig i continua fins a primers de juny. El post-nupcial comença a finals d'agost i s'estén fins a mitjan octubre, amb màxims al setembre.

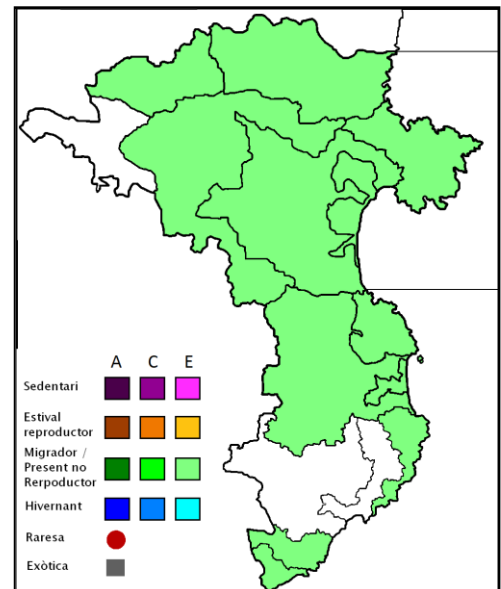

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Falcó de la reina

Falco eleonora

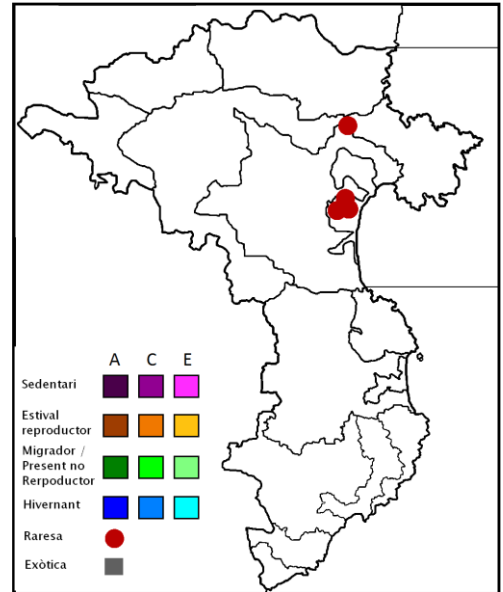
Migrador escàs. Es pot començar a observar a final d'abril i el màxim es dona a finals de juny. Durant el pas de tardor, que és més nombrós, el màxim es produeix a primers de setembre i els darrers exemplars s'observen a final d'octubre. Més freqüent a la façana litoral, durant els mesos estivals no és rar observar algun exemplar no reproductor. De vegades es concentra a punts determinats on abunda un determinat tipus de recurs alimentari, com els escarabats de Sant Joan.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Falcó llaner
Falco biarmicus

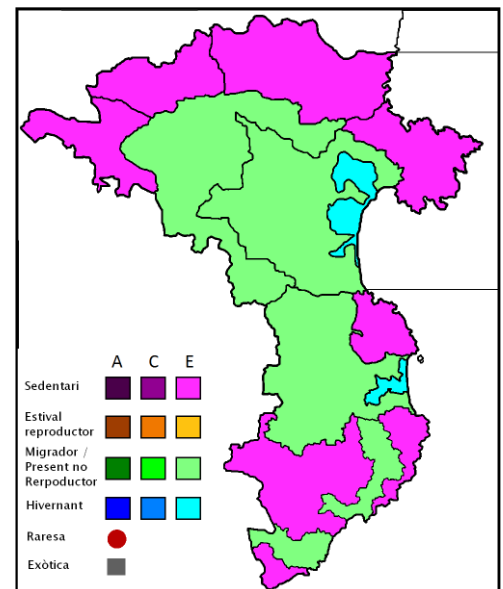
Accidental, detectat al pas de primavera i a l'hivern.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Falcó pelegrí
Falco peregrinus

Espècie amb una certa població autòctona sedentària que es veu augmentada pels efectius migradors i hivernants provinents de poblacions més septentrionals. Cria a les zones amb penya-segats rocallosos i inaccessibles on emplaça el niu, fet que condiciona la seva distribució a les àrees de relleu més abrupte. A l'hivern i durant les migracions es pot observar arreu. Els passos migratoris són manifestes de març a abril i de finals d'agost a mitjan octubre.

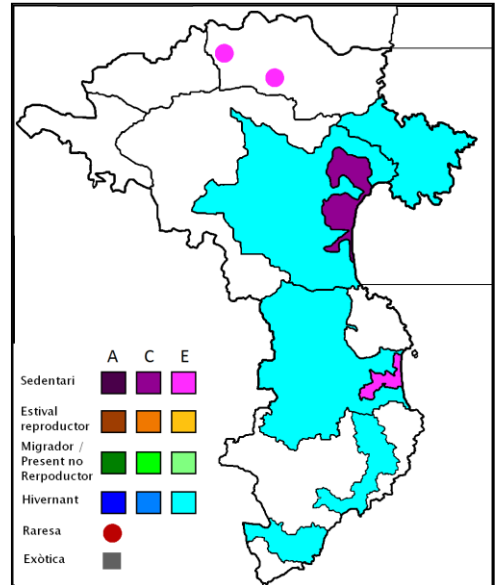

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Rascló

Rallus aquaticus

Sedentari, nidificant relativament comú a les dues principals zones d'aiguamoll i a alguns estanys de l'Albera. La població autòctona es veu augmentada per l'arribada d'hivernants transpirinencs que ocupen els indrets humits que li són favorables. A les zones on no cria, els primers exemplars migradors es poden començar a observar a primers d'agost i els darrers a finals d'abril.

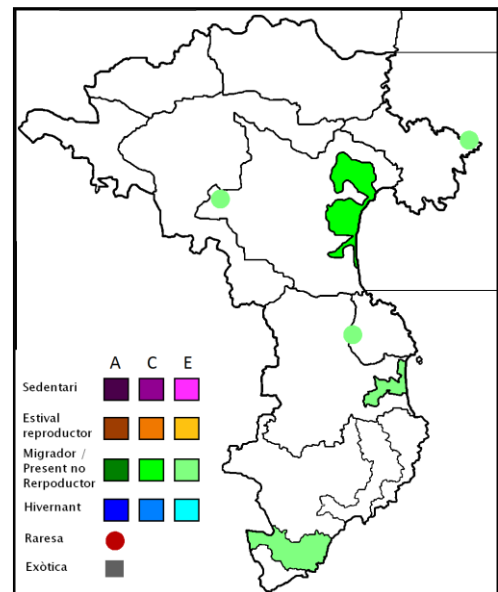
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Polla pintada

Porzana porzana

Espècie migradora escassa però regular, especialment a les dues principals zones humides del territori: els Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà. També es detecta regularment a algun altre indret favorable amb bona prospecció, com a la vall del Ridaura. A la resta del territori és d'observació més aviat esporàdica. El pas de primavera és molt més intens que el de tardor i va de mitjan febrer a finals d'abril, amb més intensitat a cavall dels mesos de març i abril. El de tardor s'allarga de setembre a primers de novembre.

No es descarta la presència ocasional d'algun ocell hivernant.

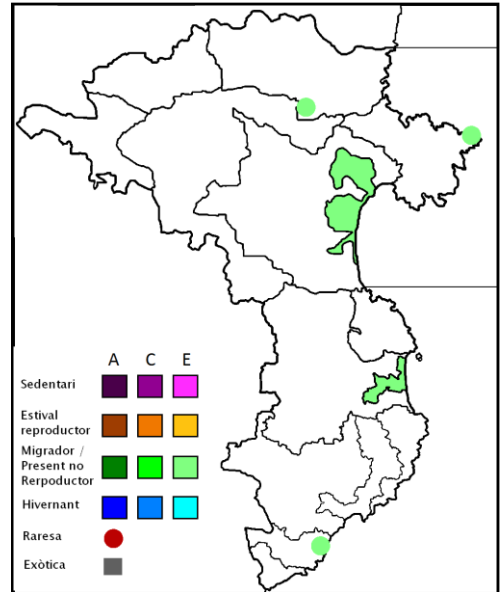

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Rasclotó

Porzana parva

Espècie migradora més aviat escassa de la que no es descarta que alguna parella hagi nidificat als marjals del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. Tant a aquest indret com als aiguamolls del Baix Empordà hi és regular. A altres indrets favorables hi és irregular, quan no esporàdica. La majoria de citacions es concentren al pas primaveral, que s'estén de finals de febrer a final de maig amb màxims de final de març a mitjan abril. El pas de tardor és quasi inapreciable i s'ha detectat ocells durant els mesos de setembre i octubre.

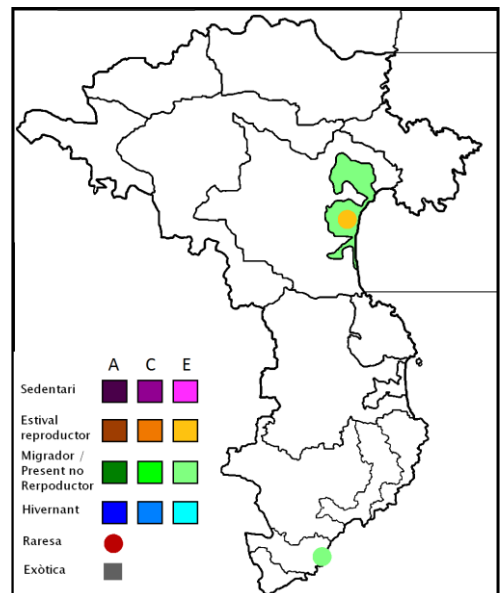

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Rasclot

Porzana pusilla

Espècie migradora molt escassa (considerada raresa) ja que el nombre de citacions per any no sol arribar a cinc. En tot cas, i de manera irregular, s'ha constatat la cria d'alguna parella al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. El pas pre-nupcial, que pot començar al març, es concentra a l'abril. El de tardor, que és menys acusat, va de juliol a setembre, amb màxim a l'agost. Llevat del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, només ha estat citada, en dues ocasions, a la vall del Ridaura.

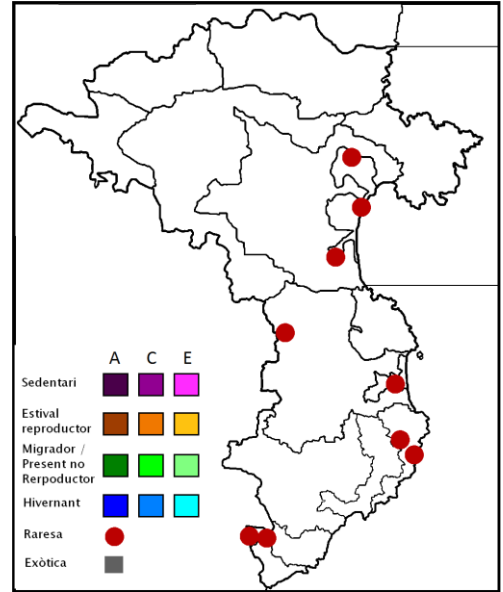

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Guatlla maresa

Crex crex

Accidental. Detectat en migració i a l'hivern, especialment a la franja litoral.

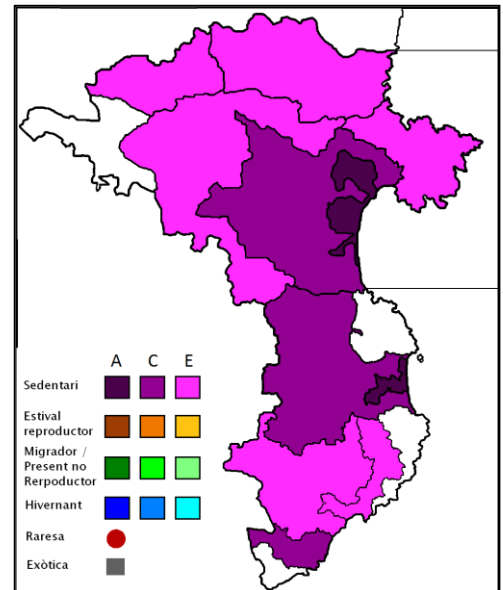
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Polla d'aigua

Gallinula chloropus

Espècie sedentària que és capaç de criar a qualsevol massa d'aigua dolça. D'aquí la seva àmplia distribució per tot el territori, la qual cosa no vol dir que aquesta sigui uniforme, ja que depèn de la presència una certa quantitat d'aigua, sigui quieta o corrent.

De manera variable, segons els anys, ens arriba una bona quantitat d'efectius transpirinencs que venen a passar l'estació freda a casa nostra. El pas de tardor va de setembre a novembre i el de primavera es produeix al març i a l'abril.

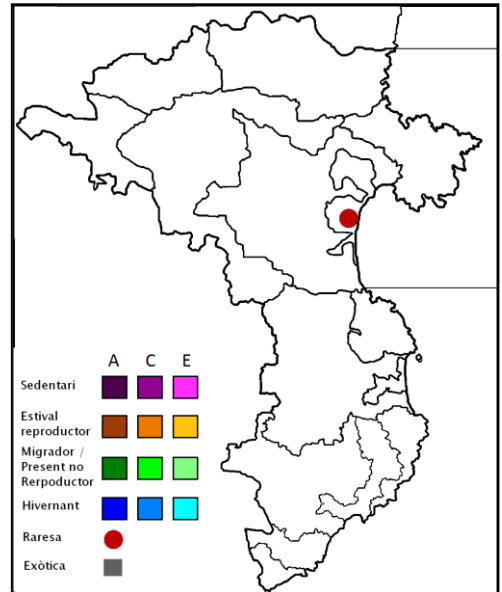

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Polla blava d'Allen

Porphyrio alleni

Accidental. Un ocell de primer any va ser detectat del 12 al 24 d'agost de 2008 al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà.

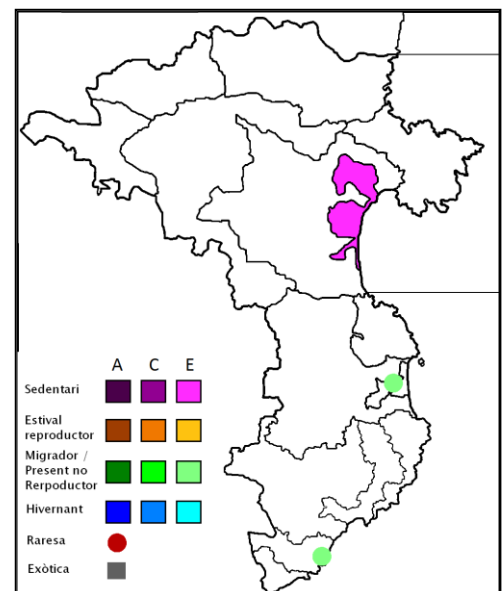

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Polla blava

Porphyrio porphyrio

Espècie sedentària re-introduïda al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà entre els anys 1989 i 1981. Malgrat que la població reproductora arribà a les cinquanta-cinc parelles al 1994, de llavors ençà a mostrat una tendència negativa fins que, al 2013, es va reproduir la darrera parella. Aquests últims anys doncs, i malgrat els alliberaments que s'han fet, no s'ha constatat que sortís endavant cap llocada. Fora del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, només hi ha citacions esporàdiques als Aiguamolls del Baix Empordà i a la vall del Ridaura.

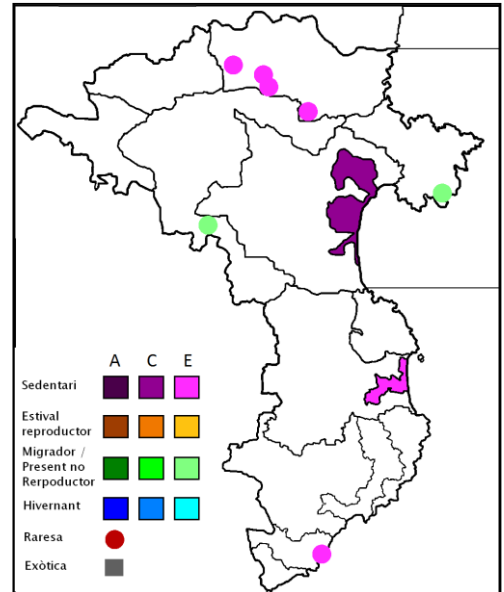
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Fotja vulgar

Fulica atra

Espècie sedentària, les poblacions europees de la qual són migradores. Per això, a l'hivern rebem un contingent variable d'efectius transpirinencs. De les dues-centes cinquanta parelles nidificants, la majoria nia al del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. La resta ho fa de manera més o menys irregular a Rabós, Sant Climent Sescebes, La Jonquera, Torroella de Montgrí, Calonge i Castell-Platja d'Aro. A la resta del territori és una migradora d'aparició rara i esporàdica.

El gruix dels efectius migradors i hivernants s'observa entre nosaltres de finals d'agost a finals d'abril.

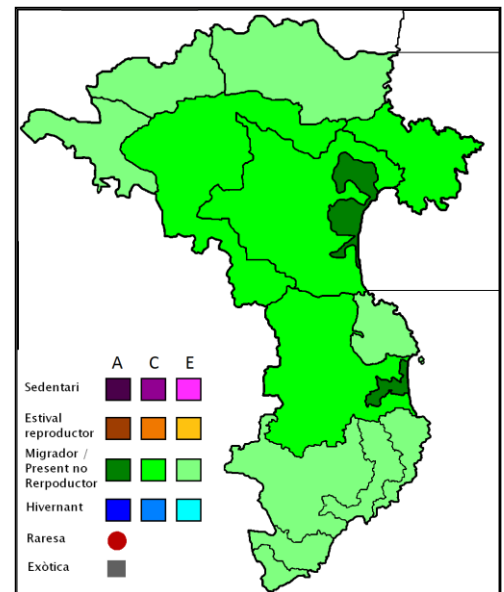

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Grua

Grus grus

Espècie fonamentalment migradora, algun exemplar de la qual pot arribar a passar l'hivern entre nosaltres. La majoria de citacions es concentren als Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà. A la resta de la plana empordanesa és una migradora comuna i a les zones de relleu més muntanyós hi és més aviat escassa. El pas de primavera, va des de mitjan febrer fins a finals d'abril amb màxim ben marcat a primers de març. El pas de tardor, que és menys conspicu, va de primers d'octubre, marca màxims a cavall d'aquest mes i el novembre i continua fins al desembre.

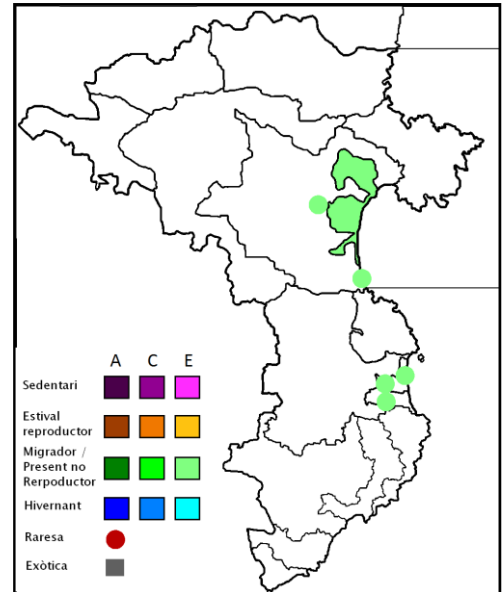

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Sisó

Tetrax tetrax

Espècie rara, d'aparició irregular i sempre en molt petit nombre, ja que la majoria de citacions corresponen a individus solitaris. S'ha constatat un cas d'hivernada d'un ocell que romangué al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, de finals d'octubre a primers d'abril. És a aquest Parc on s'ha fet la immensa majoria de citacions. El gruix de les observacions es concentra a l'octubre i, en menor mesura, a l'abril i les citacions hivernals són molt escasses. Crida l'atenció comptar amb quatre observacions estivals: dues de finals de juny, una del juliol i una de l'agost. Aquestes citacions podrien correspondre a ocells no reproductors o fent moviments dispersius després del període de cria, ja que els polls volen des de finals de juny.

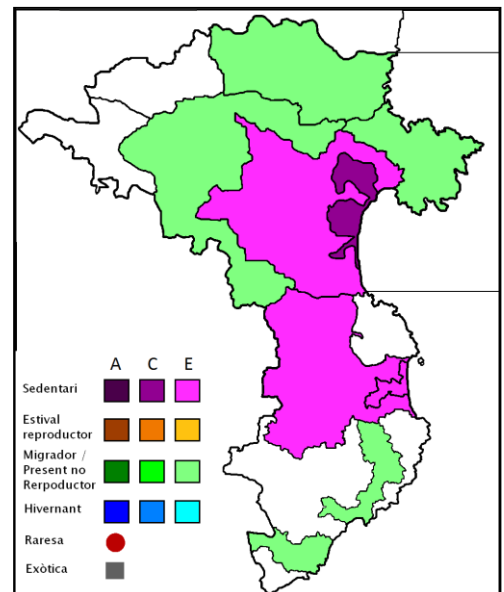

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Torlit

Burhinus oedicnemus

Espècie sedentària i parcialment migradora. Cria de manera escassa i fragmentada a les planes empordaneses i la majoria de la població nidificant es concentra al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, on hi és comuna. En migració i a l'hivern es pot observar una mica més arreu. El pas pre-nupcial, que és molt més intens que el de tardor, comença al febrer i s'estén fins l'abril. El post-nupcial comença a primers d'agost i es perllonga fins a primers d'octubre.

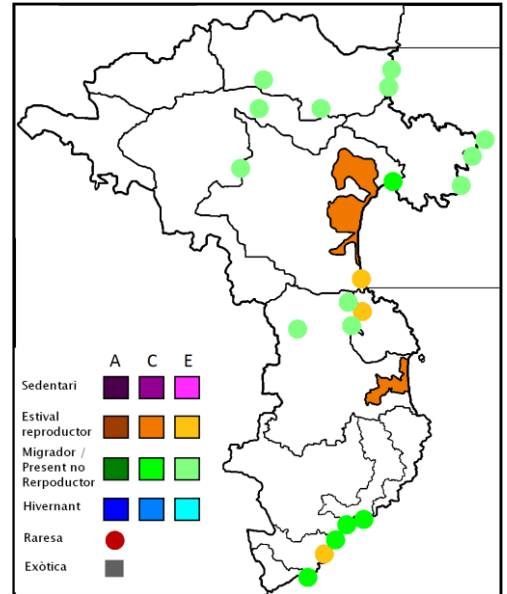

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Cames llargues

Himantopus himantopus

Espècie migradora i reproductora comuna als aiguamolls empordanesos (unes cent cinquanta parelles) i rara i irregular a altres punts. Com a migradora és comuna a la costa i més rara a l'interior, fora de les esmentades zones de cria. El pas pre-nupcial comença a mitjans de març, marca màxims a l'abril i primera quinzena de maig i es perllonga fins a primers de juny. El de tardor, que és molt menys intens, comença a mitjan juliol i acaba a mitjan setembre.

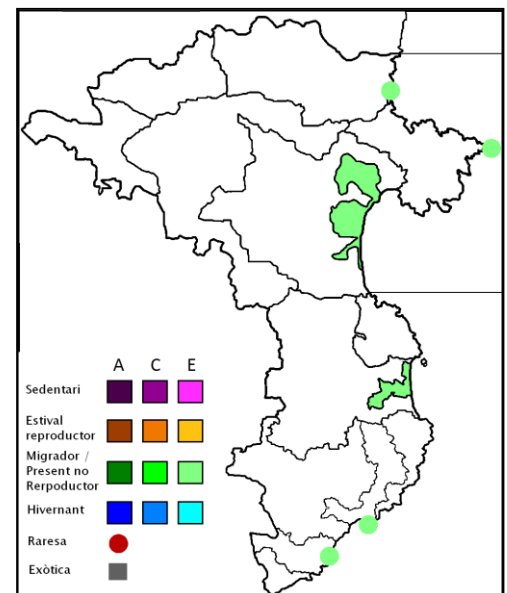

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Bec d'alena

Recurvirostra avosetta

Espècie escassa, detectada durant tots els mesos de l'any. En tot cas, és regular només en migració, especialment durant la primavera, que és molt més manifesta que la de tardor. Els primers migradors es poden observar a finals de febrer, el pas primaveral marca màxims a cavall de març i abril i finalitza a primers de juny. El pas de tardor va d'agost a final d'octubre. És regular als aiguamolls empordanesos i irregular a altres punts del litoral.

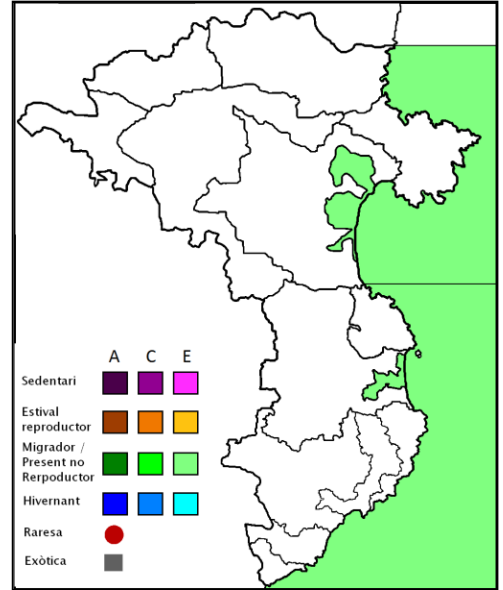

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Garsa de mar

Haematopus ostralegus

Espècie migradora escassa, només regular als aiguamolls empordanesos, especialment els de l'Alt Empordà. En migració pot ser observada a qualsevol punt de la costa, normalment en vol sobre el mar. S'ha citat, pràcticament, tots els mesos de l'any. De tota manera, és més comuna durant els passos migratoris. El pas primaveral s'estén de febrer a maig, amb màxims a final de març i a l'abril. El de tardor, que és molt menys manifest, va d'agost a octubre.

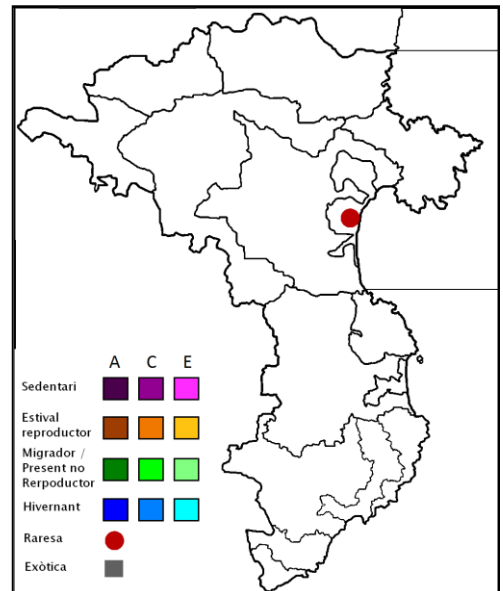

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Daurada petita del Pacífic

Pluvialis fulva

Accidental. Només hi ha un registre d'un ocell que romangué al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà del 23 d'agost al 6 de setembre de 2006.

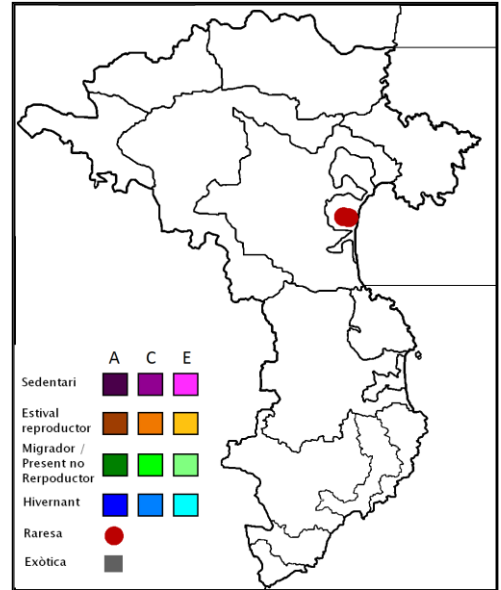

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Daurada petita americana

Pluvialis dominica

Accidental. Només hi ha dos registres: un d'un ocell que romangué al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà del 16 al 22 d'abril de 2001 i un altre observat l'11 de maig de 2002.

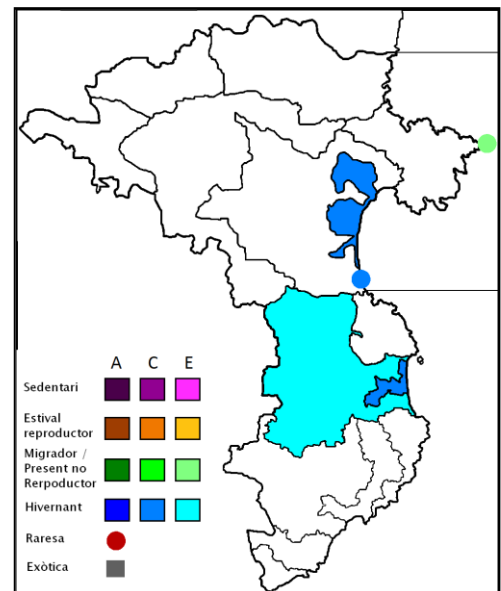

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Daurada grossa

Pluvialis apricaria

Espècie migradora i hivernant, comuna, en nombre molt variable segons els hiverns, als aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà i a la zona de la plana que els comunica. Els primers ocells poden arribar al setembre però no és fins al novembre que arriba el gruix d'hivernants. La marxa s'inicia a finals de febrer, i, malgrat que durant l'abril i, fins i tot, primers de maig, encara es pot fer alguna observació, aquestes són molt rares.

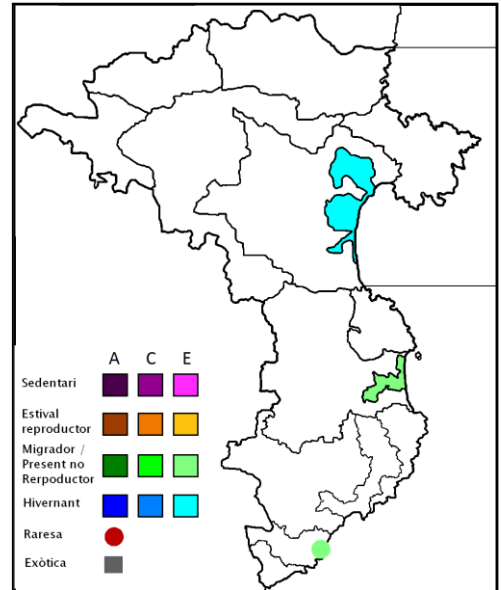
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2

Pigre gris

Pluvialis squatarola

Migrador i hivernant escàs, només regular al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. És un migrador irregular i molt escàs als aiguamolls del Baix Empordà i esporàdic a la vall del Ridaura.

Malgrat que a l'agost ja es pot observar algun exemplar, no és fins ben entrat el novembre que arriben els hivernants, que romanen amb nosaltres fins que comencen a marxar al març. Fins a primers de juny s'ha arribat a observar algun migrador tocatardà.

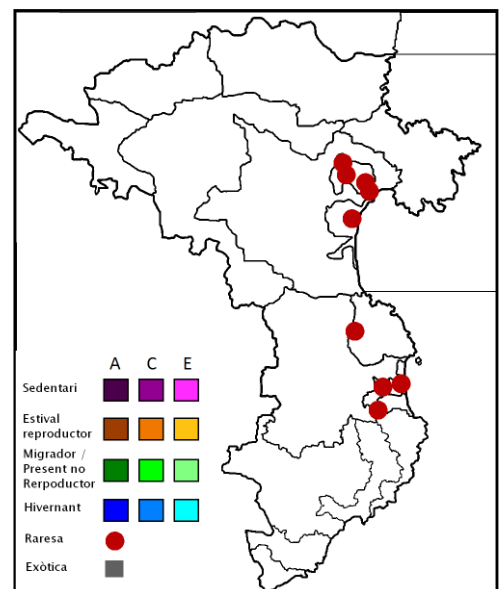

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Fredeluga gregària

Vanellus gregarius

Accidental, detectat en migració i a l'hivern a les dues zones humides més importants del territori: els Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà. De fet, un exemplar protagonitzà una vertadera hivernada en romandre a casa nostra de finals d'octubre a primers de gener. En tot cas, les observacions s'estenen fins a mitjan abril.

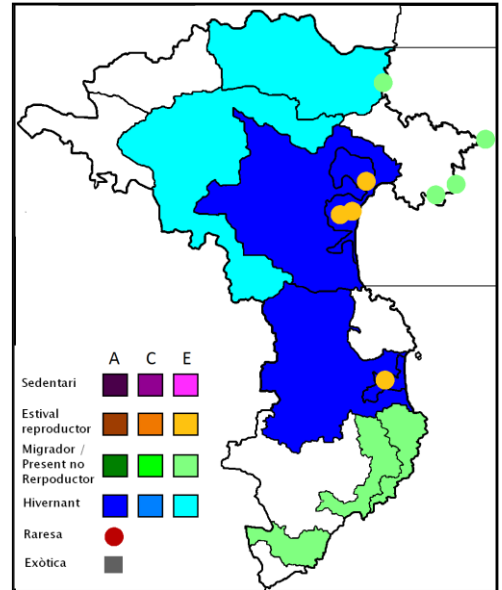

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Fredeluga

Vanellus vanellus

Nidificant molt escàs ja que, repartides entre les dues principals zones humides no arriben a criar una desena de parelles. En migració i a l'hivern és una espècie comuna, especialment abundant a les planes tant de l'Alt com del Baix Empordà. A la resta del territori és una migradora escassa i absent dels massissos muntanyosos. Els primers migradors ja es poden observar a l'agost, tot i que no és fins a final d'octubre que comença a assolir-se les hivernals. A final de febrer ens comencen a deixar i el pas s'estén fins a primers de maig.

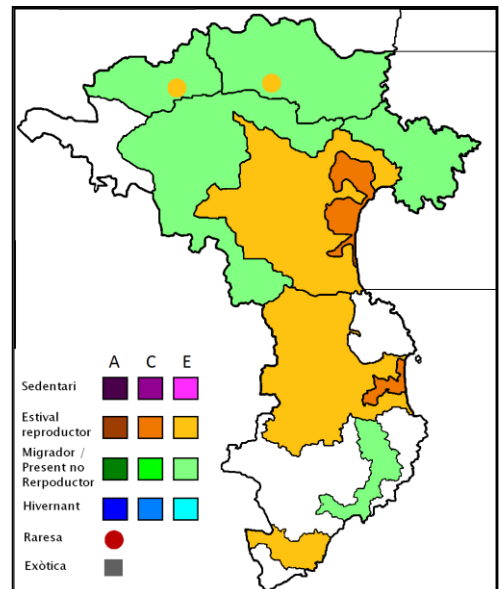
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Corriol petit

Charadrius dubius

Nidificant estival comú del que, de manera irregular es pot observar algun individu durant els mesos freds. Cria especialment als Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà i, en menor mesura, a les planes que els envolten i a la vall del Ridaura, així com, esporàdicament, en algun altre punt favorable. A les zones de cria també és comú en migració mentre que a la resta del territori i fora dels massissos muntanyosos (on no apareix) és un migrador escàs.

Els primers migradors es comencen a deixar veure a final de febrer; els màxims de pas es produeixen durant la segona quinzena de març i a l'abril i el flux de migradors disminueix durant el maig. El pas de tardor, que és molt menys intens, comença a les darreries de juliol, s'intensifica a l'agost i finalitza a l'octubre.

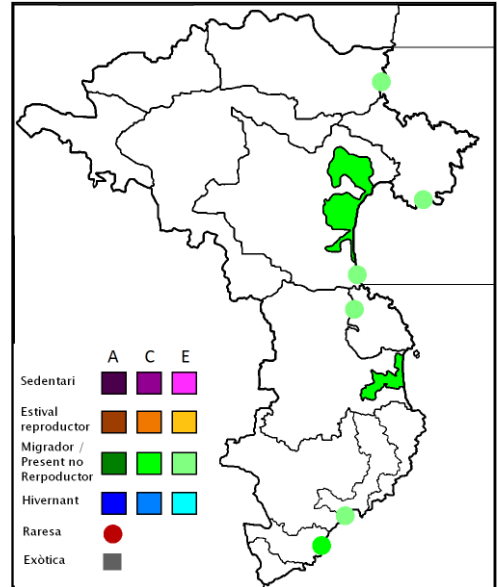

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Corriol gros

Charadrius hiaticula

Espècie migradora comuna als Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà i, en menor mesura, la vall del Ridaura. A la resta de zones baixes litorals és un migrador escàs i irregular. El pas de primavera comença de manera molt tímida a finals de febrer però no és fins la primera meitat de maig que assoleix la màxima intensitat, per decreïxer fins a mitjan juny. El pas de tardor és menys intens; comença a final de juliol, s'intensifica a cavall d'agost i setembre i acaba a l'octubre. Durant l'hivern es pot observar algun exemplars de manera irregular.

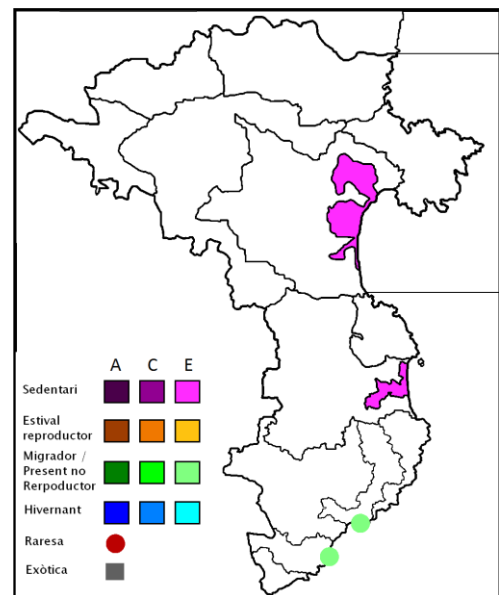
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Corriol camanegre

Charadrius alexandrinus

Ocell sedentari i migrador. A casa nostra, una vintena de parelles crien repartides entre els Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà, on també es concentren els principals efectius migradors. Llevat d'aquests indrets, és un migrador escàs i irregular a la desembocadura del Ridaura i esporàdic en algun altre punt de la costa, com a la badia de Palamós.

Es fa difícil destriar el ocells migradors dels que crien i hivernen al territori. En tot cas, sembla que els primers migradors comencen a passar a final de febrer, el màxim de pas s'assoleix entre finals de març i començament de maig, coincidint ja amb la cria. El pas de tardor, menys intens, s'inicia a l'agost, marca màxims a finals d'aquest mes i el setembre i cau a l'octubre, tot i que sembla que al novembre encara es pot observar algun tocatardà, que es confon amb els pocs exemplars que romanen a casa nostra durant l'hivern.

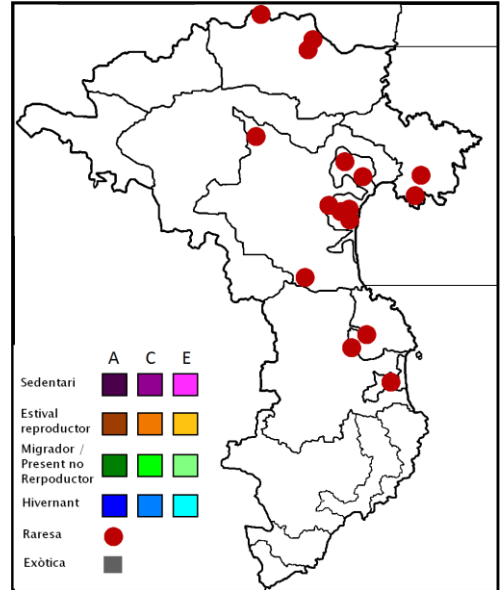

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Corriol pit-roig

Charadrius morinellus

Espècie migradora molt escassa, detectada només tres vegades durant el pas primaveral, entre mitjans de març i primers d'abril. El pas de tardor és molt més patent i força sincrònic, ja que la majoria de citacions es concentren de finals d'agost a mitjans de setembre. S'observa a indrets amb molt poca o sense gens de vegetació, ja sigui a colls muntanyosos o a la plana.

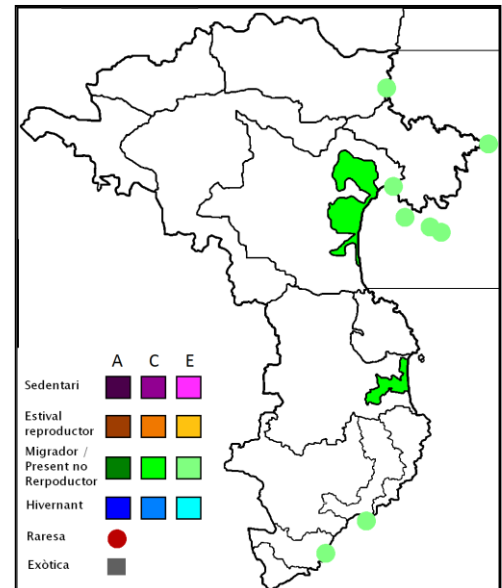
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Pòlit cantaire

Numenius phaeopus

Migrador d'aparició regular a les platges dels Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà. A la resta de la costa és un migrador escàs i irregular. Antigament s'havia registrat la hivernada d'alguns exemplars a la platja del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà.

La migració primaveral comença al març, marca màxims a l'abril, començament de maig i acaba amb aquest mes. El pas de tardor, més dilatat en el temps, comença a finals de juliol, marca màxims de finals d'aquest mes a finals de setembre i acaba a l'octubre.

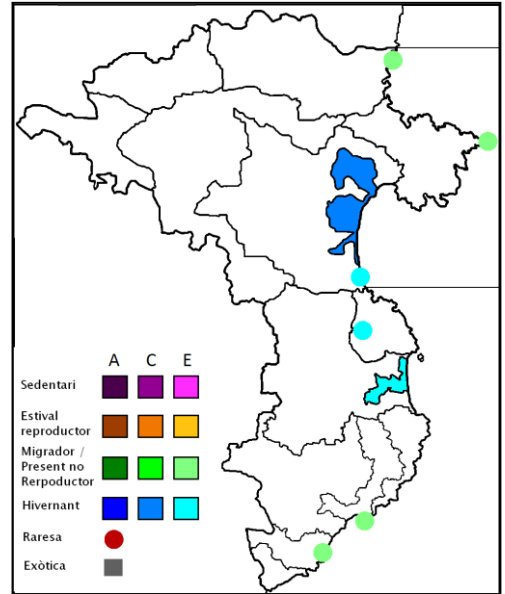

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Becut

Numenius arquata

Migrador i hivernant comú al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i, en menor mesura, al Aiguamolls del Baix Empordà i a Sobrestany. A altres punts costaners és un migrador molt escàs i irregular. La migració de primavera va de febrer a maig, amb màxims al mes de març. El pas de tardor, és menys conspicu i es produeix entre agost i setembre. En tot cas, durant els mesos d'estiu s'ha fet observacions esporàdiques d'exemplars no reproductors.

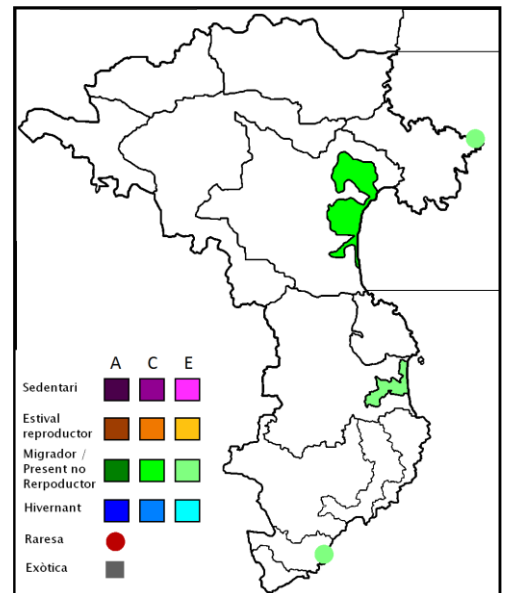
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Tètol cuanegre

Limosa limosa

Espècie migradora comuna i regular i hivernant molt escassa i irregular al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. Als Aiguamolls del Baix Empordà és una migradora escassa i a altres punts litorals, esporàdica.

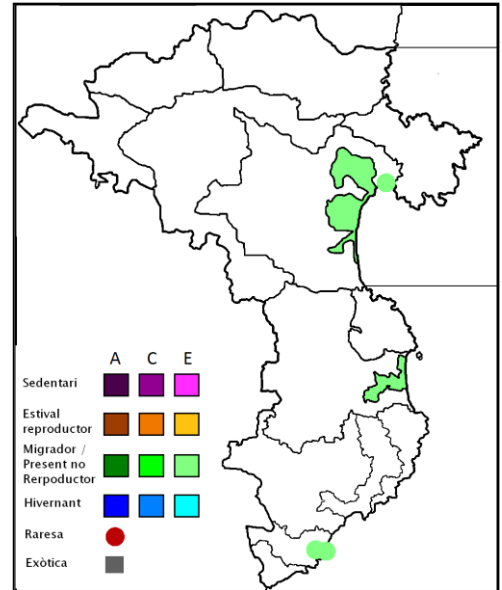
La migració de primavera comença al febrer i, del final d'aquest mes a primers d'abril marca màxims; acaba a primers de maig. El pas de tardor és molt poc conspicu i va de juliol a mitjan octubre. Tant a l'estiu com a l'hivern s'ha fet observacions irregulars, quan no esporàdiques.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Tètol cuabarrat
Limosa lapponica

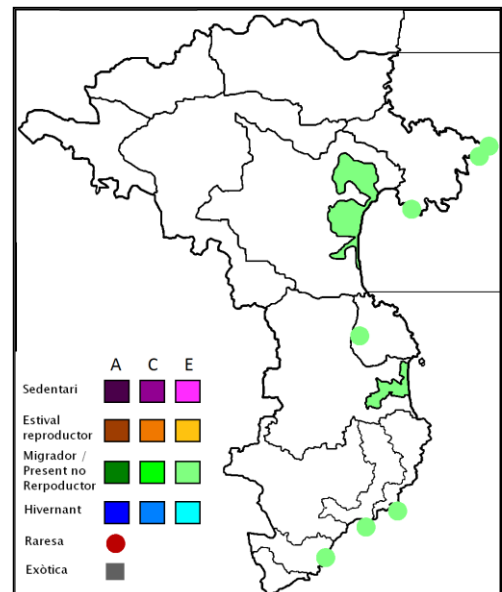
Espècie migradora d'aparició escassa i irregular, només s'observa regularment al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. De manera irregular s'observa als Aiguamolls del Baix Empordà i a la vall del Ridaura. El pas de primavera sembla que va de mitjan març a mitjan maig amb pic a cavall d'abril i maig. El de tardor va de final de juliol a finals d'octubre, amb màxims al setembre i primers d'octubre. De manera esporàdica s'ha fet observacions hivernals.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Remena-rocs
Arenaria interpres

Espècie migradora molt escassa, regular al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, irregular a altres punts costaners i accidental a l'interior. El pas de primavera es concentra al més d'abril i la primera quinzena de maig. El de tardor és més dilatat en el temps i s'ha observat ocells de final de juliol a final d'octubre, amb màxims a cavall d'agost i setembre. De manera esporàdica s'ha registrat algunes observacions durant els mesos hivernals.

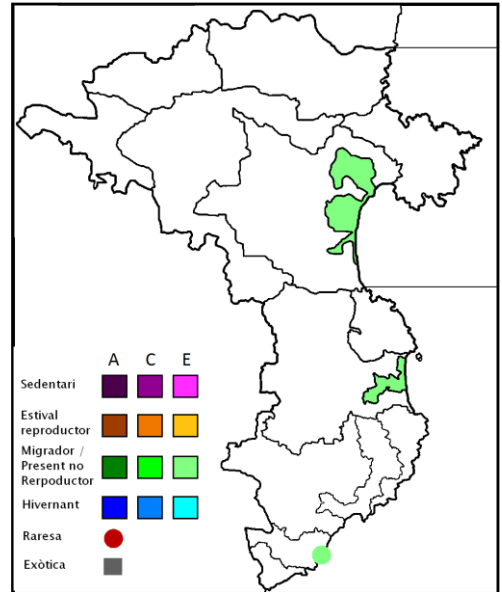
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Territ gros

Calidris canutus

Espècie migradora molt escassa, només regular al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. De manera irregular s'ha observat als Aiguamolls del Baix Empordà i esporàdicament a la vall del Ridaura.

El pas primaveral té lloc de mitjan març a primers de juny, però força concentrat a cavall d'abril i maig. El de tardor, de mitjan agost a primers d'octubre, amb concentració d'observacions al setembre. També s'ha fet algunes esporàdiques observacions hivernals.

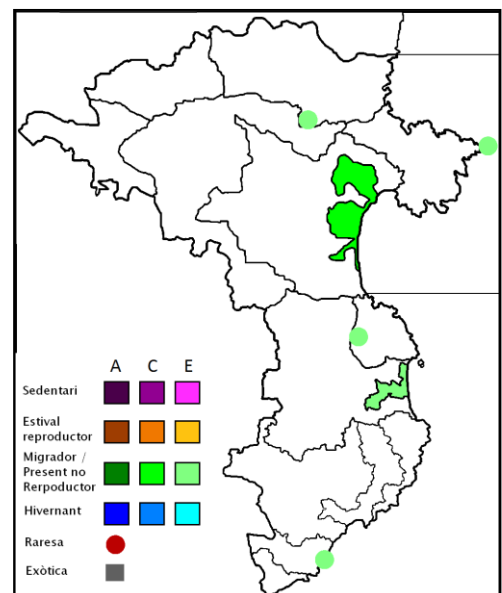
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Batallaire

Calidris pugnax

Malgrat haver estat citat tots els mesos de l'any, el batallaire és, fonamentalment, un ocell migrador, regular, comú al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, escàs als Aiguamolls del Baix Empordà i molt escàs i irregular a algun altre punt adient.

El pas de primavera comença al febrer i es perllonga fins al maig, marcant màxims a la segona meitat de març i durant tot l'abril. El pas de tardor és menys intens però més dilatat en el temps i s'estén de mitjan juliol al novembre amb màxims durant el mes de setembre.

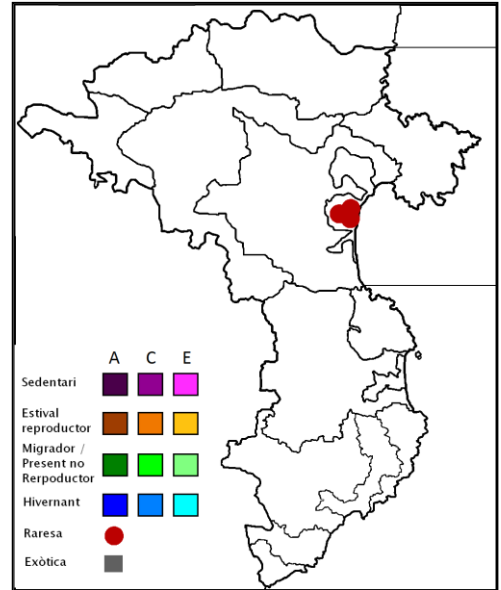

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Territ becadell

Calidris falcinellus

Accidental. Tres úniques observacions al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. Curiosament totes tres de finals d'agost d'anys diferents de principis de la dècada dels noranta dels segle passat.

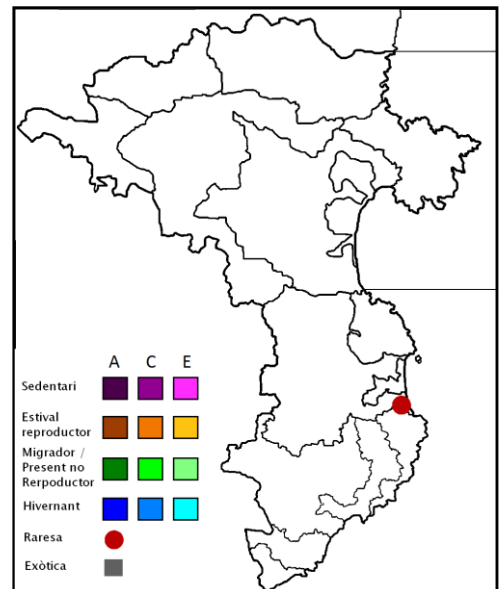

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Territ camallarg

Calidris himantopus

Accidental, una única citació d'un exemplar a la segona quinzena d'abril de 2015.

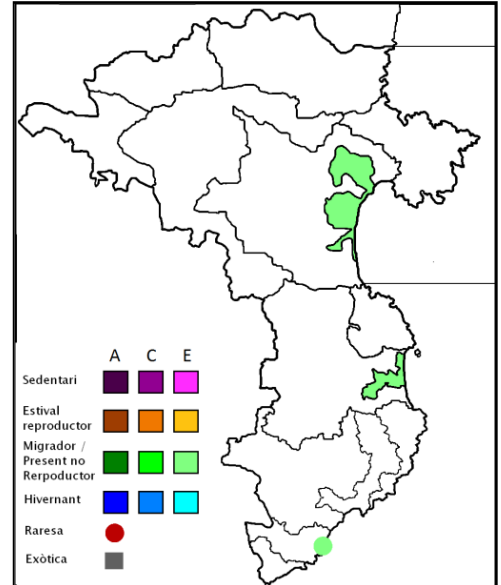

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Territ becllarg

Calidris ferruginea

Espècie migradora més aviat escassa encara que regular, al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. Als Aiguamolls del Baix Empordà i a la vall del Ridaura hi és molt escàs i irregular. A casa nostra, el pas de primavera s'enceta a primers d'abril i és a la segona meitat d'aquest mes que marca màxims per acabar amb el mes de maig. El de tardor, més nombrós i dilatat, va de finals de juliol a finals d'octubre, amb màxims a l'agost.

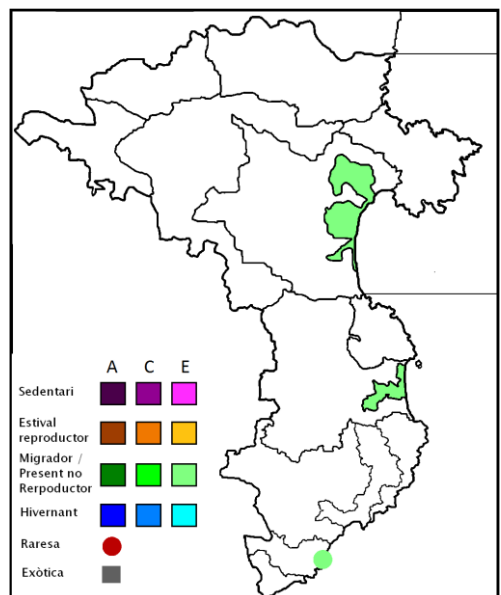

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Territ de Temminck

Calidris temminckii

Ocell escàs, només regular en migració als Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà. Fora d'aquests indrets ha estat citat de manera esporàdica a la vall del Ridaura. El pas de primavera esdevé els mesos d'abril i maig. El de tardor va de finals de juliol a finals de setembre, amb la major concentració de citacions al mes d'agost.

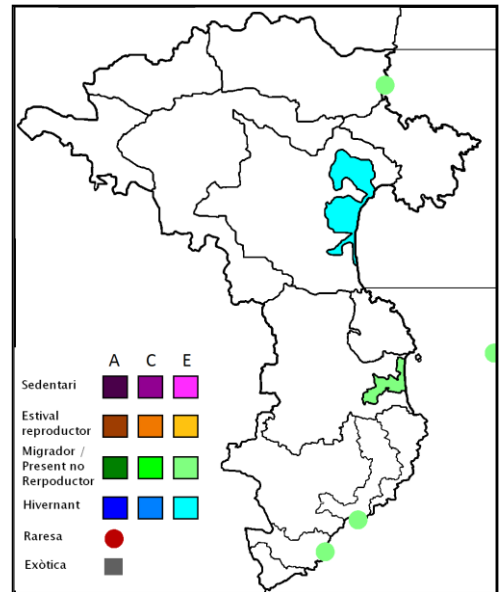
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Territ tresdits

Calidris alba

Espècie migradora i hivernant. Com a hivernant és regular en baix nombre al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i als Aiguamolls del Baix Empordà hi és molt escassa i irregular. Durant els passos migratoris, apart del indrets ja esmentats, on hi és regular, s'ha observat de manera molt escassa i irregular a la desembocadura del Ridaura, a la badia de Palamós, a la costa de l'Albera i en migració, mar endins.

El pas de primavera s'inicia a final de març, marca màxims entre abril i maig i finalitza a final d'aquest mes. El pas de tardor és menys conspicu i va de finals de juliol fins a final d'octubre, amb un màxim de pas al mes de setembre.

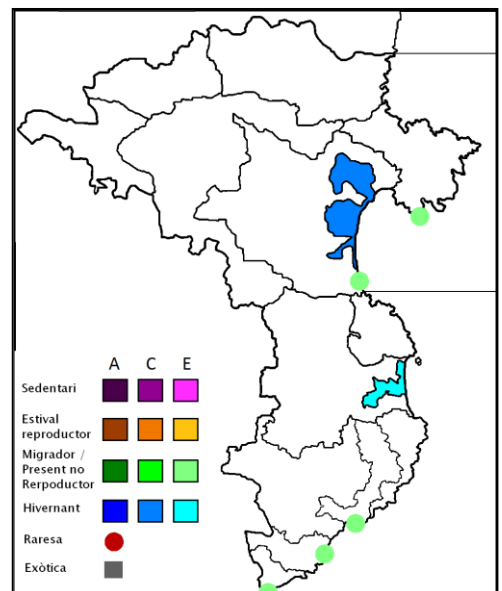

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Territ variant

Calidris alpina

Espècie migradora i hivernant comuna i regular especialment al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i, en menor mesura, als Aiguamolls del Baix Empordà. A altres punts costaners s'ha observat, en migració, de manera escassa i irregular. Les observacions va de finals de juliol a mitjan maig. A la tardor, el màxim de pas es dona al més de setembre i començament d'octubre; al de primavera, a l'abril.

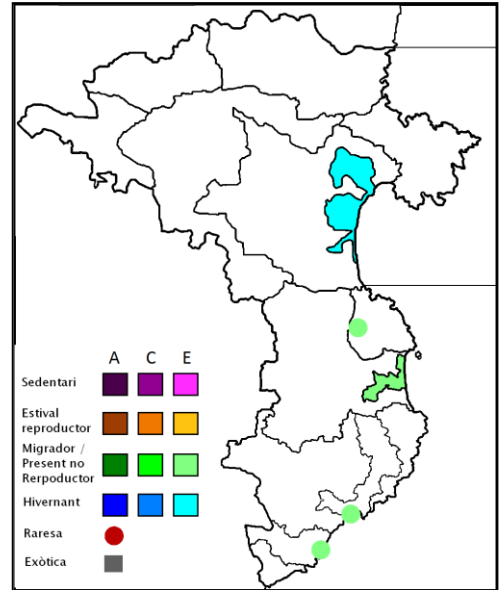

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Territ menut

Calidris minuta

Espècie migradora regular i poc abundant als Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà i escassa i irregular a altres punts del litoral i algun de l'interior. Com a hivernant, és escassa i només regular al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. La migració de primavera comença al març, marca màxims a l'abril i primers de maig i els migradors més tocatardans es poden arribar a observar a primers de juny. El pas de tardor s'enceta a la segona meitat de juliol, marca màxims a l'agost i la primera quinzena de setembre i mor a finals d'octubre.

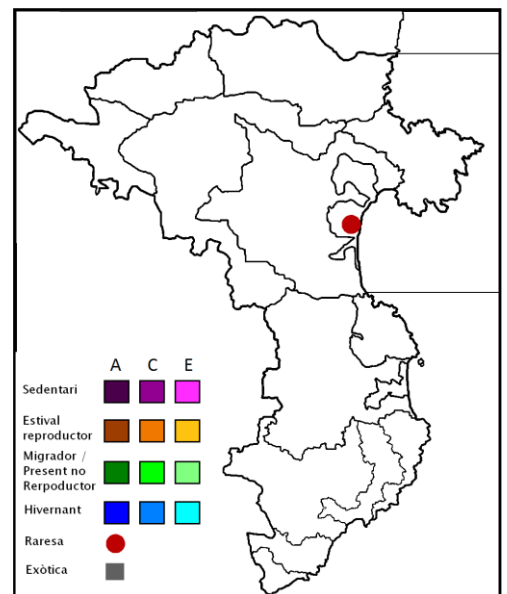

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Territ cuablanc

Calidris fuscicollis

Accidental. Només hi ha un registre d'un ocell que romangué al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà del 2 al 5 de setembre de 2007.

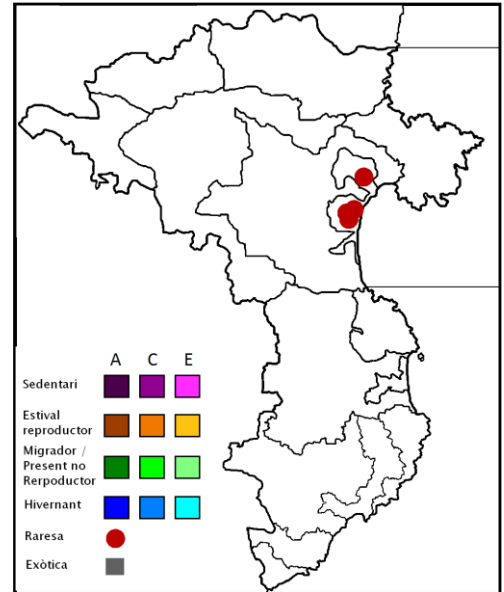

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Territ rogenic

Calidris subruficollis

Accidental. Fins a vuit citacions d'individus solitaris, totes concentrades al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. Abracen ambdós períodes migratoris, de primers d'abril a finals de maig i de finals d'agost a mitjan setembre.

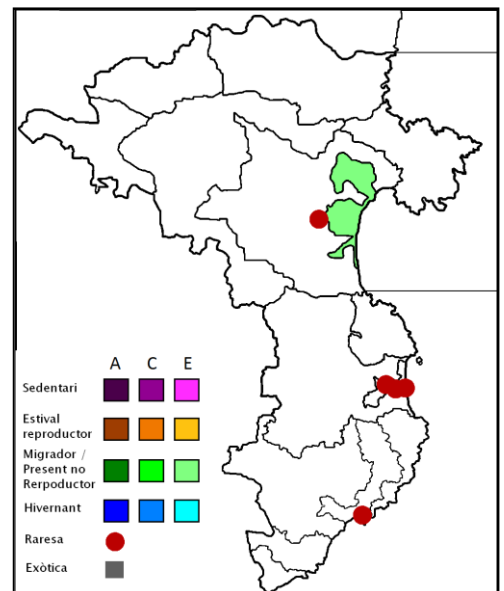
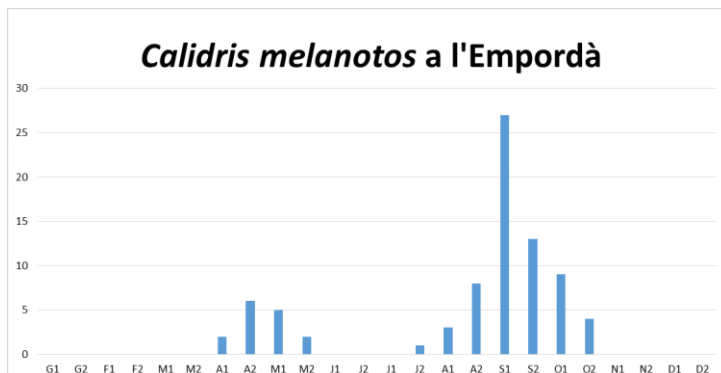

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Territ pectoral

Calidris melanotos

Espècie que, malgrat ser considerada una raresa és citada en migració, de manera regular, al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i de manera irregular i molt escassa als Aiguamolls del Baix Empordà. Fora d'aquests indrets, també ha estat citada a Riumors i Palamós. Durant el pas de primavera, que és més discret i irregular, s'observa als mesos d'abril i maig. El de tardor va de la segona quinzena de juliol a finals d'octubre amb un ben marcat pic durant la primera meitat de setembre.

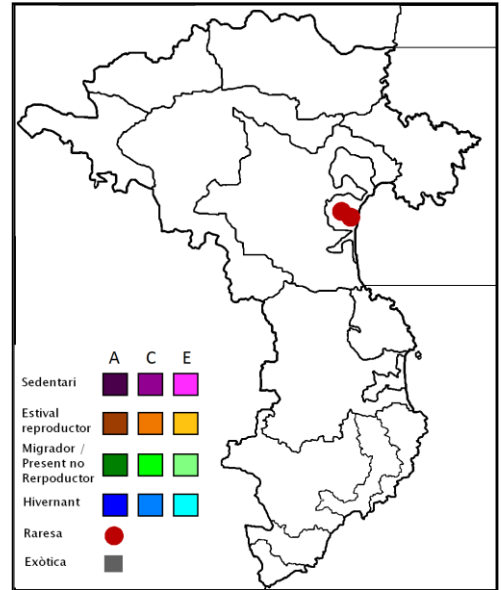

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2

Escuraflascons de Wilson

Phalaropus tricolor

Accidental. Només hi ha dos registres: de sengles ocells de primer hivern detectats al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà a finals de setembre de 2006 i 2007, respectivament.

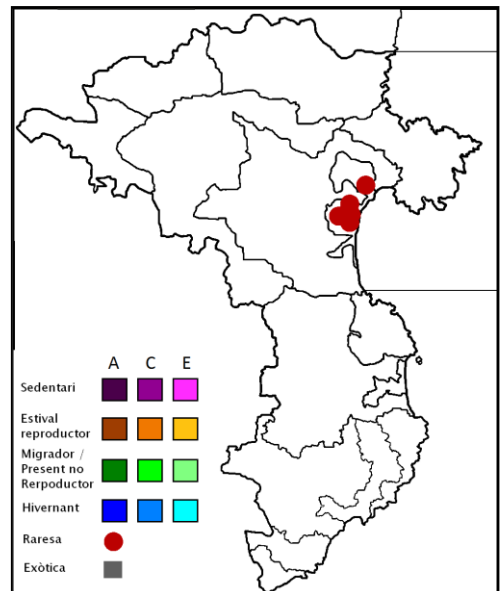

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Escuraflascons becfí

Phalaropus lobatus

Accidental. Només detectat al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, especialment durant el pas de tardor, entre agost i setembre. En tot cas, també hi ha una citació primers de desembre, una al març i una altra a primers de maig.

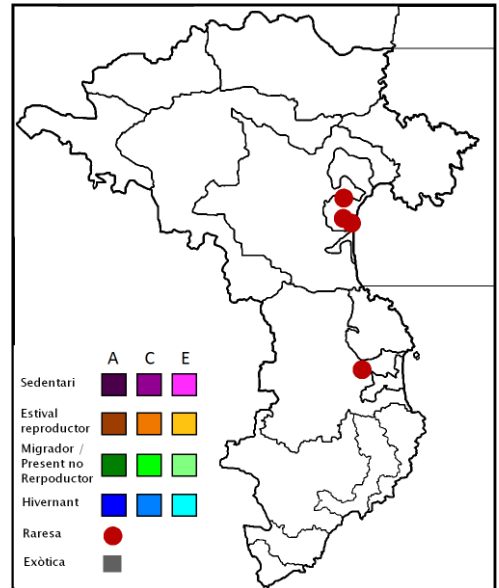

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Escuraflascons bec-gròs

Phalaropus fulicarius

Accidental. Fora del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, només hi ha una citació d'un exemplar trobat atropellat entre Parlavà i Torroella de Montgrí. Hi ha quatre citacions, totes de la segona meitat de l'any, de finals de juliol a mitjan novembre.

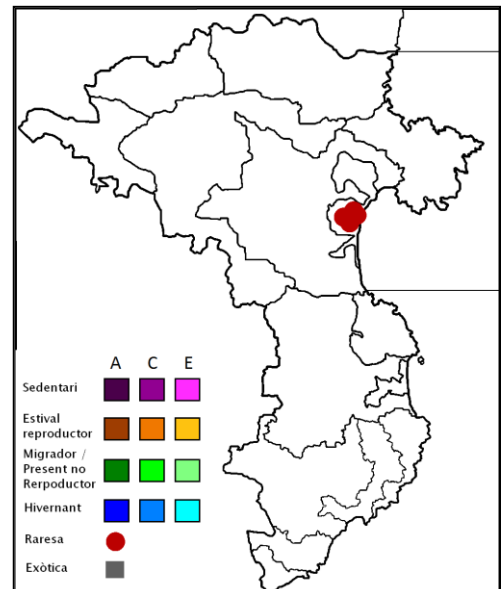

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Siseta cendrosa

Xenus cinereus

Accidental. La desena de citacions existents corresponen a individus solitaris, es concentren al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i abracen ambdós passos migratoris, especialment el de tardor, que va de mitjan juliol a final de setembre. Al de primavera s'ha detectat dos ocells a mitjans de maig d'anys diferents. També hi ha una citació de finals de juny.

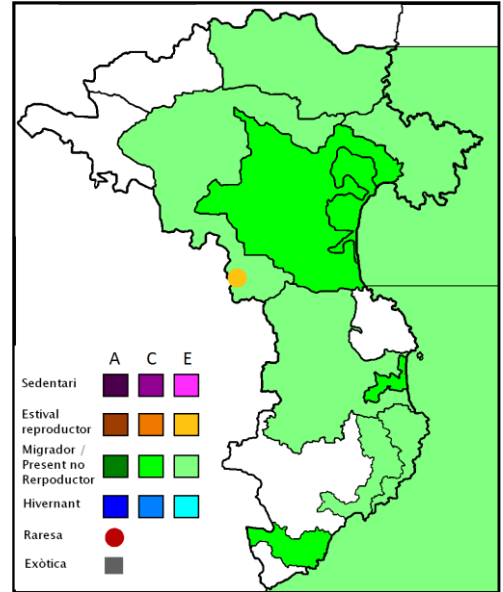

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Xivitona

Actitis hypoleucos

Espècie fonamentalment migradora que, fora dels passos migratoris es pot observar durant tot l'any, amb alguna dada esporàdica de reproducció. El pas de primavera comença a finals de març, culmina entre abril i maig i finalitza a primers de juny. El de tardor, que és més llarg i intens, comença a finals de juny, marca màxims a l'agost i finalitza a primers de novembre. Es comú a les zones humides de les planes del territori. A la resta i, fins i tot, migrant sobre el mar, és un migrador escàs. Només és absent dels massissos muntanyosos més abruptes i boscats.

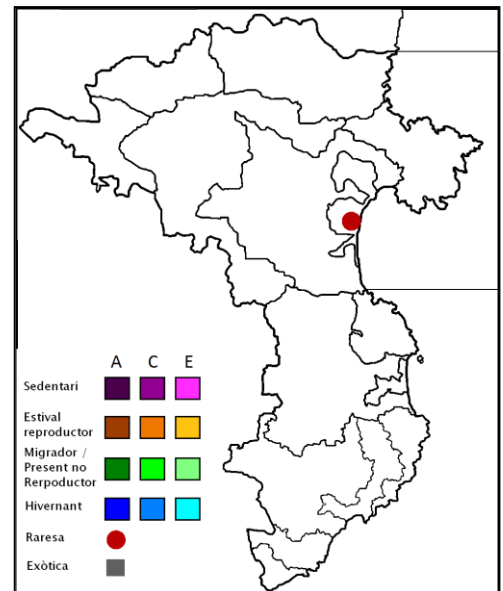

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Xivitona maculada

Actitis macularius

Accidental, amb un únic registre homologat de finals d'agost al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà.

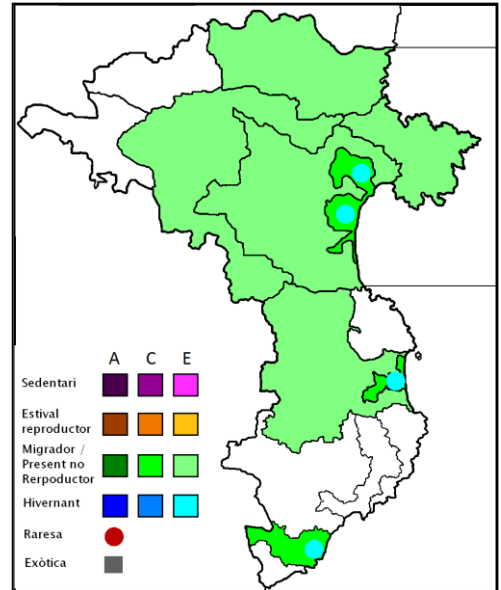
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Xivita

Tringa ochropus

Espècie comuna en migració a les principals zones humides. Com hivernant és escassa i irregular i rara a l'estiu. A la resta del territori és una migradora escassa que defuig les zones muntanyoses.

El pas primaveral comença al març, marca màxims a la segona quinzena d'aquest més i decreix durant l'abril, tot i que encara es pot observar algun migrant fins a primers de juny. A la tardor, el pas és més dilatat però menys intens. Comença al juliol, des de finals d'aquest mes fins a la primers d'octubre, es manté amb valors alts per acabar amb aquest mes.

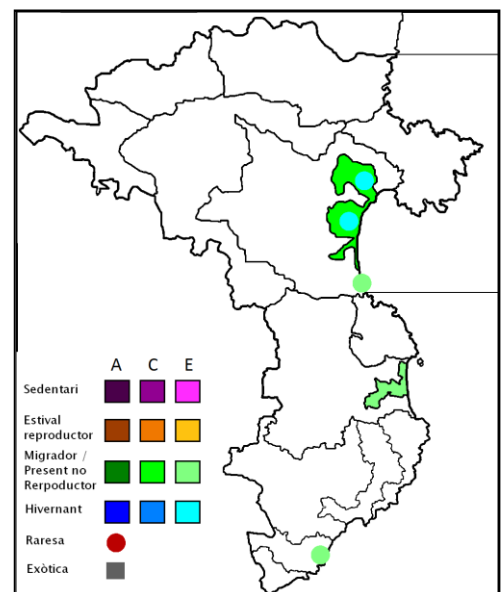
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Gamba roja pintada

Tringa erythropus

Ocell migrador comú i hivernant escàs al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, migrador regular però escàs als Aiguamolls del Baix Empordà i irregular i molt escàs a la vall del Ridaura.

La migració de primavera comença a primers de març i es perllonga fins a mitjan maig, amb pic a cavall de març i abril. El pas de tardor, és menys conspicu i s'estén de juliol fins ben entrat novembre.

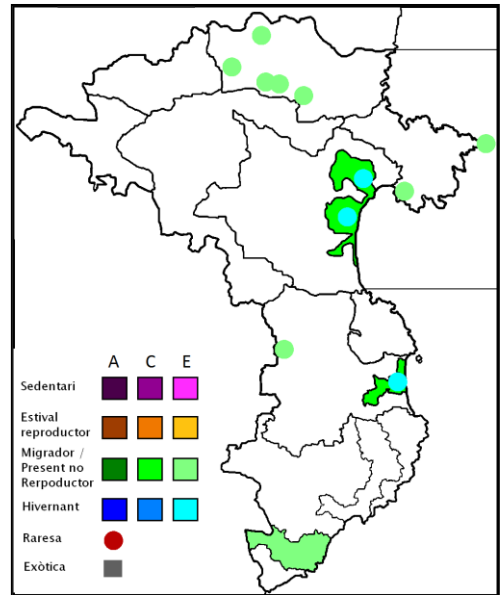

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Gamba verda
Tringa nebularia

Espècie que, malgrat haver estat citada tots els mesos de l'any, fonamentalment és una migradora comuna i una hivernant molt escassa però regular al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. Als Aiguamolls del Baix Empordà és una migradora regular i una hivernant molt escassa i irregular. A la vall del Ridaura és una migradora escassa i a altres punts tant litorals com interiors és una migradora esporàdica.

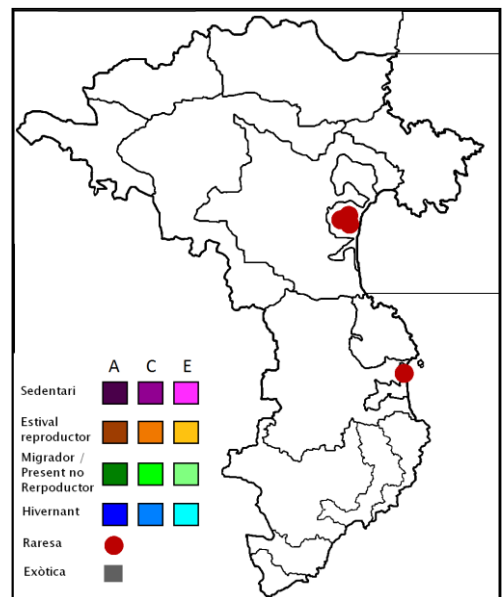
El pas primaveral s'inicia a mitjan març i s'estén fins a mitjan maig. La migració de tardor comença a primers de juliol i s'allarga fins a l'octubre, amb màxims durant el mes de setembre.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Gamba groga petita
Tringa flavipes

Accidental, les escasses citacions són a la primavera, de la primera quinzena d'abril a mitjan juny i també a l'hivern, de mitjan novembre a final d'any. Totes les observacions excepte una del Baix Ter, s'han fet al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà.

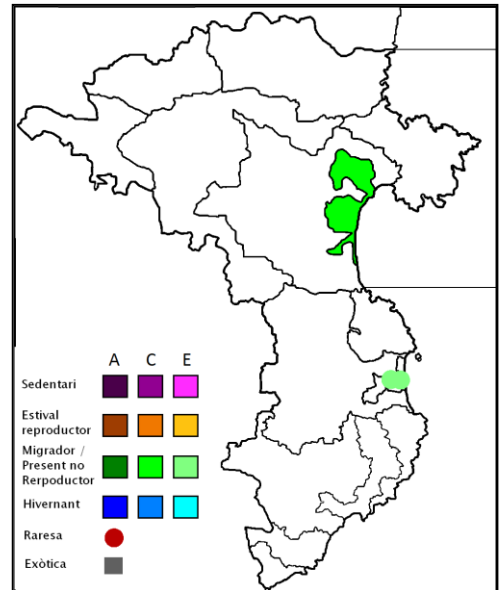
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Siseta

Tringa stagnatilis

Espècie relativament comuna com a migradora al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i de presència esporàdica als Aiguamolls del Baix Empordà.

El pas de primavera és més intens que el de tardor. Pot començar a finals de febrer, marca màxims a l'abril i finalitza a mitjan maig. El de tardor comença a mitjan juliol i es perllonga fins a mitjan octubre.

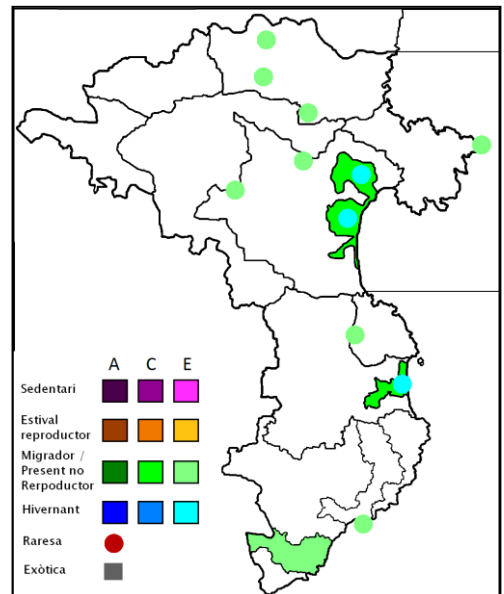
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Valona

Tringa glareola

Espècie migradora, que ha estat citada tots els mesos de l'any. El pas primaveral, més intens que el de tardor, pot començar a les darreries de febrer, marca màxims a l'abril i a primers de juny encara es pot arribar a observar algun migrant tocatardà. El pas de tardor es pot començar a produir tan aviat com a mitjan juny però no és fins a l'agost i primera quinzena de setembre que marca màxims; es pot perllongar fins a l'octubre i, encara més enllà. A l'hivern s'observa alguns pocs exemplars divagants hivernals.

Com a migradora és comuna als Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà, més escassa a la vall del Ridaura i a altres punts tant litorals com interiors. Una pocs exemplars poden arribar a hivernar al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i esporàdicament, es pot observar algun divagant als Aiguamolls del Baix Empordà.

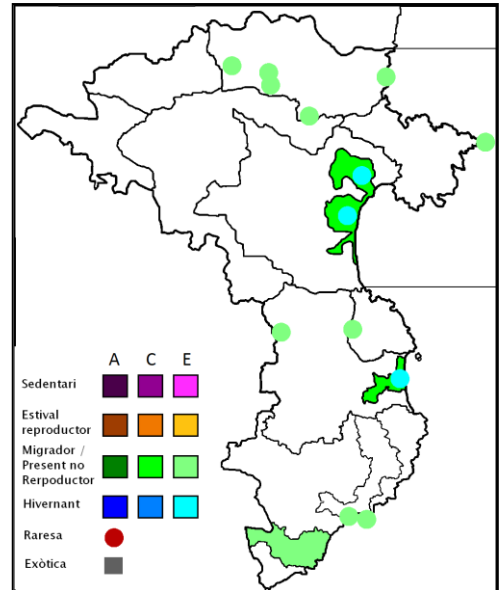
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Gamba roja vulgar

Tringa totanus

Ocell migrador comú als Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà on també hiverna en nombre molt petit i de manera molt irregular. Com a migradora, és més escassa a la vall del Ridaura i a altres punts tant litorals com interiors.

La migració de primavera és molt més intensa que la de tardor. S'inicia a finals de febrer, marca màxims des de finals de març a mitjan maig i s'acaba a primers de juny. El pas de tardor, comença a mitjan juny i s'estén fins a l'octubre, amb la majoria de citacions concentrades a l'agost i al setembre.

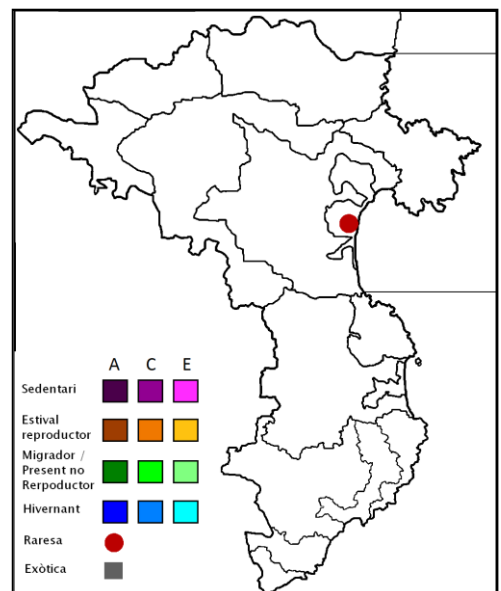

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Tetolet beclarg

Limnodromus scolopaceus

Accidental, una única citació d'un ocell de segon any que romangué al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà del 12 al 19 de març de 2006.

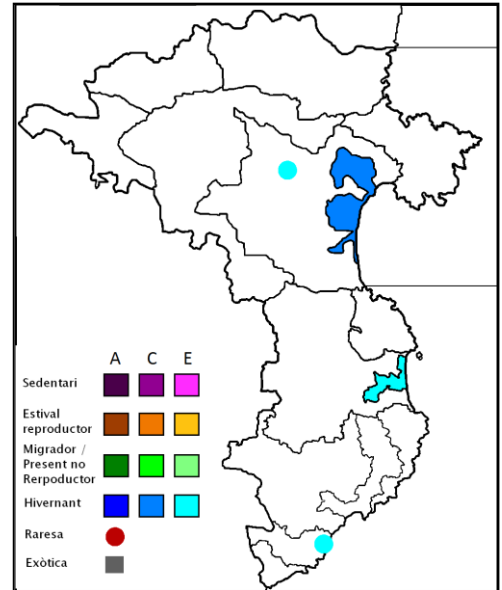

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Becadell sord

Lymnocyptes minimus

Espècie migradora i hivernant més aviat escassa, tot i que regular als Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà. A la vall del Ridaura i a Cabanes hi ha estat citada de manera irregular. Els primers exemplars es poden començar a detectar la primera quinzena de setembre, tot i que no és fins a l'octubre i novembre que passa el gruix de migradors. A la primavera, el pas es produeix de mitjan febrer a primers de maig.

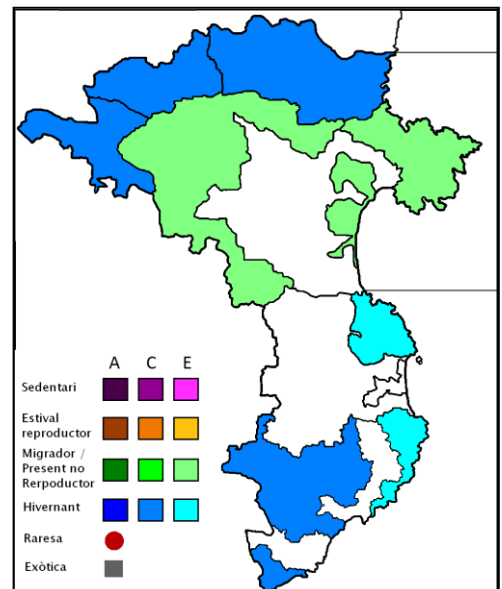

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Becada

Scolopax rusticola

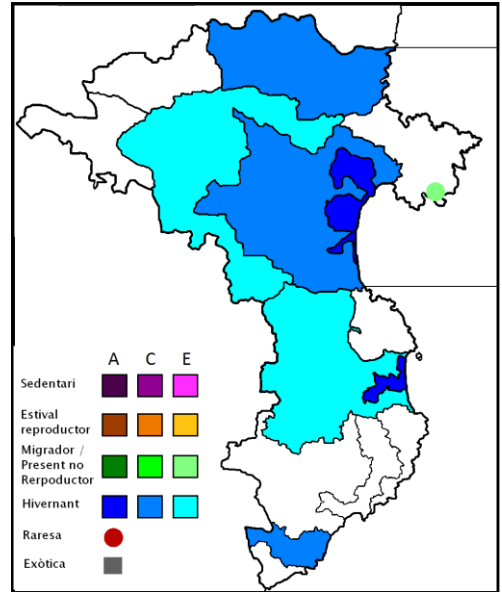
Ocell migrador i hivernant, relativament comú a les zones boscanes i pràcticament absent a les planes i zones humides, a no ser que s'hi vegi empès en cas de fortes glaçades. Les primeres becades foranes ens arriben a mitjan octubre i les darreres ens deixen a finals de març.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Becadell comú
Gallinago gallinago

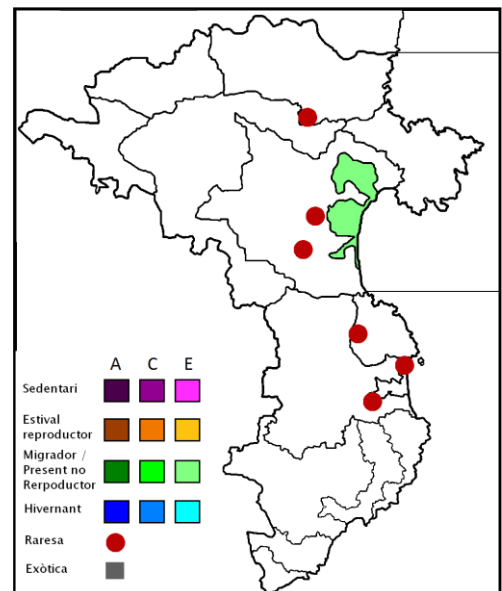
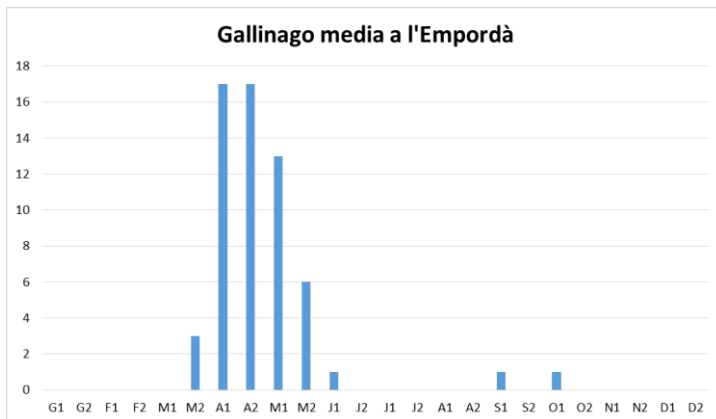
Espècie migradora i, sobretot, hivernant, abundant als Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà, comuna als indrets adients de l'Albera, de la plana litoral alt-empordanesa i de la vall del Ridaura. A les planes interior alt-empordanesa, i la del Baix Ter hi és més aviat escassa i és pràcticament absent de les zones amb un relleu accidentat i sense zones humides. Els primers ocells es poden començar a observar a finals de juliol, tot i que el gruix de migradors passa entre setembre i octubre. El pas de primavera comença al febrer, marca màxims al març i finalitza a la segona quinzena de maig.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Becadell gros
Gallinago media

Espècie que, malgrat ser considerada una raresa és citada en migració, de manera regular, al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i de manera molt escassa a altres punts de zones humides tant de l'Alt com del Baix Empordà. Les observacions es concentren al pas de primavera, de finals de març a primers de juny amb màxims a l'abril i la primera quinzena de maig. El pas de tardor és quasi indetectable, ja que els exemplars d'aquesta espècie tendeixen a fer un únic i llarg vol des dels quarters de cria als d'hivernada.

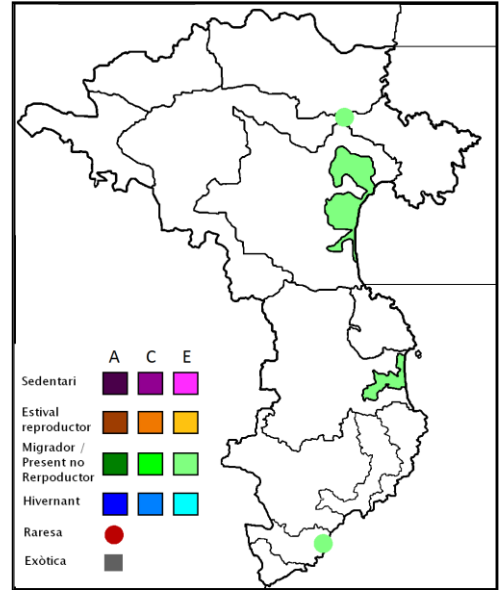

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Perdiu de mar
Glareola pratincola

Espècie migradora, escassa, només regular al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, encara que en nombre molt fluctuant segons els anys. De manera irregular i molt escassa ha estat citada als Aiguamolls del Baix Empordà i, esporàdicament, a la vall del Ridaura i Pedret.

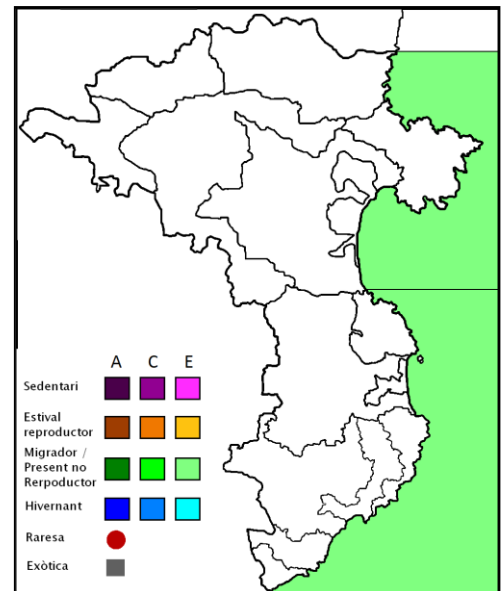
El pas de primavera, que és molt més intens que el de tardor, s'enceta a primers d'abril, marca màxims a la segona meitat d'aquest mes i durant la primera del de maig i s'acaba a mitjan juny. El de tardor, que és molt poc manifest i irregular ja que molts anys no es fa cap observació, va de finals de juliol a setembre.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Paràsit cuaample
Stercorarius pomarinus

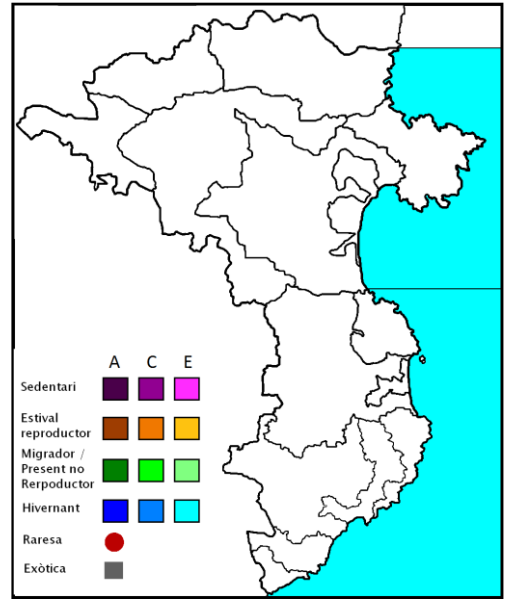
Migrador molt escàs, només detectat a mar obert durant el pas de primavera, entre març i maig.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Paràsit cuapunxegut
Stercorarius parasiticus

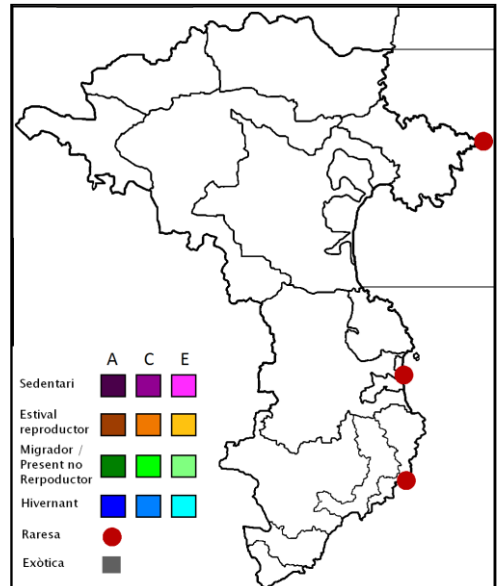
A casa nostra és un ocell fonamentalment marí. Hivernant escàs i migrador regular, més abundant durant el pas de primavera, entre març i maig.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Paràsit cuallarg
Stercorarius longicaudus

Accidental. Quatre úniques citacions: una d'homologada al Baix Empordà a primers d'abril, una no homologada de dos exemplars a mitjan abril i dues no homologades a l'Alt Empordà de primers d'abril i mitjans d'octubre.

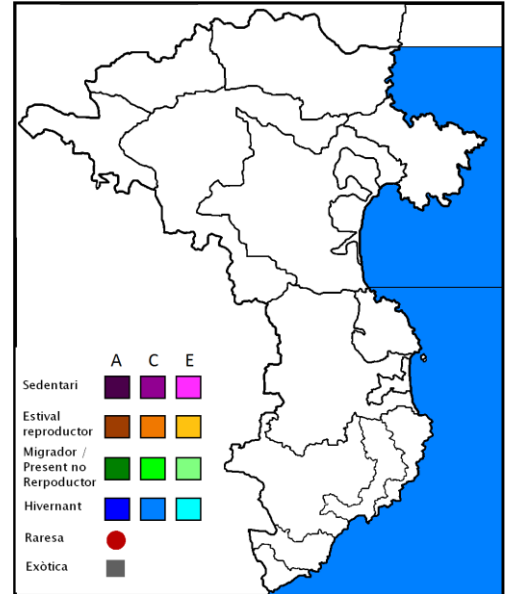

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Paràsit gros

Stercorarius skua

Migrador i hivernant detectat, sempre al mar, de primers d'octubre a primers de juny. És el més comú dels paràsits presents a aigües empordaneses.

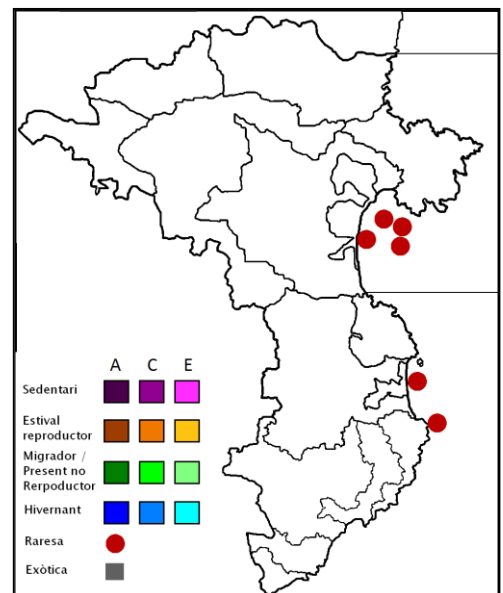

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Somorgollaire

Uria aalge

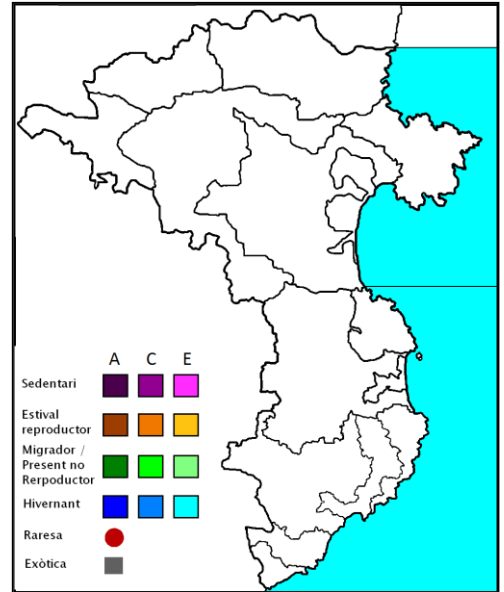
Accidental, detectat a l'hivern i durant el pas de primavera, especialment a la badia de Roses.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Gavot
Alca torda

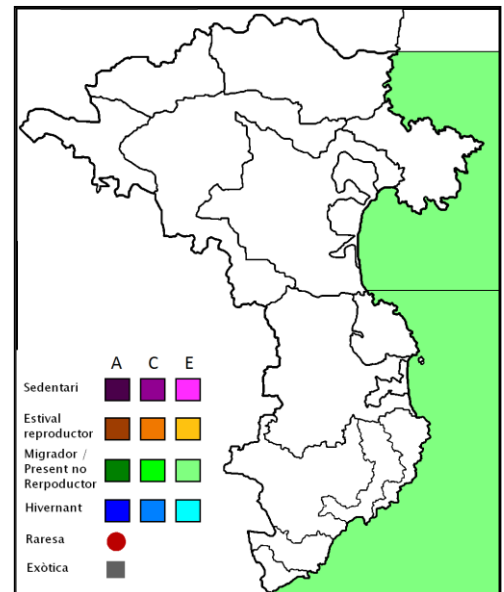
Espècie escassa , encara que regular, especialment a les costes alt-empordaneses. S'observa a l'hivern, de novembre a abril.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Fraret
Fratercula arctica

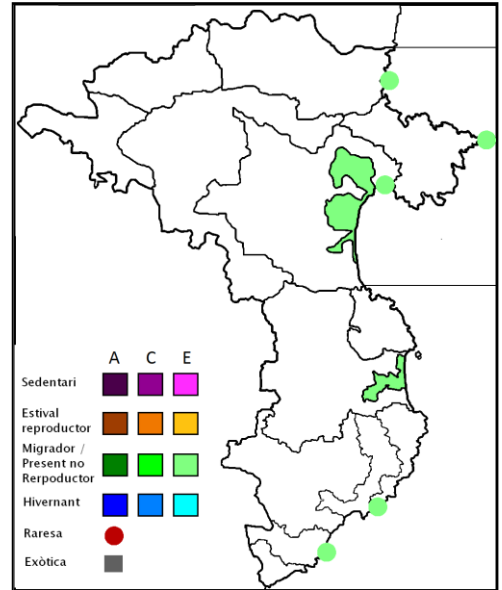
Ocell d'hàbits pelàgics. A les aigües de l'Empordà és observat especialment durant el pas de primavera (entre març i maig) de manera molt escassa, encara que regular. El pas de tardor és molt poc conspicu. Als mesos freds i a l'estiu es pot observar la presència anecdòtica d'exemplars no reproductors.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Xatrac menut
Sternula albifrons

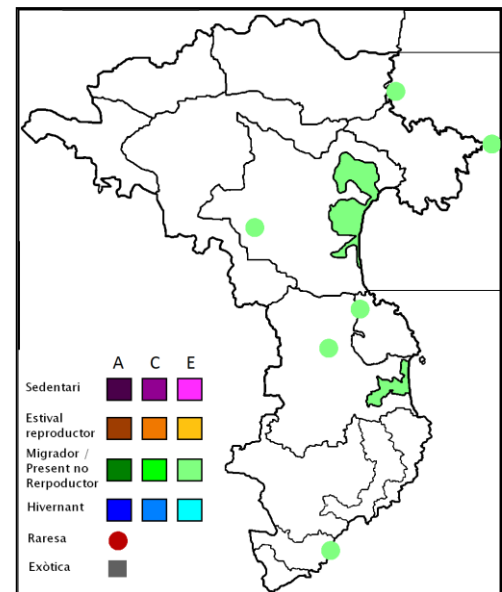
Migrador litoral regular però escàs detectat, especialment a la primavera, a l'Alt Empordà, de primers d'abril (amb una dada aïllada del març) a primers d'octubre, amb màxims marcats al mes de maig i, de manera molt més discreta, a l'agost. Hi ha un petit i irregular nombre de citacions d'exemplars no reproductors.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Curroc
Gelochelidon nilòtica

Migrador regular però escàs detectat, especialment a la primavera, a l'Alt Empordà, de primers d'abril a final de setembre, amb màxim marcat durant la segona quinzena d'abril i mes de maig. Normalment s'observa a la costa i les observacions a l'interior són rares. El pas de tardor és molt més escàs. Hi ha un petit i irregular nombre de citacions d'exemplars no reproductors.

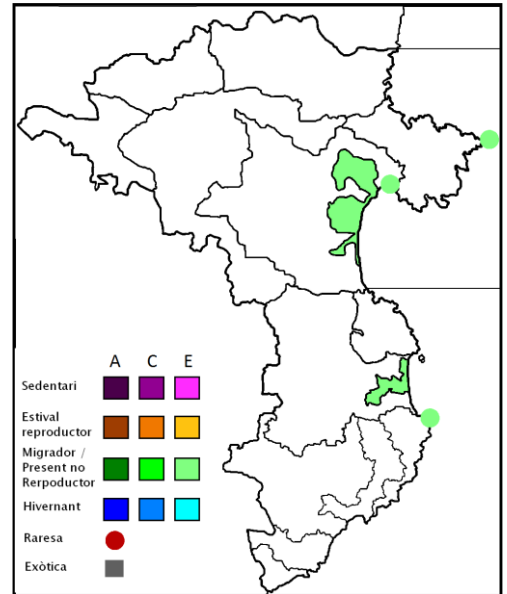

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Xatrac gros

Hydroprogne caspia

Migrador litoral regular però molt escàs ja que les citacions solen ser d'individus solitaris i com a màxim de menys de cinc exemplars. S'ha detectat, especialment, a l'Alt Empordà, de finals de març a finals de maig, amb màxim entre abril i maig. El pas de tardor és molt més escàs i dilatat en el temps i es pot allargar des de la segona quinzena d'agost a primers de novembre. Hi ha algunes citacions esporàdiques tant a l'estiu com a l'hivern.

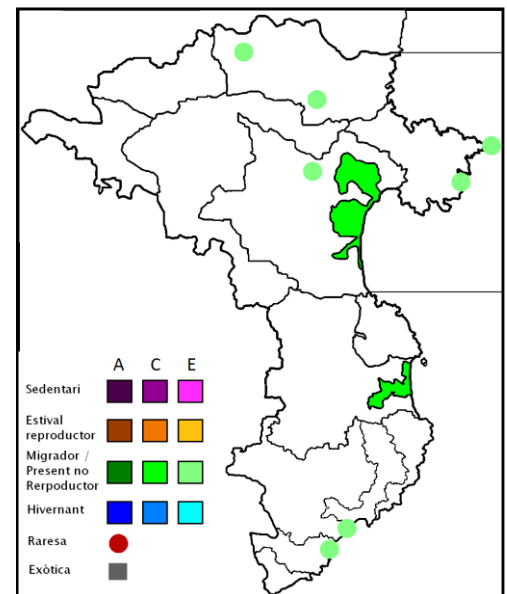

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Fumarell carablanc

Chlidonias hybrida

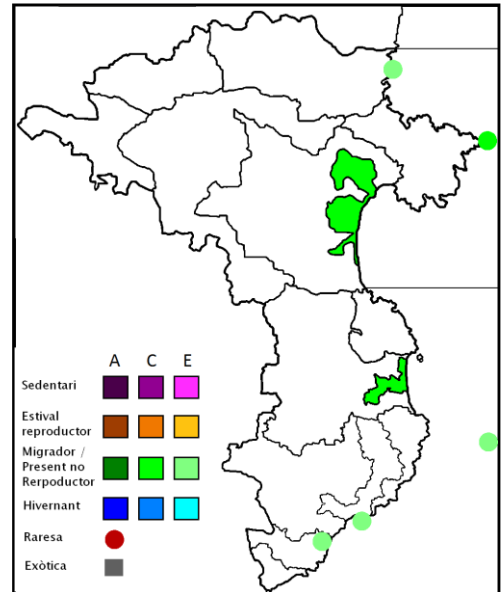
Migrador regular detectat, especialment a la primavera, a l'Alt Empordà, de finals de març a primers de setembre, amb màxim marcat durant la segona quinzena d'abril i la primera de maig. El pas de tardor és molt més escàs i es produeix durant l'agost i primers de setembre. Hi ha un petit i irregular nombre d'exemplars no reproductors.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Fumarell negre
Chlidonias niger

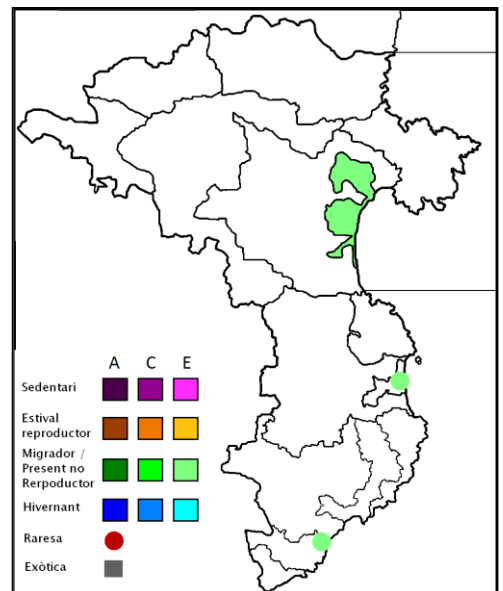
Migrador regular però escàs, que sembla que ha patit una forta regressió poblacional. Detectat, especialment al litoral a la primavera, a l'Alt Empordà, de primers d'abril a primers d'octubre, amb una dada excepcional de mitjans de novembre. El màxim de pas es produeix durant la segona quinzena d'abril i la primera de maig. El pas de tardor és molt més escàs i marca pic durant la primera quinzena de setembre. Hi ha un petit i irregular nombre de citacions d'exemplars estivals no reproductors.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Fumarell alablanc
Chlidonias leucopterus

Migrador regular però molt escàs ja que les citacions solen ser d'individus solitaris o de molt pocs exemplars. S'ha detectat, especialment, al litoral, a l'Alt Empordà, de primers d'abril a finals de maig, amb màxim durant la primera quinzena de maig. El pas de tardor és molt més escàs i dilatat en el temps i es pot allargar des de la primera quinzena d'agost a finals de setembre. Hi ha alguna citació esporàdica a l'estiu.

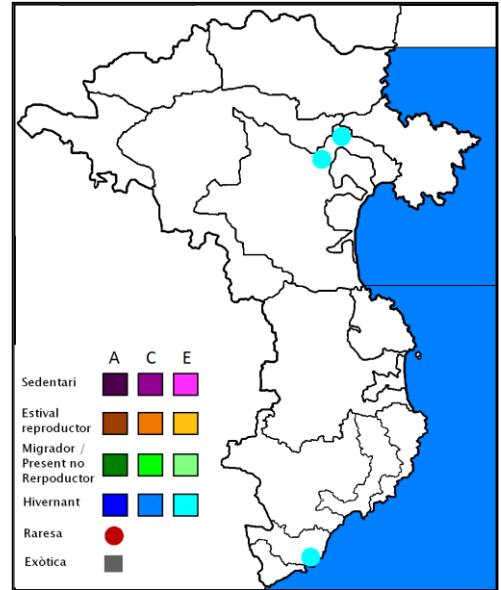

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Xatrac beclarg

Sterna sandvicensis

Ocell costaner migrador i hivernant comú, que rarament s'observa a l'interior. La migració post-nupcial és molt més dilatada en el temps que la de primavera. A l'hivern, els màxims s'assoleixen al mes de desembre. Malgrat que no cria a les nostres comarques hi ha citacions d'ocells no reproductors durant la temporada de cria.

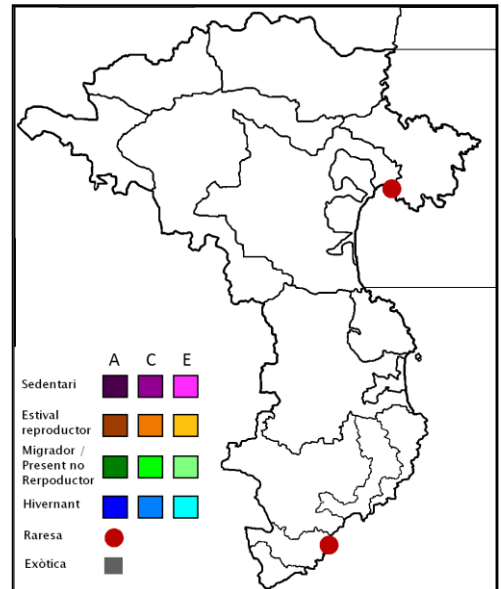

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Xatrac reial

Sterna màxima

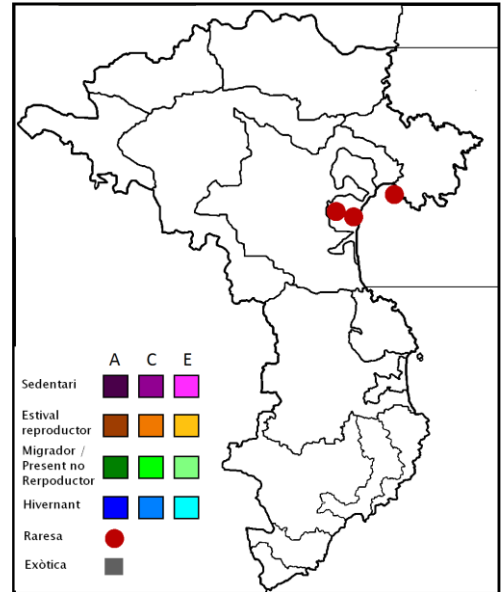
Accidental. Dues observacions costaneres homologades de sengles ocells juvenils, una a la primera quinzena de novembre i una altra a finals de desembre.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Xatrac bengalí
Sterna bengalensis

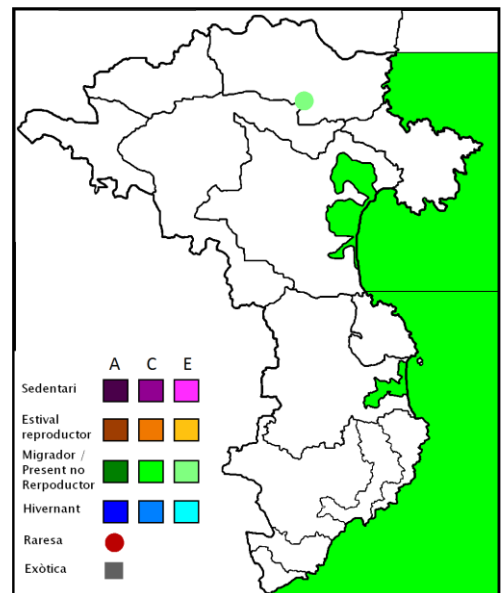
Accidental. Sis observacions homologades, totes al litoral de l'Alt Empordà, corresponents a set ocells: una a la primera segona quinzena d'abril i la resta concentrades a la segona quinzena d'agost.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Xatrac comú
Sterna hirundo

Migrador comú al litoral, molt rar a l'interior. Els màxims s'assoleixen a cavall d'abril i maig i d'agost i setembre. També s'observen alguns exemplars estivals no reproductors.

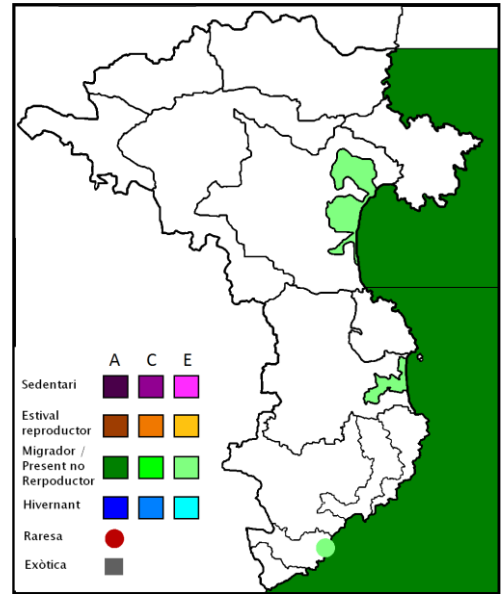

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Gavina menuda

Hydrocoloeus minutus

Migradora regular al litoral, rara a l'interior. El pas de primavera és molt més marcat que el de tardor i es dona de finals de març a primers de maig, amb màxims a principis d'abril. En aquest període es poden arribar a observar concentracions de centenars i, fins a milers, d'exemplars. El discret pas de tardor va de juliol a setembre. A l'hivern és escassa, encara que regular. A l'estiu és rara i irregular.

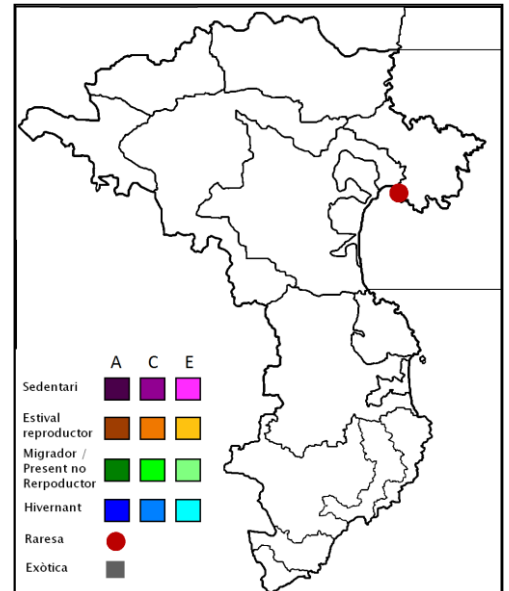

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Gavineta cuaforçada

Xema sabini

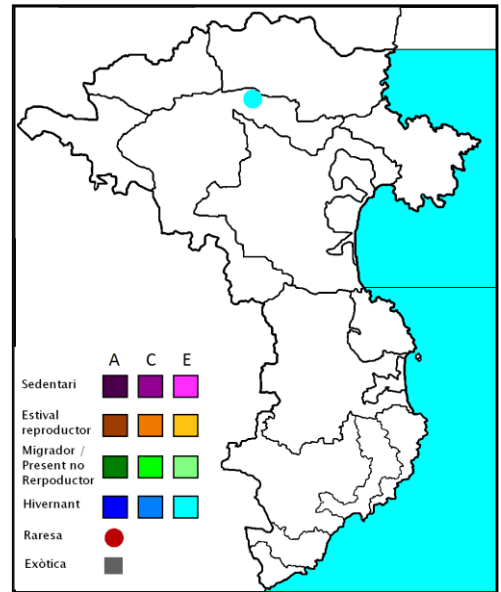
Accidental. Una única i antiga observació homologada d'un ocell que va romandre al port de Roses des de finals d'agost a primers de desembre.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Gavineta de tres dits
Rissa tridactyla

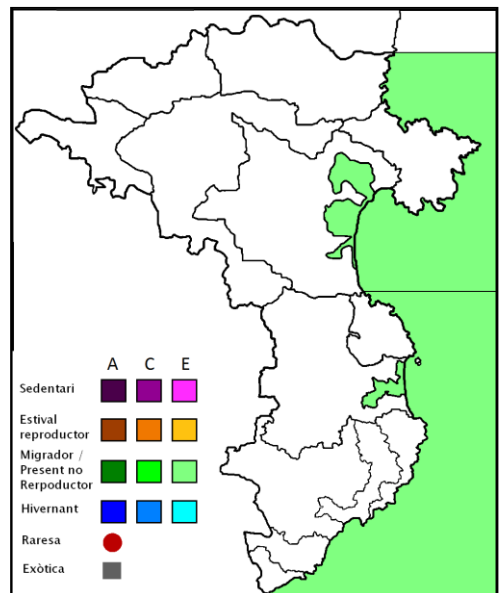
Espècie d'hàbits pelàgics, hivernant i migradora regular i escassa, que pot començar a arribar a finals d'octubre i allarga la seva estada fins a finals d'abril, mes en que es produeixen els màxims d'ocells observats. És relativament comú a mar obert, escassa a la costa i accidental a l'interior. Hi ha alguna citació esporàdica fora de la fenologia descrita (maig, juny i agost). Pot protagonitzar fenòmens irruptius lligats a episodis meteorològics extraordinaris que la poden portar a aparèixer a llocs insospitats.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Gavina capblanca
Chroicocephalus genei

És una espècie de presència molt escassa però regular a la costa durant la primavera, molt rara a l'estiu i excepcional a l'hivern.

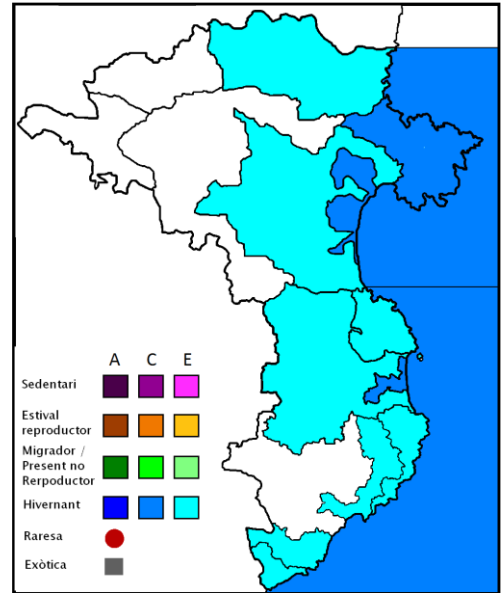

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Gavina vulgar

Chroicocephalus ridibundus

Migradora i hivernant abundant i regular. Amb observacions tots els mesos de l'any, és molt escassa des de mitjans d'abril a mitjans de juny. Mentre que sol dormir a la costa, de dia, penetra a l'interior remuntant els cursos fluvials.

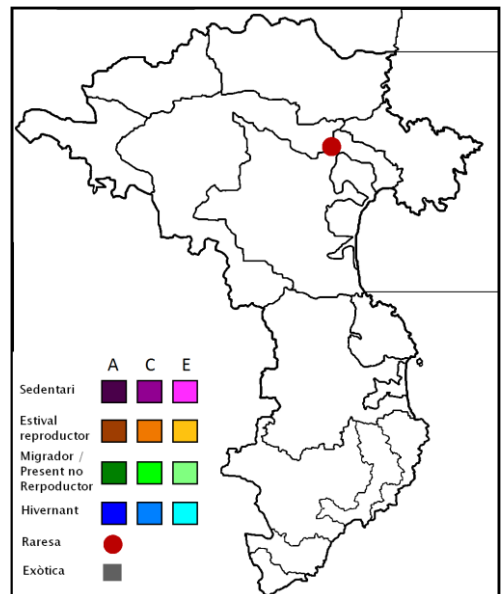

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Gavina capnegra americana

Larus atricilla

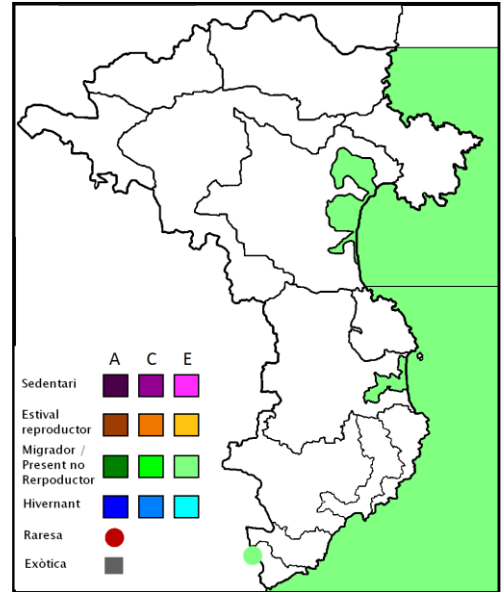
Accidental. Una única i observació homologada d'un ocell a la bassa de Pedret, a mitjans d'abril

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Gavina corsa
Larus audouinii

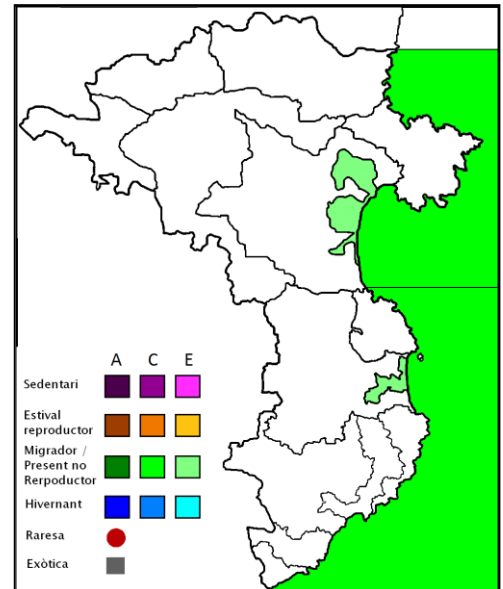
És una espècie fonamentalment litoral, amb aparicions esporàdiques als abocadors interiors. Regular com a migradora a la primavera i més escassa a la tardor. A l'hivern és excepcional i és una nidificant molt escassa, irregular, localitzada i, de moment, sense èxit. Des del començament del segle, el nombre de citacions empordaneses ha experimentat un clara tendència alcista a mida que s'incrementaven les poblacions del sud de Catalunya i s'expandien cap al litoral barceloní.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Gavina capnegra
Larus melanocephalus

Migradora regular al litoral, molt rara a l'interior. Els màxims s'assoleixen de mitjans de març a primers d'abril i de primers d'octubre a novembre. És una hivernant molt escassa i les observacions estivals són rares i de caràcter esporàdic.

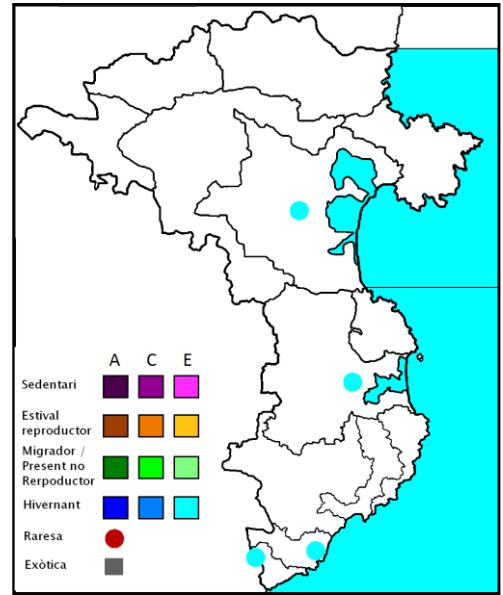

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Gavina cendrosa

Larus canus

Migrador i divagant hivernal irregular i escàs. Les dates extremes de presència van des de finals d'octubre a finals d'abril.

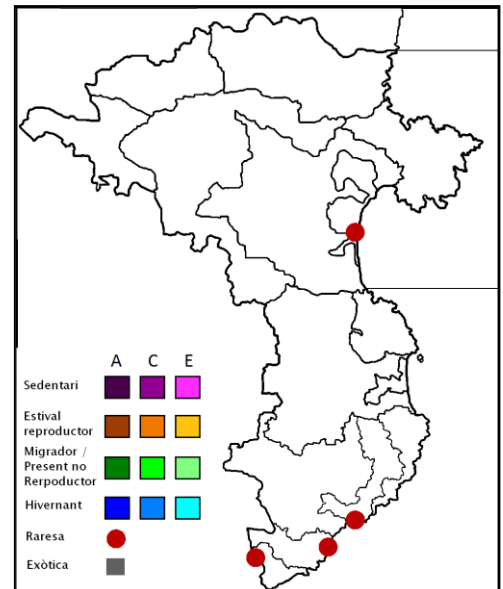

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Gavina de Delaware

Larus delawarensis

Accidental. Una observació homologada de primers de gener d'un ocell a Platja d'Aro, que va romandre fins a finals d'abril a la badia de Palamós. Una altra, també homologada, la segona quinzena d'agost. I una altra, també homologada, a mitjans de febrer.

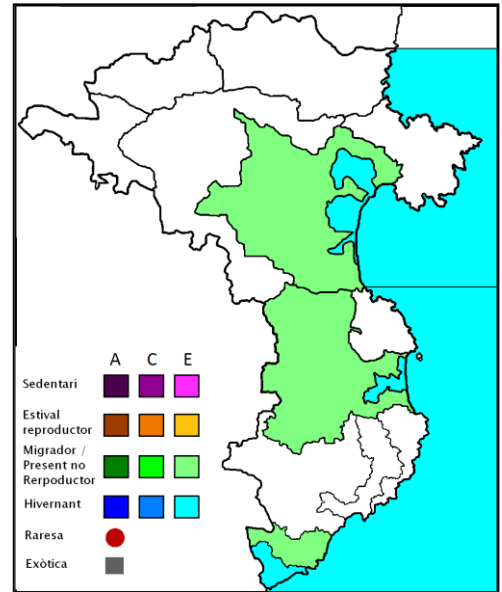

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Gavià fosc
Larus fuscus

Hivernant i migrador escàs i regular i estival en petit nombre. Observable tot l'any en petit nombre a la costa i, sobre tot, als abocadors. Els màxims es produeixen durant els passos migratoris als mesos d'octubre i de març i abril; els mínims es donen entre la fi del pas pre-nupcial i la dispersió post-nupcial, al període maig – juliol.

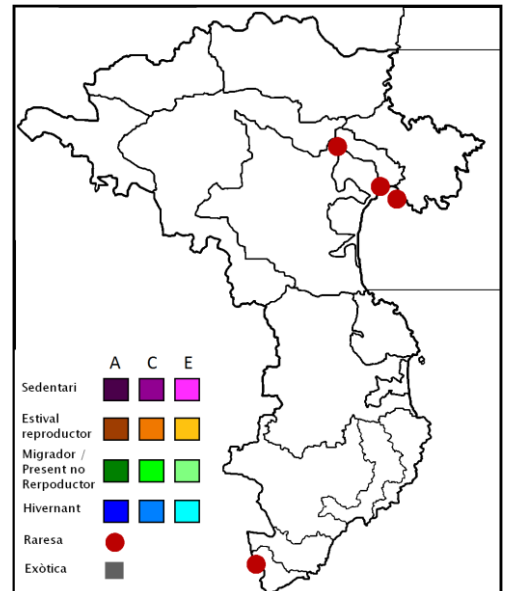
Hi ha una única citació homologada de gavià fosc bàltic *L. f. fuscus* de primers d'agost a l'abocador de Solius, d'un exemplar anellat com a juvenil a Finlàndia. Apart d'aquesta, hi ha una observació, ben documentada amb imatges, d'un ocell adult nascut i anellat a Noruega, com a pertanyent a aquesta subespècie, però les característiques de l'ocell no s'acaben d'ajustar. Hi ha, a més, algunes observacions d'ocells no anellats amb característiques adients.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Gavià argentat de potes roses
Larus argentatus

Es tracta d'un migrador i divagant hivernal molt escàs, encara que regular; detectat durant el mes de novembre i des de gener a primers de març. Els màxims es donen durant els mesos de febrer i març

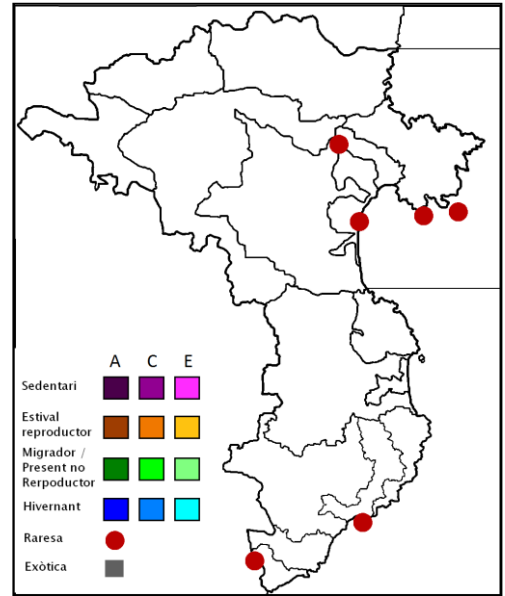
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2

Gavià caspi

Larus cachinnans

Es tracta d'un divagant hivernal i migrador escàs encara que regular, detectat des de finals de desembre a finals de maig, amb màxims de la segona quinzena de gener a la primera de març. També una citació a la segona quinzena de juny, una altra la primera quinzena d'octubre i una altra la segona de novembre. S'ha observat alguns ocells amb anelles de plàstic llegibles a distància, totes de Polònia.

Hi ha una lectura d'un ocell anellat a Rússia, procedent d'una colònia de gavià argentat de potes roses *Larus argentatus* on també hi crien algunes parelles de gavià caspi *Larus cachinnans*, algunes d'una subespècie de gavià fosc *L. f. heuglini*, així com alguns ocells de caràcters barrejats. Aquest ocell havia estat observat i fotografiat prèviament a la província de Barcelona i es pot descartar que es tractés d'un gavià argentat de potes roses.

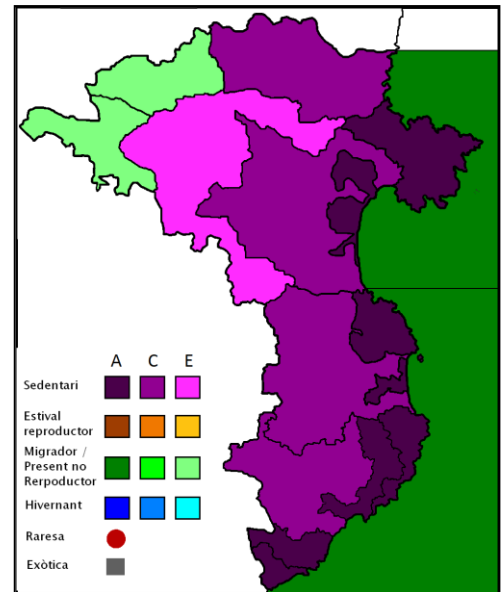
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Gavià argentat

Larus michahellis

Nidificant abundant, especialment al litoral. Present durant tot l'any, s'ha constatat que, en migració i a l'hivern, ens arriben exemplars nascuts en un ampli radi que engloba des de les costes italianes a les algerianes i ibèriques, fins a les murcianes. Accidentalment s'ha detectat ocells de la raça atlàntica.

Es coneix dues citacions fetes a l'abocador de Solius, de la raça cantàbrica *Larus michahellis "lusitanus"*, de primers de gener i de mitjans de març, d'ocells anellats com a polls a San Sebastian.

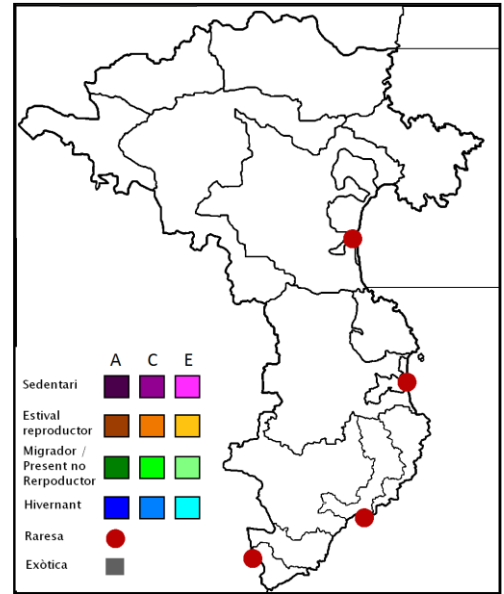

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Gavinot

Larus marinus

Migrador i hivernant esporàdic, detectat de finals de novembre a primers d'abril, amb un parell de citacions de final d'agost i principis de setembre. Sempre es tracta d'exemplars solitaris i, majoritàriament, juvenils.

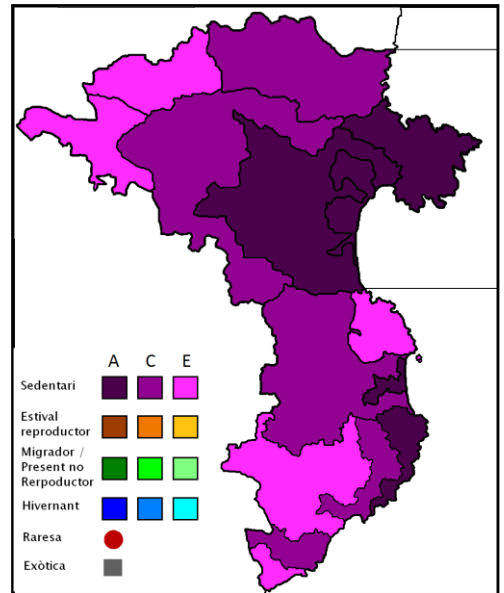

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Colom roquer

Columba livia

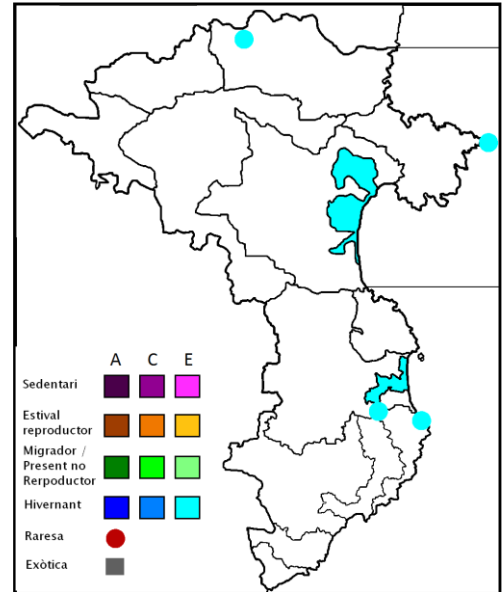
Espècie sedentària, nidificant abundant, especialment al litoral, amb un fort comportament antropòfil; només escasseja a les muntanyes més altes i a les més densament cobertes per boscos. La majoria de poblacions tenen un origen domèstic o semi-domèstic i no està clar que quedi alguna població relictiva vertaderament salvatge

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Xixella
Columba oenas

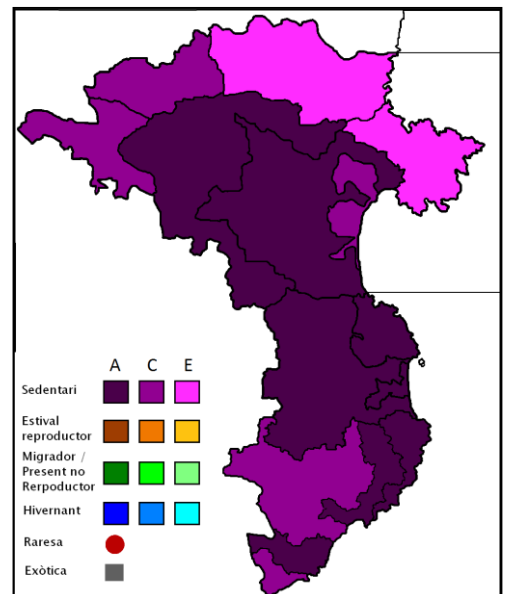
L'extinció d'aquesta espècie com a nidificant a les comarques empordaneses es produí a cavall dels segles XX i XXI. Les darreres parelles s'observaren a una pedrera d'Albons, al Baix Empordà. Actualment és una migradora i hivernant escassa però regular, amb fortes fluctuacions numèriques d'un hivern a un altre (des de pocs exemplars a 400). Les observacions es produeixen des de final de setembre, tot i que alguns anys se n'ha arribat a detectar algun exemplar durant la primera desena del mes, i alguna, fins i tot, a final d'agost. Les darreres citacions primaverals es donen a final de març, amb algunes dades a l'abril.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Tudó
Columba palumbus

Les poblacions del sud d'Europa son sedentàries, mentre que les del centre i nord del continent migren. A casa nostra, doncs, és un nidificant abundant que ocupa la totalitat del territori. El nombre d'efectius es veu incrementat a l'hivern amb l'arribada d'efectius transpirinencs. Malgrat que la distribució és la mateixa, durant tot l'any, no així en les diferents èpoques. Tot i que no difereix gaire, la reflectida al mapa és la de l'estació reproductora.

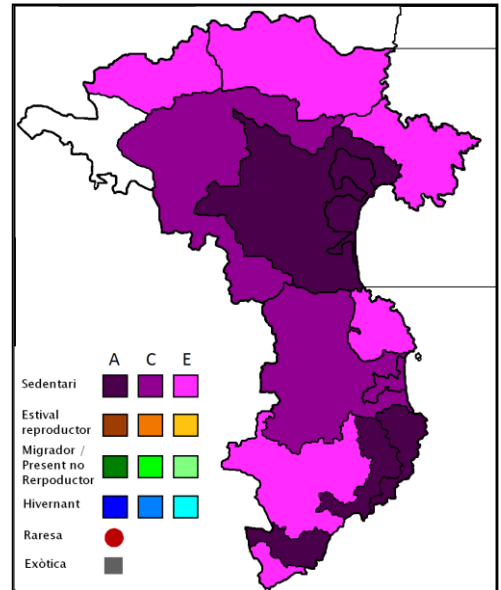

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Tórtora turca

Streptopelia decaocto

Espècie sedentària, abundant, en expansió i de marcat caràcter antropòfil. Defuig les parts altes de les muntanyes i les zones boscoses i, en aquests ambients només ocupa el veïnatge humà.

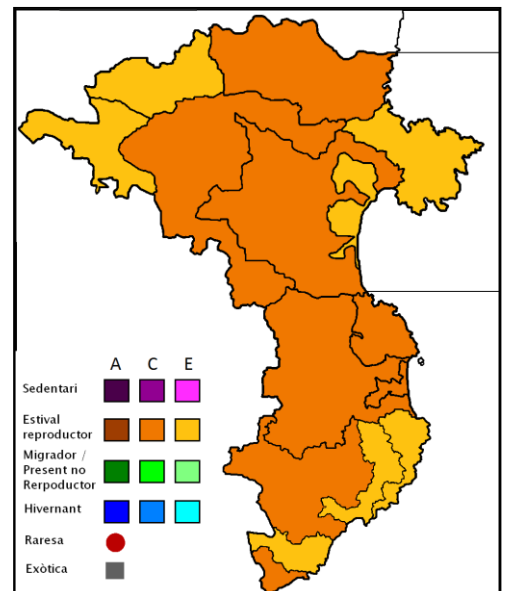

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Tórtora

Streptopelia turtur

Espècie migradora i nidificant Defuig les cotes més altes de les muntanyes més elevades, ja que és rara per sobre els 1.000 metres. Les seves poblacions estan en clara regressió. Actualment encara la podem considerar comuna tot i que està minvant de manera dramàtica a determinades zones. Els primers exemplars es poden començar a observar a finals de març, tot i que no és fins a final d'abril que comença a arribar el gruix de migradors. A finals de setembre ja quasi no es produeixen observacions i, les darreres són de primers d'octubre.

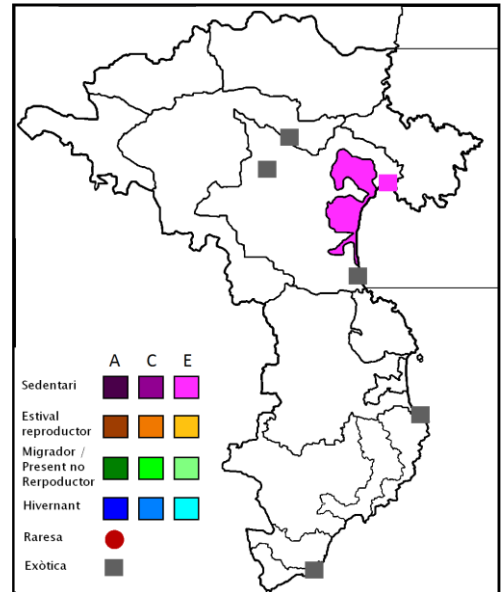

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Cotorra de Kramer

Psittacula krameri

Espècie introduïda, originària del sud del Sahel i el subcontinent indi. A casa nostra manté algunes escasses i localitzades poblacions autosuficients, a la façana litoral, lligades a ambients urbans o suburbans. És de caràcter sedentari.

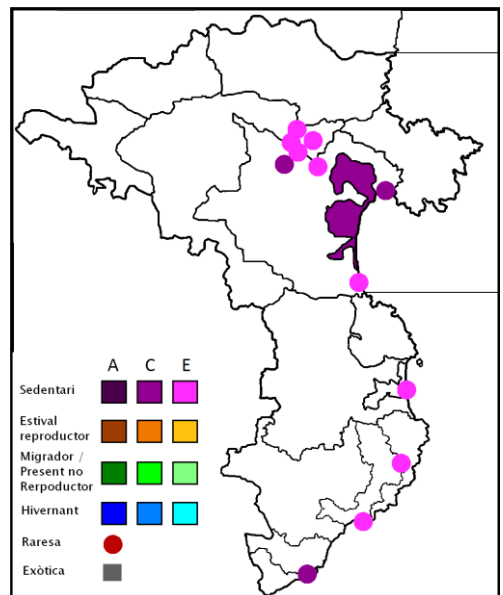

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Cotorreta de pit gris

Myiopsitta monachus

Espècie introduïda d'origen sud-americà, amb poblacions autosuficients a diversos indrets del territori, especialment a la façana litoral. Com l'espècie anterior, ocupa ambients urbanitzats. És de caràcter sedentari i està en un procés de franca expansió.

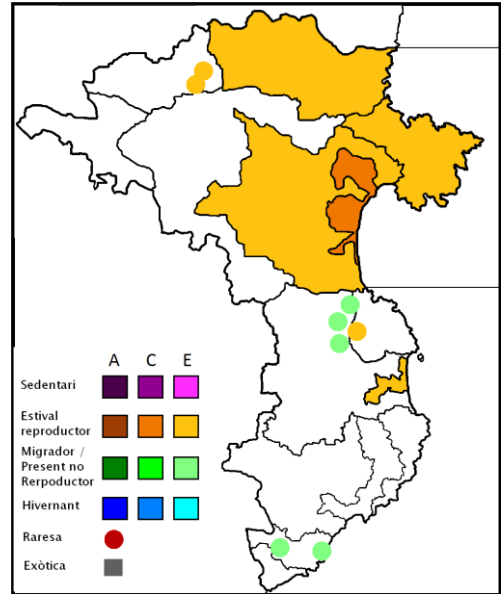
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Cucut reial

Clamator glandarius

Espècie migradora i reproductora estival, relativament comuna a la zona nord-est del territori, especialment al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. Al Baix Empordà és escàs.

Els primers migradors es poden començar a observar ja a primers de febrer, tot i que el gruix d'observacions es concentren durant la segona quinzena de març i a l'abril. Els adults comencen a marxar a mitjan juny i el joves al juliol. Malgrat que s'ha citat algun ocell al setembre i, fins i tot, a l'octubre, la majoria ja han marxat al l'agost.

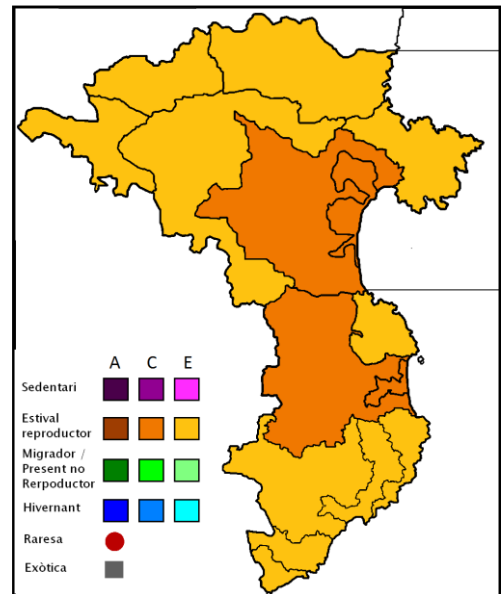

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Cucut

Cuculus canorus

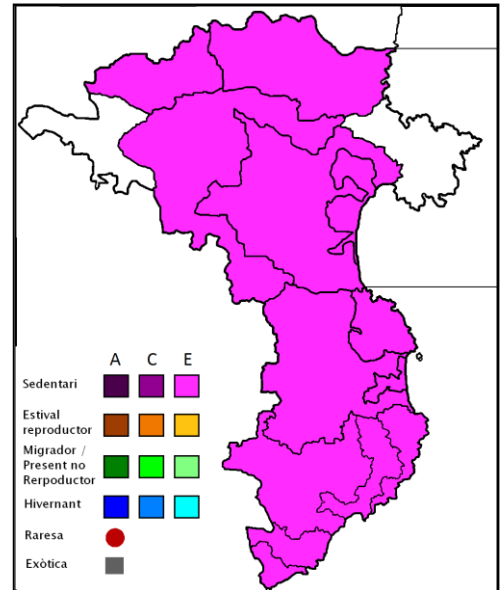
Espècie migradora i estival, els primers exemplars de la qual es poden començar a observar a primers de març, encara que no és fins a finals d'aquest més que s'incrementa significativament el flux. Les xifres màximes de pas s'assoleixen de mitjan abril a mitjan maig. Comencen a marxar a finals de juny i, malgrat que s'ha fet algunes observacions al setembre, a l'agost ja és rar. Es troba repartit per tot el territori, encara que, donat el seu caràcter paràsit, no és una espècie abundant.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Òliba
Tyto alba

Espècie d'hàbits sedentaris, més aviat escassa i en franca regressió. La pèrdua d'hàbitat és una de les principals causes de la seva davallada poblacional, per la qual cosa, cada vegada és més escassa, especialment als massissos muntanyosos on es van abandonant les masies i els conreus del seu voltant, que possibilitaven la seva nidificació. El progressiu canvi d'usos cap a una agricultura intensiva i la rehabilitació d'edificis amb tapament de cavitats on poder fer niu, són altres causes de la seva rarefacció. Per això, el mapa pot donar una falsa impressió d'abundància.

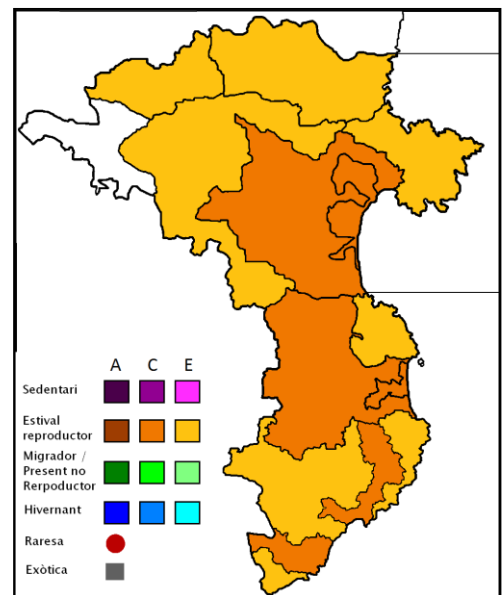

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Xot
Otus scops

Espècie migradora i nidificadora estival, relativament comuna a les planes i molt escassa als massissos muntanyosos o indrets sense cobertura arbòria.

El pas de primavera, que és molt més patent que el de tardor, comença amb el mes de març i marca màxims a l'abril i maig. Els darrers exemplars s'observen al setembre, començament d'octubre. De manera puntual es pot donar alguns casos d'hivernada.

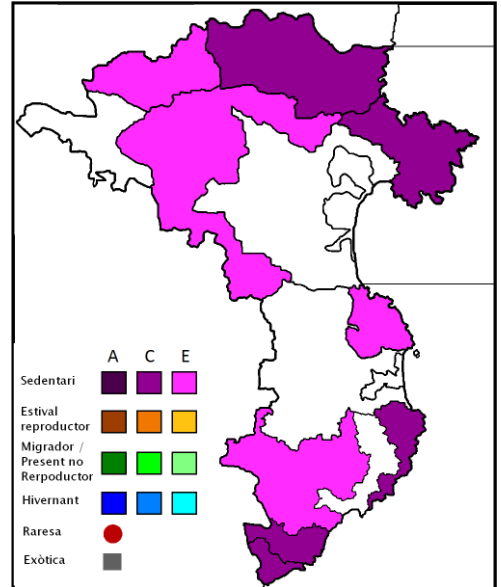

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Duc

Bubo bubo

Ocell sedentari, relativament comú a les zones adients per a la seva nidificació, que realitza a roquissars més o menys inaccessibles, sovint costaners. Per això la seva presència està associada als massissos muntanyosos o zones de relleu abrupte. Ocasionalment s'observa a zones d'influència, on no cria.

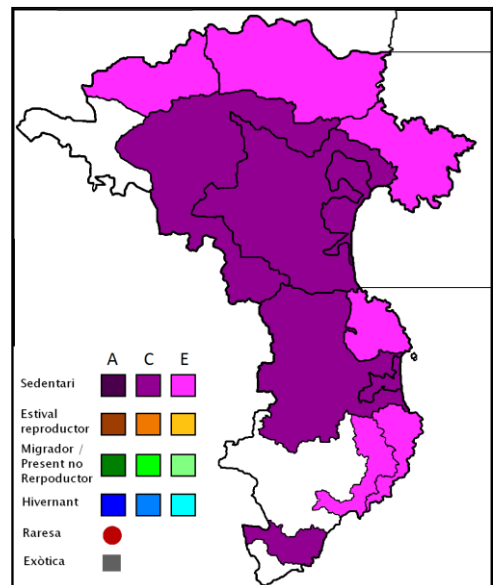

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Mussol comú

Athene noctua

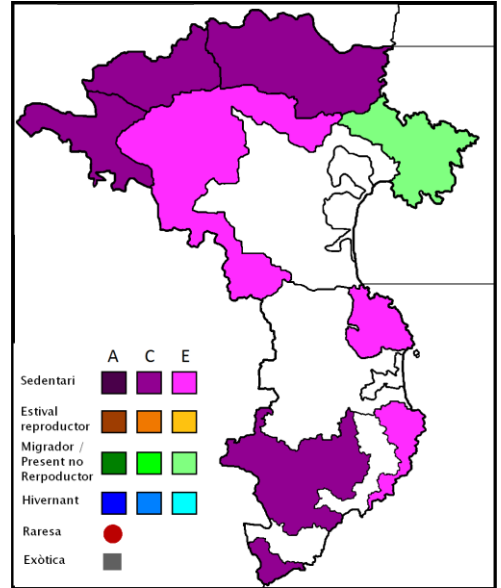
Espècie de caràcter sedentari, nidificadora comuna a les zones de plana i escassa o, fins i tot absent de les zones muntanyoses i boscoses. Pateix una forta regressió poblacional.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Gamarús
Strix aluco

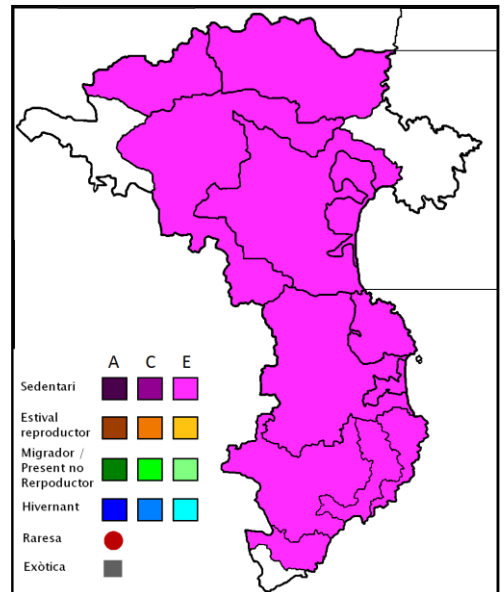
Ocell forestal i sedentari, relativament abundant als massissos muntanyosos i absent a les planes i zones no arborades.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Mussol banyut
Asio otus

Espècie amb una població nidificant escassa i irregularment repartida, repartida per la major part del territori. Probablement a l'hivern, a partir de l'octubre, ens arribin alguns ocells d'origen transpirinenc. El pas de primavera es produiria als mesos de març i abril.

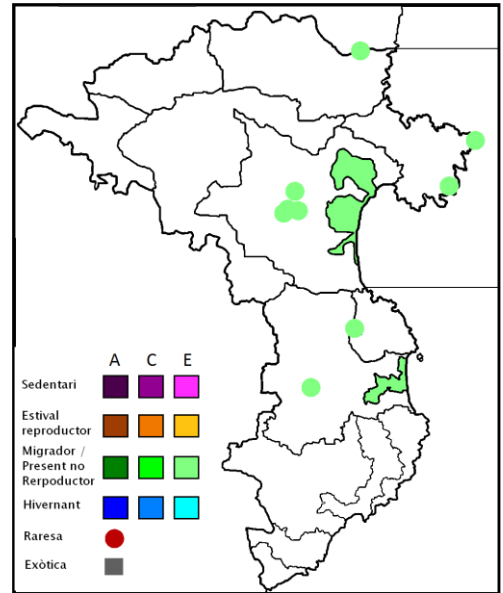
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Mussol emigrant

Asio flammeus

Espècie migradora molt escassa, amb alguns esporàdics divagants hivernals. El nombre de citacions per any volta les quatre (entre una i deu). Només és regular al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. Als Aiguamolls del Baix Empordà i al Cap de Creus és molt escassa i irregular. També ha estat citada, de manera esporàdica a altres punts de la plana i a la frontera amb el país veí.

S'ha citat de finals d'agost a finals de maig. La majoria de citacions però es concentren durant els passos migratoris, als mesos de març i abril i, en menor mesura a l'octubre i novembre.

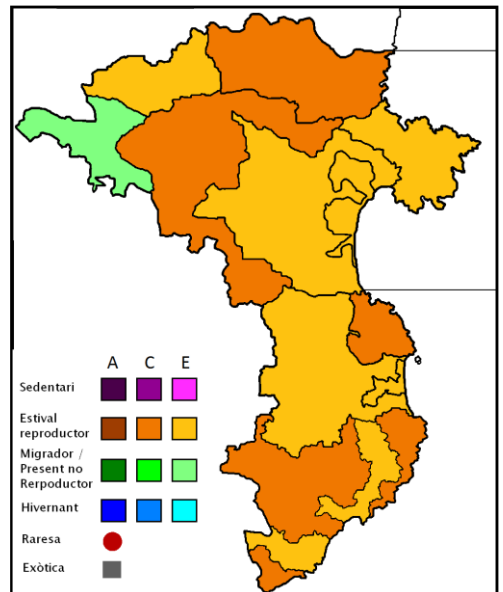
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Enganyapastors

Caprimulgus europaeus

Migrador i nidificant estival, relativament comú i ben repartit arreu del territori i només és absent de les zones més elevades. La seva preferència per paisatges agro-forestals condiciona la seva distribució i fa que defugui les zones més planes i desforestades.

Els primers migradors es comencen a detectar, ja a finals de març, tot i que el gruix de pas es produeix a partir de mitjans d'abril i al maig. El de tardor comença a finals de juliol i es perllonga fins a l'octubre; malgrat que durant aquest mes ja és molt escàs, s'ha citat alguns esporàdics tocatardans durant el novembre.

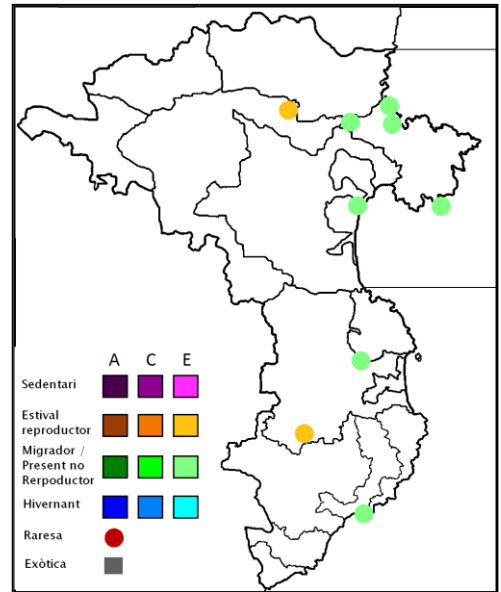
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Siboc

Caprimulgus ruficollis

Espècie migradora i estival que, fins el recent descobriment d'un petit nucli reproductor, es creia que s'havia extingit com a nidificant pels voltants de 2010. Actualment sembla que aquest nucli reproductor descobert no supera les 10 parelles i constitueix el límit septentrional de l'àrea de cria de l'espècie. D'altra banda, també se sospita que podria haver un altre punt de reproducció, més petit, al Baix Empordà. A la resta del territori, especialment al litoral, sembla ser un migrador esporàdic.

Els primers exemplars es detecten a mitjan abril i els darrers a finals de setembre

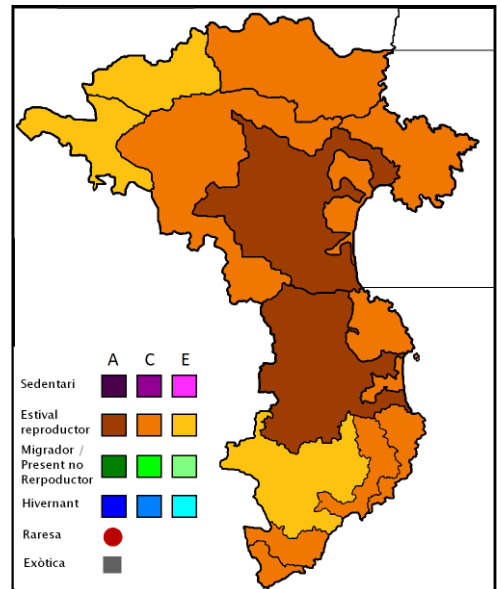
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Falciot negre

Apus apus

Espècie migradora i estival, nidificant comú a la majoria del territori i, fins i tot, abundant a les viles de la plana i de la costa. És escàs a les zones muntanyoses i deshabitades.

Els primers ocells es poden començar a observar, ja a primers de març, tot i que no és fins a mitjans d'abril que arriba el gruix de la migració. A partir de finals de juliol, comença el pas de tornada als quaters hivernals, pas que es perllonga fins a l'octubre, tot i que ja a finals de setembre les citacions són molt escasses.

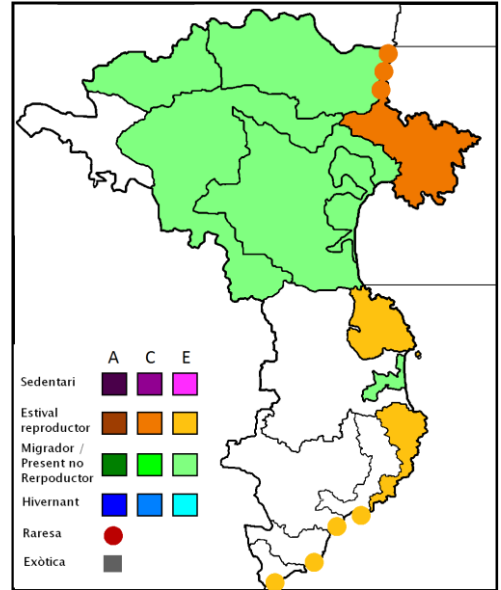
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Falciot pàl·lid

Apus pallidus

Espècie migradora i nidificant estival que cria a les zones litorals de perfil més abrupte, fet que en dificulta la representació en el mapa, tal com està plantejat. És un nidificant comú a la zona del cap de Creus i més aviat escàs a la resta de litoral. Sembla que, en migració, pot aparèixer a, pràcticament, qualsevol lloc. En tot cas, donada la facilitat de confusió amb el molt més abundant falciot negre, les citacions al rerepaís s'han de prendre, com a mínim, amb una certa precaució.

El pas primaveral comença tant aviat com a mitjan març (amb algunes citacions del febrer), tot i que no és fins a primers d'abril que les xifres es magnifiquen. Els darrers exemplars es poden observar, encara a finals de novembre, tot i que són molt escassos durant tot el mes.

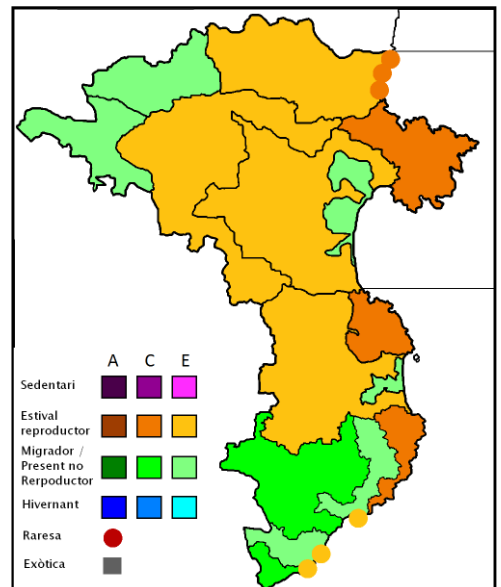
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Ballester

Apus melba

Espècie migradora i nidificant estival. Com a nidificadora, és relativament comuna a la façana litoral, especialment a les zones de relleu més trencat. Darrerament sembla que està protagonitzant una certa colonització dels edificis de viles i ciutats en detriment de les seves clàssiques preferències rupícules.

Els primers ballesters arriben a primers de març, el pas marca màxims a finals d'aquest mes, durant l'abril i primers de maig, Els màxims del pas de tardor es produeixen al setembre i, malgrat que encara a primers de novembre encara es pot fer alguna observació escadussera, cap a finals d'octubre ja han passat tots.

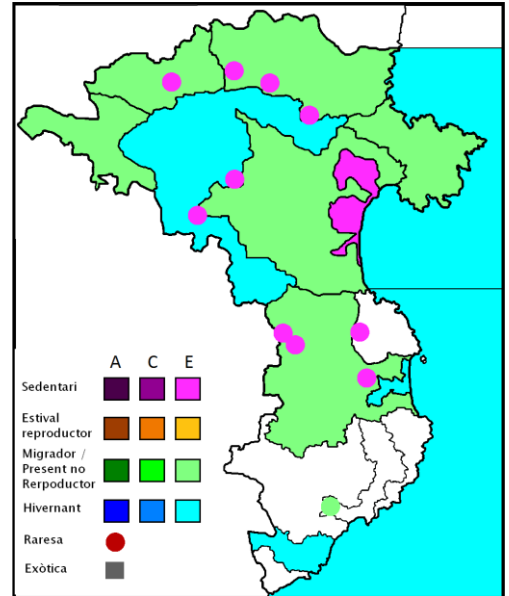

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Blauet

Alcedo atthis

Espècie nidificant molt escassa i de distribució molt irregular. Com a migradora i hivernant, es pot observar a qualsevol punt de la costa, així com a les masses humides i cursos fluvials d'arreu del territori, encara que siguin de poca entitat. A les zones on no cria, pot començar a aparèixer algun exemplar en dispersió post-nupcial, ja a mitjan juny. En tot cas, en vertader pas no s'inicia fins a finals de juliol, començament d'agost, i marca màxims a setembre i octubre. Els darrers blauets encara s'observen a aquestes zones d'hivernada a mitjan abril, tot i que ja al març escassegen.

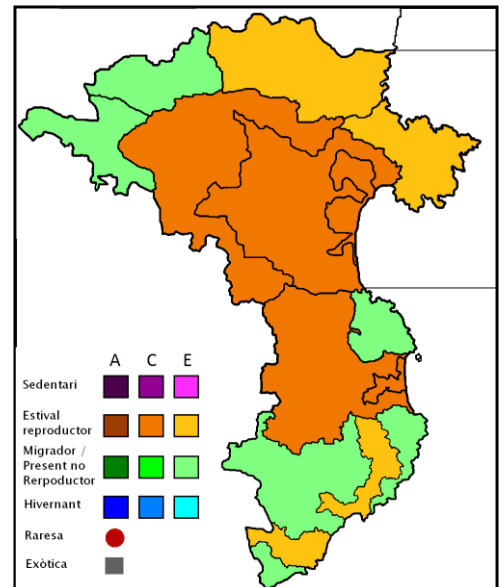

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Abellerol

Merops apiaster

Espècie migradora i estival, relativament comuna a la terra baixa i escassa o absent de les zones boscoses i les muntanyes més elevades. La migració pre-nupcial comença a finals de març i assoleix la màxima intensitat des de mitjan d'abril a primeres de juny, El pas de tardor marca màxims a cavall d'agost i setembre i a finals d'aquest mes ja ha , pràcticament, acabat.

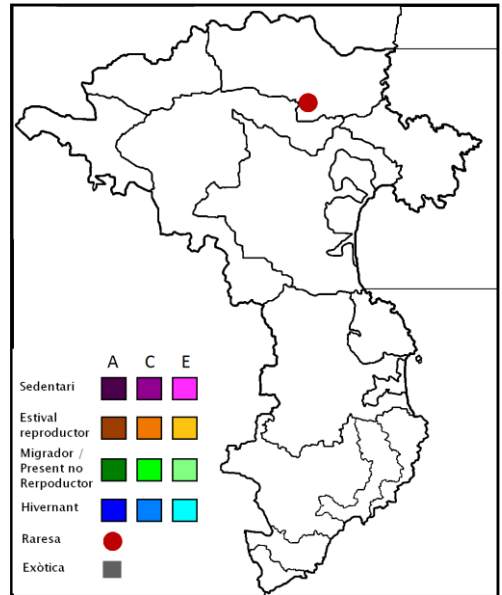

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Abellerol gola-roig

Merops persicus

Accidental. Només hi ha una citació de dos exemplars a finals d'agost de 2012 a l'Alt Empordà.

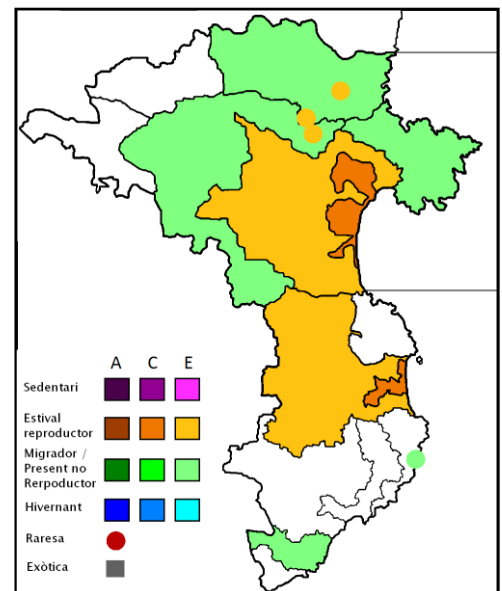
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Gaig blau

Coracias garrulus

Ocell migrador i nidificant escàs, amb una població estimada al voltant de les vint-i-cinc parelles, que es concentren al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i als Aiguamolls del Baix Empordà. La resta es distribueix de manera irregular per les planes de l'Alt i el Baix Empordà. En migració s'ha citat a la vall del Ridaura, al cap de Creus i a la part oriental de l'Albera.

A mitjans d'abril ja es poden començar a observar els primers migradors. En tot cas, el gruix de pas té lloc al maig i primers de juny. El pas de tardor, molt menys manifest s'inicia a finals de juliol i es perllonga fins al setembre, tot i que a la primera quinzena d'octubre encara es pot observar algun tocatardà.

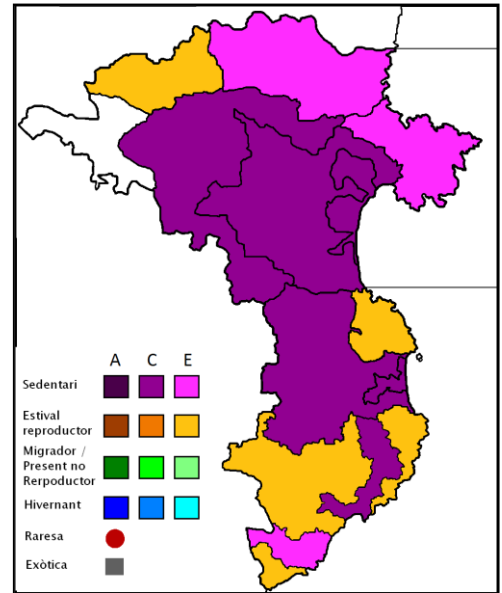
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Puput

Upupa epops

La petita i variable part de la població present a l'hivern es veu fortament incrementada durant els passos migratoris i l'estació reproductora. És comuna a les planes i es rarifica a les zones abruptes i boscoses.

El pas pre-nupcial s'enceta amb el mes de març i culmina entre abril i primers de juny. El de tardor és molt menys conspicu i té lloc entre juliol i octubre, tot i que els màxims es produeixen entre agost i setembre.

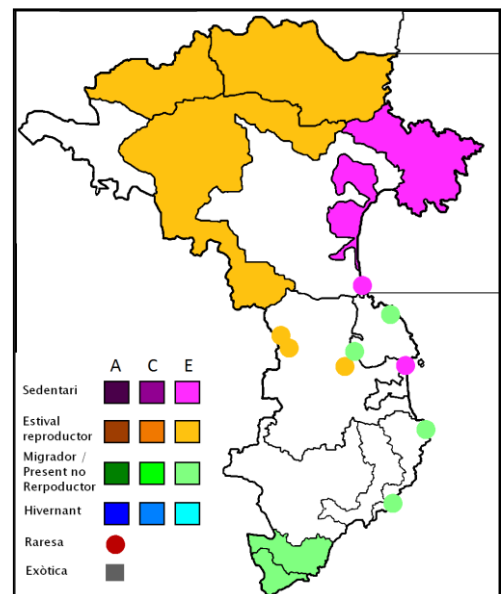
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Colltort

Jynx torquilla

Uns pocs exemplars d'aquesta espècie migradora i estival passen l'hivern de manera regular al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i més irregularment al cap de Creus, Sant Pere Pescador o el Baix Ter. A més d'aquests indrets, nidifica en nombre escàs a l'Albera, Les Salines i la plana interior alt-empordanesa i de manera encara més localitzada, a la plana del baix ter, generalment associat als boscos de ribera.

La migració de primavera comença al març, marca màxims a l'abril i acaba al maig. La de tardor, molt menys manifesta, va d'agost a octubre, amb màxims al setembre.

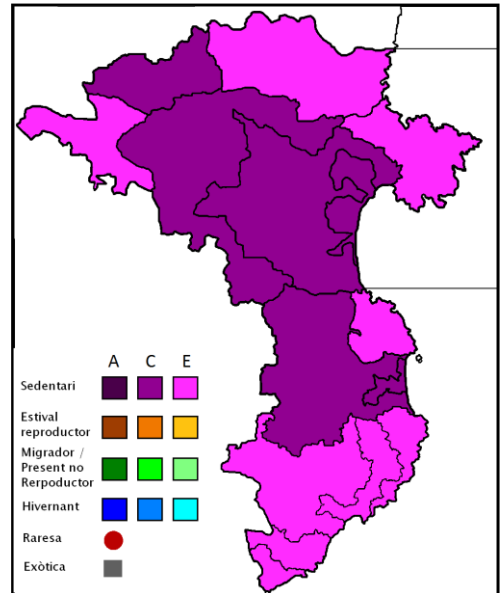

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Picot verd

Picus viridis

Espècie sedentària, relativament abundant i ben repartida per tot el territori, a excepció del sector oriental del cap de Creus i de les parts més altes dels Pirineus.

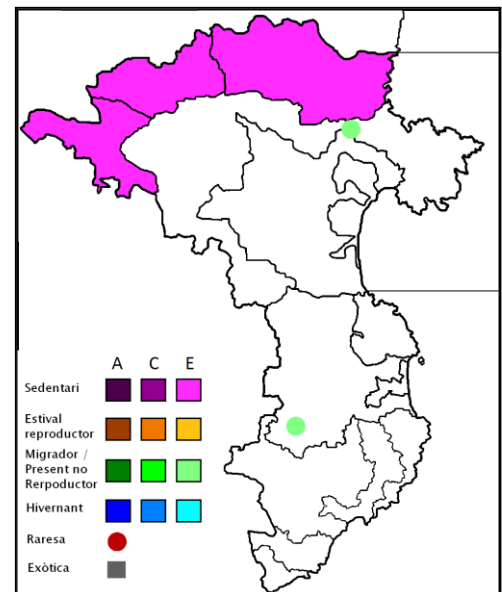

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Picot negre

Dryocopus martius

Espècie sedentària que malgrat estar en franca expansió, encara és molt escassa, ja que en nombre de parelles probablement només volti la desena. La colonització de la zona nord de l'Alt Empordà va començar a final del segle passat, a partir de les veïnes poblacions garrotxines i ripolleses. Fora d'aquestes zones només ha estat citat a l'extrem occidental del Parc Natural del Cap de Creus i als contraforts del nord de les Gavarres

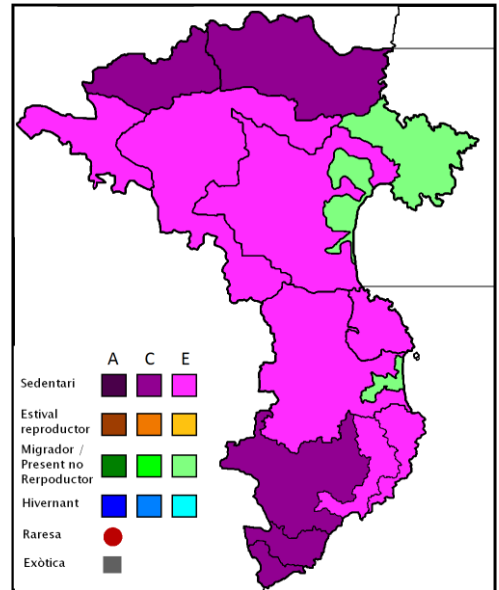

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Picot garser gros

Dendrocopos major

Espècie sedentària, comuna a les zones amb bona cobertura arbòria com masses boscoses i boscos de ribera. De la mateixa manera, escasseja o és absent de les planes i altres àrees desarborades. Actualment està en franca expansió i és el picot més abundant a les comarques empordaneses.

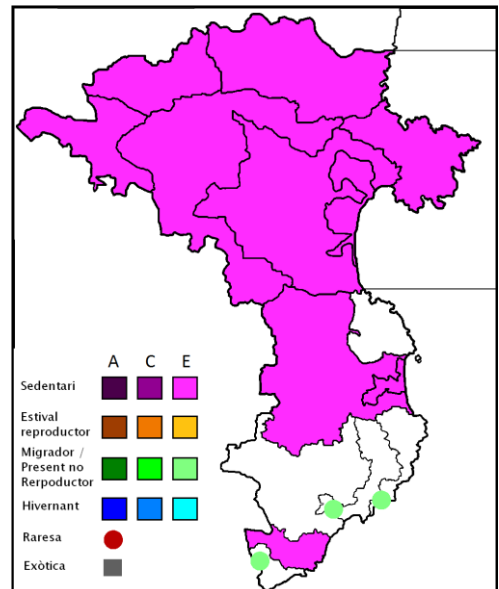

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Picot garser petit

Dendrocopos minor

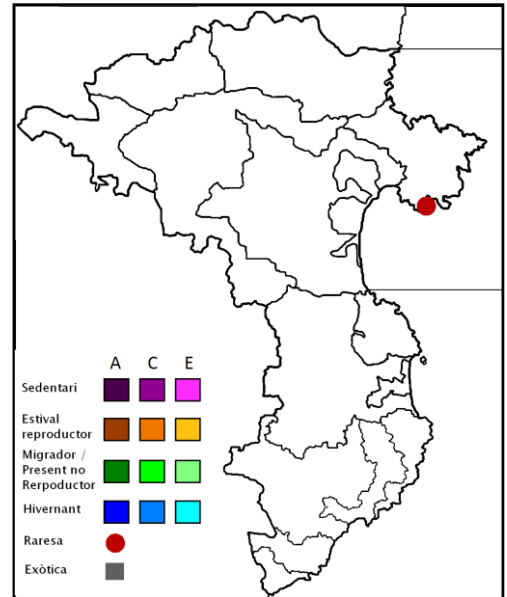
Ocell sedentari que, com la majoria de pícids, està en franca expansió. Cria de manera escassa força ben repartit per la major part del territori, generalment lligat a boscos caducifolis i de ribera, així com plantacions de pollancre, ja que els alzinars i les pinedes li són formacions poc favorables. Per això la impressió de continuïtat que dona el mapa pot resultar un tant enganyosa i la seva distribució és més fragmentada i irregular del que aquest representa.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Terrerola cuabarrada
Ammomanes cinctura

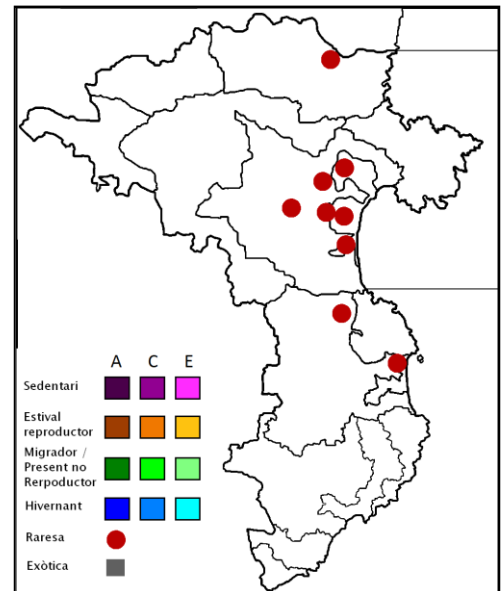
Accidental. Una única citació de finals d'abril de 2005.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Calàndria
Melanocorypha calandra

Malgrat les sospites de la possible existència d'una petita i relict a població nidificant suportada per observacions esporàdiques en plena època de cria, l'estatus actual d'aquesta espècie sembla ser la d'un divagant rar (homologable pel CAE) i irregular. La immensa majoria de citacions es concentren a les planes alt-empordaneses.

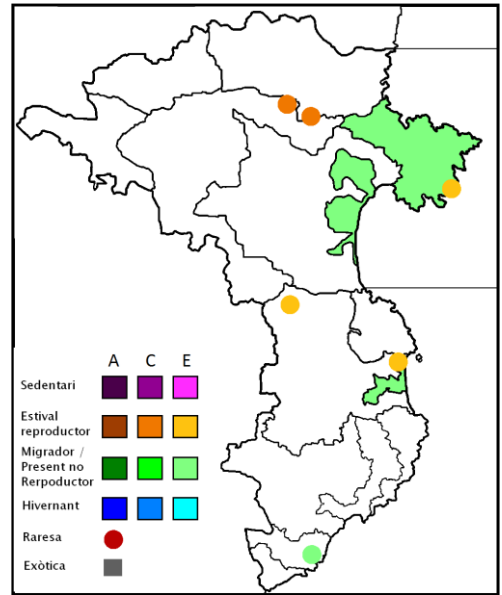

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Terrerola vulgar

Calandrella brachydactyla

Espècie migradora i nidificant molt escassa, amb una població fragmentada en diversos nuclis composta per entre cinquanta o seixanta mascles canors. La majoria de parelles es concentra en dos nuclis molt propers entre ells situats a l'Alt Empordà, en terrenys de cultiu de vinya. les primeres observacions primaverals es comencen a produir a mitjan març, tot i que el gruix del pas té lloc a l'abril i primers de maig. El pas de tardor és molt menys conspicu, marca màxims al mes de setembre i finalitza a primers d'octubre.

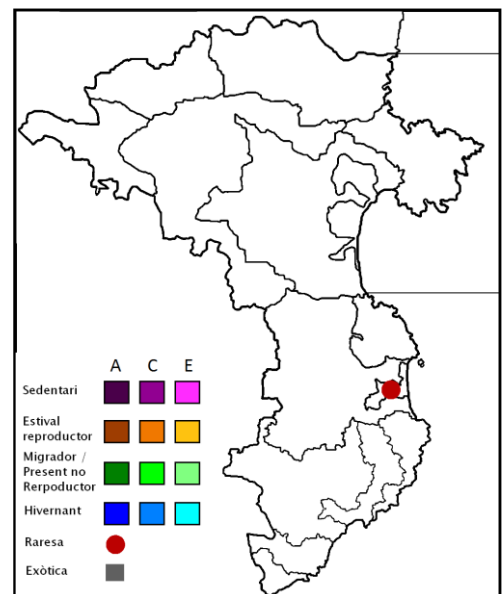

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Terrerola rogenca

Calandrella rufescens

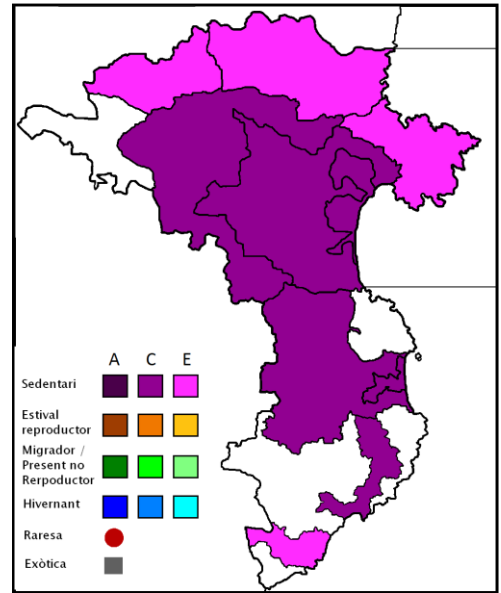
Accidental. Una única observació als arrossars de Pals, al Baix Empordà, la primera quinzena de març.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Cogullada vulgar
Galerida cristata

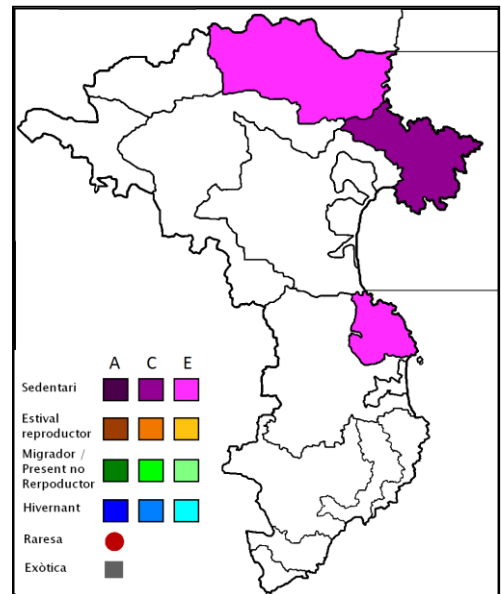
Espècie de caràcter sedentari, comuna a les planes, més escassa a les zones altes o amb relleu trencat i absent de les masses boscoses.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Cogullada fosca
Galerida theklae

Espècie sedentària, només present al cap de Creus, on és comuna, a l'Albera, especialment la zona oriental, i al massís del Montgrí. Ocasionalment es pot observar en alguna zona baixa propera a aquestes, especialment a l'hivern.

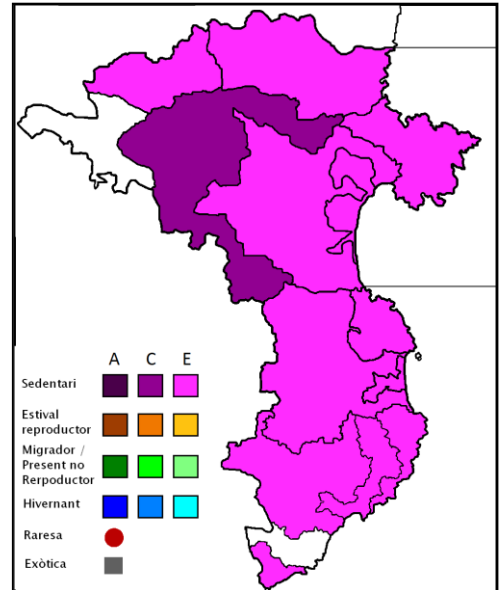

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Cotoliu

Lullula arborea

Espècie sedentària que, malgrat la representació del mapa es distribueix al nostre territori de manera fragmentada ja que el seu hàbitat preferit són els espais oberts, envoltats de matolls, boscos clars i conreus llenyosos de secà, sempre amb formacions boscoses properes. Realitza desplaçaments de curt abast que el porten a fer aparicions a llocs on no cria, especialment a l'hivern.

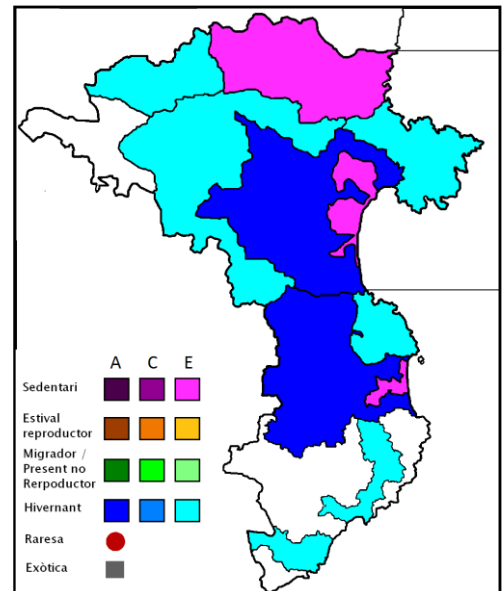
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Alosa vulgar

Alauda arvenses

La població nidificant és escassa, sedentària i, bàsicament confinada als Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà i a l'Albera. En pas i a l'hivern, aquesta es produeix un augment variable de la població amb l'arribada d'una certa quantitat d'efectius transpirinencs.

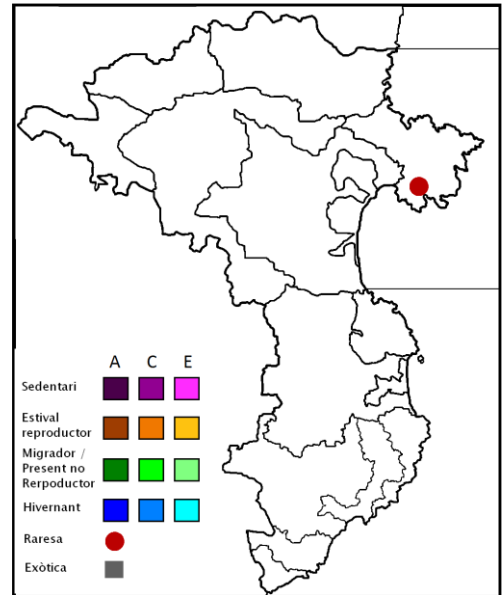
A les zones on no cria, les primeres aloses es comencen a observar a finals de setembre i els darrers, a primers d'abril, amb màxims a cavall d'octubre i novembre.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Alosa banyuda
Eremophila alpestris

Accidental. Una única observació de primers de maig, al cap de Creus.

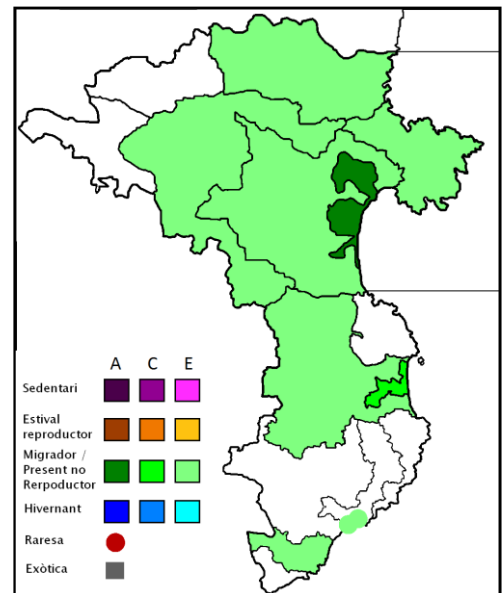

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Oreneta de ribera
Riparia riparia

Espècie migradora. Durant el pas de primavera es pot començar a observar algun exemplar a finals de febrer, primers de març, els màxims de pas es donen durant el mes d'abril i, malgrat que el pas s'acaba amb el mes de maig, no és res extraordinari observar alguns individus no reproductors durant els mesos estivals. El pas de tardor, que és menys evident comença a mitjan agost i es perllonga fins a finals d'octubre, amb màxims al setembre.

Es tracta d'una espècie força lligada a ambients aquàtics per la qual cosa, és especialment abundant als Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà. A altres zones de la plana hi és més aviat escassa, encara que regular.

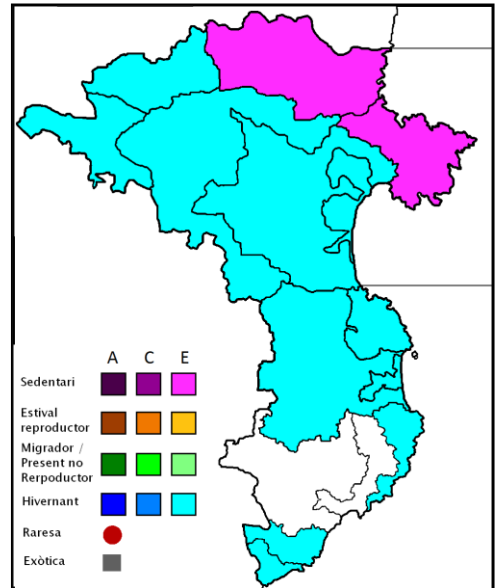
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Roquerol

Ptyonoprogne rupestris

Espècie present tot l'any, relativament comuna, que realitza moviments de caire altitudinal i, sembla que algunes poblacions, vertaders moviments migratoris, per la qual cosa, a l'hivern ocupa zones de la plana i la costa on no cria. Només nidifica al quadrant nordoriental del territori: al cap de Creus a l'Albera. A la resta és un migrador i hivernant escàs i localitzat, que necessita zones de penya-segats o edificis alts on pernoctar, ja que de dies, s'escampen una mica aquí i allà, preferentment buscant aliment a zones humides.

Tot i que, en pas, es poden fer observacions més primerenques i més tardanes, els primers roquerols acostumen arribar a les zones d'hivernada durant la primera quinzena d'octubre i els darrers s'observen a primers d'abril.

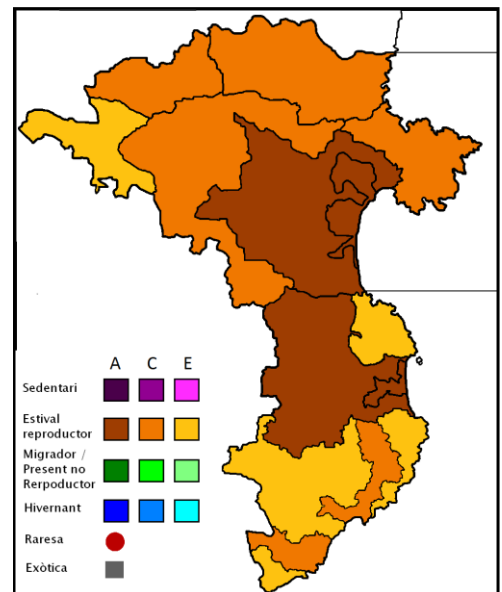
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Oreneta vulgar

Hirundo rustica

Espècie migradora, molt abundant durant ambdós passos migratoris. Com a nidificant és abundant a les planes litorals, comuna a la resta i escassa a les àrees boscoses i/o de relleu més abrupte. Ocasionalment s'observa algun exemplar durant els mesos freds.

El pas de primavera s'inicia durant la primera quinzena de febrer, marca màxims de finals de març a primers de maig. El de tardor comença a mitjan juliol i es perllonga fins a final de novembre, tot i que durant aquest més les observacions són molt escasses.

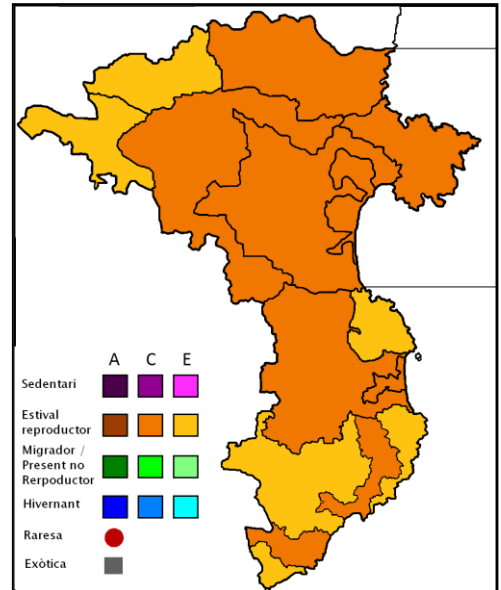
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Oreneta cuablanca

Delichon urbicum

Espècie migradora abundant. Com a nidificadora, depèn en força mesura de les edificacions humanes i es comuna a la plana i escassa a les zones boscoses i deshabitades.

El pas pre-nupcial comença al febrer però els màxims es donen de finals de març a primers de maig i s'acaba a finals d'aquest mes. El post-nupcial s'inicia a l'agost, marca màxims al setembre i es perllonga fins l'octubre tot i que encara es veu alguns tocatardans durant el mes següent.

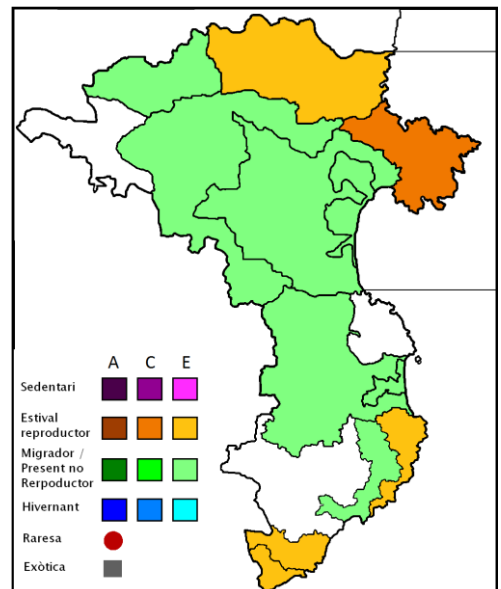
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Oreneta cua-rogenca

Cecropis daurica

Ocell migrador, nidificant escàs però en clara expansió. La primera citació d'aquesta espècie a Catalunya no es va produir fins al 1936, al litoral del massís de l'Ardenya, des d'on s'ha estès cap al nord on avui hi ha el nucli reproductor més important situat al cap de Creus i l'Albera, especialment a la seva zona oriental. Exceptuant les zones més boscoses, a la resta del territori és un migrador regular, encara que escàs.

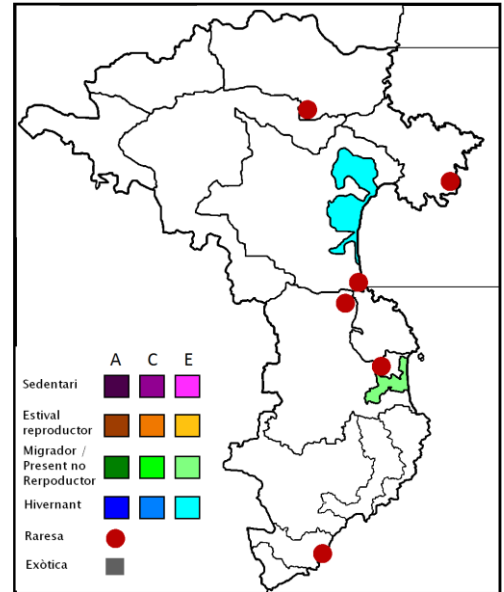
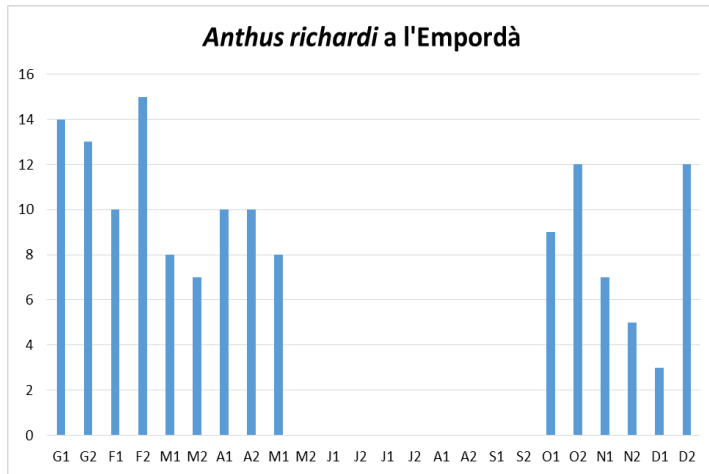
El pas pre-nupcial es pot encetar ja a mitjan febrer i marca màxims a l'abril. El post-nupcial s'inicia al mes d'agost i els màxims de pas es donen a cavall d'aquest mes i el del setembre; tot i que a l'octubre ja és molt escàs, s'ha fet algunes observacions al novembre.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Piula grossa
Anthus richardi

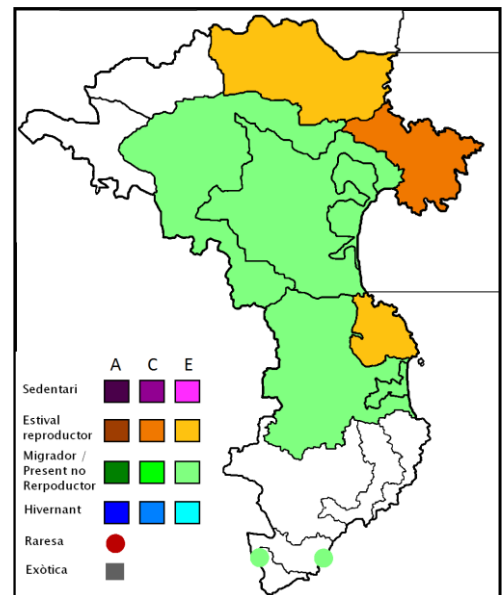
Espècie que, malgrat ser considerada una raresa, és citada en migració i com hivernant, de manera regular, al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i de manera més irregular i molt escassa als Aiguamolls del Baix Empordà. Fora d'aquests indrets i les seves rodalies, només ha estat citada al cap de Creus, a l'Albera i a la vall del Ridaura. Les observacions s'estenen des de primers d'octubre a primers de maig.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Trobat
Anthus campestris

Espècie migradora i nidificant estival escassa. Només és comuna com a nidificant al cap de Creus i a la meitat oriental de l'Albera; al Montgrí hi és escassa. En migració es pot observar de manera escassa a qualsevol punt de les planes empordaneses, essent més escassa al sud que al nord. El pas pre-nupcial comença a final de març i entre abril i maig assoleix la seva màxima intensitat, per acabar a primers de juny. El de tardor és menys conspicu i s'estén d'agost a octubre amb màxims a la primera meitat de setembre.

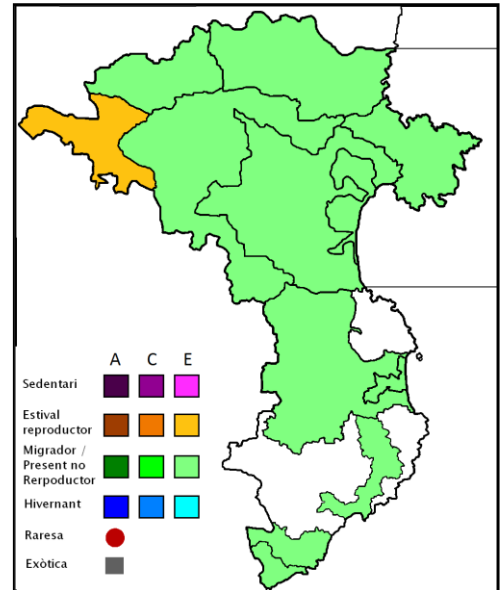

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Piula dels arbres

Anthus trivialis

Espècie migradora, unes poques parelles de la qual crien a l'extrem nord-est del territori, al massís Mont-Bassegoda. A la resta és una migrant més aviat escassa. El pas pre-nupcial, que és el més intens, s'estén de mitjan març a mitjan maig i el de tardor, d'agost a octubre amb màxims a l setembre.

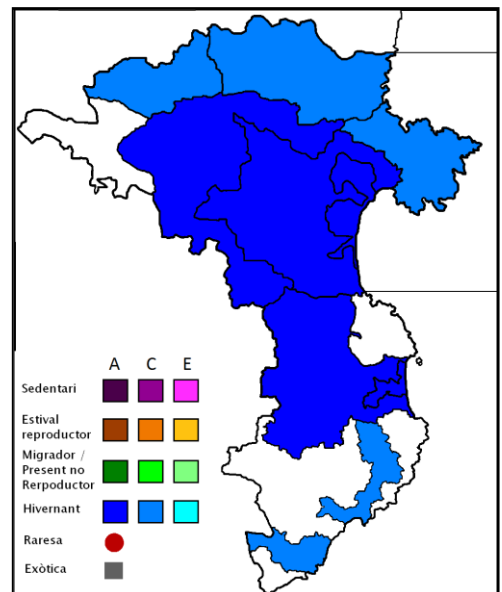

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2

Titella

Anthus pratensis

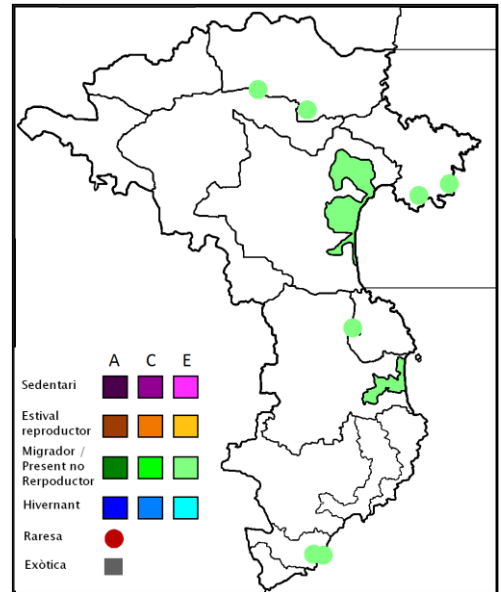
Ocell migrador i Hivernant abundant a les zones de la terra baixa i més escàs a les zones esclarissades de les muntanyes. És pràcticament absent dels massissos muntanyosos amb una cobertura boscosa més densa. Els primers migradors es poden començar a observar a final de setembre i els darrers exemplars s'observen a finals d'abril. Tant l'arribada com la partida són força sobtades.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2

Piula gola-roja
Anthus cervinus

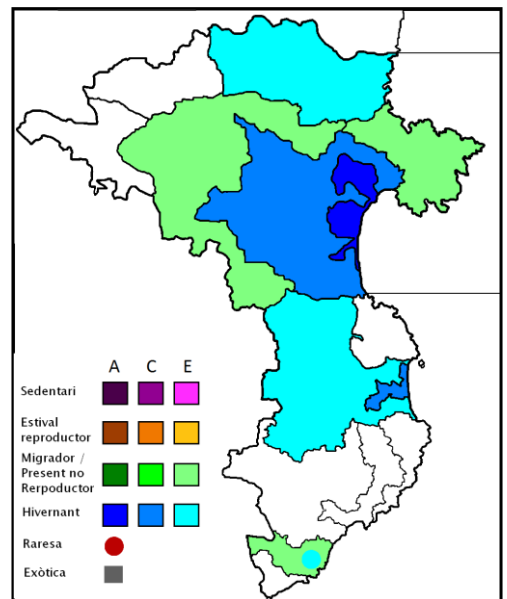
Espècie migradora escassa en pas, només regular als Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà. El pas de primavera s'inicia a mitjan març i es perllonga fins a final de maig amb la màxima intensitat durant l'abril i la primera meitat de maig. El pas de tardor, és quasi inexistent i les poques citacions recollides s'han produït entre la segona quinzena de setembre i la primera d'octubre.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Grasset de muntanya
Anthus spinoletta

Ocell migrador escàs i hivernant comú, especialment abundant al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. A la resta de planes hi és comú, principalment a la litoral alt-empordanesa i als Aiguamolls del Baix Empordà. Malgrat que hi ha alguna citació de final de setembre, els primers individus solen arribar a mitjans d'octubre i el pic de pas de tardor es produeix a primers de novembre. Durant la segona quinzena de març es produeix el màxim del pas de primavera i els darrers exemplars es deixen observar a mitjan maig, tot i que ja la segona quinzena d'abril són molt escassos.

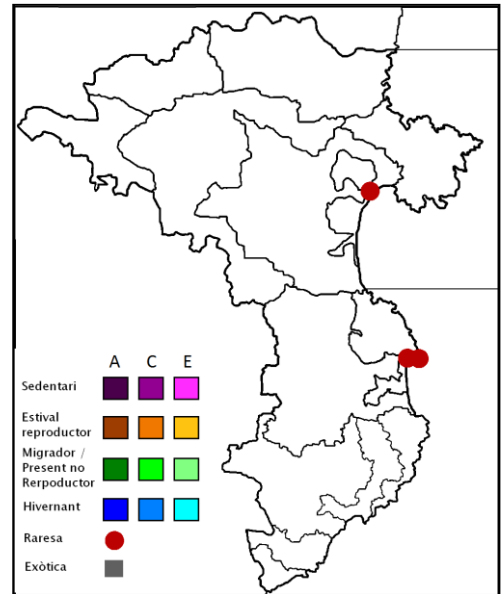

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Grasset de costa

Anthus petrosus

Accidental. Tres úniques observacions plenament hivernals d'individus solitaris.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

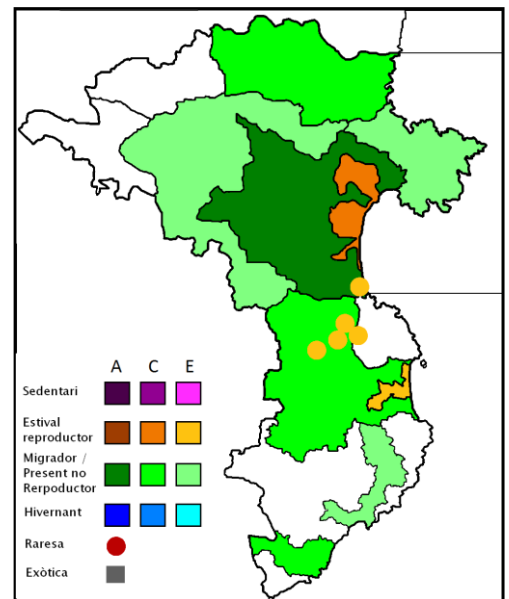
Cuereta groga

Motacilla flava

Espècie migradora abundant a les planes i nidificadora en forta regressió però encara comuna al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. És nidificadora escassa als Aiguamolls del Baix Empordà i esporàdica a la zona que uneix aquestes dues àrees principals.

El pas pre-nupcial acostuma a començar a final de febrer i assoleix els màxims a l'abril, per acabar a primers de juny. El post-nupcial, que és menys intens, comença a mitjan agost, s'estén fins a final d'octubre, marcant màxim a mitjan setembre.

La subespècie balcànica *M. f. fejdegg*, que constitueix una raresa, ha estat citada tant als Aiguamolls de l'Alt Empordà, com als del Baix.

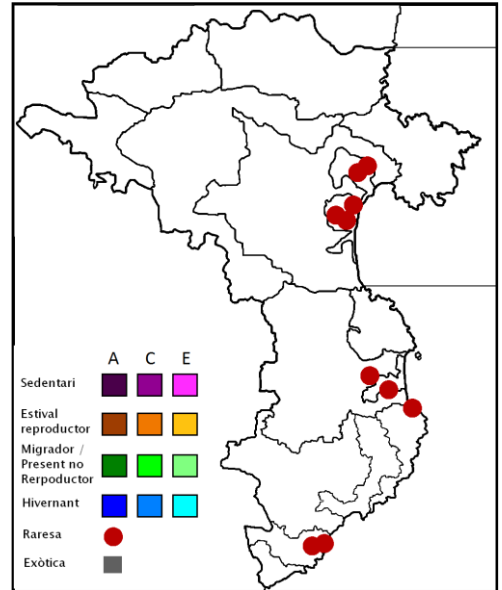
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Cuereta citrina

Motacilla citreola

Considerada accidental, tot i que darrerament és citada de manera regular encara que molt escassa, especialment al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà.

Per les dates de les observacions sembla que es pot afirmar que el pas de tardor s'estén de mitjans d'agost a finals d'octubre. S'ha constatat la hivernada d'alguns exemplars de mitjan desembre a la segona quinzena de març. El pas de primavera sembla curt i concentrat a la primera quinzena d'abril.

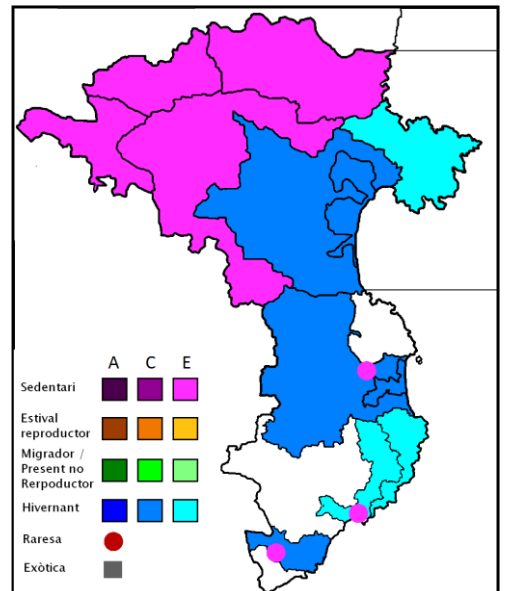
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Cuereta torrentera

Motacilla cinerea

Espècie que a la petita (i en regressió) població resident se li afegeix la migradora i hivernant. La major part del contingent nidificant es reparteix pel quadrant nordoccidental del territori. A la resta, cria de manera irregular. Com a hivernant s'escampa per les planes i la costa i defuig les zones muntanyoses.

Els primers ocells s'observen a les zones on no cria a primers de setembre i el gruix de pas es dona a l'octubre. El pas de primavera marca màxims al març i finalitza a primers de maig.

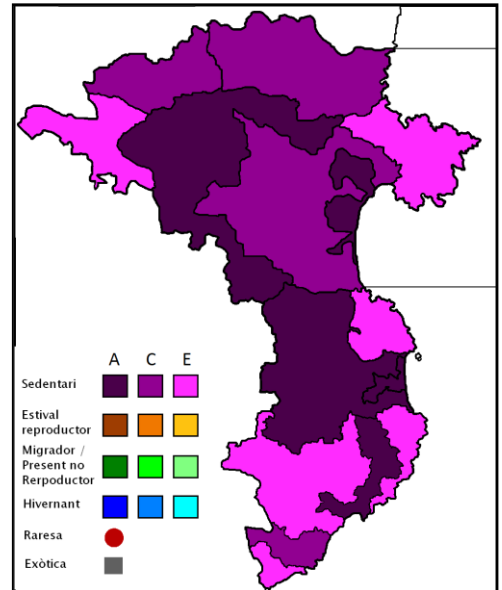
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Cuereta blanca vulgar

Motacilla alba

Espècie amb una abundant població sedentària ben repartida per la totalitat del territori. Freqüent a la plana i més escassa als massissos més arborats o secs. En migració i a l'hivern ens arriben quantitats variables d'ocells forans que incrementen la població local. El nombre d'efectius s'incrementa significativament a partir de l'octubre i minva de la mateixa manera a finals d'abril.

La subespècie britànica o cuereta blanca endolada *M. a.yarrellii*, que constitueix una raresa, ha estat citada tant als Aiguamolls de l'Alt Empordà, com als del Baix, així com a Delfià.

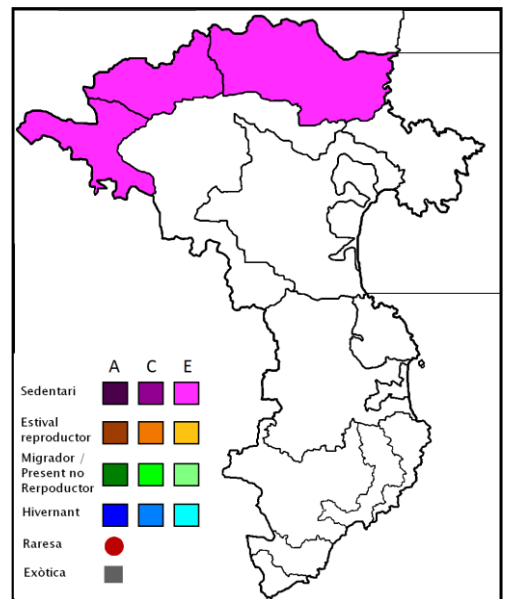

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Merla d'aigua

Cinclus cinclus

Ocell sedentari molt escàs i localitzat a les capçaleres dels cursos fluvials pirinencs. A l'hivern pot baixar una mica de cota si les condicions meteorològiques es fan especialment crues.

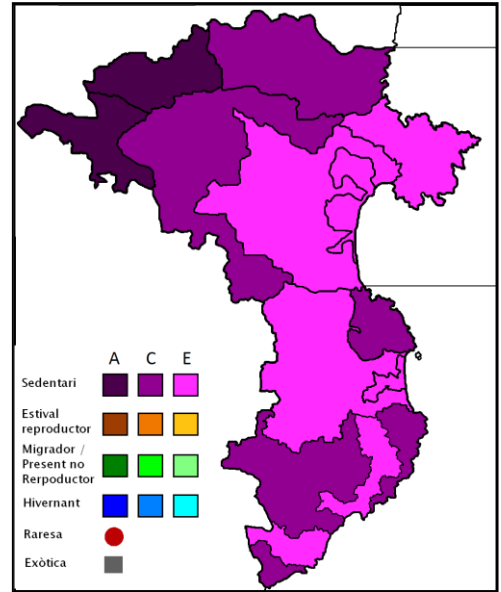

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Cargolet

Troglodytes troglodytes

Espècie sedentària ben repartida per tot el territori, essent especialment abundant a les zones amb bona cobertura vegetal de sotabosc. A l'hivern pot realitzar desplaçaments que el fan abandonar les parts més altes de les muntanyes més elevades per instal·lar-se a zones més baixes, de climatologia més amable, fet que incrementa la població de les nostres comarques.

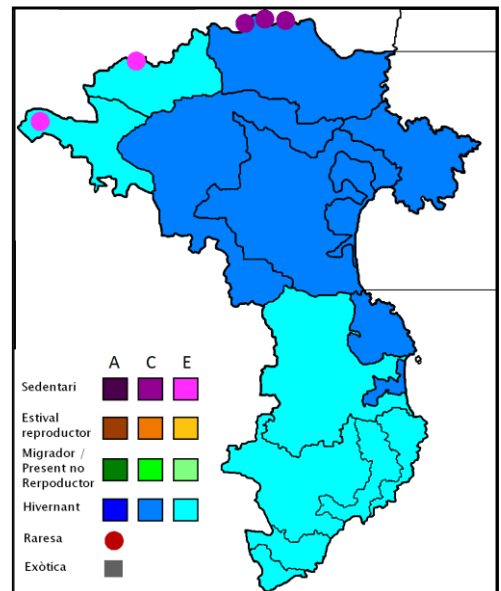
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Pardal de bardissa

Prunella modularis

És, sobretot, una espècie hivernant que cria de manera escassa i fragmentada a les parts més altes dels Pirineus: Mont-Bassegoda, Salines i Albera. Com hivernant està ben repartit arreu del territori, tot i que només és comú a la meitat nord-oriental i a la resta és relativament escàs.

Els primers migradors ens arriben a la primera quinzena d'octubre, mentre que els més retardats es poden observar a mitjan abril tot i que a finals de març les citacions ja són molt escasses.

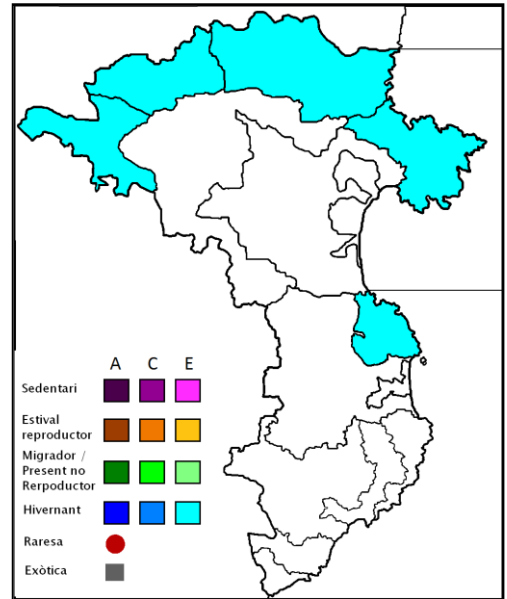

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2

Cercavores

Prunella collaris

Ocell hivernant molt rar tot i que regular al nord del territori empordanès: als massissos de Mont-Bassegoda, Salines, Albera i al Parc Natural del Cap de Creus. També hi ha algunes citacions, més escasses i irregulars, al massís del Montgrí. És present des de finals de setembre a primers d'abril. El màxim nombre d'ocells detectats es produeix al desembre i al gener. Hi ha una única dada de finals de juliol, difícil de valorar, que tant podria ser d'un ocell nascut a un indret proper com a un de llunyà, ja que hi ha la possibilitat que arribin exemplars hivernants procedents d'altres massissos.

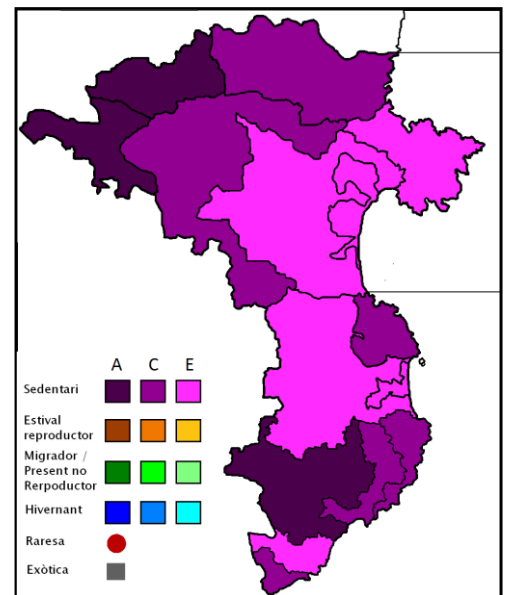
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Pit-roig

Erithacus rubecula

Espècie amb una població nidificadora ben repartida per tot el territori. Abunda als massissos muntanyosos amb bona cobertura arbòria i escasseja a la plana. En migració i a l'hivern aquesta població es veu fortament incrementada per efectius transpirinencs i l'ocupació del territori és llavors molt més homogènia, ja que, fins i tot, ocupen els jardins dels nuclis urbans.

A les zones on no cria, els primers exemplars acostumen a observar-se durant la primera quinzena de setembre i els darrers, durant la segona d'abril i, fins i tot, la primera de maig. Els màxims de pas es donen a cavall d'octubre i novembre i durant el mes de març.

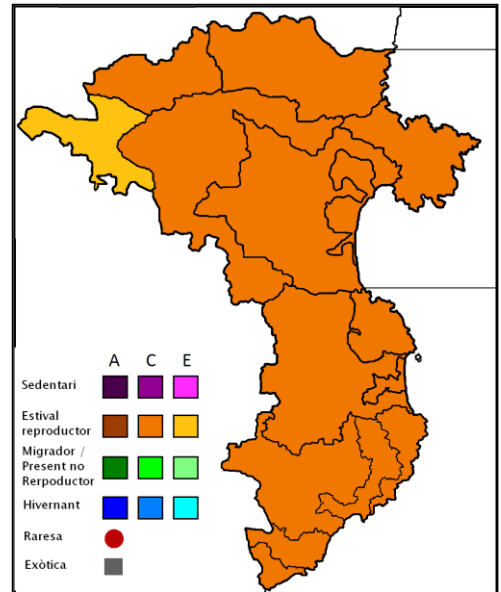
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Rossinyol

Luscinia megarhynchos

Espècie migradora i estival, ben repartida com a nidificant per tot el territori, d'on només escasseja al sector nordoccidental Mont-Bassegoda.

Els primers exemplars es poden començar a observar a finals de març tot i que el gruix de migradors no comença a passar fins a mitjans d'abril. Les darreres observacions es produeixen la segona quinzena de setembre i a la primera d'octubre són excepcionals.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

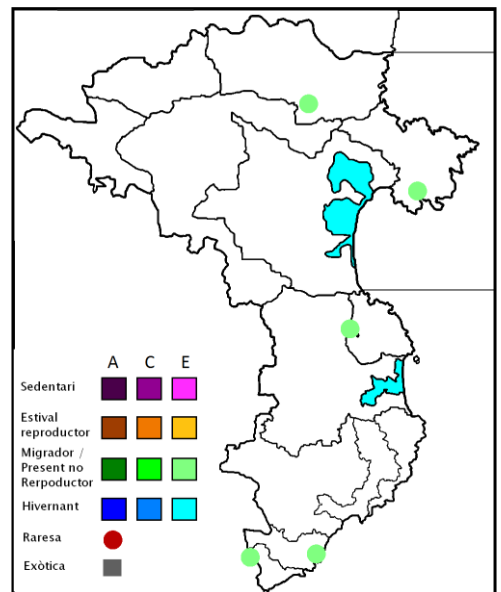
Cotxa blava

Luscinia svecica

Espècie escassa tant en migració com a l'hivern. En aquesta darrera faceta, només és regular als Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà. Com a migradora, més o menys regular, també ha estat detectada a la vall del Ridaura i, de manera esporàdica a altres punts.

Els primers migradors es poden començar a observar a mitjan agost, els màxims de pas es produeixen al setembre i octubre i finalitza a mitjan novembre. El pas de primavera, que és més curt i menys intens, va de primers de març a primers d'abril amb el màxim marcat durant la segona quinzena de març.

La subespècie *L. s. svecica*, que constitueix una raresa, ha estat documentada a la vall del Ridaura i la *L. s. namnetum* als Aiguamolls de l'Alt Empordà.

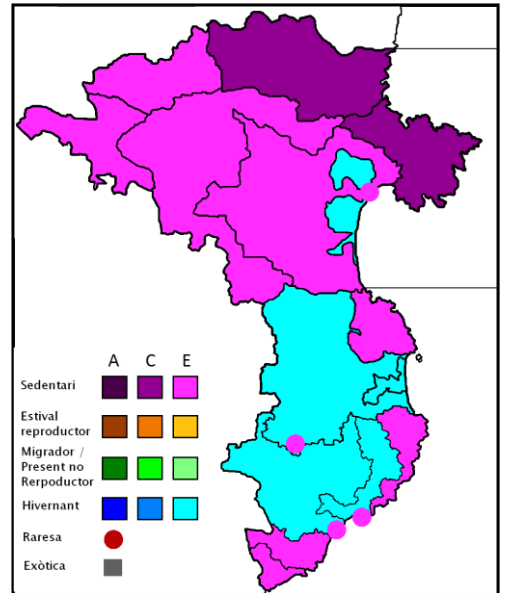

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Cotxa fumada

Phoenicurus ochruros

Espècie en expansió com a nidificadora, que veu augmentats els seus efectius durant els passos migratoris i a l'hivern.

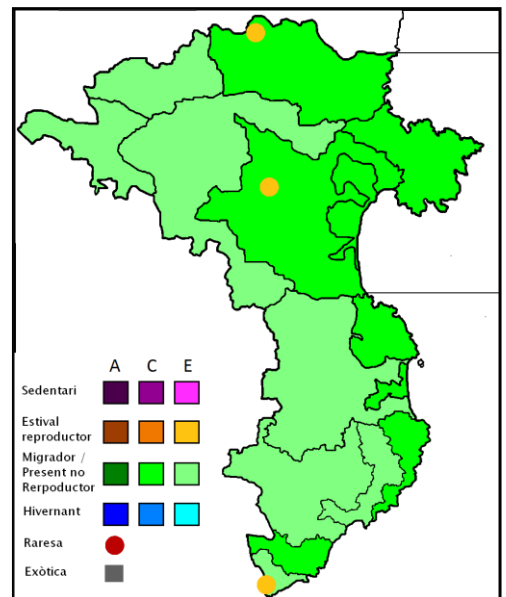
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Cotxa cua-roja

Phoenicurus phoenicurus

Espècie migradora, especialment comuna a la terra baixa. Hi ha registrats indicis esporàdics de nidificació, consistents en la detecció de mascles canors en plena època de cria.

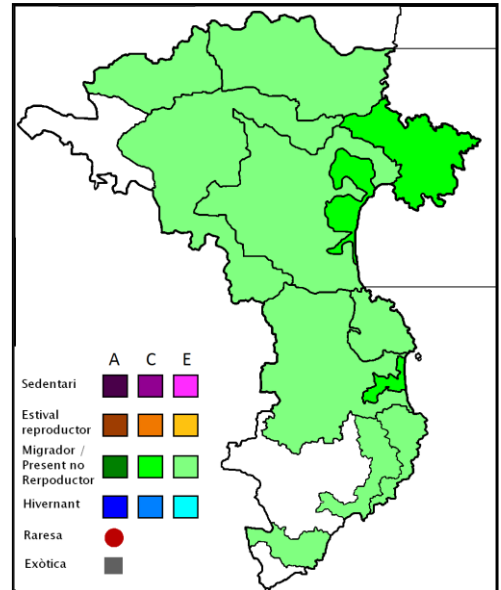
El pas de primavera és més intens que el de tardor. Comença la primera quinzena de març, marca màxims a l'abril i finalitza amb el mes de maig. El pas post-nupcial s'inicia a primers d'agost i els màxims nombres de citacions es produeixen des de finals d'aquest mes a mitjans d'octubre, mes amb que finalitza.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Bitxac rogenic
Saxicola rubetra

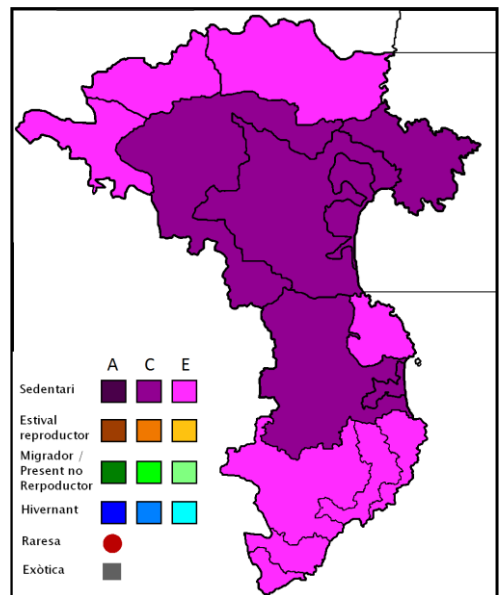
Espècie migradora, comuna als espais oberts de la terra baixa i pràcticament absent de les zones amb una cobertura arbòria o arbustiva més densa, que coincideixen amb els principals massissos muntanyosos de les nostres comarques: Mont-Bassegoda, Gavarres i Ardenya. El pas de primavera s'inicia al març, marca màxims a cavall d'abril i maig i es perllonga fins a primers de juny. El pas de tardor és menys conspicu i s'estén de mitjans d'agost a finals d'octubre amb màxims als dies centrals de setembre.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Bitxac comú
Saxicola rubicola

Espècie resident, una part de la població de la qual pot efectuar moviments d'abast variable. Addicionalment s'ha comprovat el pas i la hivernada d'ocells transpirinencs que pertanyen a poblacions netament migradores i que incrementen sensiblement el nombre d'efectius nidificadors. Ocupa la totalitat del territori, essent especialment comuna a les planes i escassa a les zones més muntanyoses i més densament cobertes de vegetació arbòria i arbustiva. A l'hivern s'accentua l'ocupació de les cotes més baixes en detriment de les parts altes de les muntanyes. Als indrets on no cria, els primers migradors es comencen a observar a primers d'agost i els darrers ja són molt escassos a mitjans d'abril.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

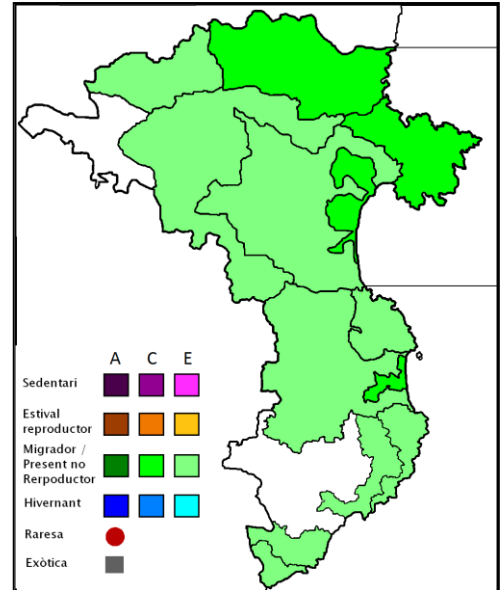
Còlit gris

Oenanthe oenanthe

Espècie migradora relativament comuna a les zones obertes, amb escassa cobertura vegetal.

El pas pre-nupcial s'inicia la primera quinzena de març, assolint màxims entre la segona meitat d'abril i la primera desena de maig, per finalitzar a primers de juny. A la tardor, el pas és més intents i perllongat en el temps. Comença a l'agost i finalitza a primers de novembre, amb màxims al setembre. De tota manera, a finals de juny i al juliol, es pot observar algun exemplar en dispersió post-nupcial, probablement procedent de les zones de cria més properes, situades al quadrant occidental català.

La subespècie *O. o. leucorhoa*, ha estat citada regular al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà.

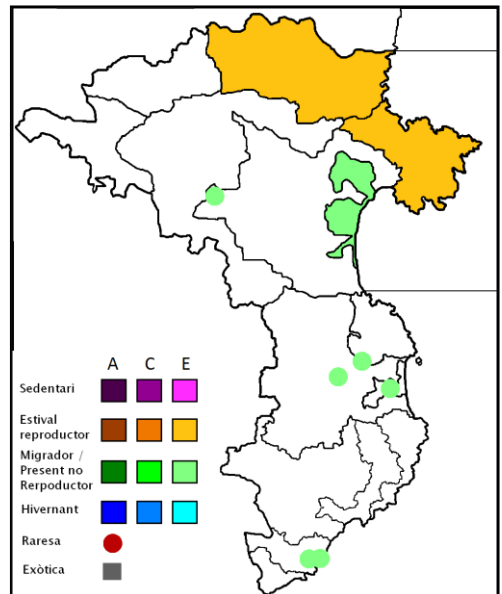
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Còlit ros

Oenanthe hispanica

Espècie migradora i estival, més aviat escassa i localitzada. Com a nidificadora només ocupa la part nordoriental del territori: Albera i cap de Creus. En migració és molt escassa, només regular al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. A la resta és d'aparició esporàdica.

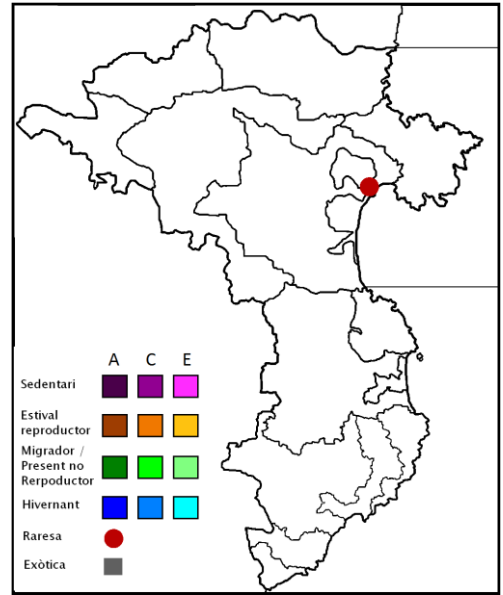
Els primers migradors es poden començar a citar a mitjan març, tot i que els màxims es donen a l'abril. El pas post-nupcial, és molt poc evident i s'estén d'agost a primers d'octubre.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Còlit del desert
Oenanthe deserti

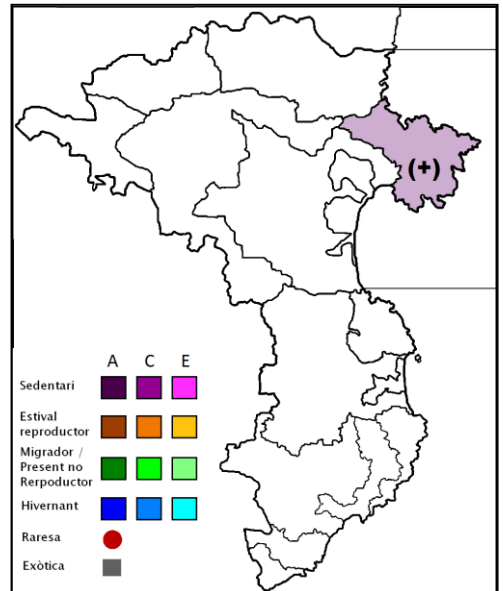
Accidental. Una única citació d'un mascle de primer any, a finals de desembre de 2011, al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Còlit negre
Oenanthe leucura

Extint. Les darreres parelles d'aquesta espècie sedentària varen criar al cap de Creus a l'any 2000. A primers d'aquest segle, encara es va anar citant esporàdicament fins a una darrera i no confirmada observació al 2006.

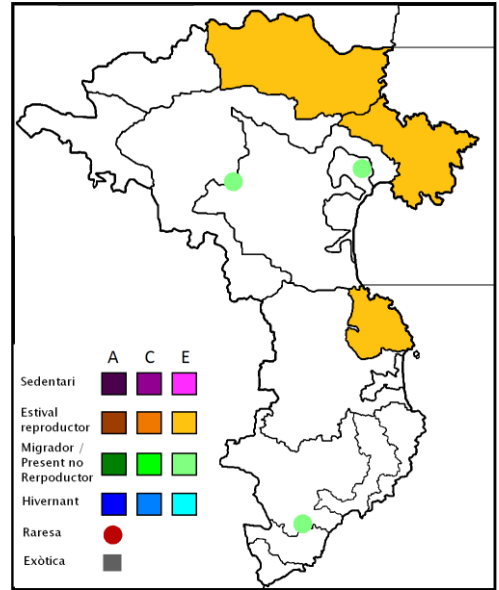
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Merla roquera

Monticola saxatilis

Migrador i nidificant molt escàs, confinat als rocams del nord-est del territori, al cap de Creus, l'Albera i, en menor mesura, al Montgrí. En pas, també s'ha citat de manera esporàdica a altres punts.

Els primers migradors, s'observen a principis d'abril i el màxim de pas es dona a cavall d'aquest mes i el maig. El pas post-nupcial és molt poc manifest, marca màxims a final d'agost i es pot perllongar fins a primers d'octubre.

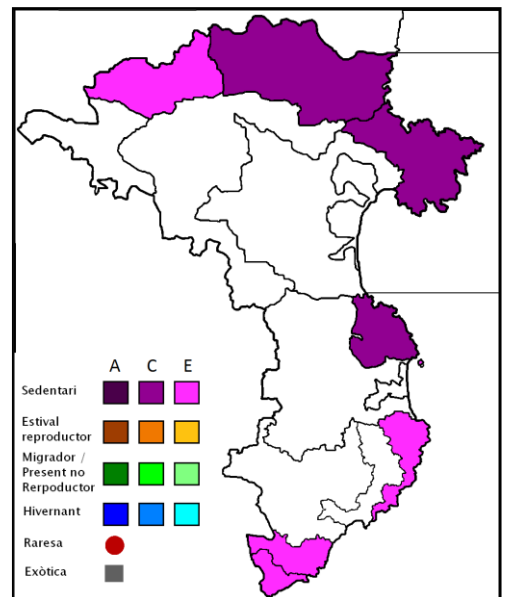

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Merla blava

Monticola solitarius

Espècie d'hàbits sedentaris. És comuna als penya-segats rocallosos, especialment els litorals, de l'Albera, el cap de Creus i el Montgrí i, en menor mesura, de Salines, muntanyes de Begur i Ardenya.

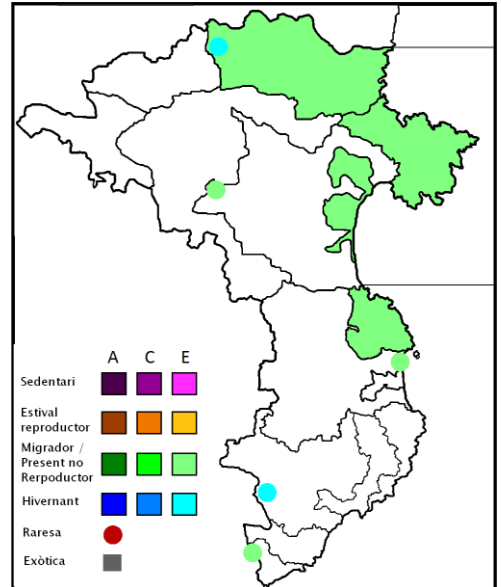
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Merla de pit blanc

Turdus torquatus

A casa nostra és, fonamentalment, una espècie migradora més aviat escassa. Es compta amb algunes molt escasses observacions plenament hivernals.

El pas de primavera es concentra als mesos de març i abril, amb màxims a la segona meitat de març i els primers dies d'abril. El pas de tardor sembla que es concentra a l'octubre, tot i que ja, al setembre, es pot començar a observar.

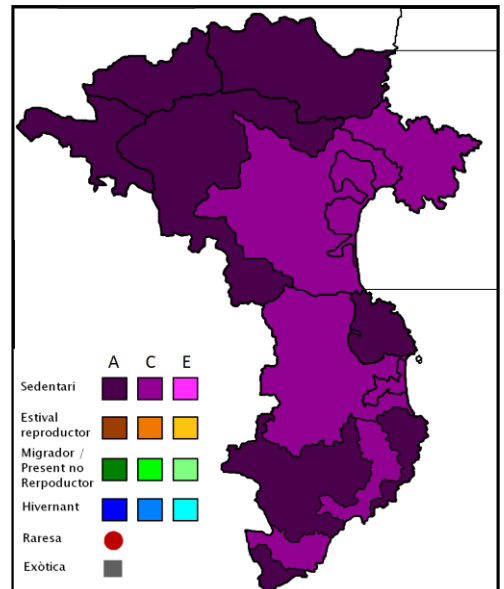

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Merla

Turdus merula

Espècie resident comuna arreu del territori, especialment als hàbitats amb bona cobertura arbòria i arbustiva. A l'hivern ens arriba un cert contingent que passa a engruixir la població autòctona.

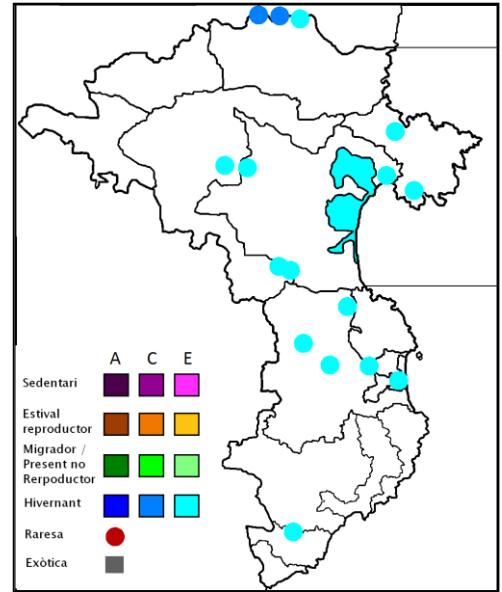

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Griva cerdana
Turdus pilaris

Aquesta és una espècie migradora i hivernant molt escassa, encara que regular, tot i que amb fortes fluctuacions d'un hivern a un altre, depenent de les condicions climàtiques i de la disponibilitat de menjar a les seves àrees de cria. La mitjana d'observacions registrades els darrers vint hiverns no arriba a la quarantena d'exemplars.

Els primers exemplars es comencen a citar durant la primera quinzena de novembre però el gruix d'hivernants no arriba fins al desembre. Romanen fins al febrer, i al març encara se'n pot observar algun exemplar, tot i que de manera molt escassa. La majoria de citacions es produeixen a l'Alt Empordà, especialment a l'Albera i al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. Al Baix Empordà és una espècie molt escassa i irregular.

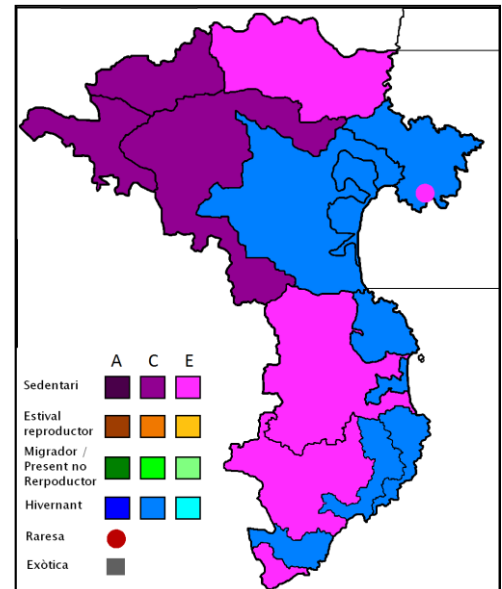

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Tord comú
Turdus philomelos

Aquesta espècie és comuna com a nidificant al quadrant nord-occidental i més escassa i irregular a l'albera, la plana del Baix Ter, les Gavarres i l'Ardenya. A la resta del territori és un migrador i hivernant comú, ja que ens arriba una boca quantitat d'efectius transpirinencs.

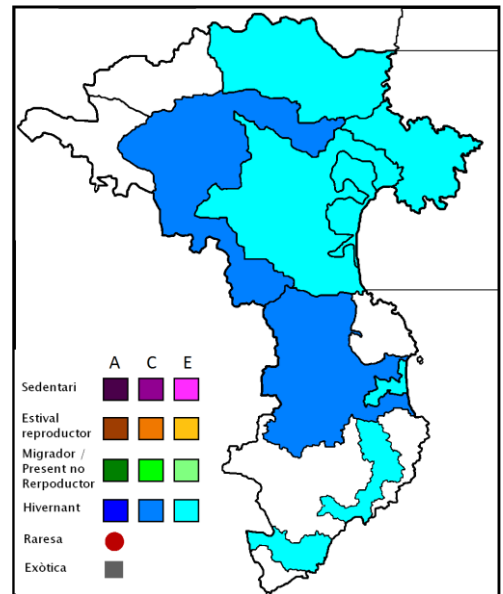
Els primers migradors comencen a arribar a primers de setembre però el gruix de pas es produeix durant l'octubre i primers de novembre. Fins ben entrat l'hivern però poden continuar arribant més ocells que, a aquesta època tenen un cert comportament nòmada. Tot i que ja comença al febrer, és durat el març que es produeix el màxim de pas pre-nupcial, pas que es perllonga fins l'abril.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Tord ala-roig
Turdus iliacus

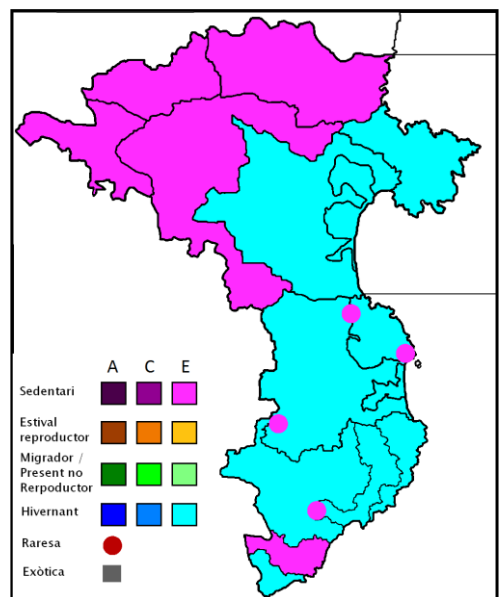
Ocell migrador i, sobretot, hivernant, amb fortes fluctuacions d'un hivern a un altre, depenent de la rigorositats meteorològiques al centre i nord d'Europa. Durant l'hivern, és una espècie molt mòbil que mostra hàbits nòmades. Els primers exemplars es poden començar a observar a primers d'octubre i els darrers a les darreries de març.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Griva
Turdus viscivorus

Resident i nidificant escàs concentrat al quadrant nord-occidental del territori que, en migració i, a l'hivern, veu augmentada la seva població amb l'arribada d'efectius transpirinencs. Els passos migratoris s'estenen de mitjan setembre a final de novembre i de febrer a abril.

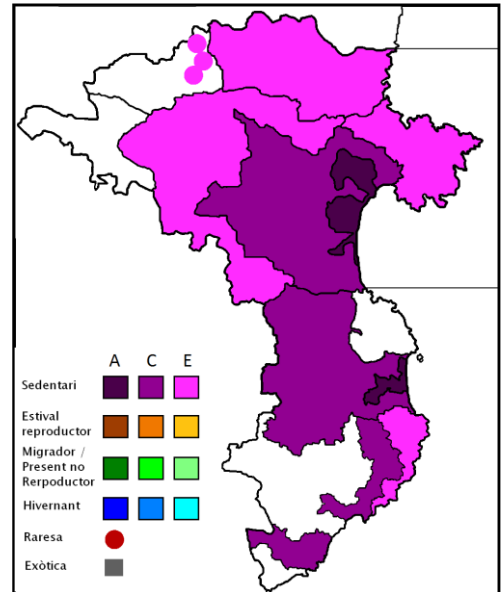
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Rossinyol bord

Cettia cetti

Molt comuna a les zones d'aiguamoll i cursos fluvials mitjans i baixos. És pràcticament absent de les zones muntanyoses més densament arborades i/o sense cursos i masses d'aigua significatives.

Fora de l'estació reproductora pot realitzar desplaçaments d'abast variable, que el poden portar a zones on no cria.

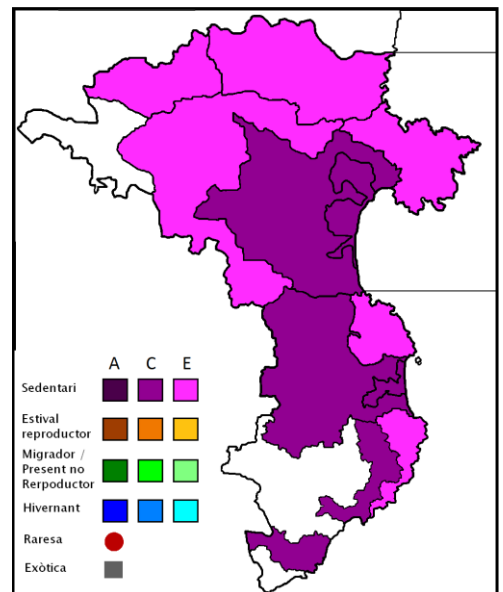

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Trist

Cisticola juncidis

Espècie de caràcter sedentari que a l'hivern protagonitza moviments altitudinals, marxant de les zones de cria més altes i fredes per concentrar-se més cap a les zones humides de la costa. La seva dependència d'espais oberts fa que sigui absent dels massissos muntanyosos amb una cobertura vegetal més densa: Mont-Bassegoda, Gavarres i Ardenya. A la resta del territori és especialment comuna a les zones humides i a la plana.

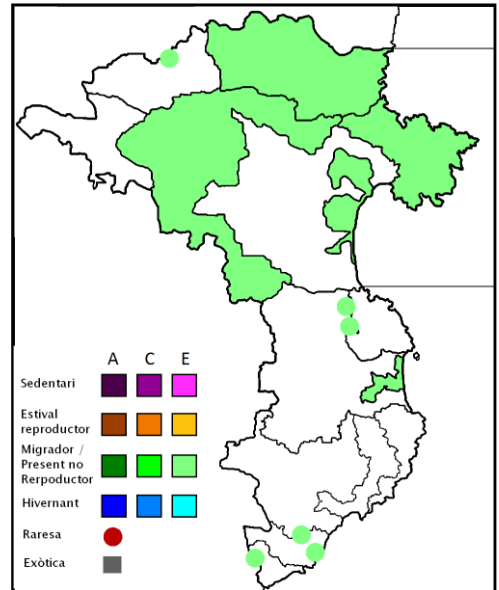
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Boscaler pintat gros

Locustella naevia

Migrador escàs que, malgrat preferir per aturar-se a descansar, les zones humides com els Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà, on hi és regular, també es pot observar a qualsevol mena d'ambient, especialment als prats i els seus marges, però també dins dels boscos.

El pas de primavera s'estén de final de març, primers d'abril, a final de maig, marcant màxims a cavall d'aquests dos darrers mesos. El pas de tardor és menys conspicu, probablement degut a que en aquesta època no canta. Comença a primers d'agost i finalitza a les darreries d'octubre, amb màxims durant la meitat final d'agost i la primera de setembre.

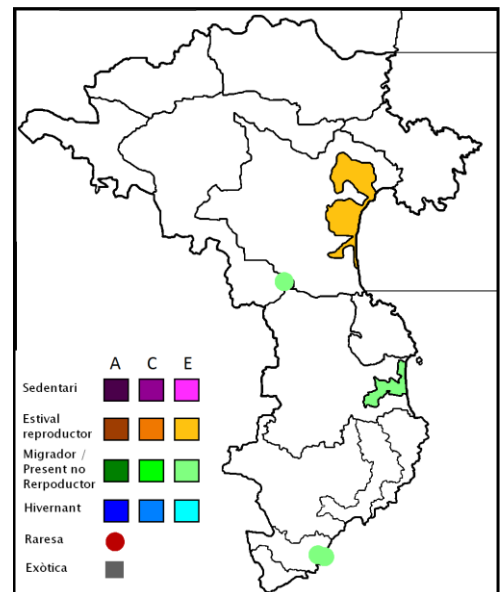
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Boscaler comú

Locustella luscinioides

Espècie migradora i nidificant molt escassa. La població nidificant es concentra al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i no supera les cinc parelles. Com a migrador, també es detecta de manera molt escassa i irregular als Aiguamolls del Baix Empordà i a la zona de la desembocadura del Ridaura.

Els primers migradors s'observen a mitjan març; el pic de la migració primaveral es produeix a finals d'abril i finalitza a finals de maig. El pas de tardor és molt més acusat i s'estén de primers d'agost a final d'octubre, amb màxims d'observacions als mesos agost i setembre.

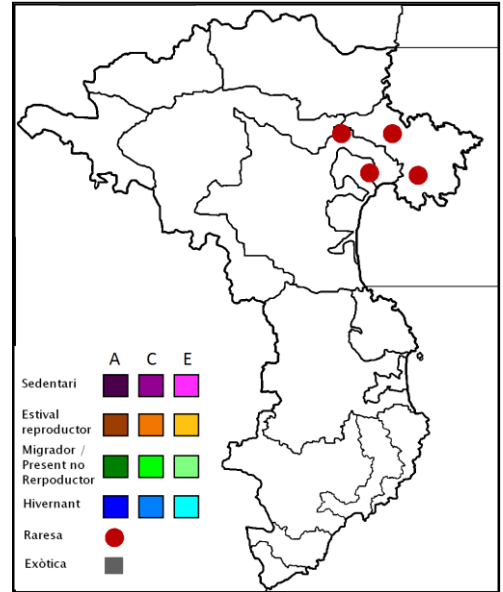

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Bosqueta pàl·lida occidental

Iduna opaca

Accidental. De les citacions recollides, només n'hi ha una d'homologada, de mitjans de juny, al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà.

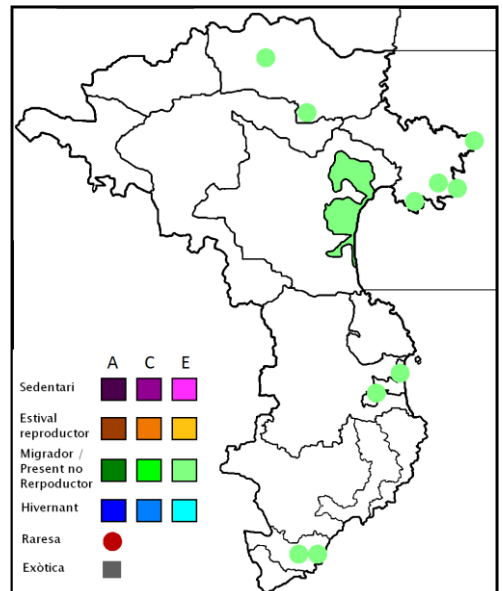
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Bosqueta icterina

Hippolais icterina

Espècie migradora molt escassa que només és regular a la zona del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i el cap de Creus. Pot protagonitzar fenòmens irruptius si es donen condicions de llevant durant el pas migratori primaveral, ja que el de tardor transcorre per rutes encara més orientals i és molt feble. El darrer d'aquests episodis es produí la primavera de 2015.

El pas primaveral s'estén de final d'abril a final de maig, primers de juny. El pas de tardor comença a mitjan agost i acaba a final de setembre.

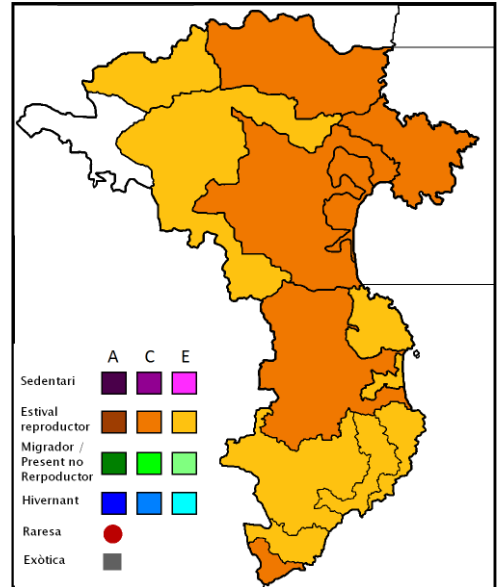
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Bosqueta vulgar

Hippolais polyglotta

Espècie migradora i nidificant. Cria a zones arbustives més aviat obertes, seques i assolellades, el que explica la seva distribució espacial.

Els primers ocells s'acostumen a detectar a primers d'abril, tot i que els màxims es produeixen al maig i el pas acaba a primers de juny. La migració de tardor, molt més discreta, s'estén entre mitjan agost i primers d'octubre.

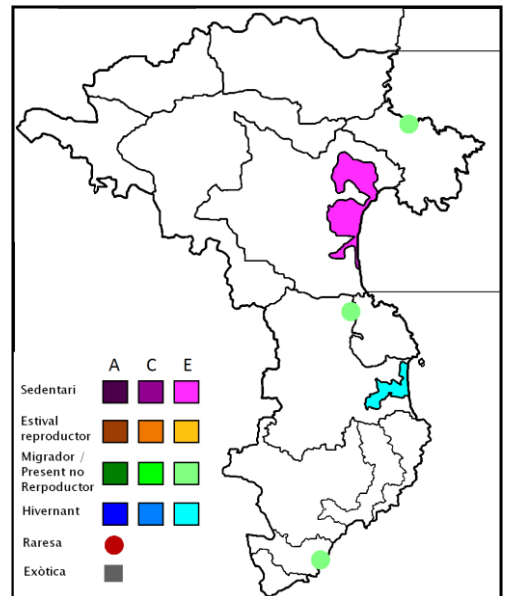
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Boscarla mostatxada

Acrocephalus melanopogon

Espècie resident molt escassa, ja que la població nidificant, concentrada al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, no arriba a les quaranta parelles. Els efectius locals es veuen lleugerament incrementats a l'hivern amb l'arribada d'ocells transpirinencs. De tota manera, apart de a la zona de cria, només és un hivernant regular als Aiguamolls del Baix Empordà. A altres zones humides menors, com els arrossars de Belcaire o la desembocadura del Ridaura, només ha estat observada, esporàdicament, en pas.

Els primers migradors es detecten a mitjan setembre però el gruix de pas es produeix al novembre. El retorn a les àrees de cria més septentrionals comença al febrer i finalitza a primers d'abril.

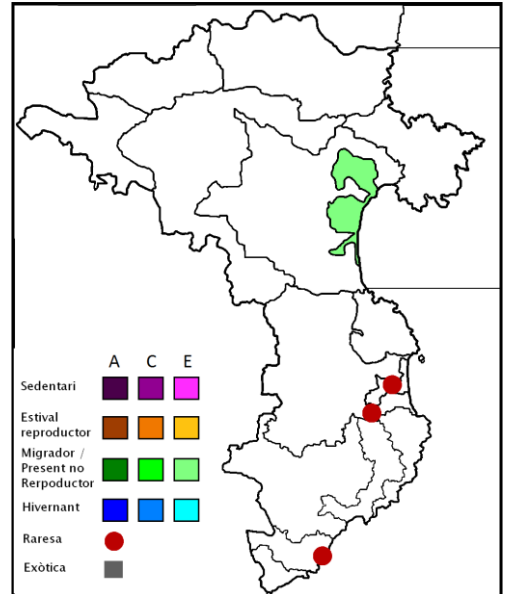
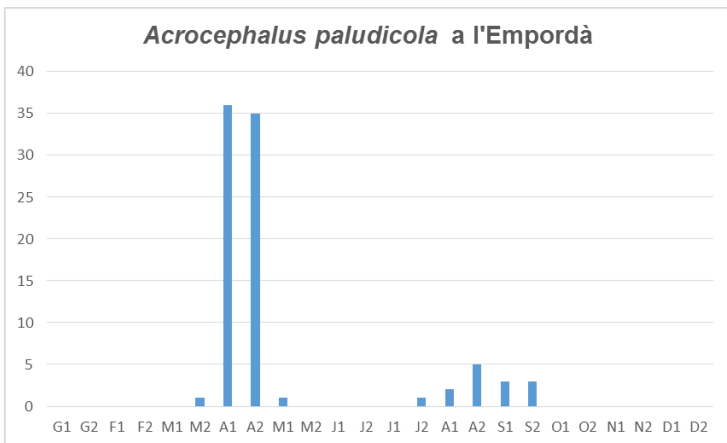
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Boscarla d'aigua

Acrocephalus paludicola

Espècie que, malgrat ser considerada una raresa, és una migradora regular, encara que molt escassa, al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. També ha estat citada de manera esporàdica als Aiguamolls del Baix Empordà i a la desembocadura del Ridaura.

El pas de primavera es concentra al mes d'abril tot i que comença a finals de març i acaba a primers de maig. El pas de tardor és una mica més dilatat en el temps però molt menys intens i s'estén de finals de juliol a finals de setembre.

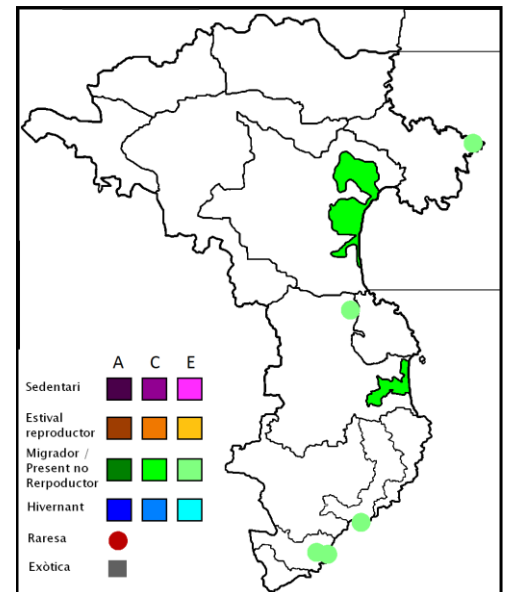
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Boscarla dels joncs

Acrocephalus schoenobaenus

Espècie migradora, comuna als Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà i escassa però regular a la desembocadura del Ridaura. De manera esporàdica s'ha citat a altres indrets.

Els primers migradors s'observen a primers de març encara que el màxim es donen a l'abril; els darrers migradors primaverals s'observen a final de maig. El pas post-nupcial, que és menys conspicu, s'estén des de primers de juliol fins a primers de novembre, tot i que durant el mes d'octubre ja és molt escàs. Les màximes de pas es produeixen al més d'agost, principalment durant la primera meitat del mes.

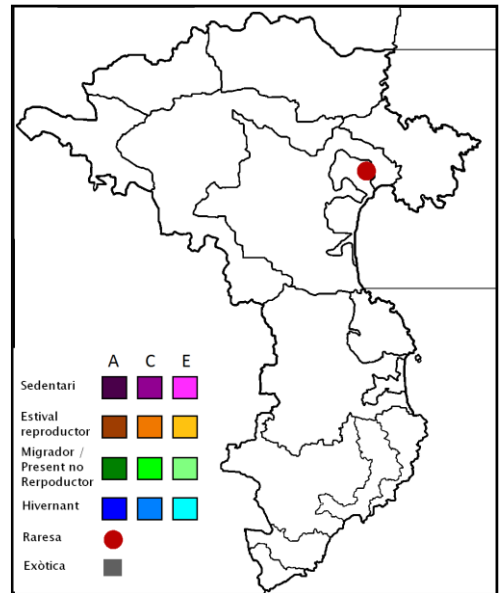

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Boscarla dels arrossars

Acrocephalus agricola

Accidental. Només es compta amb tres citacions fruit de la captura per l'anellament, al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà.

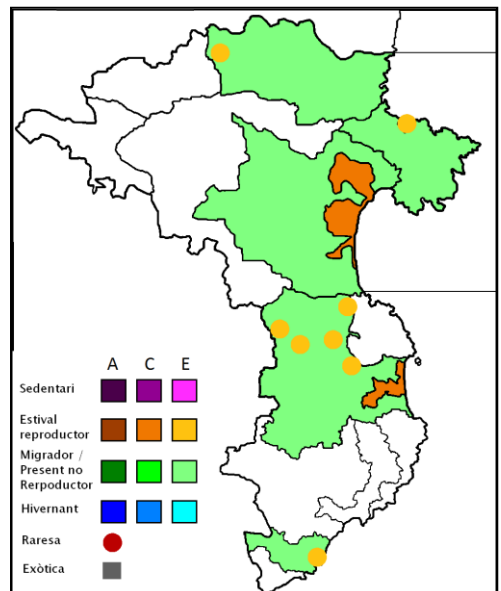
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Boscarla de canyar

Acrocephalus scirpaceus

Espècie migradora i estival. Com a nidificadora és comuna als Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà. També cria, en menor mesura, als trams baixos del Ter i el Ridaura, als arrossars de Bellcaire i als estanys del Canadal, a La Jonquera. En migració, a més, se la detecta una mica més arreu, especialment a la zona litoral.

Els primers migradors es poden començar a observar a final de març, tot i que no és fins a mitjan abril que s'intensifica per marcar màxims a final d'aquest mes i al maig, per finalitzar a primers de juny. Els primers migradors post-nupcials comencen a passar a final de juliol, el major nombre de citacions es dona al setembre i els darrers ocells s'observen al novembre.

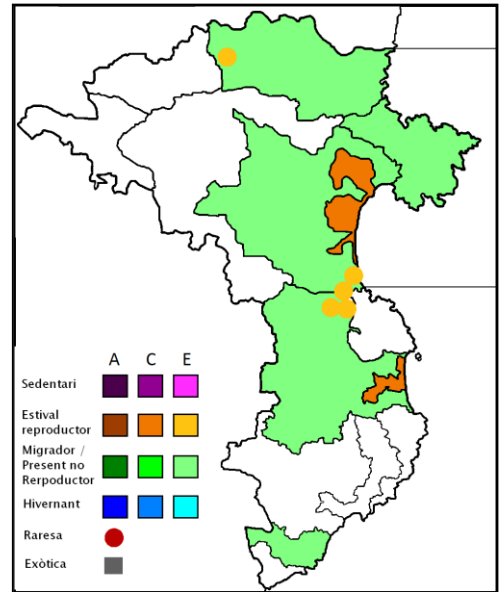
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Balquer

Acrocephalus arundinaceus

Espècie migradora i estival. Nidifica de manera local als Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà i, en menor mesura, a les zones humides situades entre ells. De manera puntual també ha criat als estanys del Canadal, a La Jonquera. Fora d'aquestes àrees, com a migrador, és més aviat escàs, i es pot observar a les zones humides del litoral.

Els primers migradors es comencen a detectar a final de març, tot i que els màxims de pas es donen entre abril i maig; el pas de primavera finalitza a primers de juny. El pas de tardor, que és molt menys manifest, s'inicia a primers d'agost i finalitza a final d'octubre.

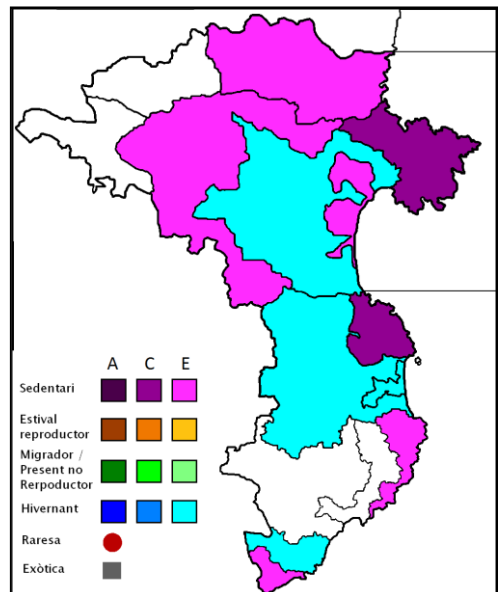

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Tallareta cuallarga

Sylvia undata

Espècie de caràcter sedentari que pot fer desplaçaments fora de l'època reproductora cap a llocs més favorables per passar l'hivern. És comuna al cap de Creus i al massís del Montgrí i més escassa a l'Albera, la plana interior alt-empordanesa, el Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, les muntanyes de Begur i l'Ardenya. A l'hivern també arriba a les planes i aiguamolls litorals.

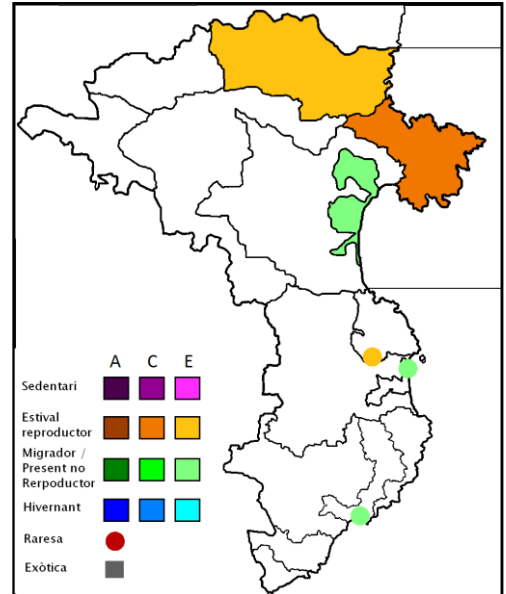
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Tallarol trencamates

Sylvia conspicillata

Espècie migradora i nidificant estival. Cria de manera concentrada al cap de Creus i en menor mesura a la part oriental de l'Albera; també s'ha citat com a probable al Montgrí. A la resta del territori és accidental com a migradora i es compta amb poquíssimes citacions.

Comença a arribar a primers de març, tot i que el gruix de la població nidificant no ho fa fins ben entrat l'abril. Els darrers ocells ens abandonen a l'octubre, tot i que també s'ha arribat a citar al novembre. La detecció en dates molt tardanes o primerenques suggereixen la presència d'algun hivernant ocasional.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

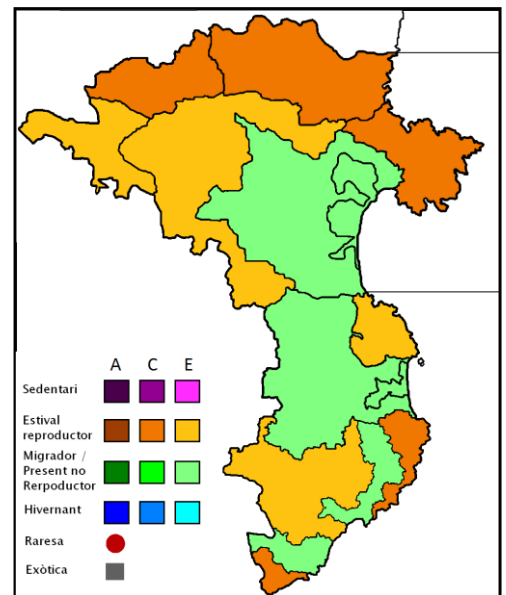
Tallarol de garriga

Sylvia cantillans

Espècie migradora i nidificant. Criant, és comuna al nord del territori, a les muntanyes de Begur i a l'Ardenya. A la resta de massissos és una nidificadora més escassa. A la plana només es detecta en migració.

Els primers migradors són detectats a primers de març, tot i que el màxim de pas se sol donar a mitjan abril; el pas primaveral acaba al maig. A la tardor, comencen a migrar a primers d'agost, el pic es produeix a primers de setembre, i els darrers ocells s'observen a mitjan octubre.

El tallarol de garriga balear *S. c. moltonii*, així com la subespècie *S. c. albistriata* han estat citats Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà.

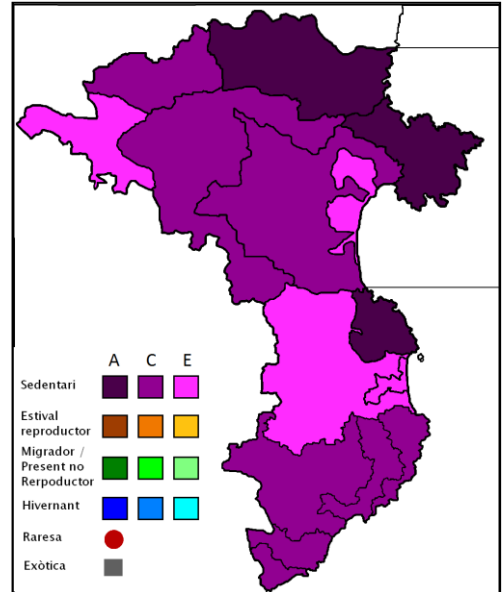

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Tallarol capnegre

Sylvia melanocephala

Espècie resident, tot i que pot protagonitzar desplaçaments d'abast tant variable, que, fins i tot, la poden portar al continent africà. Com a nidificant és molt abundant al quadrant nord-oriental i al Montgrí, més escassa a Mont-Bassegoda, els Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà i la plana del Baix Ter. A la resta del territori és comuna. A l'hivern abandona les zones més fredes i es desplaça cap al litoral.

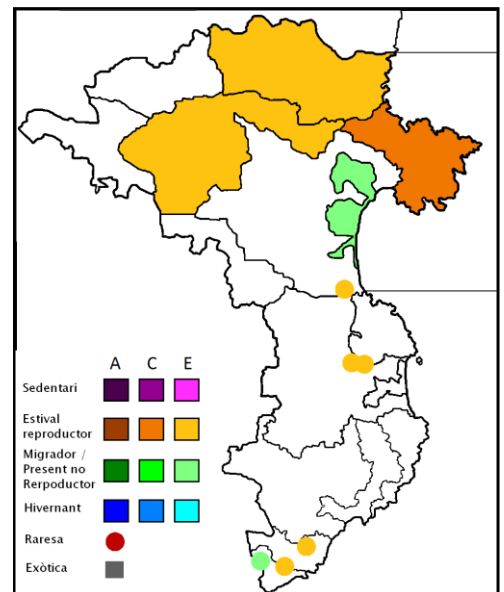
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Tallarol emmascarat

Sylvia hortensis

Ocell migrador i nidificant estival. Durant l'època de cria només és relativament comú al cap de Creus i ja més escàs a l'Albera i als dos terços més septentrionals de la plana interior alt-empordanesa. De manera esporàdica, també hi ha indicis de cria repartits per altres punts del Baix Empordà.

És un migrant més aviat escàs que apart de les zones citades, només és regular al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. Tot i que els primers migradors pre-nupcials es detecten a les darreries del mes de març, el gruix d'efectius arriba al maig. A l'agost comencen a tornar cap als seus quarters d'hivernada africans i a final de setembre ja, pràcticament, no es produeixen observacions.

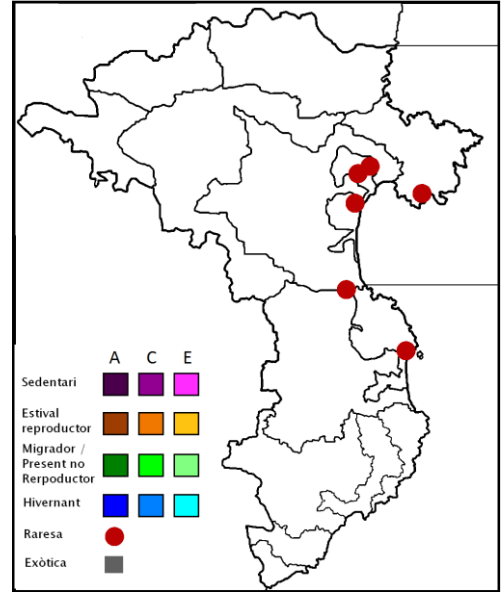

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Tallarol xerraire

Sylvia curruca

Accidental. Una única dada primaveral, de primers de maig i la resta, de finals d'agost a finals d'octubre, la majoria aconseguides mitjançant captures per a l'anellament.

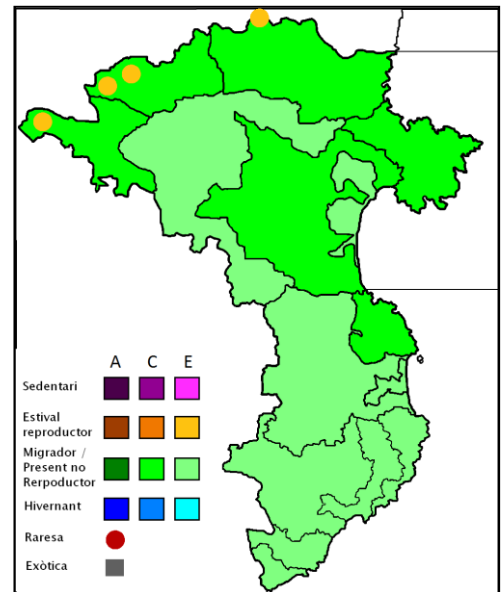
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Tallareta vulgar

Sylvia communis

Espècie comuna com a migradora, especialment al nord del territori. Com a nidificant és molt escassa i la majoria de les poques parelles detectades ho han estat a les parts més altes del Pirineu.

El pas s'inicia a finals de març, marca màxims a l'abril i a final de maig s'acaba. El pas de tardor és menys intens i s'estén d'agost a octubre, amb una màxima concentració de les citacions durant la primera quinzena de setembre.

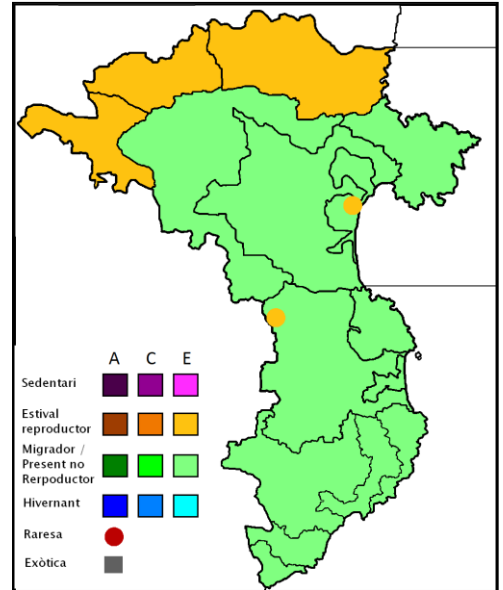

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Tallarol gros

Sylvia borin

Ocell migrador regular però no massa abundant. Cria de manera escassa a l'extrem nord-occidental del territori. De manera esporàdica, també ho pot fer a altres llocs adients. Els migradors més avançats es poden començar a detectar a final de març, però no és fins la primera quinzena de maig que es produeix el gruix d'observacions; el pas finalitza a final de maig, primers de juny. A la tardor el pas s'inicia a primers d'agost i s'estén fins a mitjan octubre, amb màxims a cavall dels mesos d'agost i setembre.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

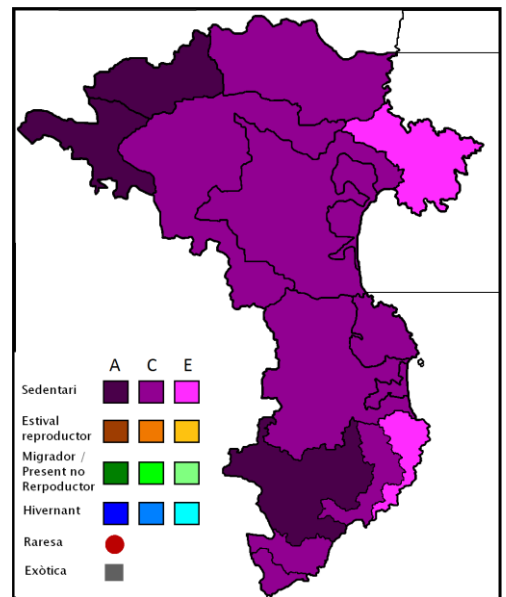
Tallarol de casquet

Sylvia atricapilla

És l'espècie de tallarol més abundant de casa nostra, on és resident o migradora parcial amb poblacions migradores i hivernants.

Malgrat que, com a reproductora, està força repartida per tot el territori, a l'hivern la distribució canvia radicalment, desapareixent de les zones més elevades del Pirineu i Prepirineu per concentrar-se a una ampla franja litoral i prelitoral. Així, durant els passos migratoris i a l'hivern, pot ser abundantíssima a zones on no ho és ni com a resident, com pot ser el cas del cap de Creus.

Als llocs on no cria s'ha estudiat la fenologia migratòria. El pas de primavera va de mitjan març a primers de maig amb màxims de pas durant la primera meitat d'abril. El pas post-nupcial, que és menys conspicu, s'estén de primers de setembre a finals de novembre amb pics a mitjan octubre.

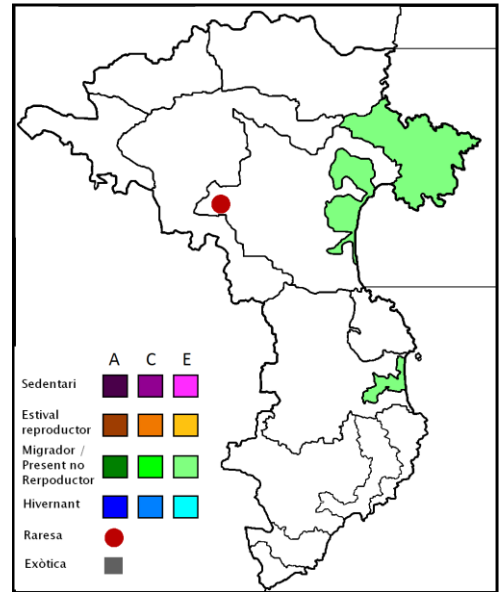
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Mosquiter de doble ratlla

Phylloscopus inornatus

Malgrat ser considerat una raresa, el nombre de citacions augmenta d'any en any i, darrerament, es pot considerar d'aparició regular al cap de Creus i als Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà. Probablement un augment de la prospecció donaria citacions a altres zones on, de moment, no s'ha detectat.

Malgrat que el rang d'observacions al territori català s'estén de setembre a gener i que també hi ha alguna observació als mesos de març i abril, a l'Empordà la quasi totalitat de citacions es concentren a l'octubre.

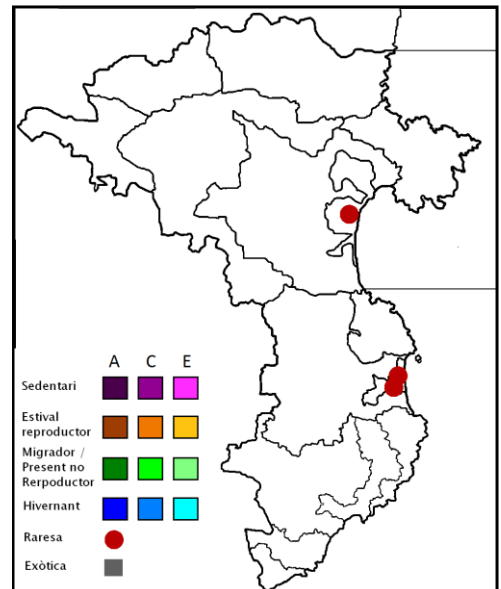

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Mosquiter fosc

Phylloscopus fuscatus

Espècie accidental com a migradora i hivernant, citada als Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà, a finals d'octubre, primers de novembre i durant els mesos hivernals, fins a primers d'abril.

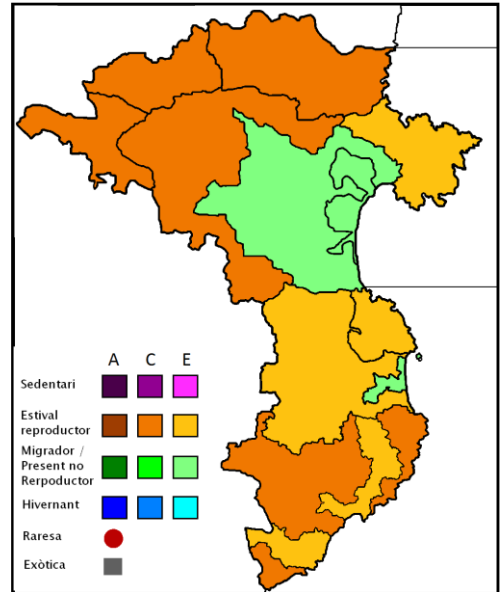

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Mosquiter pàl·lid
Phylloscopus bonelli

Espècie migradora i nidificadora estival. Comuna als massissos amb bona cobertura boscosa i pràcticament absent com a nidificadora a les planes o zones desarborades on només s'observa en migració..

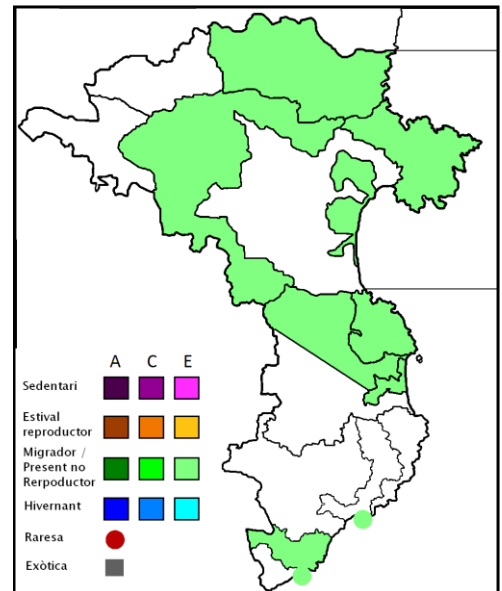
els primers migradors es comencen a detectar a mitjans de març, encara que el gruix d'efectius ens arriba a cavall d'abril i maig. A primers d'agost comencen a iniciar el viatge migratori i, malgrat que a l'octubre encara es pot arribar a observar algun tocatardà, la majoria dels ocells ens han abandonat ja a mitjan setembre.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Mosquiter xiulaire
Phylloscopus sibilatrix

Ocell escàs com a migrador, pràcticament només observable durant el pas primaveral, que s'estén d'abril a maig, amb màxims durant la segona meitat d'abril i primers de maig. També hi ha alguna citació esporàdica al setembre. La seva preferència per boscos de ribera condiciona molt la distribució de les citacions.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

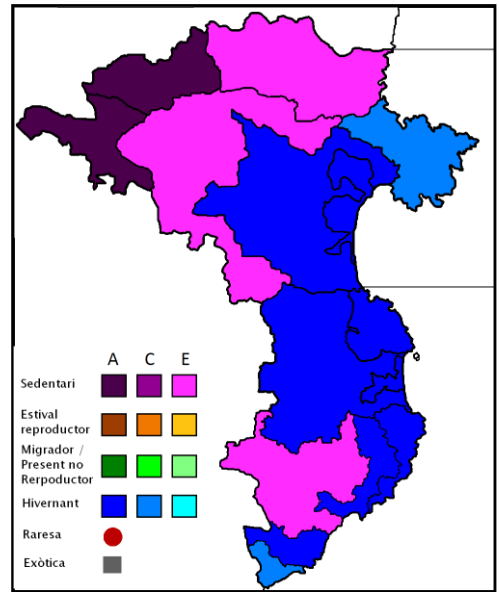
Mosquiter comú

Phylloscopus collybita

Espècie resident a les zones altes i fresques que abandona parcialment en arribar el fred. D'altra banda, ens creua una bona quantitat de migradors i ens arriba un important contingent per passar l'estació freda.

A les zones on no cria, els primers migradors de tardor es comencen a detectar durant la segona quinzena de setembre, el pas marca màxims a l'octubre i s'estén fins al novembre. El pas de migradors primaverals està molt concentrat al mes de març, encara que durant tot l'abril i, fins i tot, primers de maig es pot anar observant els darrers viatgers.

El mosquiter comú siberià *P. c. tristis*, ha estat citat tant a l'Alt com al Baix Empordà.

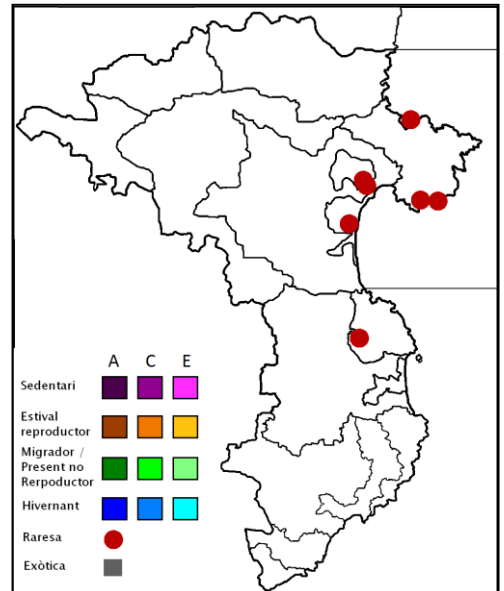

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Mosquiter ibèric

Phylloscopus ibericus

Accidental, tot i que, donada la dificultat d'identificació, podria ser menys escàs del que es pensa. S'ha detectat al cap de Creus, al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i a la zona del Montgrí. Especialment durant el pas primaveral, amb la majoria de citacions concentrades al març, tot i que sembla que el pas s'estén fins a primers de maig. També hi ha una citació de finals d'octubre.

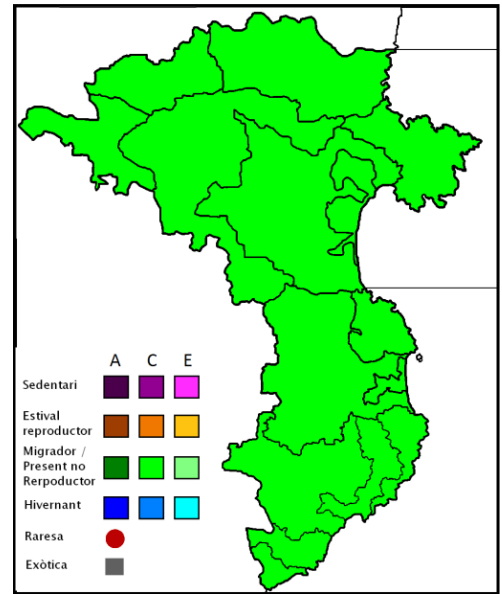

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Mosquiter de passa

Phylloscopus trochilus

Migrador comú arreu del territori. Ambdós passos migratoris són ben marcats i definits. El de primavera Comença a primers de març, acaba a finals de maig i marca màxims a la primera meitat d'abril. El pas de tardor és més perllongat i va des de finals de juliol a finals d'octubre amb màxims durant la primera meitat de setembre.

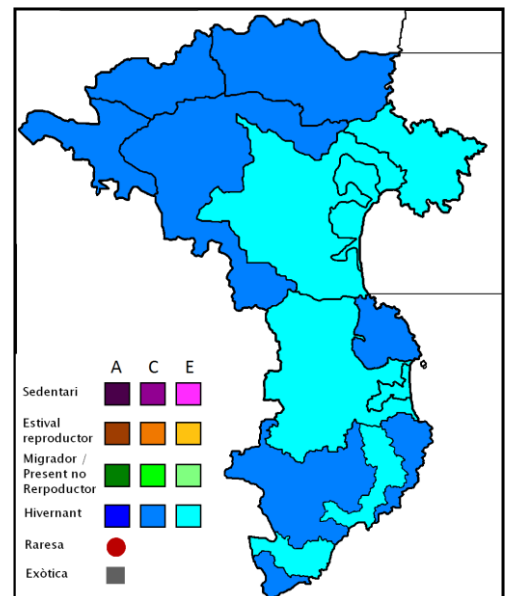
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Reietó

Regulus regulus

Malgrat les sospites de que alguna parella podria criar a les parts més altes del Pirineu, sembla que, a les nostres comarques, aquest ocell és un migrador i hivernant molt variable en número segons els hiverns.

La fenologia també pot variar força segons la cruessa dels hiverns. En general però els primers migradors es poden començar a observar a finals de setembre, primers d'octubre. El gruix d'efectius però, no sol arribar fins a la segona quinzena d'octubre. Si les condicions climàtiques són favorables, poden començar a marxar a final de gener tot i que lo normal és que aguantin fins al febrer. Durant el mes d'abril i, fins i tot, primers de maig,, encara es poden fer algunes observacions d'ocells més romancers o que crien a zones més properes.

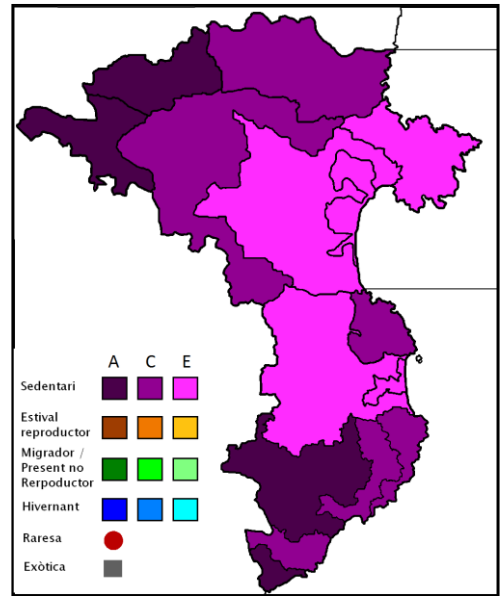
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Bruel

Regulus ignicapilla

Espècie resident que, a l'hivern efectua moviments altitudinals i de la que rebem també efectius transpirinencs. La seva distribució ve condicionada per l'existència de masses arbòries per la qual cosa és comuna als massissos mes arborats i més escassa a les planes i zones desproveïdes d'arbres.

Els primers migradors, s'observen al setembre i els darrers a l'abril

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

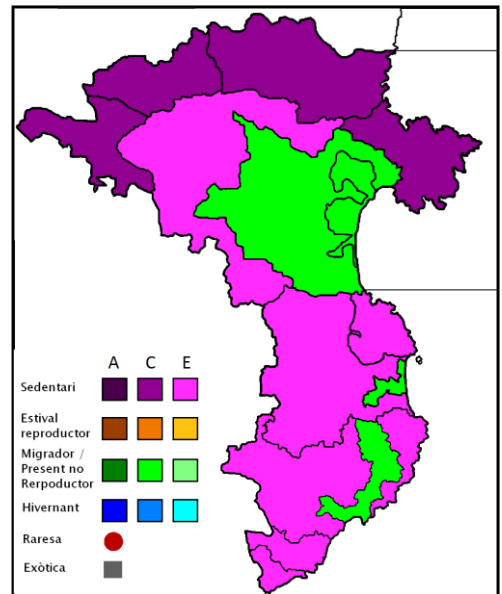
Papamosques gris

Muscicapa striata

Espècie migradora i nidificant estival. Mentre que, com a migradora, és relativament comuna arreu del territori, com a nidificant es concentra a la zona més septentrional, criant de manera escassa i fraccionada a la resta. Aquest fet fa que el mapa doni una falsa impressió d'abundància a aquestes zones.

El pas pre-nupcial s'inicia a primers d'abril, marca màxims durant la primera meitat de maig i finalitza amb el mes. El pas post-nupcial és menys conspicu i s'estén d'agost a octubre, amb màxims a final d'agost i durant la primera meitat de setembre.

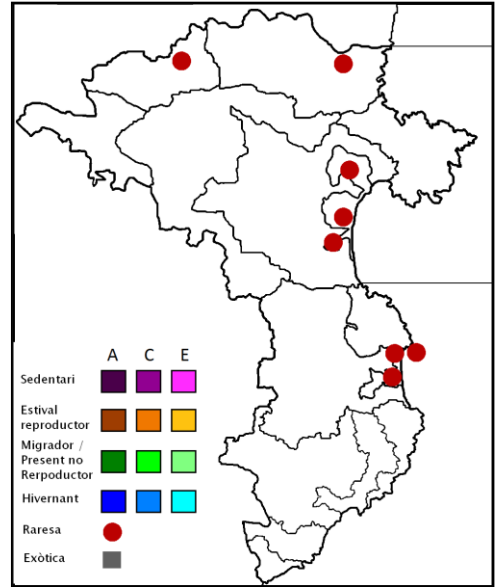
El papamosques gris balear *M. s. balearica*, ha estat citat tant a l'Alt com al Baix Empordà.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Papamosques menut
Ficedula parva

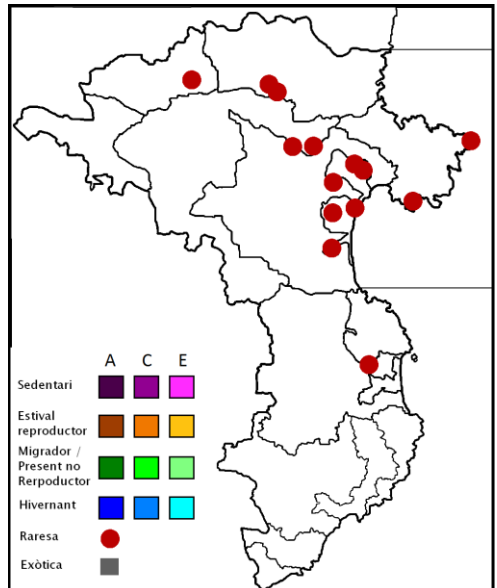
Accidental. S'ha citat tant a l'Alt com al Baix Empordà durant els passos migratoris, de mitjan abril a primers de maig i durant el setembre

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2

Papamosques de collar
Ficedula albicollis

Espècie de distribució oriental, de presència accidental a casa nostra. La majoria de citacions es refereixen a mascles en plomatge nupcial, durant el pas de primavera, molt concentrat entre mitjan abril i primers de maig. La pràctica absència de citacions durant el pas de tardor es podria deure a que la majoria d'ocells, especialment les femelles i els mascles no nupcials, a la tardor, podrien passar desapercebuts enmig de l'abundant població en pas de mastegatxexes

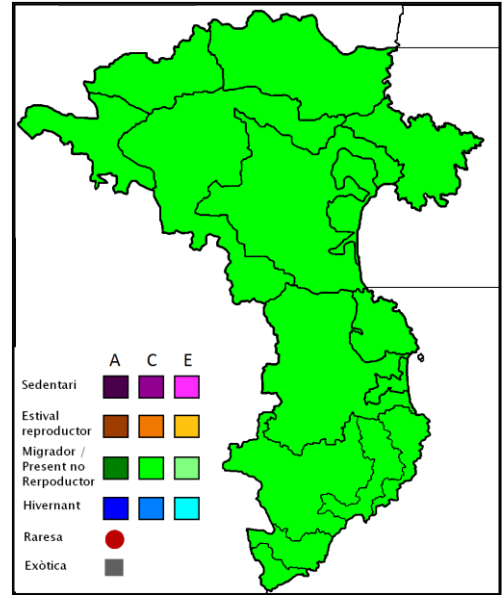

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2

Mastegatxes

Ficedula hypoleuca

Migrador comú arreu del territori empordanès. Els passos migratoris estan ben marcats. El de primavera s'estén de finals de març a finals de maig, amb màxim durant la segona quinzena d'abril. El pas de tardor és més nombrós i dilatat en el temps. Va de primers d'agots a finals d'octubre, amb màxims de pas durant la primera meitat de setembre.

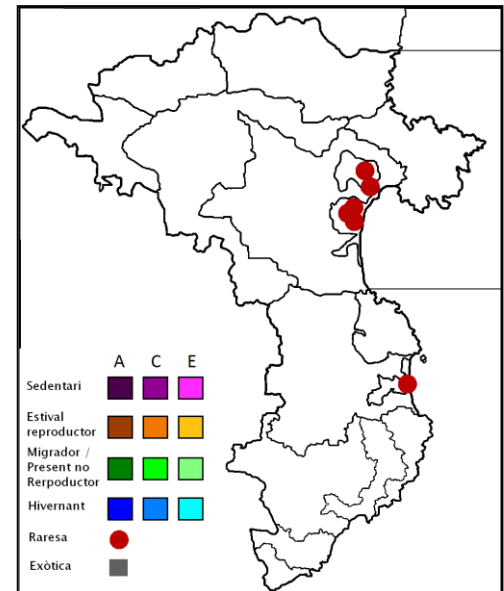

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Mallerenga de bigotis

Panurus biarmicus

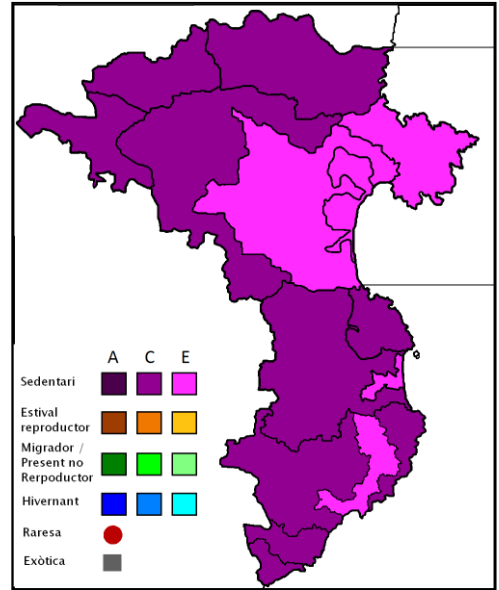
Malgrat que sembla ser que aquesta espècie havia criat de forma escassa al Parc Natural del Aiguamolls de l'Empordà, actualment és considerada una raresa pel CAE. Avui però només s'hi observa de manera esporàdica a l'hivern, entre primers de novembre i finals de febrer. També s'ha citat als Aiguamolls del Baix Empordà.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Mallerenga cuallarga
Aegithalos caudatus

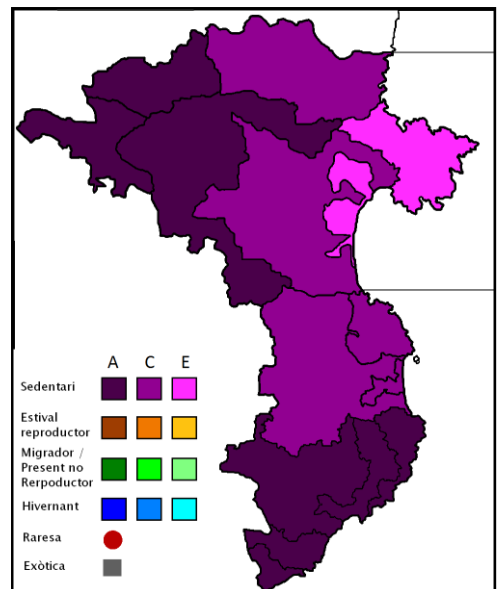
Espècie sedentària que, especialment a l'hivern, realitza desplaçaments de caire nòmada, que la poden portar a aparèixer a contrades on no cria. Malgrat que no es descarta, no s'ha pogut confirmar l'arribada d'ocells migradors transpirinencs.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Mallerenga blava
Cyanistes caeruleus

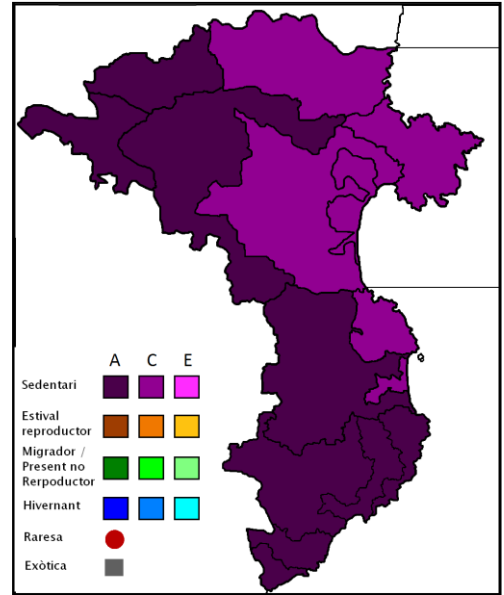
Espècie resident i abundant que té poblacions migradores més al nord dels Pirineus, part de les quals venen a passar l'hivern a les nostres comarques. Com a nidificant només escasseja a les planes i zones desarborades. De tota manera, a l'hivern, és freqüent als canyissars. Sembla que els passos migratoris es produeixen els mesos de març i abril, a la primavera i al setembre i octubre a la tardor. El nombre d'aquests efectius, així com el d'hivernants, fluctua d'un any a un altre depenent de les condicions climàtiques.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Mallerenga carbonera
Parus major

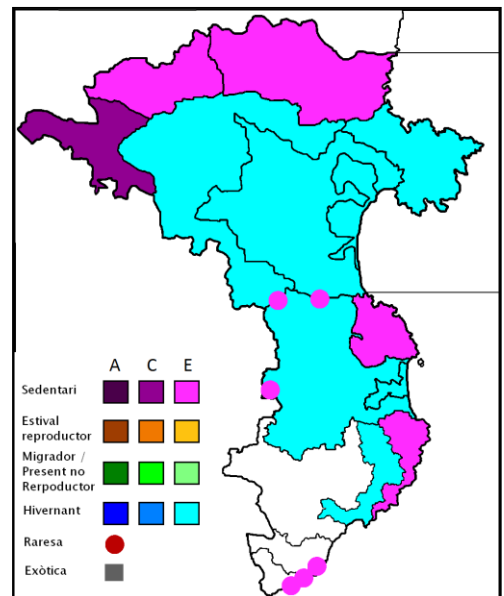
Espècie sedentària i abundant que cria ben repartida arreu de les nostres comarques, especialment a aquelles contrades amb una major cobertura arbòria. Encara que s'ha comprovat l'arribada hivernal d'efectius de més enllà dels Pirineus, aquests no semblen ser gaire importants.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Mallerenga petita
Periparus ater

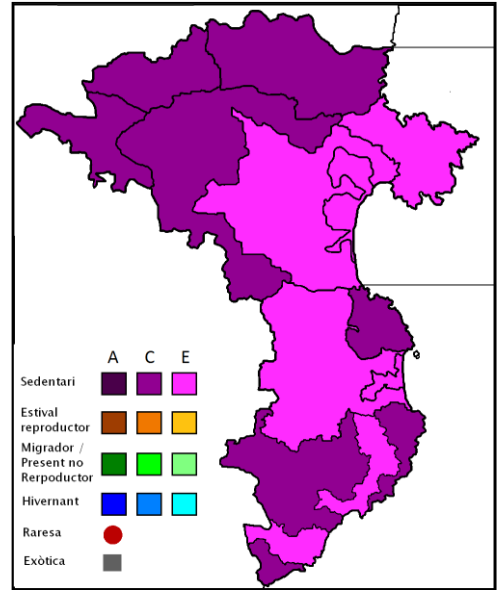
Espècie resident més aviat escassa, però les poblacions més septentrionals són migradores i, a l'hivern, ens arriba una quantitat molt variable encara que no massa abundant d'efectius transpirinencs, que poden arribar a protagonitzar fenòmens d'irrupció. A l'hivern, sobre tot els joves, fan desplaçaments de curt abast que, juntament amb els hivernants forans, la porten a aparèixer a llocs on no cria. Com a nidificant és comuna als boscos pirinencs i, amb menor mesura, a les pinedes litorals del Baix Empordà.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Mallerenga emplomallada
Lophophanes cristatus

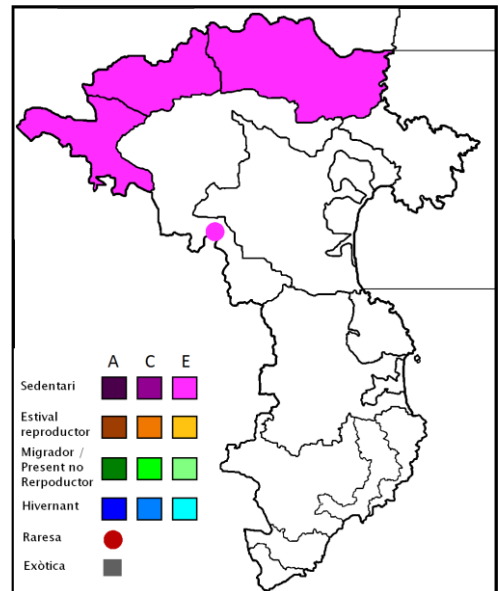
Espècie sedentària que, a l'hora de criar, mostra una marcada predilecció per les formacions de coníferes, fet que condiciona la seva distribució. Així és comuna als massissos més arborats i molt escassa a la resta del territori. A l'hivern també pot freqüentar alzinars i altres boscos caducifolis, fet que la porta a indrets on no cria.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Mallerenga d'aigua
Poecile palustris

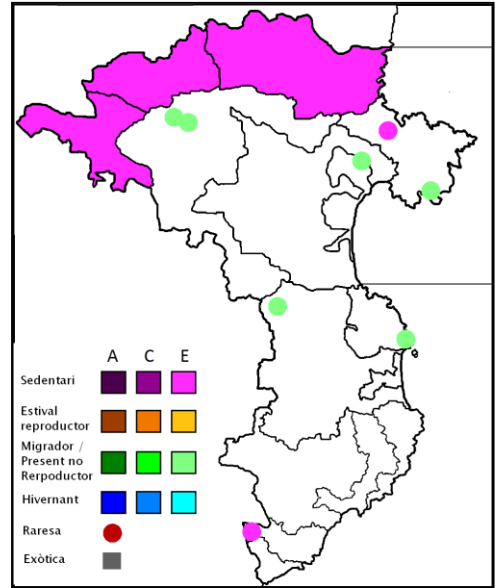
Espècie molt escassa, de marcat caràcter sedentari. Unes poques parelles nidifiquen a la part més septentrional de les nostres comarques

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Pica-soques blau
Sitta europaea

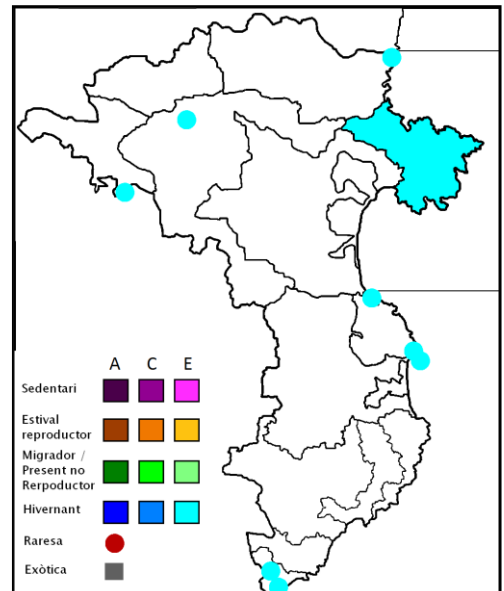
Espècie sedentària, en expansió. Fins fa molt poc només s'havia trobat criant a la zona septentrional del territori, als massissos de Mont-Bassegoda, Salines i Albera. Recentment s'ha constatat la nidificació a la vall del Ridaura i la citació a altres indrets lligat al caràcter sedentari podrien suggerir la colonització de noves zones.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Pela-roques
Tichodroma muraria

Ocell que, encara que és considerat com a raresa pel CAE, és un migrador i hivernant regular al cap de Creus i irregular a altres zones amb penya-segats adients. S'ha detectat des de la segona quinzena d'octubre a primers d'abril.

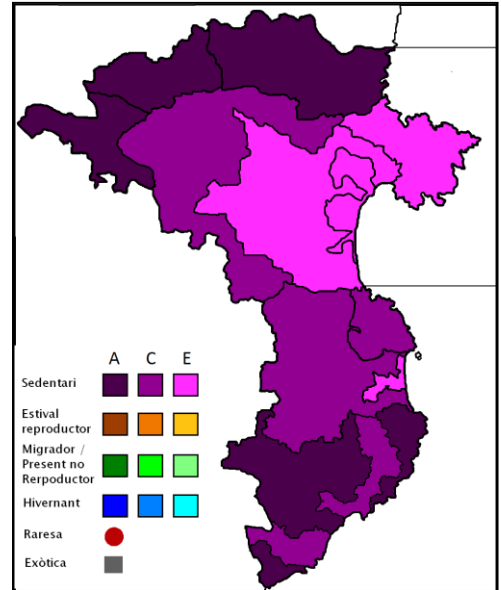

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Raspinell comú

Certhia brachydactyla

Espècie resident relativament abundant. S'estén per totes les zones arbrades del territori, petites i grans, des del nivell del mar fins a l'alta muntanya. És aquí on podria compartir hàbitat amb el raspinell pirinenc i on es produeixen les confusions d'identificació.

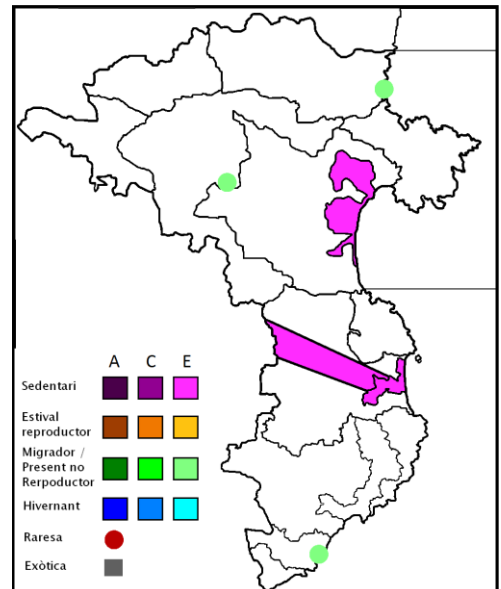

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Teixidor

Remiz pendulinus

Espècie en regressió que cria de manera escassa als Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà, el tram final del Ter i, en menor mesura, del Fluvià i la Muga. A aquests indrets hi arriba una certa quantitat d'ocells hivernants que s'afegeixen a la població local. A la resta de les zones humides és un migrador i divagant hivernal molt escàs.

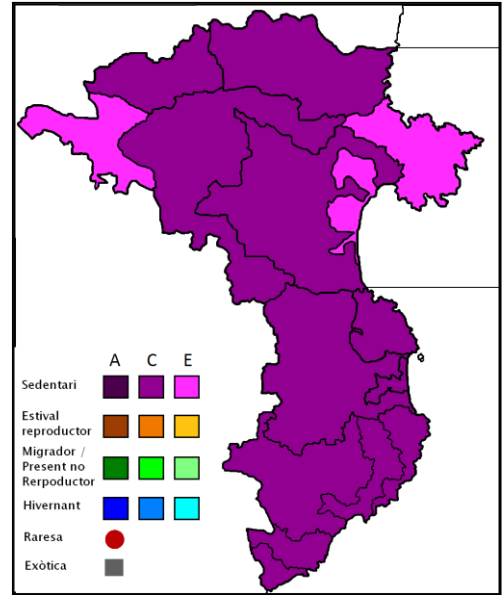
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Oriol

Oriolus oriolus

Ocell migrador i nidificant estival, relativament comú. Està ben distribuït arreu del territori. És especialment abundant a zones d'ambient mediterrani. Escasseja però, a Mont-Bassegoda, és absent a les parts més altes del Pirineu i a les desarborades del cap de Creus i els Aiguamolls de l'Empordà.

Comença a arribar a l'abril i els darrers migradors s'observen al setembre.

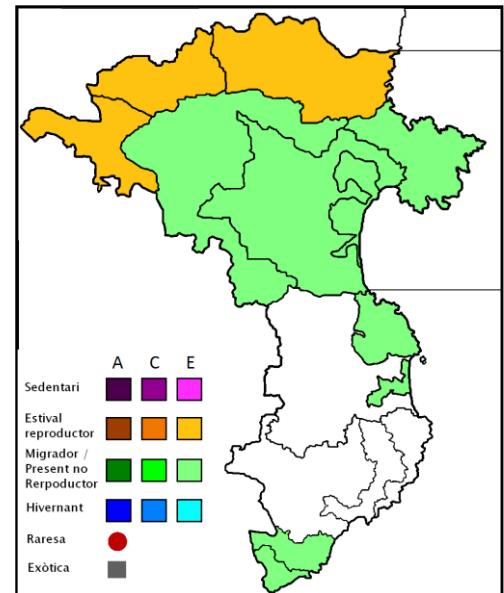
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Escorxador

Lanius collurio

Espècie nidificadora, en franca regressió, és molt escassa com a nidificant a la part més septentrional del territori: Mont-Bassegoda, Salines i part occidental de l'Albera. A la resta és un migrador escàs però regular, especialment a la meitat nord.

Els primers migradors s'observen a primers de maig i, a final d'aquest més es produeix la màxima concentració d'observacions del pas pre-nupcial. El de tardor és més intens i es concentra entre la segona quinzena d'agost i la primera de setembre. Els darrers escorxadors s'observen a mitjan octubre.

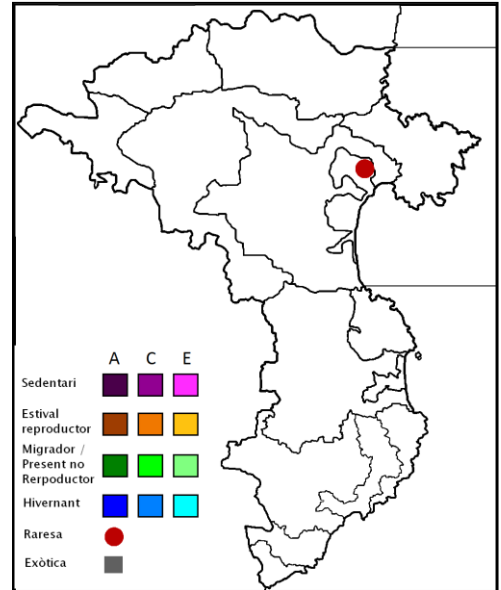

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Trenca

Lanius minor

Mentre que havia estat citada a ambdues comarques, actualment aquesta espècie és d'aparició esporàdica i considerada una raresa pel CAE. Havia estat una nidificadora escassa, que va acabar desapareixent. A la dècada dels noranta del segle passat, desaparegué com a nidificadora del Baix Empordà. Mentre que al 1990 encara es censaren disset parelles nidificants al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, les darreres criaren al 2001. En els darrers deu anys només ha estat citada dues vegades, al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

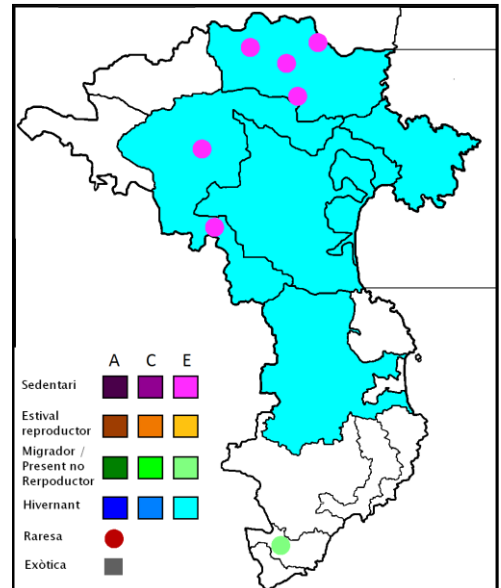
Botxí meridional

Lanius meridionalis

Espècie en regressió. Nidificadora molt escassa i migradora i hivernant escassa.

Com a nidificant unes poques parelles crien, especialment a l'Albera. També ho havia fet al cap de Creus on avui, junt amb l'Albera i el Parc Natural del Aiguamolls de l'Empordà són els seus principals territoris d'hivernada. A les planes s'hi detecta en menor mesura i de manera més irregular.

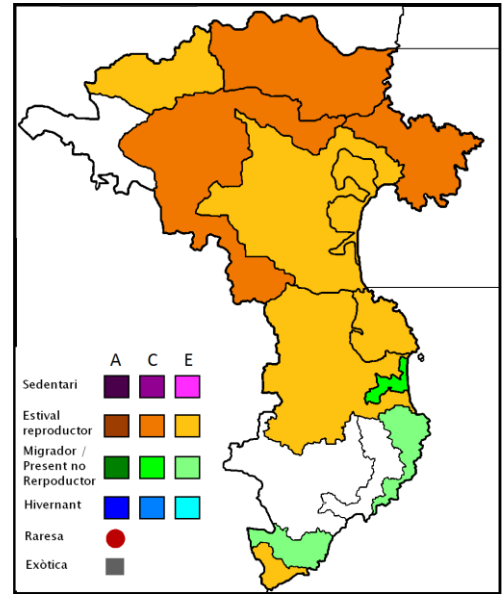
Els primers migradors ja es poden començar a observar a l'agost i els darrers, a primers de març.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Capsigrany
Lanius senator

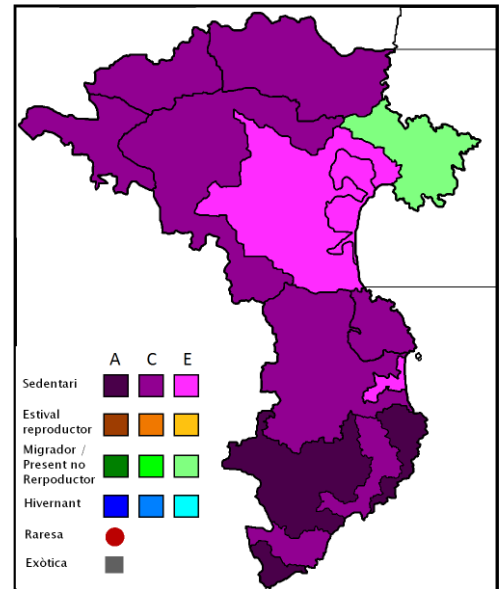
Espècie migradora i nidificant estival, en regressió, especialment marcada al sud del territori. Les principals zones de cria es troben al nord del territori: al cap de Creus, l'Albera, la Part oriental de Salines i la nord de la plana interior alt-empordanesa. A les planes litorals hi és més aviat escàs i als massissos més densament arborats, absent. Malgrat que es pot començar a observar ja a primers de març, el gruix de pas no es produeix fins la primera quinzena de maig i s'acaba a mitjan juny. El pas de tardor és menys evident i comença a primers d'agost i al setembre ja pràcticament ha acabat. El capsigrany balear *L. s. badius*, ha estat citat tant a l'Alt com al Baix Empordà.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Gaig
Garrulus glandarius

Còrvid forestal per excel·lència, d'hàbits sedentaris. És comú i, fins i tot, abundant als massissos més temperats i arborats, especialment els del sud del territori. Més aviat escàs a les planes alt-empordaneses i pràcticament absent del cap de Creus i la zona més oriental de l'Albera.

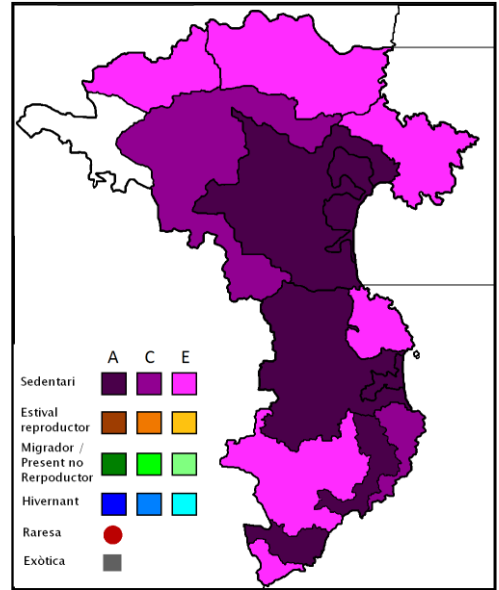

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Garsa

Pica pica

Espècie sedentària. Mentre que és molt abundant a les planes, es rarifica als massissos muntanyosos. És pràcticament absent a Mont-Bassegoda, les part altes de la resta dels Pirineus i les zones més extensament arborades de Gavarres i Ardenya. Tampoc abunda a les parts més desarborades del cap de Creus i el Montgrí.

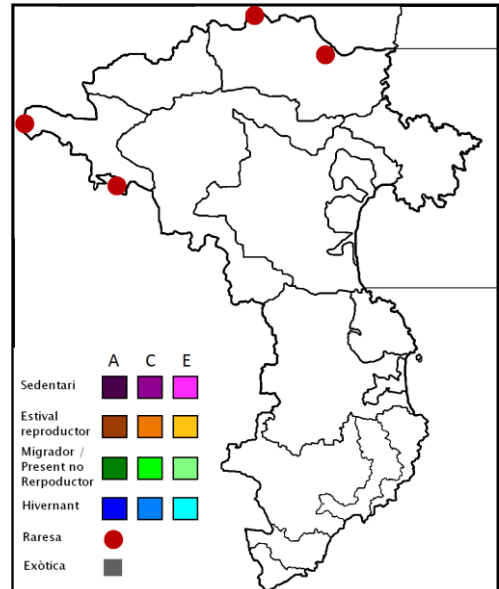

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Gralla de bec vermell

Pyrhocorax pyrrhocorax

Espècie considerada una raresa pel CAE. Malgrat el seu caràcter sedentari, a l'hivern pot protagonitzar desplaçaments a cotes baixes, amb finalitats alimentàries. Aquests ocells divagants i/o pertanyents a poblacions de cria properes, són els que esporàdicament es detecten al nord de les nostres comarques

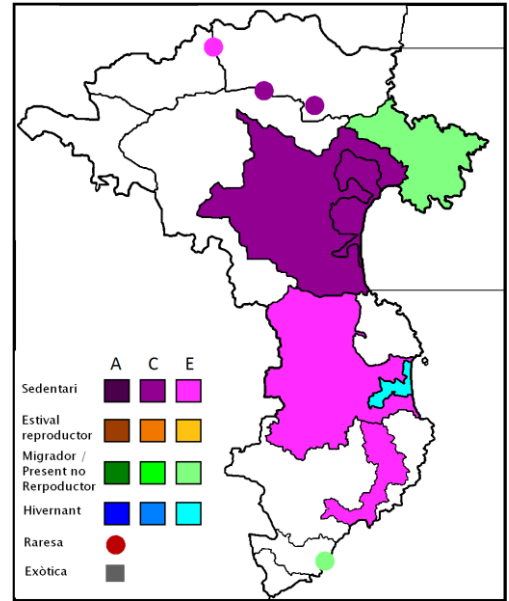

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Gralla

Corvus monedula

Espècie de caràcter sedentari. Relativament comuna a la plana litoral alt-empordanesa i escassa a l'Albera i a les planes del Baix Empordà. A la resta és pràcticament absent, tot i que pot aparèixer de manera esporàdica a les zones properes a les esmentades.

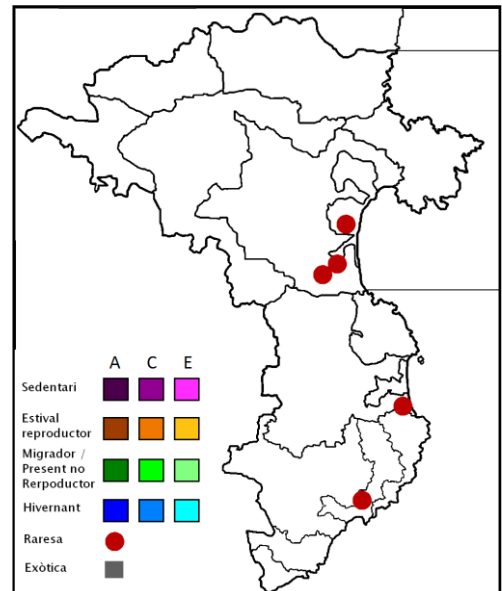

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Graula

Corvus frugilegus

Accidental com a migradora i/o divagant hivernal, detectada de primers de setembre a mitjans d'abril. A destacar una citació d'uns 70 exemplars a Ventalló, el 24/11/96; la resta corresponen a individus solitaris.

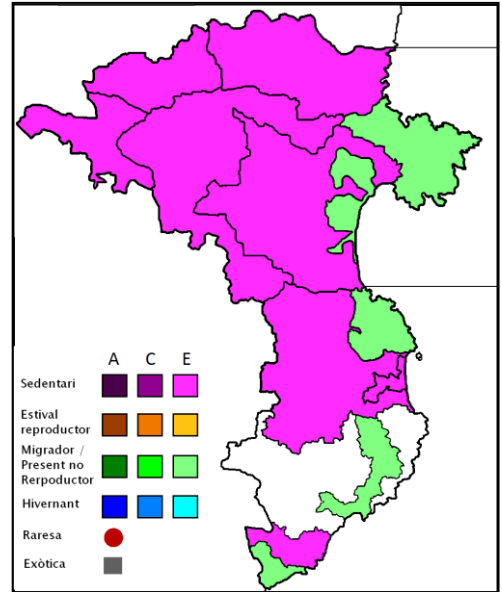

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Cornella negra
Corvus corone

Espècie d'hàbits sedentaris que, a l'hivern, pot realitzar moviments de curt abast que la porten a zones on no cria. A les nostres comarques, tot i ser escassa, mostra una clara tendència expansiva en direcció sud-est i, actualment, ocupa zones de la plana on era ocasional i on no criava anys enrere.

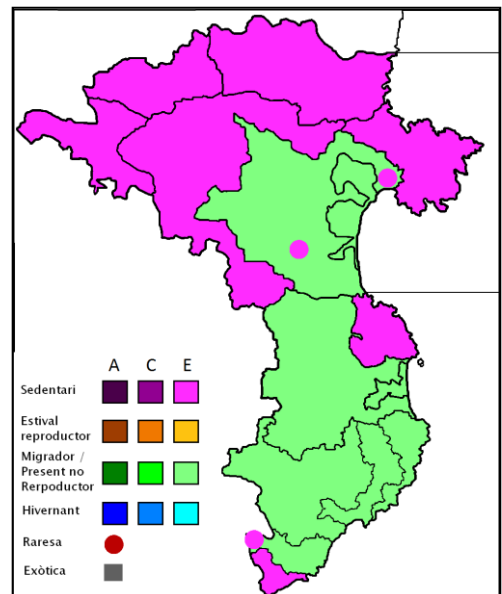
La cornella emmantellada *C. c. cornix*, ha estat citada tant a l'Alt com al Baix Empordà.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Corb
Corvus corax

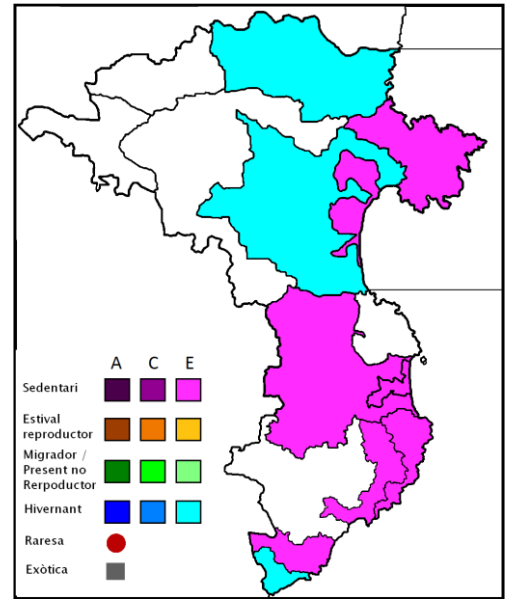
Espècie sedentària que fora de l'estació reproductora amplia la seva àrea de recerca d'aliment, fet que el porta a aparèixer a zones on no cria. Malgrat no ser massa comú, com a nidificant és més abundant al quart septentrional del territori.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Estornell negre
Sturnus unicolor

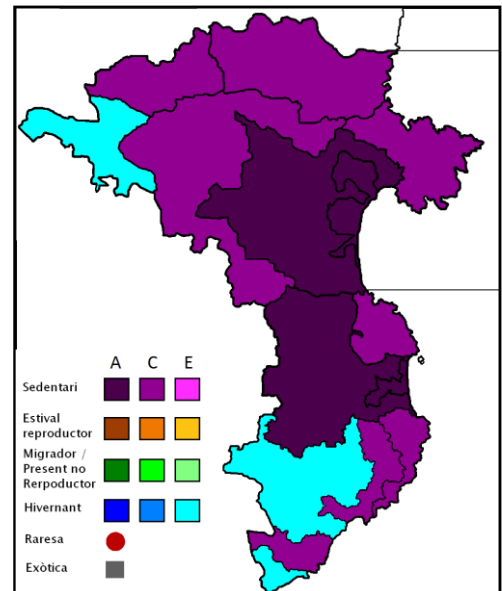
Espècie que, malgrat ser escassa, està protagonitzant una certa expansió de sud a nord. Encara que sedentària, a l'hivern se l'observa a zones on no cria. S'ha comprovat la cria de parelles mixtes amb estornell vulgar, fet que dificulta molt la identificació de la descendència, així com la definició de la seva àrea real de distribució. D'altra banda, nidifica de manera fragmentada, la qual cosa no queda ben reflectida al mapa, que dóna una falsa impressió d'abundància.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Estornell vulgar
Sturnus vulgaris

Espècie comuna i, a la plana, fins i tot abundant, com a nidificant. A l'hivern rebem un important contingent d'efectius transpirinencs que poden multiplicar per més de deu la població autòctona. Només escasseja als massissos més densament arborats i menys habitats, com Mont-Bassegoda, Gavarres i Ardenya. L'arribada de migradors comença al setembre i la seva estada finalitza amb el mes de març.

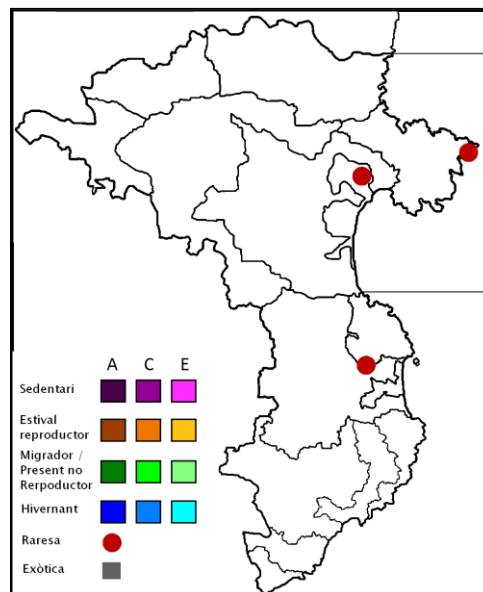

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Estornell rosat

Pastor roseus

Accidental. Observat en migració o a l'hivern.

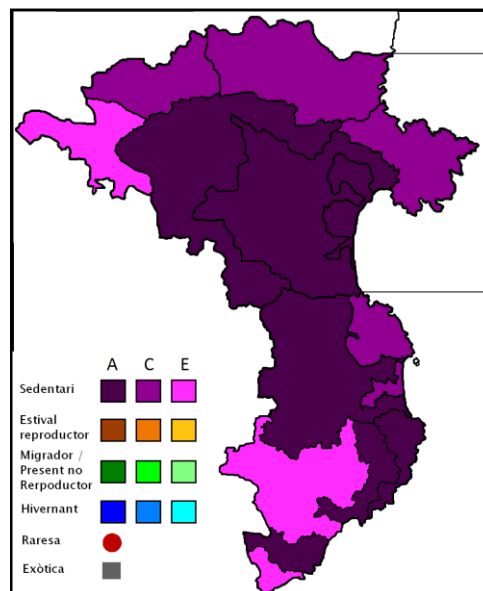

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Pardal comú

Passer domesticus

Espècie sedentària que, malgrat la davallada poblacional patida els darrers anys, encara és abundant, especialment a les planes. Escasseja als massissos més densament vegetats i ments habitats com Mont-Bassegoda, Gavarres i Ardenya.

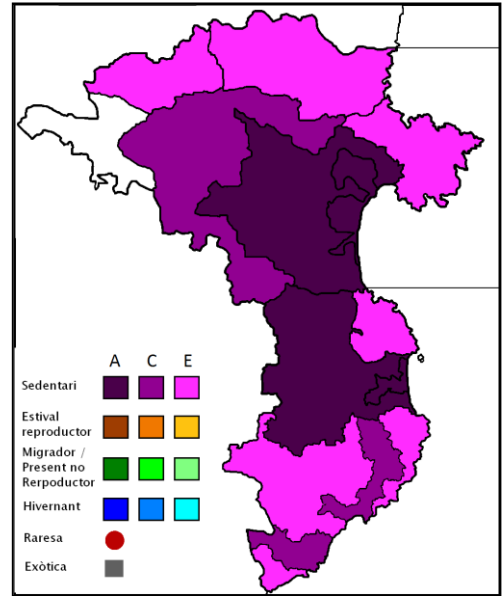

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Pardal xarrec

Passer montanus

Espècie sedentària que, malgrat la regressió poblacional patida els darrers anys encara és comuna a la plana i molt escassa o absent als massissos muntanyosos més densament vegetats i amb menys població humana.

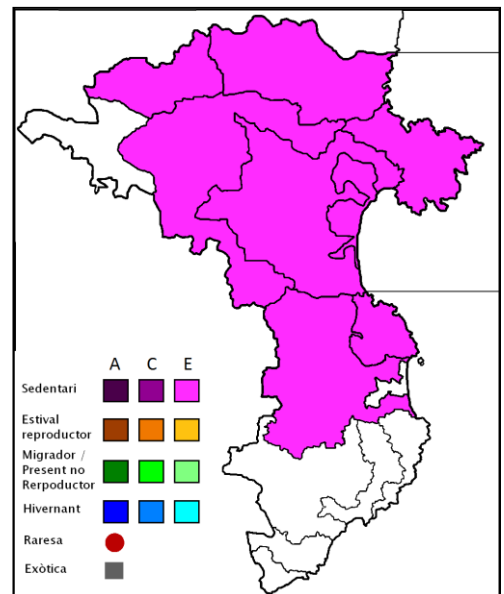

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Pardal roquer

Petronia petronia

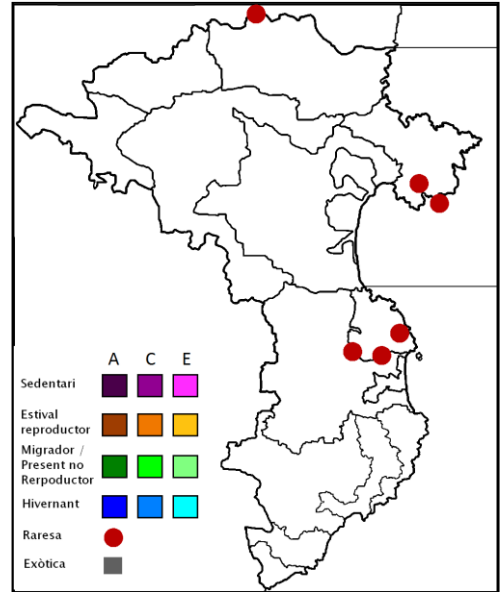
Espècie sedentària, escassa i de nidificació local i fragmentada

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Pardal d'ala blanca
Montifringilla nivalis

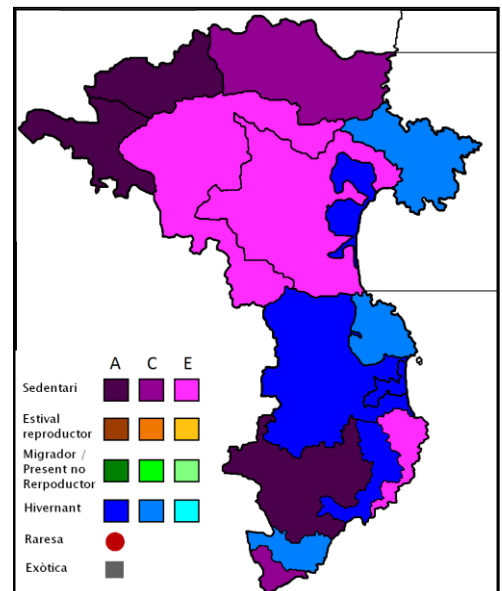
Accidental. Les poques citacions d'aquesta espècie s'ha produït a l'hivern o durant els passos migratoris al cap de Creus, al Montgrí i al Puig Neulós.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Pinsà comú
Fringilla coelebs

Espècie resident, nidificadora comuna i, fins i tot, abundant, als massissos més ben arborats com Mont-Bassegoda, Salines o Gavarres. A la plana és més escàs com a nidificant i, en canvi, és un hivernant molt abundant, ja que rebem una molt important quantitat d'efectius transpirinencs.

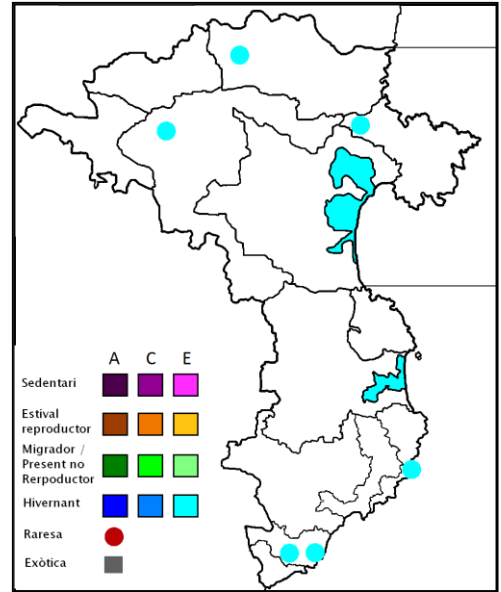

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Pinsà mec

Fringilla montifringilla

Espècie hivernant molt escassa, només regular als Aiguamolls de l'Alt i el Baix Empordà. A la resta del territori pot aparèixer esporàdicament a qualsevol lloc, sovint barrejat amb el més nombrós pinsà comú. Aquest fet pot ser que el faci passar desapercebut i sigui una mica més abundant del que hom pensa. El podem observar de mitjan octubre a mitjan abril.

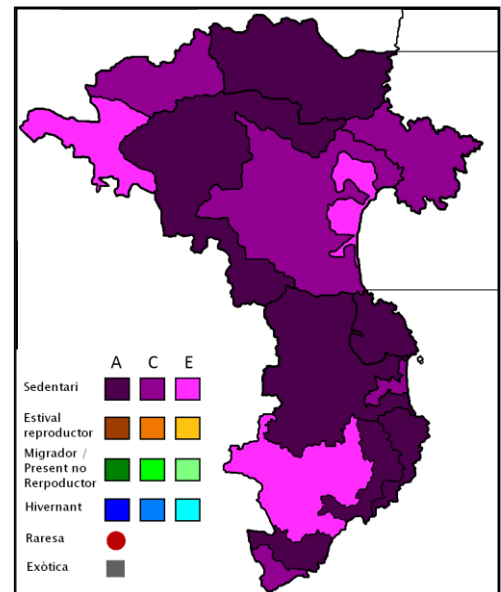
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Gafarró

Serinus serinus

Ocell resident, ben repartit per tot el territori. Només és escàs als massissos muntanyosos més densament arborats i a les zones d'aiguamoll.

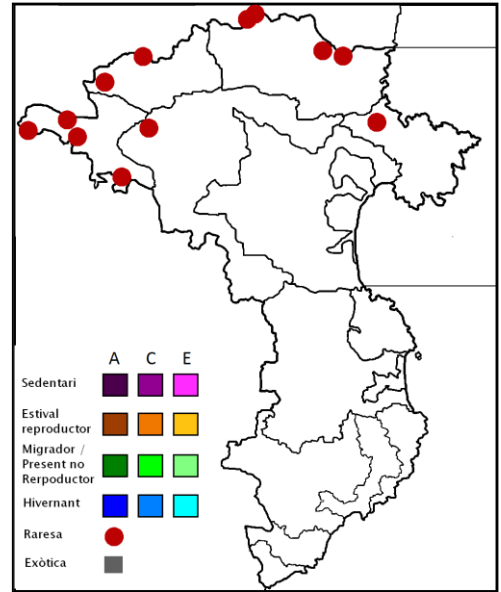
A l'hivern, una part de la nostra població marxa sud enllà i ens arriba un contingent, variable segons els hiverns, d'ocells d'origen transpirinenc.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Llucareta
Serinus citrinella

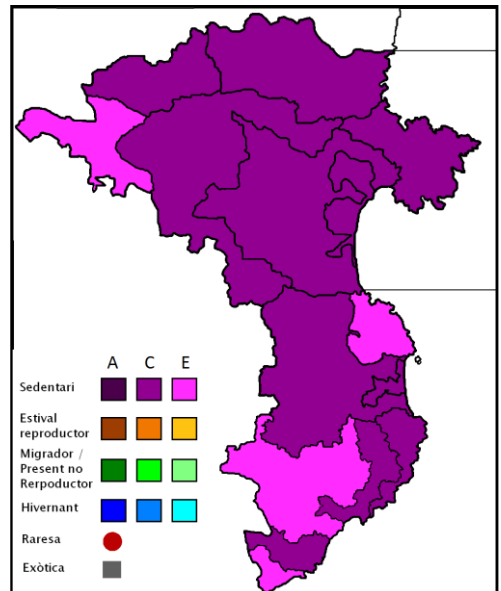
Espècie considerada una raresa pel CAE. Totes les citacions corresponen a l'Alt Empordà. El fet que algunes d'elles hagin estat fetes entre els mesos d'abril i juny, en època i hàbitat adequats, podria fer sospitar la possibilitat que alguna parella criés als Pirineus empordanesos, no tan sols de manera oportunista aprofitant la fructificació extraordinària de determinades coníferes, sinó de forma regular. Encara que, donat l'amplitud i variabilitat del període reproductor d'aquesta espècie, tampoc es pot descartar la possibilitat que es tracti d'exemplars en dispersió juvenil o post-nupcial. En tot cas, és una espècie present a l'hivern, de manera molt escassa i irregular, a partir de primers de novembre.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Verdum
Carduelis chloris

Espècie sedentària, comuna i ben repartida per tot el territori, on només escasseja a les parts altes del Pirineu i als massissos muntanyosos. Durant els passos migratoris i a l'hivern una certa quantitat d'efectius, se suma a la població local.

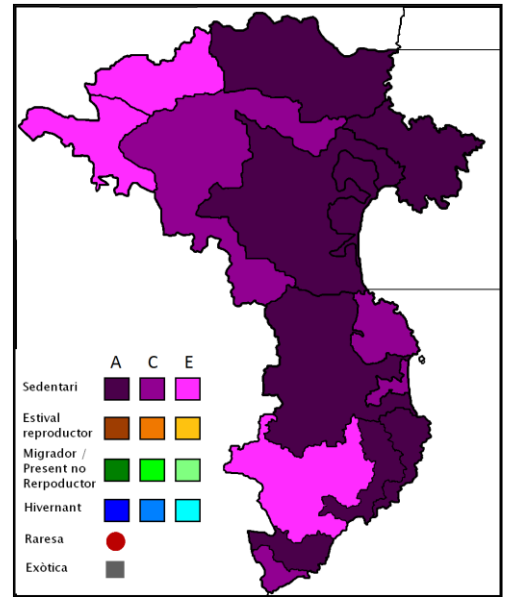

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Cadenera

Carduelis carduelis

Espècie resident, Malgrat que la població reproductora sembla haver patit una forta reducció, encara és abundant i ben repartida per ambdues comarques on només és escassa a les parts altes de les muntanyes i a les zones de boscos densos com Mont-Bassegoda, Salines i Gavarres. A l'hivern ens arriba un cert contingent d'ocells nascuts al centre d'Europa

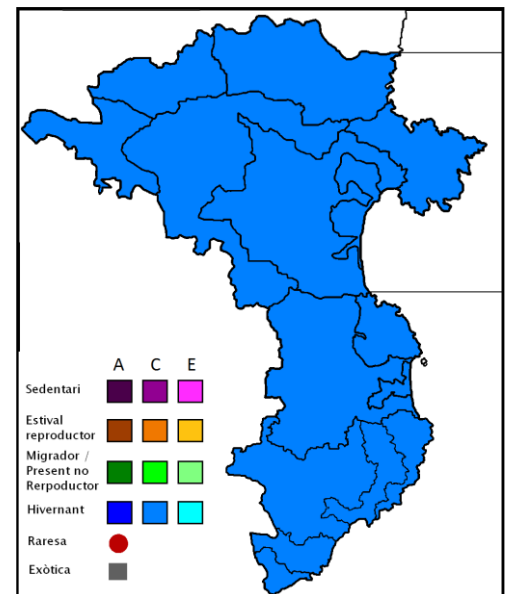

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Lluer

Carduelis spinus

A les nostres comarques, aquesta és una espècie migradora i hivernant en nombre i distribució molt variable depenent de la cruesa de l'hivern i la disponibilitat de menjar. Els primers ocells forans, procedents del centre i nord d'Europa, es comencen a observar a l'octubre, quan es marca el màxim de pas, tot i que el gruix d'hivernants no arriba fins al desembre. Ens comencen a deixar a mitjan març i, a l'abril i, especialment al maig, ja, pràcticament, no se n'observa.

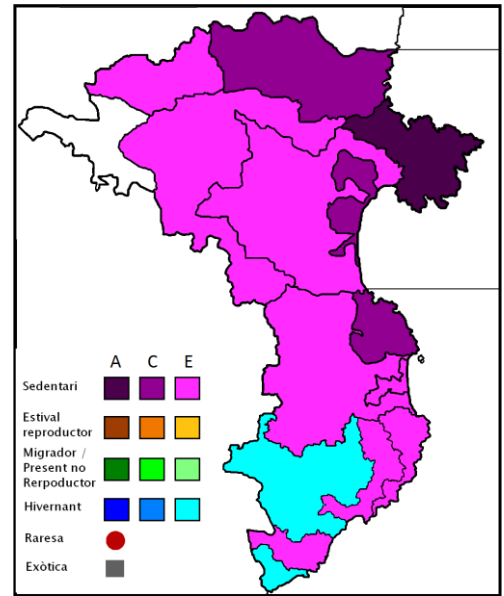

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Passerell comú
Carduelis cannabina

Espècie resident, migradora i hivernant. Com a nidificant, ocupa bona part del territori i, malgrat no ser massa comuna, és especialment abundant al cap de Creus i la meitat oriental de l'Albera i només és absent dels massissos Mont-Bassegoda, Gavarres i Ardenya. De tota manera, a aquests darrers se la pot observar de manera molt escassa als mesos freds.

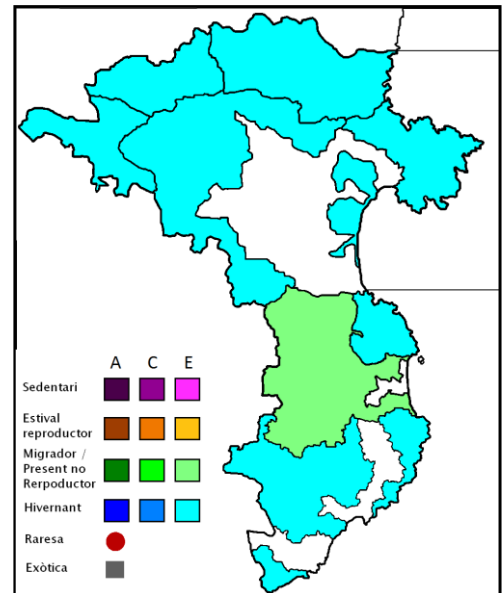
A l'hivern ens arriba una bona quantitat d'efectius provinents del centre i nord d'Europa. Els primers migradors ja es poden observar a l'agost, encara que no és fins l'octubre que es marquen els màxims de pas. Els darrers individus hivernants ens deixen a l'abril.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Trencapinyes
Loxia curvirostra

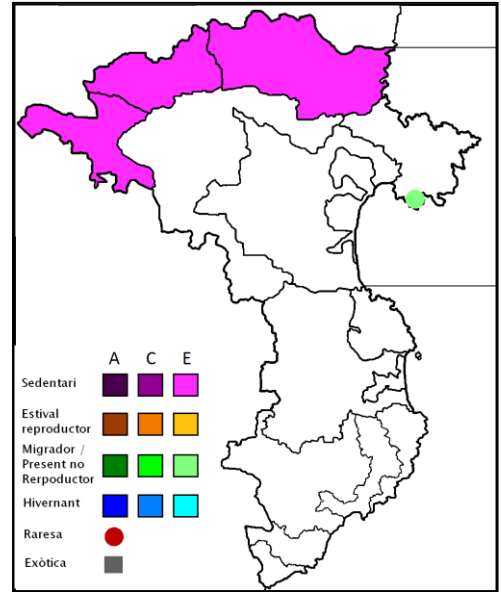
Espècie de difícil definició. A casa nostra és, fonamentalment, migradora i hivernant i es reparteix de manera escassa, irregular i variable pels boscos de coníferes. Com a reproductor és ocasional i pot criar a qualsevol època de l'any i a qualsevol indret si les condicions li són favorables. Mentre no crien, poden realitzar moviments entre les diferents masses boscoses del territori. D'altra banda, la quantitat d'efectius transpirinencs que ens arriba a l'hivern és molt variable, i poden protagonitzar fenòmens d'irrupció lligats a la disponibilitat de menjar a les seves zones de procedència.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Pinsà borroner
Pyrrhula pyrrhula

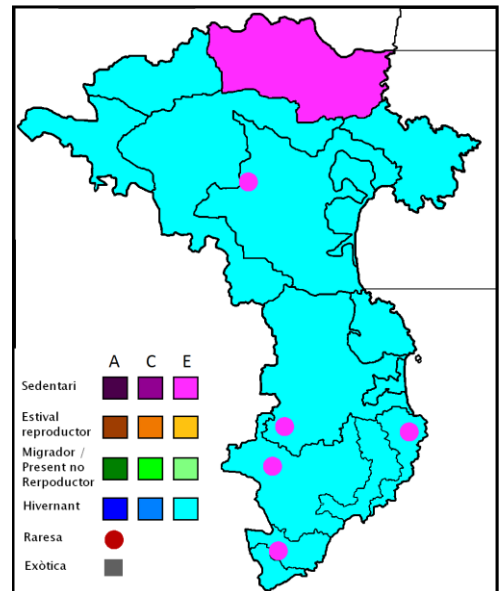
Espècie sedentària. Tot i ser molt escassa, sembla ser que està protagonitzant una certa expansió. Unes poques parelles crien al sector de Mont-Bassegoda i, en menor mesura a la part septentrional de Salines i Albera. Fora d'aquestes àrees només s'ha detectat dues vegades a la vall de Montjoi, al cap de Creus.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Durbec
Coccothraustes coccothraustes

Espècie amb una població nidificant escassa però en franca expansió que es veu reforçada a l'hivern per l'arribada d'efectius hivernants. Cria de manera regular a l'Albera i de manera irregular o esporàdica a altres punts, especialment del Baix Empordà. A la resta del territori és un migrador i, sobretot, un hivernant irregular i escàs. Els primers migradors es comencen a observar a l'octubre i els darrers a finals d'abril, començament de maig.

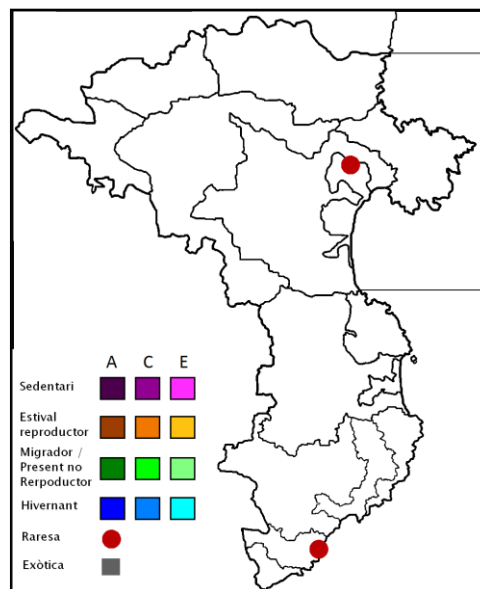

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Pinsà trompeter

Bucanetes githagineus

Accidental. Dues úniques citacions, una al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, i l'altra a la vall del Ridaura; ambdues durant la segona quinzena de maig.

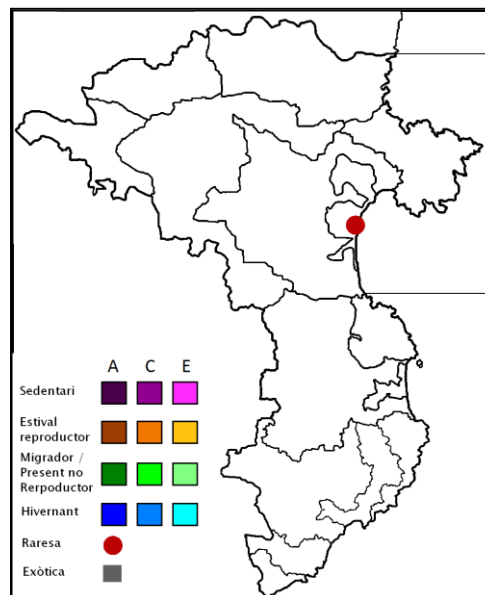

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Repicalatons de Lapònia

Calcarius lapponicus

Accidental. Una única citació de dos exemplars al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, a cavall dels mesos d'octubre i novembre.

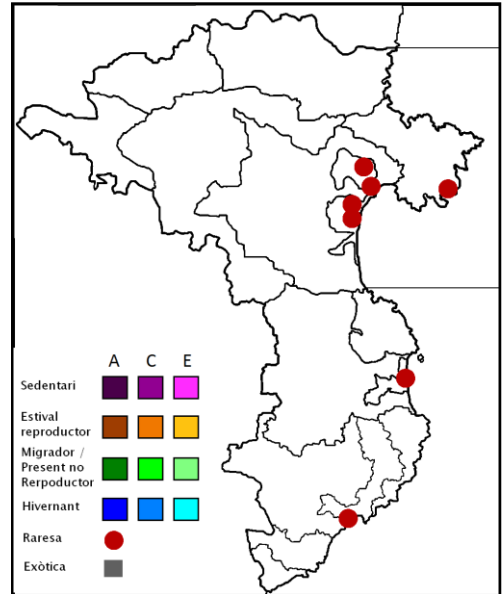

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Sit blanc

Plectrophenax nivalis

Accidental. Detectat des de la primera quinzena de novembre a primers de març. La majoria de citacions s'han produït al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà.

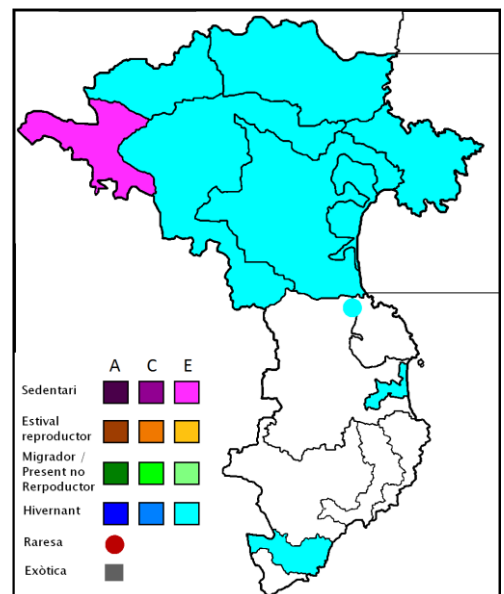

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Verderola

Emberiza citrinella

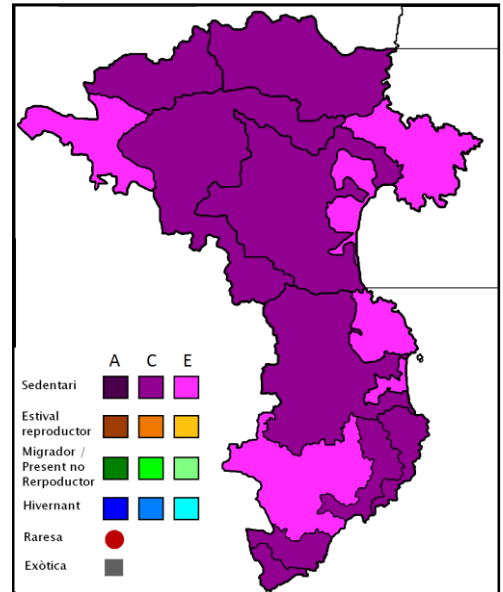
Espècie nidificant molt escassa i localitzada. Hi ha una molt petita quantitat de parelles reproductores, a l'extrem nord-oest de les nostres comarques, a Mont-Bassegoda. Com hivernant i durant els passos migratoris és una espècie molt escassa, encara que regular a l'Alt Empordà. Malgrat que la mitjana d'ocells citats per any no arriba als set, s'ha de tenir en compte que pot passar fàcilment desapercebuda ja que sovint es barreja amb altres espècies de granívors. Al baix Empordà és d'aparició esporàdica. Els primers migradors apareixen a finals de setembre i els darrers passen a finals de març, començament d'abril.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Gratapalles
Emberiza cirius

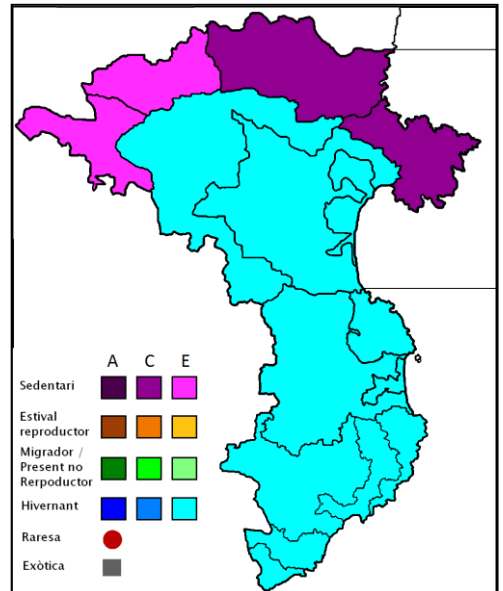
És una espècie fonamentalment sedentària i comuna arreu dels territoris, tot i que a l'hivern realitza moviments de caire altitudinal, apareixent a àrees on és escàs o absent com a reproductor. Per això, a l'hivern és fa més escàs a les zones muntanyenques i, encara que, en quantitats escasses i variables, ens arriben alguns efectius transpirinencs.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Sit negre
Emberiza cia

Ocell de caràcter sedentari, que realitza moviments de caire altitudinal. Les densitats més altes es donen a la part oriental del cap de Creus i l'Albera tot i que, també cria a la resta de serralada pirinenca. A l'hivern s'escampa una mica cap al sud per les planes, on és d'aparició més aviat escassa i irregular.

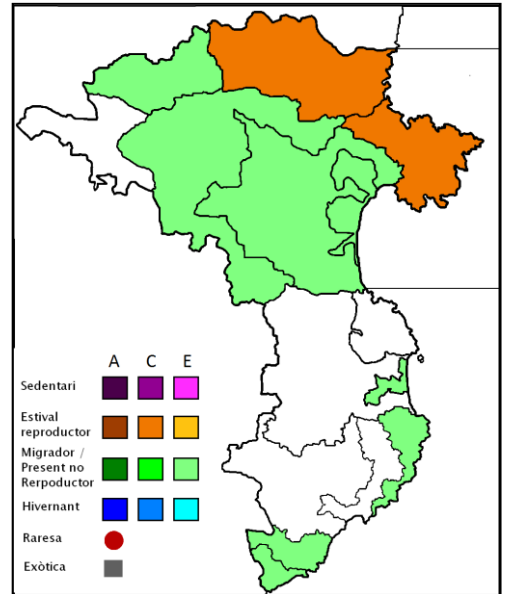

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Hortolà

Emberiza hortulana

Espècie migradora i reproductora estival. Com a nidificador es concentra al cap de Creus i a la part oriental de l'Albera, on hi és comú. A la resta del territori és un migrador més aviat escàs, encara que regular, especialment a l'Alt Empordà. La migració pre-nupcial d'aquest ocell és molt sincrònica i la majoria de les observacions es concentren en uns pocs dies de la segona quinzena d'abril i la primera de maig. El pas de tardor passa molt desapercebut i es produeix entre agost i setembre, excepcionalment a l'octubre.

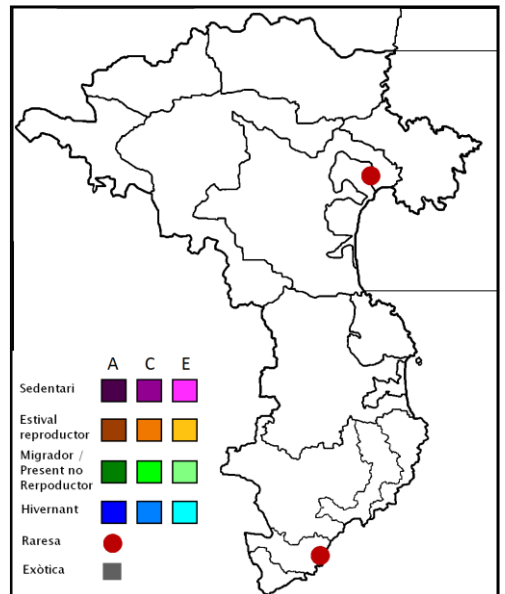

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Repicatalons petit

Emberiza pusilla

Accidental. Només és té constància de dues citacions d'exemplars capturats per anellament: una de finals de gener a la vall de Ridaura i una altra de mitjan abril al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà.

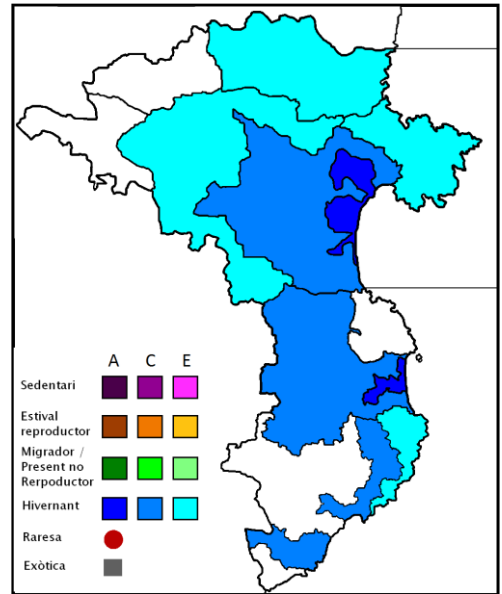
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Repicatalons

Emberiza schoeniclus

La petita població reproductora de la subespècie *Emberiza schoeniclus witherbyi* que criava al Baix Ter, es va extingir a mitjans de la dècada dels vuitanta del segle passat. Actualment, a l'Empordà, el repicatalons és una espècie migradora i hivernant comuna i abundant a les zones d'aiguamoll on es concentra a dormir i des d'on es dispersa per anar a alimentar-se. És absent dels massissos muntanyosos.

Els primers migradors s'observen a primers d'octubre i els darrers ens deixen a finals d'abril.

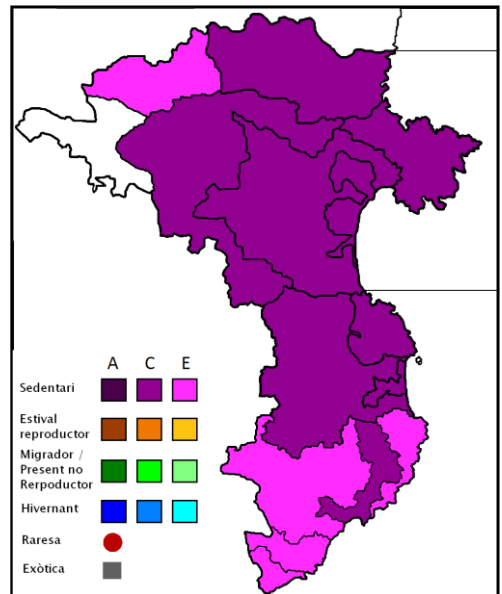

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Cruixedell

Emberiza calandra

Espècie amb una població resident especialment concentrada a l'Alt Empordà. És molt escassa o fins i tot absent als massissos muntanyosos més densament vegetats. A l'hivern ens arriben alguns efectius de més enllà dels Pirineus i alguns dels nostres ocells marxen en fer desplaçaments de curt o mig abast. Aquest fet i la seva discreció fora de l'estació reproductora pot donar la impressió de ser molt menys nombrosos durant l'estació freda.

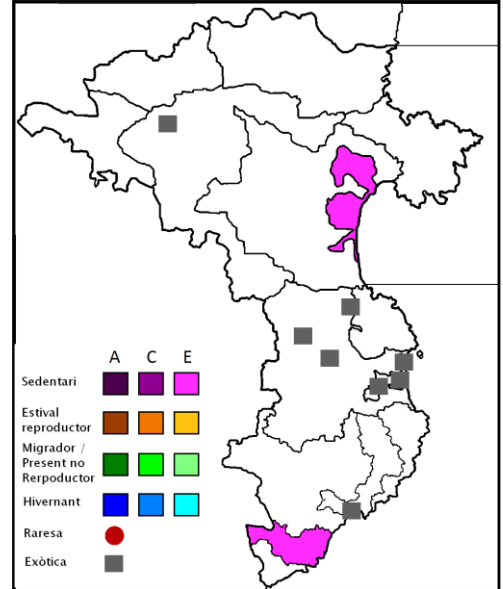
G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

ESPÈCIES EXÒTIQUES

Oca egípcia

Alopochen aegyptiaca

Les primeres citacions d'aquesta espècie a l'Empordà, daten de 1996, però no és fins l'inici del segle XXI que comencen a sovintejar. L'origen d'alguns dels exemplars era positivament domèstic ja que se sabia d'escapaments propers al lloc d'observació o bé els animals estaven marcats. A partir del 2011 l'espècie s'ha reproduït amb èxit, al Parc dels Estanys de Castell-Platja i, a partir del 2013, al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Alt Empordà. Sembla doncs que, si no es fa res per evitar-ho, l'establiment d'una població reproductora autosuficient d'aquesta espècie és només qüestió de temps. Fora d'aquests nuclis reproductors es pot observar a qualsevol zona humida.

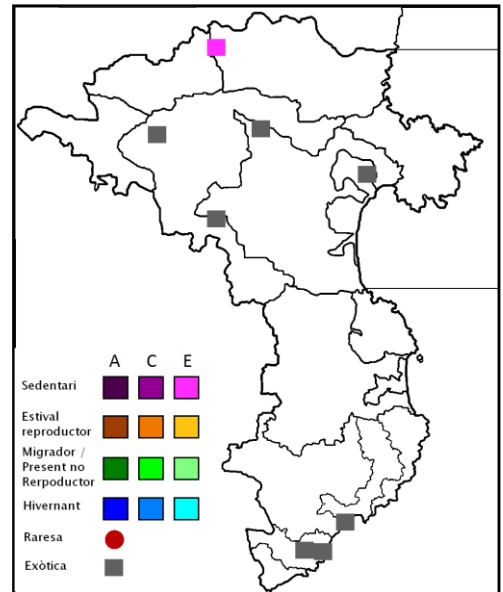

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Ànec mut

Cairina moschata var. domestica

Al riu Llobregat, seu pas pel cas urbà de la Jonquera, a primers d'aquest segle, van aparèixer sis exemplars, De llavors ençà, s'han anat reproduint arribant a constituir una població estable. Del 2012 al 2015 sembla que el nombre d'exemplars està estabilitzat al voltant de la trentena.

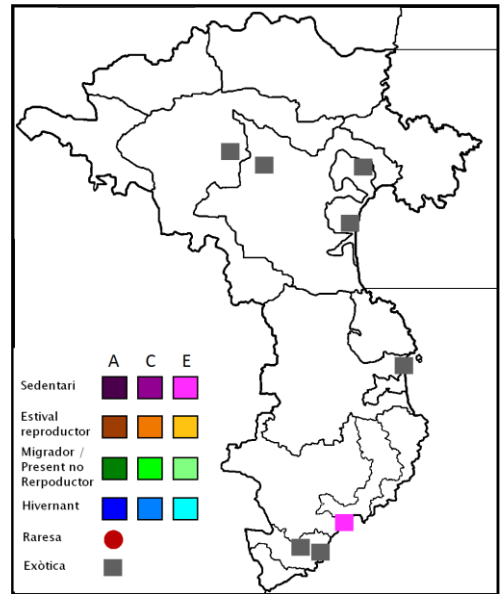

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Ànec domèstic

Anas platyrhynchos var. domestica

Observats exemplars amb diversos graus de contaminació genètica, des de completament blancs fins a la presentació de pocs caràcters. Almenys des de primers de segle XXI fins al 2007 algun exemplar es reproduí a la desembocadura de la riera de Calonge. No es pot descartar la hibridació d'exemplars no purs amb individus salvatges.

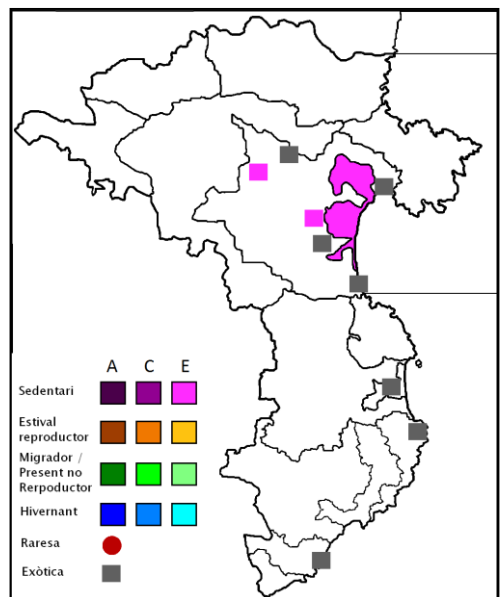

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Teixidor daurat

Euplectes afer

Espècie que s'ha reproduït al Parc Natural dels Aiguamolls i als seus entorns. Caldrà estar a l'aguait de l'evolució de les parelles reproductores de l'Alt Empordà per si es reprodueixen amb assiduitat.

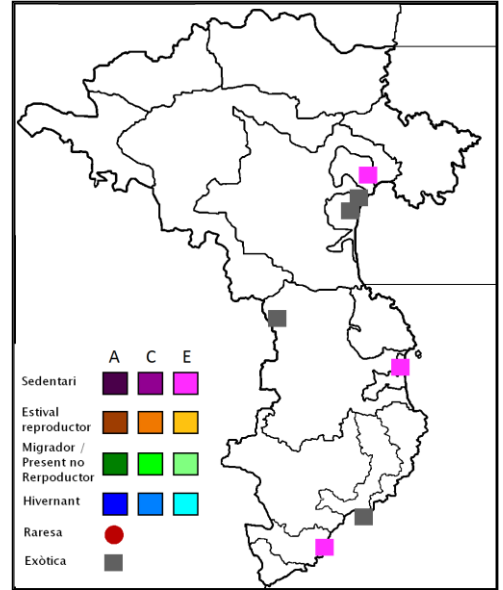

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2	

Bec de corall senegalès

Estrilda astrild

Espècie que s'ha reproduït al Parc Natural dels Aiguamolls, a la vall del Ridaura i, probablement, al Baix Ter.

G1	G2	F1	F2	M1	M2	A1	A2	M1	M2	J1	J2	J1	J2	A1	A2	S1	S2	O1	O2	N1	N2	D1	D2

REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

Alvarez, C. (2016). Llista Patró dels ocells de l'Empordà, v. 3. Gener de 2016. Comitè Avifaunístic Empordanès.

www.comiteempordanes.org/Llista/LLISTA_PATRO_Gener_2016.pdf

CAC (Comitè Avifaunístic de Catalunya). (2016). Taxons sotmesos a homologació pel CAC. Darrera actualització: gener 2016. Barcelona, Institut Català d'Ornitologia.

http://www.ornitologia.org/ca/quefem/monitoratge/seguiment/cac/cac_objectius.htm

CAE. 2013. Llistat de tàxons homologables pel Comitè Avifaunístic Empordanès.

http://www.comiteempordanes.org/Homologacions/Taxons_homologar.html

Crochet P.-A., Barthel P.H., Bauer H.-G., van den Berg A.B., Bezzel E., Collinson J.M., Dubois P.J., Fromholtz J., Helbig A.J. †, Jiguet F., Jirle E., Knox A.G., Kirwan G., Lagerqvist M., Le Maréchal P., van Loon A.J., Päckert M., Parkin D.T., Pons J.-M., Raty L., Roselaar C.S., Sangster G., Steinheimer F.D., Svensson L., Tyrberg T., Votier S.C., Yésou P. (2015) *AERC TAC's taxonomic recommendations: 2015 report*. <http://www.aerc.eu/tac.html>.

Gil-Velasco, M., Franch, M., Illa, M., Burgas, A., Fuentes, M. A., García-Tarrasón, M., Larruy, X., Ollé, A. & Gálvez, M. (2015). Llista Patró dels ocells de Catalunya. Edició 4.1, agost de 2015. Comitè Avifaunístic de Catalunya, ICO.

http://www.ornitologia.org/mm/file/quefem/monitoratge/seguiment/Llista%20Patro_2015_Edicio%204_1.pdf

Rouco, M. A., Ferrer, J., García, M., Gil, M., Gutiérrez, A., Hevia, R., López, F., López, D., Ollé, À., Rodríguez, G., Sagardía, J., Salazar, J. A. (2016). *Lista de aves raras de España. Taxones de aves sometidos a homologación por el Comité de Rarezas de SEO/BirdLife. Actualización de 2016*. Madrid. Seo/BirdLife.

http://www.seo.org/wp-content/uploads/2016/03/Lista-de-rarezas_2016.pdf